

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

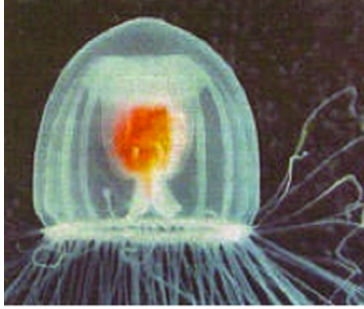

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayanabalta.com

www.tabularatalanayanabalta.com

ALLAH DENİNCE 6/6

ZAMAN ALLAH'TIR...

“Zamana sövmeyiniz; çünkü zaman Allah'tır.”

(Ahmet Bin Hanbel, Hakikat Dergisi. Sayı: 209. Şubat, 2011, s. 4)

+

Şu hadis dikkatimi çekti.

Demek ki zamana da Allah dememiz gerekli...

+

İnsanlar genellikle doğa olaylarına Allah'ın takdiri diye bakar.

Ancak bilgileri arttıkça, doğa olaylarının nedenlerini anladıkça zanna dayanan Allah anlayışları ortadan kalkar...

Onun yerine bilgiye, bilime, gerçeğe dayanan Allah anlayışı gelir...

Bu Allah anlayışı da insana yarar verir...

+

Görünen ve Görünmeyen Allah'tan başka Allah arama...

Görünen Allah: Evren, Doğa'dır... Görünmeyen Allah: İnsanın doğruluğa, güzelliğe, iyiliğe olan eğilimi (olumlu ve makbul değerler) yanında akli, sağduyusu ve vicdanıdır... (Bk. Kuran. 57/3)

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

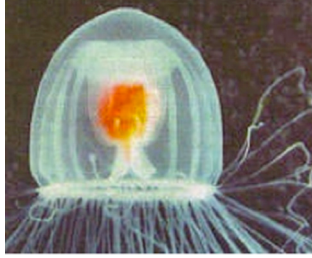

IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

ALLAH DENİNCE 6/6

ZAMAN ALLAH'TIR...

“Zamana sövmeyiniz; çünkü zaman Allah'tır.”

(Ahmet Bin Hanbel, Hakikat Dergisi. Sayı: 209. Şubat, 2011, s. 4)

+

Şu hadis dikkatimi çekti.

Demek ki zamana da Allah dememiz gerekli...

+

İnsanlar genellikle doğa olaylarına Allah'ın takdiri diye bakar.

Ancak bilgileri arttıkça, doğa olaylarının nedenlerini anladıkça zanna dayanan Allah anlayışları ortadan kalkar...

Onun yerine bilgiye, bilime, gerçeğe dayanan Allah anlayışı gelir...

Bu Allah anlayışı da insana yarar verir...

+

Görünen ve Görünmeyen Allah'tan başka Allah arama...

Görünen Allah: Evren, Doğa'dır... Görünmeyen Allah: İnsanın doğruluğa, güzelliğe, iyiliğe olan eğilimi (olumlu ve makbul değerler) yanında akli, sağduyusu ve vicdanıdır... (Bk. Kuran. 57/3)

İÇİNDEKİLER

1. ERENLİĞİM ve BİLGELİĞİM ÜZERİNE...	4
2. ATEİZM NEDİR?	5
3. İYİYİ AĞIRLA, KÖTÜYÜ UĞURLA...	24
4. ÇİVİLEME DUASI...	26
5. ATEİST, HÜMANİST, LAİK ÖĞRENCİLER BİRLEŞTİ...	32
6. UYDURMA HADİSLER...	34
7. MEHMET ŞEVKET EYGİ'DEN BİLDİRİ...	36
8. ÖLÜMSÜZ MEDÜZ, NEYİN HABERCİSİ...	38
9. CENNETTEN 20 BİN LİRAYA YER ALDILARI!..	41
10. ORUÇ BABA'DA İZDİHAM...	42
11. DİNDARLIK LAFLA OLMAZI!..	44
12. MÜTHİŞ İDDİA: DÜNYA'YI TANRI YARATMADI!..	46
13. ALEVİLİĞİN GİZLİ TARİHİ...	48
14. MÜSLÜMAN SOYKIRIMI YAPMAZ MI?..	60
15. İSLAM BİZİM NEREMİZDE?..	62
16. BİR HABER...	63
17. ALLAH'A YAKINLAŞMAK...	65
18. BUZAĞI KAFASINDA HAÇ...	68
19. İBRET LİK BİR HADİSE...	70
20. KURBAN KESİMİ YOLSUZLUĞU ÜZERİNE...	75
21. SÜNNET, 'ALLAH YARATIŞINI DEĞİŞTİRMEK' DEĞİL Mİ?..	77
22. DİN	81
23. KADINLARA SÜNNET...	83
24. RECM VAHŞETİ...	83
25. AMÎN!.. AMÎN Kİ NE AMÎN!..	96
26. HÜRAFELELER SÜRÜYOR...	99
27. DAR-UL İSLAM - DAR-UL HARB...	100
28. HANIMLAR DİKKAT!..	102
29. ALLAHA SİĞİNMAK	105
30. GÖNÜL, TANRI'NIN EVİDİR...	106
31. ALLAH ile İNSAN ARASINA KİMSE GİREMEZ...	108

32. İSLAMDA DİYALOG YOKTUR...	109
33. KAYITSIZ KALINAMAZ...	111
34. KÖTÜLÜKTEN ÇIK, HAKK'A ERİŞ...	112
35. MEVLANA'YA GÖRE TASAVVUF...	113
36. ALLAH'IN BOYASI...	115
37. HEPSİNE İNANIRIZ...	117
38. CİN İŞİ ŞEYTAN İŞİ VAR MI; ADI, ADRESİ?..	118
39. TİNERCİLERİN İKTİDARA YANITI...	120
40. KARGODA RÜŞVETİNİZ/BİRİKSİN SERVETİNİZ...	121
41. DİNDAR, NASIL OLUR KİNDAR?../ KİME HİZMET EDİYOR BUNLAR?..	123
42. HZ. PEYGAMBER (S.A.V.) ZENGİN MİYDİ?..	124
43. CEHENNEMİN DÜNYAMIZA YANSIMASI...	125
44. RİDDET, İRTİDAT VE MÜRTED...	130
45. DEMEK Kİ SORUN NEYMiŞ?/SORUN: BİLGİSİZLİKMiŞ...	133
46. İSLAMÎ AKIL, İSLAMÎ BİLİM/GİDİŞ İLİMLİ İSLAM'DIR GÜLÜM...	135
47. İSLAM'LA DEMOKRASİ İMKANSIZ!..	136
48. TURAN DURSUN'DAN...	136
49. BASINDA ŞİDDET HABERLERİ...	142
50. ALLAH'A GİDEN YOL!..	164
51. ALLAH DOSTLARI...	165
52. ZAMAN ALLAH'TIR...	167
53. YAPAN MI, YAPTIRAN MI?..	168
54. ÇIKARIP KALBİNİ ELİNE VERDİLER / "GÖTÜR İSTEDİĞİN YERE GÖM!" DEDİLER...	170
55. DOSTLARI...	172
56. ALLAH'A ISMARLADIK...	173
57. KORK, ALLAH'TAN KORKMAYANDAN...	175
48. AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMiŞİ...	179
58. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	182

1. ERENLİĞİM ve BİLGELİĞİM ÜZERİNE...

Gaziantep LIFE dergisi (Kasım-Aralık 2008 sayı 37) benimle yaptığı röportajda “Niçin yazılarınızda EREN BİLGE adını kullanıyorsun?” diye sormuş. Ben de yanıt veriyorum ama; şimdi, bu konuyu biraz açmak istiyorum:

Eren’liğim Tanrı sırlarına vakıf olmamdan geliyor. Kuran’da çok güzel bir ayet var. Bu ayet dinin özüdür. Hicir suresi 15/99’da geçer. “Yakîyn gelinceye kadar ibadet ediniz!” der.

Tanrı bilgisinden ve din duygusundan yoksun cahiller bu ayeti: “Ölüm gelinceye kadar ibadet et!” olarak tercüme ederler.

Bu ayet, erdemli yaşam sonunda insanın vahye nail olmasını ifade eder.

Erdemli yaşamı ilke edinen olgunlaşmış insan (Dinde buna insan-ı kâmil denir...) olumsuz bir iş yapmaya kalkıştığında içine doğan bir duygu “Cız!” diye kendisini uyarır. “Yapma der, sana yakışmaz der. El âlem duyarsa rezil olursun der...”

Elbette bu arada Şeytan (Bizi olumsuz iş yapmaya sürükleyen duygu...) da rahat durmaz, başını kaldırır, insanı aldatmaya, kandırmaya çalışır: “Bir daha eline böyle fırsat geline geçmez. Tam sırası. Bir günün beyliği beylik. Kim duyacak, kim görecektir? Eline fırsat geçmişken keyfine bak, vur voleyi, dön köşeyi...” der.

Bu ikilemde kim Tanrı’nın uyarısını dikkate alarak doğru olanı yapmaya yönelirse Tanrı’ya uymuş olur. Yok, kim kendisini kötü olanı yapmaya yönlendiren duyguya uyarsa; Tanrı’yı tepelemiş ve Şeytana uymuş olur...

Böyle bir ikilemle her gün karşılaşabiliriz. Karşılaştığımız bu olayda doğru olan, erdemli olan davranışa yönelirsek Tanrı ile olan bağımız güçlenir. Yaptığımız hiçbir eylemden başımız ağrımaz. Huzur ve rahat için de (Cennet’te...) oluruz. Ama olumsuz olanı yaptığımızda, yani Şeytan’a uyduğumuzda, suçluluk duygusuna kapılmış oluruz ve huzurumuz da rahatımız da kaçar...

Hep doğru olanı yapma çabası içinde olan kişiyi Tanrı korur ve olumsuz bir eyleme kalkıştığında kendisini uyarır.

Bu olgu Kuran'da şu ayetle dile getirilir.

“Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur, yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahyeder. O yücedir, hakimdir.” (K. 42/51)

Diyanet Vakfı; ayetin altında şöyle bir açıklama yapıyor:

“Vahyin geliş şeklinin belirtildiği bu ayete göre vahiy, kalbe ilham veya Cenâb-ı Hakk'ı görmeksizin perde arkasından konuşma ya da vahiy meleği (Cebrail) aracılığıyla kelamı işitmek suretiyle de gerçekleştirilmektedir...”

Burada Cebrail dediği; o, bizi uyarın “Cız!” sesidir. O “Cız!” sesinin nasıl, nereden geldiği bilinmediği için de Tanrı denmiştir.

Anlattığımız bu olayda önemli olan insanın olumsuz bir iş yapmaya kalktığında Tanrı tarafından uyarılması olayıdır.

Ne var ki İslam allameleri insanın Tanrı ile bağıını koparmak için “vahiy yolu kapanmış, Tanrı, Peygamberlerinden başka kimse ile konuşmaz...” demişlerdir.

İşte ben Tanrıya yakınlık hasıl etmişimdir sözünün özeti budur.

Bilgeliğime gelince düşüncelerimden, inanışımın ve davranışlarımdan ötürü bana çok ağır hakaretler yapılmıştır. Bu ağır hakaretler karşısında bir kere olsun öfkeme kapılıp da öç almaya, ya da küfürle karşılık vermeye kalkışmamışım. Hep olgunlukla karşılamışım. İşte benim bilgeliğim de buradan gelmektedir. Yoksa ben öyle sanıldığı gibi bilgili ya da bilgin bir adam değilim. Ben, yarı cahil ya da yarı aydın bir kişiyim.

Ben beni bilirim. Ben, beni bildiğim içindir ki Tanrı'yı da bilirim.

Kim Bilge'liğime aykırı bir davranışımı görürse bildirsın bana...

Bendeki bilgeliğe aykırı davranışları bildiren en büyük iyiliği yapmış olur bana...

Av. Hayri Balta, 20.3.2009

2. ATEİZM NEDİR?

1. Ateizm: Tanrı inancının reddidir. Tanrı fikrine dayalı “Teist” dünya görüşünü kabul etmemek demektir. Yani

“Tanrı’ya inanmamak”, yada “Tanrı inancının yokluğu” anlamına geldiği söylenebilir.

Ateizm Tanrı’nın “varolmadığına inanmak” demek değildir. Tanrı’nın “varolduğuna inanmamak” demektir. Bu noktaya dikkat ediniz, çünkü bu önemli bir fark. Ateizm bir “inanç” değildir. Fazladan bir açıklama, yada bir öneri sunmaz ateizm. Ateizm yalnızca, belli bir inancın yokluğu demektir.

2. Ateizmin çeşitleri var mıdır?

George H. Smith’in sınıflandırmasına göre ateizmin “negatif ateizm” (ya da “zayıf ateizm”) ve “pozitif ateizm” (ya da “güçlü ateizm”) olarak iki çeşidi vardır.

Negatif ateizm, Tanrı’nın var olmasını prensip olarak mümkün görmeye beraber, var olduğuna dair hiçbir gerekçe bulunmadığı gerekçesiyle Tanrı’yı reddeder.

Pozitif ateizm ise, Tanrı’nın var olmasını mümkün görmez. (Bunu, Tanrı kavramının geçerli bir şekilde tanımlanmadığı, içinde çelişkiler taşıdığı veya absürd olduğu, vs. gibi gerekçelere dayanarak yapar).

Yani negatif ateizmde bir iddia yoktur, sadece bir ret vardır. Negatif ateizmde ise hem bir ret, hem de bir karşıt iddia vardır. Daha anlaşılır bir dille ifade edilirse, negatif ateist Tanrı kavramına “Var olabilir, fakat var olduğu kanıtlanmadığı sürece bu iddiayı kabul edemem” şeklinde yaklaşır. Pozitif ateistin yaklaşımı ise, “Tanrı’nın var olması mümkün değildir” şeklindedir.

İkisi de sonuçta Tanrı kavramını reddetmek noktasında birleştiğinden, ateizm tanımlanırken ikisinin ortak noktası olan “Tanrı’ya olan inançsızlık” kullanılır. Çünkü bu inançsızlığın sebebi ne olursa olsun, ister delil yetersizliği, ister Tanrı kavramının anlamsızlığı veya absürtlüğü, isterse Tanrı kavramıyla hiç karşılaşmamış olmak olsun, hepsinin ortak noktası kişide Tanrı inancının var olmamasıdır.

Bir de ateizmden farklı olarak, inançsızlığın başka türleri kabul edilebilecek agnostisizm, deizm ve panteizm denen düşünceler vardır.

3. Agnostisizm:

Tanrı’nın ne var olduğuna ne de yok olduğuna inanmak için yeterince kanıt olmadığını, dolayısıyla bu konuda

bir karar verilemeyeceğini söyler. Fakat agnostisizmin “teist agnostisizm” ve “ateist agnostisizm” olarak ikiye ayrılabilceğini söyleyen uzmanlar da vardır.

Bu uzmanlara göre, teist agnostikler Tanrı'ya inanmak için yeterince kanıt olmadığını kabul etmekle beraber yine de Tanrı'ya inanmayı tercih ederken, ateist agnostikler Tanrı'ya inanmamayı seçer. Bu şekliyle ateist agnostisizm “zayıf” ateizm haline dönüşmektedir.

4. Deizm:

Deizm, evrenin bir yaratıcısı olduğunu kabul etmekle beraber, dinlerin ilahi olduğunu kabul etmez. Deizmin bakış açısına göre, Tanrı başlangıçta evreni yaratmış ve sonra işleyişine karışmamıştır. Dinler ilahi değil, insan yapısıdır.

5. Panteizm:

Bir de panteizm denen bir düşünce vardır ki, içinde Tanrı adı verilen bir kavram içermekle beraber, daha çok din dışı bir bakış açısı olduğu söylenebilir.

Panteizme göre, Tanrı evrenin “tüm”ü, “bütün”üdür. Var olan her şey Tanrı'nın bir parçasıdır. Bu düşünce, Tanrı'yı doğaüstü bir metafizik kavram olmaktan çıkarıp, doğanın içine sokarak dinlerdeki tipik “Kişi Tanrı” anlayışından uzaklaşmaktadır.

6. Ateizm evreni açıklamaya çalışan bir felsefi akım mıdır?

Ateizm dünyayı açıklama iddiasında olan bir dünya görüşü ya da bir felsefi akım değildir. Ateistler dünyayı açıklama ile ilgili konularda birbirlerinden farklı görüşlere sahip olabilirler. Bir Tibet rahibi, bir Marksist, bir üniversite profesörü veya dünyadaki pek çok sırrı uzaylılarla açıklayan “yeni çağ” inanç sistemlerinden birine mensup bir kişi dünyanın açıklaması ile ilgili pek çok noktada birbirlerinden çok farklı, hatta belki taban tabana zıt düşüncelere sahip olabilirken, pekala da “ateizm” noktasında birleşiyor olabilirler. Dolayısıyla ateizmin ortak bir dünya açıklaması, değerler sistemi ya da ahlak felsefesi yoktur. Ateistlerin Tanrı konusu hariç diğer felsefi konulara ilişkin ortak bir dünya görüşü olmak zorunda değildir.

Fakat ateistlerin büyük çoğunluğu bilimsel/materyalist dünya görüşüne sahip kişilerdir ve dünya ve evren

açıklamaları konusunda çağdaş bilimin bulgularını kullanırlar. Dolayısıyla temel felsefi sorulara bilimin cevap verebildiği ölçüde cevap verirler. Başka bir ifadeyle, ateistler evrenin kökeni, canlılığın ortaya çıkışı, hayatın anlamı gibi temel felsefi konularda verilmesi gereken cevapları bilime havale etmişlerdir.

7. Neden ateist olunur?

Ateist olmak için çeşitli sebepler olabilir. Ateizm Tanrı'ya olan inancın yokluğu demek olduğundan, Tanrı kavramıyla karşılaşmamış olmak bile teorik olarak ateist olarak nitelendirilmek için bir sebep olabilir. Fakat kendilerini ateist olarak nitelendiren insanlar genellikle bu konuda kafa yorup araştırma yapmış ve bilinçli bir şekilde Tanrı kavramına inanmamayı seçmiş kişilerdir.

Dünyaya kızgın olduğu için veya Tanrı'dan nefret ettiği için ateist olmak ise sanılanın aksine çoğu ateist için geçerli değildir. Bu tür sebepler Tanrı konusunda kafa yorup araştırma yapmak için birer motivasyon kaynağı olabilirken, iddia edilenin aksine, Tanrı kavramının reddi için kullanılan sebepler değildir. Nitekim bir ateist dinin dünyaya zarar verdiğini düşündüğü için çevresindeki din figürlerinden ve dinsel düşünceyi temsil eden kavram ve kişilerden hoşlanmıyor olabilir. Fakat bir insan varlığına inanmadığı bir şeyden nefret edemez.

8. Ateist ahlak var mıdır?

İyi ve kötüyü ayırt edebilmek için Tanrı inancının gerekli olduğu fikri de ateistlere göre geçersiz bir önyargıdır. İyi ve kötünün tespitinde dinler ve Tanrı fikri haricinde herhangi bir prensibe dayanan her ahlak felsefesi "ateist" kabul edilebilir (teistik olmayan anlamında) ve bu tür pek çok örnek bulunmaktadır.

Hatta teizmin dünyada genel olarak ateizmden daha fazla ahlaksızlığa sebep olduğu fikri ateistler arasında yaygındır.

9. Ateistlerin sayısı nedir?

Kendilerini ateist olarak tanımlayan insanların sayısı günümüzün modern toplumunda bile toplam nüfusa oranla çok küçük olmasına rağmen, Tanrı kavramının alışılmış şekline inanan fakat konunun bilimsel ve felsefi boyutuyla meşgul olmak için yeterince zamanı, motivasyonu ya da

sebebi olmayan kişiler hesaba katıldığında, “teist olmayan” kesimin sayısı oldukça önemli oranlara ulaşabilmektedir.

10. Bizi Tanrı yaratmadıysa kim yarattı?

Bu soruda iki mantık yanlışı bulunmaktadır. Döngüsel akıl yürütme ve çelişki. Döngüsel akıl yürütme (ya da totoloji), bir noktadan başlayıp, dönüp dolaşıp yine o noktaya dönmek demektir. Evreni yarattığı söylenen bir şeyin tanımından yola çıkıp (Tanrı), sonra o yaratmadıysa kim yarattı diye soruluyor. “Yaratılmadıysa nasıl yaratıldı?” diye sormaktan bir farkı yok bunun.

Bu soruyu soran kişilerin zihninde evren için yaratılması dışında düşünülebilecek başka bir seçenek olmamasının ve bu kişilerin yaratılma fikrini bu kadar doğal görmelerinin tek sebebi çocukluklarından beri yaratılma fikrine alıştırılmış olmalarıdır.

Halbuki yaratılma (yoktan var edilme), çok alışılmışın dışında bir fikirdir. Kolay akla gelecek ve mantıklı bir şey değildir. Nitekim bu yüzden insanlığın düşünce tarihinde, “yaratılma” kavramı nispeten yeni bir kavramdır. (Birkaç bin yıllık). Ondan önce, daha çok “Bir şeyden başka bir şeye dönüşme” vardır eski mitolojilerde ve inançlarda. Çünkü bir şeyin yoktan ortaya çıkması pek kolay akla gelebilecek bir varsayım değildir.

Bu konuda teistler tarafından sorulabilecek doğru soru “Evren nasıl ortaya çıktı?” sorusu bile değildir. Çünkü bu da evrenin önce yok, sonra var olduğunu kabul ediyor. Doğru soru “Evren hep var mıydı, yoksa sonradan mı ortaya çıkmıştır?” sorusudur. “Çıktıysa nasıl ve neden?” diye soru devam ettirilebilir. Ayrıca “Evrende neden hayat vardır?” sorusu da bunlara eklenebilir. Ki bu soruların bir kısmı bilimin (kozmozoloji ve teorik fizik) alanına girmektedir. Girmeyen kısmı için ise dünya üzerinde hiç kimse güvenilir bir yargıda bulunamaz.

11. Varlığın kökeni nedir?

Çoğu kişi, felsefeye yakınlıkları olmadığından, bu konularda fazla kafa yormaz ve toplumdan öğrendiği şekliyle, “varlık”ı ‘tuhaf’, ‘doğaüstü’, ‘yapay’ ve ‘açıklanması gereken’ bir şey olarak görür. “Yokluk” onlara göre doğaldır, başlangıçta olması gereken durumdur, fakat “varlık”

yapaydır. Açıklanması gereken, sonradan meydana çıkmış olması gereken bir şeydir. Fakat, dikkat edilirse böyle bir kabulde bulunmak için geçerli bir sebep yoktur. “Yokluk”un temel durum olduğu ve varlığın ondan türetilmesi gerektiği dayanaksız bir kabuldür. Varlık ve yokluk durumlarının birini temel durum kabul etmeye bizi itecek mantıksal bir gerekçe yoktur, ve de zaten ne varlığın, ne de yokluğun, diğeri olmadan tek başına tahayyül edilmeleri dahi mümkün değildir. Yani bu ikisi aslında birbirlerine bağlı diyalektik bir bütündür, ve aslında mutlak yokluk diye bir şey tanımlanamaz. (Bu konuyla ilgili sitemizdeki “Varlığın Kökeni” yazısını okuyabilirsiniz).

12. Eğer dinler yanlışsa niye bu kadar çok kişi inanıyor?

Çünkü üç büyük din, aslında tek bir din sayılır. Hıristiyanlık ve Müslümanlık Tevrat’ı referans alır. Toplumdan topluma biraz farklılık gösteren bu inanç sistemi toprağa dayalı büyük imparatorluklar ortaya çıkmaya başladığında, bu imparatorluklarla birlikte yayıldı. Bu inanç sisteminin mensubu olan toplumlar, tarihte siyasi ve askeri açıdan daha başarılı oldular ve bu yüzden de inançları yayıldı. Eğer başka bir dinin mensupları Hıristiyan Avrupa ve Müslüman Türk ve Araplar kadar yayılmacı ve gaddar olsalardı, şu anda birileri eğer bu söz konusu din doğru değilse neden bu kadar kişi ona inanıyor diye soracaktı.

Cennet, cehennem, Allah, Şeytan, Adem, Havva fikirlerine dayalı bu inanç sisteminin bu kadar yaygınlaşmasının sebebi odur. Fakat, “Neden tüm toplumların şu ya da bu şekilde bir dini vardır ve neden tümü doğaüstü güçlere, ruhlara, Tanrı ya da tanrılara inanır?” diye sorulursa, o zaman cevap değişir.

Bunun sebebi dünyanın neresinde doğarsa doğsun, tüm insanların aslında bu evren denen bilinmezde aciz oluşu. Neden var olduğumuzu bilmiyoruz. Hayattaki amacımızı bilmiyoruz. Hayatta bir amacımız olup olmadığını bile bilmiyoruz. Kökenimizi zaten bilmiyoruz. Hele de geleceğimizi, ölümü ve ölümden sonrasını hiç bilmiyoruz. Dolayısıyla bu kadar boşluk içindeki bireyleri bir araya getirebilmek, bir amaç etrafında toplayabilmek ve onlara hayatta sağ kalıp bir şeyler yaratma ve bir şeyler

başarma mücadelesinin içine çekebilmek için fikirsel olarak tutunacakları dallar göstermek gerekiyordu. Bazı ruhani liderler ve karizmatik toplum önderleri de insanlara bu tür gerekçeler verdiler. İşte dinler bundan ibarettir diyebiliriz.

Bu başka işlere de yaradı toplumda. Çünkü din öyle bir kontrol mekanizmasıdır ki, normalde bir amaç etrafında toplanamayacak binlerce değişik kişi ve karakteri kontrol etme imkanı veriyor. Dünya nimetlerinin haksız bölüşümünü de insanların kolay kabul etmelerini sağlayacak bir psikolojik kontrol mekanizmasıdır din örneğinin. Bu amaç için idealler zaten. Hatta bazılarında göre dinlerin ortaya çıkış sebebi de odur, yeryüzündeki tek fonksiyonları da.

13. Öbür dünya yoksa ölünce ne olacağız?

Bilimsel açıdan cevaplayabildiğimiz kadarıyla, ölünce toprak olacağız ve azot ve karbon çevrimine gireceğiz.

Ruh bedenle birlikte ölecek. Çünkü ruh günümüzün çağdaş bilimsel yorumuna göre beyin dediğimiz organın duygular, hafıza, akıl yürütme ve karar verme gibi bazı fonksiyonlarına verdiğimiz isimdir. Dolayısıyla, vücudu bir makine gibi düşünersek, bu makine işlemez hale geldiğinde fonksiyonları da duracak. Artık hissetmeyeceğiz, bilinçli olmayacağız, hiçbir şeyin farkında olmayacağız. Çünkü bunu sağlayan organımız çalışmıyor olacak.

Ruhun bedenden bağımsız olduğunu iddia eden hiçbir din ya da ruhsal inanç, örneğinin neden içki içince hafızada ve zihinsel yeteneklerde azalma olduğunu tutarlı bir şekilde açıklayamaz. (İçki içmek gibi fiziksel bir etki ya da kişinin kafasını bir yere çarpması, nasıl ruh denen bedenden bağımsız bir varlığı etkiler konusu geçtiğimiz yüzyıllarda filozofları çok düşündürmüştür ve ruhu bedenden bağımsız gören hiçbir düşünce sistemi bu işin içinden tutarlı bir biçimde çıkamamıştır). Bunu bilim açıklar, çünkü bilim ruha atfedilen özelliklerin insan beyninin fonksiyonu olduğunu söyler.

14. Bing Bang teorisi yaratılışı ve Tanrı'nın varlığını desteklemiyor mu?

Her şeyden önce, big bang modeli kesin olarak kanıtlanmış bir model değildir. Eldeki modellerden biridir ve günümüzde en popüler olanıdır.

Ayrıca bu model yaratılışçı bir evren açıklaması gerektirmez. Bilimde, (teorik fizikte) big bang'in neden meydana gelmiş olabileceği ile ilgili de pek çok açıklama vardır. Bunların pek çoğu da bir sebebin varlığını gerektirmez.

Bunlara bir örnek verecek olursak, ünlü fizikçi Stephan Hawking'in "Başlangıcı olmayan evren" modelini düşünebiliriz. Bu fikre göre evren kendi üzerine kapanan bir kapalı çevrim oluşturur (aynen iki boyutlu bir düzlemin üçüncü boyutta katlanarak bir küre haline getirilebilmesi gibi). Böyle bir modelde evrenin başlangıcını aramak anlamsız olmaktadır, çünkü Stephan Hawking'in kendi verdiği bir örneğe göre böyle bir evrende big bang'e neyin sebep olduğunu sormak, dünya üzerinde "Kuzey kutbunun 5 km kuzeyinde ne vardır?" sorusunu sormaya benzer. Yani anlamsızdır.

Fakat bu noktalar bir yana, big bang modelinde sözü edilen şeyle, dinlerin yaratılış açıklamaları arasında hiçbir alaka yoktur. Big bang modelinde evren bir noktadan genişleyerek var olur ama evrene yayılan maddenin nereden geldiği konusunda bir yorum yapılmaz. Bu konuda yorum yapan başka fikirler var olmakla birlikte, bu konuda bağlayıcı bir sonuç yoktur. Dinlerin yaratılış hikayesinde ise Tanrı evreni 6 günde yaratmıştır ve yoktan var etmiştir . Neden bu işin 6 gün aldığı konusu bir yana, bu web sayfasındaki diğer yazıları okursanız, alıntı yapılmış çeşitli ayetlerden göreceksiniz ki, kutsal kitaplardaki yaratılış hikayesiyle, modern bilimdeki big bang teorisinin hiçbir ilgisi yoktur.

15. Ateizm de bir din sayılmaz mı?

Doğüstü güç ya da güçlere inanan, metafizik sorulara cevap vermeye çalışan (ölümden sonrası, evrenin kökeni veya hayatın anlamı vs gibi) ve kanıta değil imana dayanan (dogmatik) düşünce biçimlerine din denir.

Ateizm, herhangi bir felsefi soruya cevap verme gayesindeki bir düşünce biçimi değildir. Ateizm, bir düşünce biçimi, inanç sistemi veya felsefi akım değildir. Ateizm, yalnızca, Tanrı'nın varlığını reddetmek demektir.

Dinden bahsedilebilmesi için ortada inanç olması gerekir. İnanç tanımı gereği kesin bir bilginin olmadığı durumda mümkün olabilecek bir şeydir. Bir şey ya bilinir, ya da

bilinmiyorsa o konuda bir şeye inanılır. Ya da bilemeyeceği kabul edilip bir şeye inanılmaz. Ateizm bu sonuncusunu yapar. Dolayısıyla ateizm bir inanç değildir, bir inançsızlığın adıdır.

16. Evrende düzen var, canlılık var. Bu düzen nasıl kendiliğinden ortaya çıkabilir? Evren nasıl sahipsiz olabilir?

Evren için kaos değil kozmos denir zaten. Yani adında bile düzen var. Bize düzenli gözüktüğü açık evrenin. Fakat ortada hala 3 sorun var:

Evren için kaos değil kozmos denir zaten. Yani adında bile düzen var. Bize düzenli gözüktüğü açık evrenin. Fakat ortada hala 3 sorun var:

1) Bütünü kaotik olan sistemlerin bile kurallara uyan (düzenli) alt parçalarının olabildiği saptanmış. Evrenin daha üst bir kaos düzenli bir alt parçası olması teorik olarak mümkün.

2) Evren düzenlidir, doğru, ama düzenin ille de bir zekadan çıkması gerektiği mantıksal olarak gösterilemez. Hiç kimse düzenin ille de zeka gerektirdiğini mantıksal olarak kanıtlayamaz. Bize düzen zeka gerektirmiş gibi geliyor olsa da, bu pekala günlük düşünce alışkanlıklarımızdan ve şartlanmalarımızdan kaynaklanıyor olabilir. Şartlanmalarımızın bizi yanılttığı durum bilimde az değildir ve bir şeyin bize “öyleymiş gibi” geliyor olması hiçbir zaman bir bilimsel kanıt değildir.

3) Evrendeki düzenin zeka gerektirdiği kabul edilse bile, bu zekanın belli bir dinin, ya da açıklamanın önerdiği zeka olması şart değildir. Bu zeka birden fazla olabilir, çok değişik formlarda olabilir, vs.

Ayrıca, “Evrenin bir sebebi olmalı” demek, bu sebep Tanrı olmalıdır demek değildir. Kısacası, teist kesim ne yaparsa yapsın düzen akıl yürütmesinden giderek hipotezlerini kanıtlayamaz.

Eğer bir sonucu, bir öncül önermeden doğrudan dedektif akıl yürütmeye çıkaramıyorsam, o önerme a priori doğru değildir, dolayısıyla kanıt gerektirir. Yani “Düzen=Zeka” gibi bir denklemi mantıksal olarak yazamıyorsam, ya da başka bir ifadeyle, “zeka” denen kavramı “düzen” denen kavramın tanımının içinden çıkaramıyorsam, bu zekanın mantıksal

olarak düzenden doğrudan çıkarılamayacağını gösterir. Dolayısıyla, ortada bir kanıtlayıcı yükümlülüğü vardır. Düzenin zeka gerektirdiğini söyleyenlerin sırtına binen bir kanıtlayıcı yükümlülüğü.

“Başka nasıl olacak ki?” demeyin. Bir şeyi sizin zihninizi göremiyorsa, bu onun olamayacağı anlamına gelmez. İnsan zihni örneklerle göre işler ve örneğini görmediği bir şeyi kavramakta güçlük çeker. Teist de, zekadan çıkmamış bir düzeni günlük hayatımızda pek görmediğimiz için, bunun aksinin olamayacağını düşünür.

Bu yüzden günümüzde bilim adamları daha dikkatli. İyi bir bilimsel yöntem geliştirmişler ve bir şey eğer öncülünden mantıksal olarak dedektif bir akıl yürütmeyle çıkarılamıyorsa, bu şey doğru kabul edilemez, kanıt gerektiren hipotezler listesine eklenir. Düzenin zekadan çıkıp çıkmaması konusunda olduğu gibi.

17. Her şeyin bir sebebi olduğuna göre, ilk şeyin sebebi Tanrı olmak zorunda değil midir?

Her şeyin bir sebebi varsa, ilk şeyin sebebi nedir? İlk şey eğer evrenin ortaya çıkışıysa, onun da sebebi Tanrıdır şeklindeki yaygın düşünce tarzı geçersiz bir mantık yürütmedir. Burada hemen akla “Peki Tanrı’nın sebebi neydi?” sorusu gelir. Nitekim küçük çocuklar genellikle sorarlar bu soruyu Tanrı konusunda. Zihinleri açıktır çünkü henüz. Şartlanmamıştır. “Tanrı’nın sebebi yoktur” veya “Tanrı kendi kendisinin sebebidir” açıklaması geçerli bir açıklamaysa, o zaman “Peki evrenin sebebini niye merak ediyorsun?” sorusu akla gelir. Belki de ‘Evrenin sebebi yoktur’ veya ‘Evren kendi kendisinin sebebidir?’ Eğer evrenin sebebini merak etmek geçerli bir mantık yürütmeysse, Tanrı’nın sebebini merak etmek niye geçerli değil? Onun da sebebi daha büyük bir Tanrı, o Tanrı’nın da sebebi ondan büyük başka bir Tanrı dersem, bunun sonu gelir mi? Eğer bir açıklama yapabilmek için bir yerde durulması gerekiyorsa, o zaman nerede duracaklarına nasıl karar veriyorlar? Neden evrenin sebebinde değil de, Tanrı’nın sebebinde duruyorlar?

18. Harun Yahya ve BAV’ın sitelerinde evrim teorisinin çöktüğü, bu teorisinin ateizmin dayanağı olduğu, dolayısıyla ateizmin de çöktüğü söyleniyor. Bu konuda da bir sürü

bilimsel alıntılar vermişler?

Her şeyden önce, evrim ateizmin dayanağı değildir. Ateizm evrim teorisinden önce de vardı ve onunla birlikte doğmamıştır. Evrim teorisi bilimin yapıtaşlarından olan önemli bir teoridir ve yeryüzünde hayatın ortaya çıkışını ve çeşitlenmesini herhangi bir doğaüstü gücün müdahalesi fikrine gerek kalmadan başarıyla açıklayabilmektedir. Fakat bu teori bilimin bir teorisidir ve ateizmle ilgisi yoktur. Batı'da evrimi kabul eden pek çok inançlı kişi bulunmaktadır. Hatta Vatikan'daki Katolik kilisesi, bir süre önce bu konuda bir açıklama yapmış ve evrim teorisini kabul ettiklerini ve bu teorinin Hıristiyanlık inancıyla çelişmediğini beyan etmişlerdir.

Fakat, evrim teorisinin yeryüzündeki canlılık ve özel olarak insanoğlunun ortaya çıkışıyla ilgili açıklamaları üç büyük dinin kutsal metinleriyle bağdaşmadığı için, doğal olarak pek çok dinsel kurumun bu teoriye karşı şiddetli tepkisi bulunmaktadır.

Türkiye'de yaratılışçılık akımını yaygınlaştıranlar Harun Yahya ve BAV (Bilim Araştırma Vakfı) olmuştur. Pek çok eserini Harun Yahya takma adıyla yazan bu kurum, eserlerini Amerika Birleşik Devletleri kaynaklı ve kilise bağlantılı olan ICR (Institute for Creation Research) kurumunun çarpıtılmış ve sahte bilim örneği içeren bol miktardaki yazılarını Türkçeye çevirerek hazırlamaktadır.

ABD'de kilise kaynaklı çok sayıda "Scientific Creationism" (Bilimsel Yaratılışçılık) kurumu bulunmaktadır. İyi finanse edilmiş bu kurumlara ait kitap ve web sayfalarında özellikle evrim teorisi aleyhinde çok sayıda çarpıtılmış ve yanlış bilgi içeren ifadeler bulunmaktadır. Bilimsel görünümü ve hatta bazı bilim adamlarından alıntılar içeren bu kaynakların aslında gerçek bilim dünyasıyla bir ilgisi yoktur.

Batı'da bilim adamları kendi yazılarından çarpıtılmış alıntılar yapan ve zaman zaman kendilerini evrim karşıtıymış gibi gösteren bu tip yaratılışçı yayınları kınayan kamuoyu açıklamaları yapmaktadırlar sık sık.

Yaratılışçı kesim, neredeyse 100 yıldır ABD'de evrim teorisinin ders kitaplarından çıkartılması ve yerine dinsel yaratılışçılık öğretisinin konulması için uğraşmakta, fakat

zaman zaman Alabama gibi bazı muhafazakar eyaletlerde yerel başarılar elde etseler de, talepleri üst mahkemeler tarafından her seferinde reddedilmektedir.

Dolayısıyla, yaratılışçılık akımı, batı dünyasında bilimsel bir uğraş sayılmamakta ve ciddiye alınmamaktadır. Hele de Avrupa'da yaratılışçılığın etkisi çok daha azdır. Fakat Protestan kilisesinin maddi gücü tarafından desteklenen Amerikan yaratılışçılığı, bilimin aşırı özelleşmiş bir alan olduğu günümüzde, özellikle muhafazakar yörelerde ortalama vatandaş üzerinde etkili olabilmektedir. Fakat buna rağmen bilimsel kamuoyunun güçlü olduğu batı ülkelerinde bu konunun eğitim sistemini etkileyecek ve kitlelere zarar verecek boyuta ulaşmasına engel olunmuştur. Asıl sorun ülkemiz gibi bilimin ve bilimsel kamuoyunun güçlü olmadığı ülkelerde bu akımın sebep olduğu sorunlardır. Özellikle Harun Yahya ve BAV, son 20 yıldır ülkemizde hemen hemen hiçbir engelleme girişimiyle karşılaşmadan, özellikle yeni yetişen nesle kolayca ulaşmakta ve bilimin halka indirilemediği ve yeterince bilinmediği toplumumuzda, bilimsel konularda insanların beynini yanlış ve çarpıtılmış bilgilerle doldurmaktadır. (Harun Yahya ve BAV'ın sitelerinde yer alan bazı sahte ve çarpıtılmış bilimsel alıntı örnekleri için sitemizdeki "Sahte Alıntılar" yazısına bakabilirsiniz).

19. Niye bu kadar çok bilim adamı dinsizdir?

Bilimin yöntemini yeteri kadar bilen ve özümleyen kişi bunun sebebini anlamakta güçlük çekmez. Bilimde yeni bilgi bulmaktan çok doğru bilgiyi yanlış bilgiden ayıklamak önemlidir. Bilim tarihinde en çok çaba buna gitmiş ve en fazla zorluk bu konuda çekilmiştir.

Bu yüzden bilimin yöntemiyle ilgili kafa yoran bilim adamları bu konularda önlemler alma gereği duymuşlar ve örneğin "yanlışlanabilirlik" gibi kavramlar geliştirmişlerdir.

Bir bilginin "yanlışlanabilir" olması, yanlışsa yanlışlığının ortaya çıkarılabilir olması demektir. Örneğin "Dışarıda yağmur yağıyor" yanlışlanabilir bir önermedir; çünkü eğer yanlışsa, yani dışarıda yağmur yağmıyorsa, bunu anlamak için pencereden bakmak yeterlidir. Fakat örneğin "Ölümden sonra hayat vardır" önermesi yanlışlanabilir değildir. Çünkü eğer yanlışsa, bunu ortaya çıkarmak mümkün değildir.

Dolayısıyla bu bilimsel bir önerme değildir. Bugün artık herhangi bir iddiayı bilimde bu ve buna benzer yöntemlerle test edip, bilimsel olup olmadığına karar vermek mümkündür.

Dinlerin iddiaları arasında ise yanlışlanabilir olanlar çok azdır ve onların da bir kısmı yanlışlanmıştır.

Din ile bilim arasındaki bir başka fark, dinde yargıların testten önce, bilimde ise testten sonra, testin sonucuna göre verilmesidir. Dinde doğrular baştan bellidir. Testin sonucu bu doğrulara göre yorumlanır. Bilimde ise test, doğruya ulaşmak için kullanılır.

Dolayısıyla, bilim ile din arasında, yöntem açısından da çok önemli bir fark vardır.

Günümüzde bilim denen uğraşın en öncelikli aktivitesi “bilgi üretimi” değil, üretilen bilginin “testi” ve “doğrulanması”dır. **Bir şeyi kanıtlayamıyorsanız, size ne kadar doğruymuş gibi gelse de bu bilginin bilimsel bir değeri yoktur.**

Dinlerde de eksik olan nokta budur. Dinde çok fazla kabul yapmak zorundadır insan. “İman” denen kavram, “kalp gözü” ya da “gönül gözü” denen kavramlar, zaten bu “kanıtlamadan inanma” aktivitesinin başka isimleridir. Dinlerin “dogmatik” olduğunu söylerken kastedilen de budur.

Bu yüzden İslam’ın veya herhangi bir dinin bilimle bağdaşması mümkün değildir. Çünkü bilimle din, yöntem olarak birebirlerinin neredeyse tamamen zıttıdır. Peygamber veya din adamlarının bilimi teşvik etmesi bu gerçeği değiştirmez, onlar yalnızca meseleyi kavramadaki yetersizlikleri yüzünden teorik olarak mümkün olmayacak bir şeyi istemektedirler. Yani bilimle bağdaşmayan bir şeyden bilim üretmesini.

20. Bir şeyin var olmadığı nasıl söylenebilir?

İnançlılar, ateizmin “Tanrı’nın var olmadığı” iddiasında bulunduğunu düşündüklerinden, sıkça bu tür sorular sorarlar. Herhangi bir şeyin, hele de Tanrı gibi varlığın, var olmadığına kanıtlanamayacağını iddia ederler. Fakat kendileri günlük hayatlarında pek çok şeyin var olmadığı varsayımı altında yaşarlar. Örneğin:

Noel baba var mıdır?

Masallardaki 7 başlı ejderha ve kaf dağının ardındaki

dev var mıdır? Ya da kanatlı at, veya anka kuşu?

Ya da Süpermen, batman?

Bu tür örnekler çoğaltılabilir. Öyle bazı olasılıklar akla gelebilir ki, var olmaları ihtimaline karşılık büyük önlemler almak, hayatımızı ve yaşam tarzımızı kökünden değiştirmek gerekir. Bunu kimse yapmadığına göre, bir şeyin yok olduğu nasıl kanıtlanabilir sorusunu soran kişiler de dahil olmak üzere herkes bazı şeylerin var olmadığı kabulü altında yaşar.

Ya görünmez insanlar varsa ve beni izliyorlarsa deyip, yalnızken soyunmazlık etmez.

Ya atmosferi zehirleyen gazlar veya virüsler varsa deyip devamlı gaz maskesiyle dolaşmaya kalkmaz.

Devamlı kendisini gizli servisten birilerinin takip ettiğine ve yakaladıkları anda işkence edeceklerine inanıp, buna göre yolunu veya bulunduğu yerleri sürekli değiştirmeye kalkmaz.

Bunları neden yapmaz? Çünkü bir şeyin var olmasının mümkün olması var olduğu anlamına gelmediği gibi, var olduğunu kabul etmemiz veya farz etmemiz anlamına da gelmez.

Her insan, ancak varlığına dair delil olan şeylerin var olma ihtimallerini ciddiye alır. Var olduklarına dair delil olmayan şeyleri ise yok kabul eder.

Bir şeyin var olmadığını kabul etmek için, var olmadığını kanıtlamak şart değildir.

Evrenin her noktasını araştırmadan bir şeyin var olmadığı nasıl söylenebilir?

Tanımlanmış bir şey, evrenin henüz görmediğimiz bir yerlerinde var olabilir ve tüm evreni taramadan bundan emin olamayız bazı durumlarda. Fakat bu prensip "bir şeyin var olmadığı kanıtlanamaz" önermesini kanıtlamak için kullanılamaz.

Sınırı çizili, gözlem altına alınabilecek bir yer ya da bölge için, o bölgeyle alakalı olan tanımlanmış kavramların var olup var olmadığı söylenebilir.

Dünya gezegeninde şehirden şehire uçup, zor durumda kalan insanlara yardım eden bir "Süpermen" yoktur. Evrenin bir yerlerinde bir Süpermen'in olma ihtimali yüzde

sıfır olmamasına rağmen, bizim ilgilendiğimiz anlamda bir Süpermen, (bizim hayatlarımıza karışan, hayatımızın ve gezegenimizin bir parçası olan) yoktur.

Dolayısıyla, eğer uygun gerekçelerimiz varsa, en azından hayatlarımıza karışan, ve kitap, peygamber gönderen bir Tanrı'nın var olmadığını teorik olarak söylemek mümkündür.

Ayrıca, evrensel bazı prensipler olduğundan, örneğin mantık ilkeleri gibi, bunlarla çelişen, örneğin tanımında bile paradokslar olan bir varlığın da, evrenin tamamını dolaşmaya gerek kalmadan var olmayacağını söyleyebiliriz.

Fakat bu iki kritere de uymayan, yani bazı evrensel ilkeleri çiğnemeyen (bu yüzden de yokluğu "a priori" olarak bilinemeyecek olan) veya hayatımıza karışmamasına rağmen evrenin bir yerlerinde var olan bir Tanrı fikrinin ise var olmadığı kanıtlanamaz.

Sonsuz güçlü olmayan, ezeli ve ebedi olmayan, fakat bu evrenin var olmasından sorumlu, dünyaya da hiç karışmamış bir varlık olarak tanımlıyorsanız Tanrı'yı, o zaman var olmadığı kanıtlanamaz.

Fakat bu tür kavramların bile, var olduklarını düşünmemiz için bir sebep ortaya çıkana kadar yok kabul edilmeleri mantık gereğidir. Yoksa, yukarıdaki soruda bahsettiğimiz paranoid düşüncelerle başa çıkamayız.

Yani kısacası, bazı şeylerin var olmadığını kanıtlamak mümkündür. (Örneğin Süpermen ve dinlerin tanrısı). Tanrı eğer yaygın şekilde anlaşılabilir biçimiyle tanımlanmaz, var olma ihtimalini açık bırakacak türde bir tanımla yapılırsa, o zaman da böyle bir Tanrı'nın var olmadığı gösterilemez, fakat var olmadığı kabul edilebilir. Çünkü bizimle hiçbir bağlantısı olmayan, var olduğunu düşünmemiz için bize hiçbir işaret vermemiş olan bir şeyin var olduğunu düşünmek için hiçbir sebep yoktur.

21. Tasarlanmış olduğu açık olan bu evrene bakıp da Tanrıya inanmamak çok mantıksız. Nasıl inanmayabiliyorsunuz?

İnançlılar, inanmak daha mantıklı olduğu için inanmaz. Böyle olduğuna inanmak isterler, ama aslında ikna oldukları için değil, hatta mantıklı buldukları için bile değil, sadece çevrelerindeki inandığı için inanırlar. İnanmanın en

mantıklı çözüm olduğuna ikna etmişlerdir kendilerini, böylece sorgulama zorunluluğundan da kurtulurlar. Görünüşte ikna edici birkaç söylemi bellemişlerdir, ki bunlar genellikle doğanın altında bir denge, düzen ve zeka olduğu ve başka türlü açıklanamayacağını iddia eden “teleolojik” argümanın şu ya da bu formudur.

Bu argüman için üretilmiş belli sayıda örneğin birkaçını ileri sürer pek çok kişi. Fakat eğer bilgili bir ateistle tartışıyorlarsa, bu argümanın aslında iddia ettikleri fikri kanıtlamada ne kadar çürük olduğunu görmeleri uzun sürmez. Çünkü doğada düzen ve bilinçli tasarım olmadığına işaret eden daha çok örnek vardır (Bkz. bu sitedeki “Doğa ve Tasarım” yazısı) ve onların düzen ve bilinçli tasarıma işaret ettiğini düşündükleri gözlemleri başka şekilde açıklamak her zaman mümkündür. Ayrıca, bir türlü göremedikleri bir başka gerçek, evrenin arkasında bir zeka olduğu gösterilse bile, bunun nasıl bir zeka olduğu bilinemeyeceğinden, göksel dinlerdeki Tanrı fikrinin kanıtlanamayacağıdır.

22. Her şey tesadüfle nasıl açıklanabilir?

Bilim hayatın tesadüf eseri olduğunu söylemez. Bilimin böyle söylediğini düşünmek sadece inançlı kesimden bazı kişilerin saplantısıdır. Bu saplantının da sorumlusu yaratılışçı fikirlerin propagandasını yapan kesimin (Harun Yahya, vs.) yanıltıcı beyanlarıdır.

Hayat mevcut doğa yasalarının zorunlu bir sonucudur. Şartların uygun olduğu bir ortamda, evrendeki mevcut fizik ve kimya yasaları hayata yol açacaktır. Çeşitliliğin bu kadar fazla olduğu bir evrende ise buna uygun ortamlar şurada veya burada mevcut olacaktır. Asıl soru, evren neden böyle yasalara sahiptir sorusudur. (Yani bazı yerlerde hayatın oluşumuna yol açan yasalar). Bunun ise cevabı verilemez. Çünkü kimsenin elinde bu sorunun cevabını vermeye yetecek kadar veri yoktur. Verilebilecek tüm cevaplar spekülasyon olmaya mahkumdur. Fakat spekülasyon da olsa, bir cevap vermeye kalkarsak, bunun bir olası cevabı, yaşamın altında bir tür zeka arayan bir cevap olabilir elbette. Bu ihtimal dışı değildir. Fakat gerek bu zekanın ne olduğu, neye benzediği, kaç tane olduğu, tek mi, yoksa birden fazla mı, ya da büyük bir uygarlığın sahip olduğu kolektif zeka mı

olduğu, gerekse, özgür olup olmadığı, koşullara bağlı olup olmadığı, gücünün neye yetip yetmeyeceği, fiziksel olup olmadığı, vs. gibi noktaların hiçbiri bilinemez. Dolayısıyla, evrendeki hayatın arkasında zeka gören bir spekülasyon bile, içerdiği neredeyse sonsuz sayıdaki olasılıklar ve değişik açıklama imkanları yüzünden, bir açıklama veya “hipotez” sayılabilecek bir netlikten yoksundur. Yani ortada, bırakın dinlerin yaratılışçılık açıklamasını, doğru dürüst bir açıklama bile yoktur. Bir açıklama olsa, bu açıklamanın deney ve gözlemlerle doğrulanabilecek bir şey olup olmadığına bakılır ve eğer bu koşullara uyan bir açıklamaysa, bunun bir “hipotez” olduğunu söylerdik. Bu hipotezi destekleyecek çeşitli deneysel ve gözlemsel kanıtlar bulduğumuz takdirde ise, bu hipotez bir teori olurdu. Daha fazla delil buldukça da teori güçlenirdi. Fakat, ortada bırakın teori veya hipotezi, hipotez olmaya aday bir açıklama bile yoktur. Evrenin ardında bir zeka vardır demek o kadar bulanık ve netlikten yoksun bir açıklamadır ki, hipotez olup olmadığını anlamak için dikkate alınması gereken diğer koşulu incelememize gerek bile bırakmaz. (Yani açıklamanın somut delillerle desteklenir olup olmadığını). Ortada bir hipotez değil, hipotez olma netliğinden yoksun bir açıklama bile değil, fakat biraz çabayla bir açıklamaya belki dönüştürülebilecek bir “fikir” vardır sadece. Evrenin altında zeka olduğunu söylemek bundan ibarettir. Bir “fikir”, ya da biraz çabayla bir açıklamaya dönüşebilecek bir “bakış açısı”dır sadece. Öte yandan, ilk anda akla gelen diğer alternatif, yani doğa yasalarının, mevcut olasılıksal imkanların sonsuz çeşitliliği arasında, belli bazı durumlarda veya ortamlarda (örneğin evrenimiz), hayata sebebiyet verebilecek yapıya sahip olmasının teorik olarak mümkünlüğü, hem net bir açıklama, hem de somut verilerle desteklenebilecek bir hipotezdir. Evrende, karşımızda açıkça evrenin oluşumundan ve bizi yaratmaktan sorumlu bir şeyler görmediğimiz sürece, gördüklerimiz, sadece bomboş uzay ve akla hayale gelmeyecek çeşitlilikte ve zenginlikte gök cisimleri olduğu sürece, bu mantıksal verilerden çıkan sonuç, veya bu verilerin desteklediği sonuç, bu bahsettiğimiz hipotezdir. Dolayısıyla bu hipotez, gözlem verileriyle bile bir miktar

desteklenmiş, bu yüzden belki aslında artık “teori” mertebesine yükselmiş bir açıklama dahi kabul edilebilir. Diğer seçenek ile kıyaslandığında, bilimsel bakış açısından, evrendeki zekaya sebep olan doğa yasalarının varlığından, evrenin veya evrenlerin (ya da üst evrenlerin, varsalar) teorik çeşitliliği ve imkansal zenginliğinin sorumlu olduğunu düşünmek, kesinlikle rakipsiz bir bakış açısıdır.

23. Evrende hassas bir denge vardır. Güneşin dünyadan mesafesi, Planck sabitinin değeri ve pek çok başka şey sanki özel olarak tasarlanmış gibidir. Tüm bunlar evrenin ardında bir zeka olduğunu göstermiyor mu?

Evren’in o derece hassas bir dengede olduğu doğru değildir. Daha doğrusu, o dengeler, kendilerinin oluşması için bir ayar yapıldığının göstergesi değildir. Herhangi bir süreç, mevcut doğa yasalarına göre eninde sonunda belli bir denge durumu oluşturur. Kuralları değiştirip, sistemi tekrar kendi haline bıraktığınızda, bu sefer başka bir denge durumu oluşur. Yeni kurallara, yeni duruma göre.

Belli bir denge durumuna ve o duruma uygun olarak meydana gelmiş oluşumlara bakarak, bunun altında tasarım aramak, meseleyi tersinden görmektir.

Burnumuz gözlük takmak için mi yaratılmıştır, yoksa burnumuzun şekline göre gözlük diye bir şeyi biz mi icat ettik? Atomlar bir arada kalabilsin ve bildiğimiz gerçeklik oluşabilsin diye mi Planck sabiti o değerdedir, yoksa Planck sabiti o değerde olduğu için mi atomlar bildiğimiz gibidir ve gerçeklik böyledir?

Dünyada yaşam olsun diye mi dünyanın güneşten uzaklığı bildiğimiz mesafededir, yoksa dünyanın güneşten uzaklığı bildiğimiz mesafede olduğu için mi dünyada yaşamın olması mümkün olmuştur? (Nitekim başka mesafelerde gezegenler var ve onlarda yaşam yok).

İnançlıların bu mantığı çok ilginç bir kendini kandırma örneğidir. Meseleyi tepetaklak eder, tersinden görürler. Fok balıklarının derilerinin altında o kadar kalın bir yağ tabakası olmasını, üşümesinler diye öyle yaratılmalarına bağlayan bir açıklamadır bu. Yaşadıkları fiziksel ortama evrimsel adaptasyon yaptıkları için bu yapıya kavuştuklarını (çünkü başka türlü olanların o ortamda barınamayıp öleceğini)

görmez bu mantık. Aradaki uyuma bakıp, sonuca göre sebep üretir. Komplo teorilerini üreten mantık da benzer bir mantıktır. Şartlanmış zihinde, olayların böyle tersinden görülmesi çok yaygın bir bakış açısıdır. Bunları destekleyen (desteklediği iddia edilen) olasılık hesaplarını da yine önyargılı ve yanlı yaparlar.

Gökten düşen bir tek yağmur damlasının beni ıslatma olasılığı, sıfır denecek kadar düşüktür. Eğer gökten düşecek her yağmur damlası için bu hesabı tekrarlısam, her damlanın beni ıslatma ihtimali sıfır çıkar. Tüm bu olasılıkları toplayıp, bu damlaların beni ıslatma ihtimali sıfır olur dersem, o zaman herhangi bir yağmurda ıslanma ihtimalimin hiç olmadığı sonucu çıkar ortaya. Peki kim buna güvenerek sağanak yağın yağmurda şemsiyesiz çıkar? Ve kim sağanak bir yağmurda ıslanmadan eve dönebilir? Burada problem nerededir? Burada problem, olasılık hesabının yapılış şeklindedir. DNA'nın oluşumu olsun, hayatın meydana çıkışı, vs. olsun, olasılığının çok düşük olduğunu iddia ettikleri durumların çoğunda, yaratılışçı kesim bu tür yanlılar yaparlar hesaplarda.

24. Evrim teorisi canlıların oluşumunu tesadüflerle açıkladığı için saçma değil midir?

Evrim kuramının, türlerin oluşması ve evrimini rastlantıya bağladığı iddiası bir çarpıtmadan başka bir şey değildir.

Rastlantı, evrim kuramının bir ayrıntısıdır yalnızca. Evrim kuramı, türlerin genetik malzemelerindeki rastlantısal mutasyonlardan yalnızca türün değişen koşullara daha uygun olmasını sağlayanların kuşaktan kuşağa aktarılabilmesini söyler. Evrim kuramının asıl temelini oluşturan eleme mekanizması olan doğal seçim ise rastlantısal değil, zorunlu bir süreçtir. Doğal seçim, acımasız bir düzenektir. Daha avantajlı olanı bırakır, daha az avantajlı ya da zararlı olanı yok eder.

Canlılar dünyasında amansız bir rekabet, acımasız bir mücadele vardır. Herhangi bir konuda daha iyi uyum sağlayan, (daha iyi gören, daha iyi uçan, eşeyli türlerde karşı cinse daha çekici gelen...) bireyler hayatta kalır, diğerleri ise yok olur gider. Bu süreçte vicdan, merhamet yoktur. Böyle bir dünyayı bir yaratıcının yarattığını, tasarladığını söylemek

ise, o yaratıcının aynı zamanda merhametsiz, vicdansız, esirgemez ve bağışlamaz bir varlık olduğunu söylemekle eşdeğerdir.

Rastlantısal mutasyonların çoğu bozucu ve dolayısıyla bireyin yaşamı için zararlıdır. Bunlar oluştuğu anda gelecek kuşağa aktarılmaya fırsat bulamadan yok olur. Bunlar arasından bireyin hayatta kalmasına en ufak yararı olanlar ise, kuşaktan kuşağa aktarılacak birikir. Burada asıl belirleyici olan, şöyle ya da böyle olabilecek mutasyonlar değil, bunları eleyen koşullardır. Burada ise rastlantıya yer yoktur. Kural son derece sadedir: uyum sağlayan kalır, diğerleri yok olur.

İnsanlar bundan sadece on beş bin yıl kadar önce kurtları evcilleştirmeye başladı. Bunların yavrularından gözüne hoş gelenlerin, kendi amacına uyanların birbiriyle çiftleşmesini sağlayarak bugüne kadar yüzlerce köpek ırkını üretti. Aynı yolla, tavukları, koyunları, inekleri yabani ırklardan geliştirdi. Doğadaki eciş bücüş, tatsız, küçük meyveleri sebzeleri, bugünkü dolgun, tatlı, iri hallerine getirdi. İnsanların kuşaktan kuşağa yaptığı bu eleme, yapay seçimdir. Doğal seçim ise temelde yapay seçim gibi işler. Birkaç farkla: yapay seçim bilinçli ve kestirme eylemlerin sonucu olduğu için yüzyıllar, bin yıllar mertebesinde sonuç verir. Doğal seçim ise kör ve amaçsız bir süreçtir. Sonucunu milyonlarca, yüz milyonlarca, milyarlarca yılda verir.

Tüm bunları göz ardı edip, temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp, “Evrin türlerin rastlantıyla oluştuğunu iddia eder” demek, ya onulmaz bir cahillik ya da demagojik bir çarpıtmadır....

Seher Yaşar’dan... 4.1.2009. Kendisine teşekkür...

3. İYİYİ AĞIRLA, KÖTÜYÜ UĞURLA...

Aşağıdaki Hadis’i 16.2.2009 tarihli Semerkant takviminden aldım.

Güzel bir söz, açıklama gereği duydum.

“Şeytan da melek de insanoğluna sokularak onun kalbine birtakım şeyler atarlar.

Şeytanın işi kötülüğe çağırarak, sonu fena ve zararlı olan şeylere teşvik etmek ve hakkı yalanlamak, haktan

uzaklaştırmaktır.

Meleğin işi, hayra çağırmak ve hakkı doğrulamaktır.

Kim içinde hakka, hayra, iyiliğe çağıran bir ses duyarsa, bilsin ki bu Allah'tandır ve hemen Allah Tealâ'ya hamd etsin.

Kim de içinde şer ve inkâra çağıran bir fısıltı duyarsa ondan uzaklaşsın ve hemen şeytandan Allah'a sığınsın.”

Semerkant Takvimi, 16.2.2009

+

İnsan çıkarları çatıştığında ikilem altında; yani birbiri ile çelişen iki duygu arasında kalır.

Bu duygulardan biri iyi olanı; diğer ise kötü olanı yeğler.

Din ilminde iyi olanı yeğleyene ruhul-kudus (Cebrail=Melek...) denir; kötü olanı yeğleyene ise ruhul kubüh (Şeytan...) denir. Ruhül kubuh kabahata sürükleyen ruh anlamındadır.

İyi ve kötü olanı bizim aklımız, mantığımız, muhakememiz, önsezimiz, sağduyumuz, kültürümüz ve vicdanımız belirler.

Yapacağımız işin sonunda; yaptığımız işten dolayı; ailemiz, çevremiz bizi ayıplayacaksa, toplum ya da yasalar yakamıza yapışacaksa o iş kötü bir iştir.

Yok eğer; yaptığımız işten dolayı ailemiz, çevremiz bizi onaylayacaksa, toplum ya da yasalar yakamıza yapışmayacaksa o iş iyi iş sayılır.

Din ilminde; erdemli yaşam, genel değerler,, ortak doğrular, olumlu kavramlar, yüce duygu ve düşünceler, yüksek duygular Tanrı'yı simgeler. Saydığımız bu değerleri tersi ise Şeytan'ı simgeler.

Yani şimdi biz; doğru olanı, güzel olanı, iyi olanı yaptığımız takdirde Tanrı'ya (Allah'a) yaklaşmış sayılırız.

Kötü olanı, yanlış olanı, çirkin olanı yaptığımız takdirde de Şeytan'a uymuş oluruz.

Bu anlatmak istediklerimi ermişler şöyle formüle etmişlerdir:

“Bir şeyden korkan ondan kaçır. Ancak Allah'tan korkan O'na yaklaşır.” (Ebu'l Kasım)

Burada, güzel olan, doğru olan, iyi olan Tanrı'yı simgelediği için ve din ilmine erişmiş olan kişi de; çirkin olanı, yanlış olanı, kötü olanı yapmakla Tanrı'dan uzaklaşacağını

bildiği için; güzel olan, doğru olan, iyi olanı yapmakla Tanrı'ya yaklaşmış sayılır.

Bunun içindir ki Ebu Sait. "O'nu kullukta arayan bulamaz. O'nu, O'nunla arayan hemencecik buluverir." (Ebu Sait. Tevhidin Sırları. Muhammed ibn Münevver. Kabcacı yayınları. Birinci Basım. 2004. s. 294) demiştir.

Bu demektir ki Camiye, Kiliseye, Havra'ya giderek tapınmakla Tanrı'ya yaklaşmış olmaz; ancak güzel olanı, doğru olanı, iyi olanı yapmakla Tanrı'ya yaklaşmış olunur. Din. Tanrı düşünmekle, incelemekle bulunur...

Elbette bu anlattıklarım Tanrı bilgisinden, din duygusundan yoksun olanlara bir şey anlatmaz.

Ama biz yaşarken gerçekleri anlatalım da; belki bizi anlayan birileri çıkar... "Yahu bu adam nelerden söz etmiş de bizim haberimiz olmamış!.." diye bize hak verebilir...

Av. Hayri Balta, 17.2.2009

4. ÇİVİLEME DUASI...

BOLU'da futbol takımı için okuduğu dualarla adını duyuran emekli imam Lütfü Karataş, bu kez ligde kalma mücadelesi veren Bolu Belediye Spor Bayan Voleybol Takımı için soyunma odasında dua etti.

Mayolu voleybolcular sandalyelere oturarak, Lütfü Hoca'nın okuduğu dua için el açtı. Lütfü Hoca besmele çekerek, şöyle dua etti:

"Ya ilahül alemin. Teknik heyetimize güzel taktik vermeyi, sahaya yayılmayı, karşıdan gelen topları güzel disiplinle kesmeyi, pasörümüzden havaya topu güzel kaldırmayı, çivicimizi de güzel çivilemeyi kendisine nasip eyle ya rabbül alemin.

Yavrularımızı başarılı eyle, her türlü tehlikelerden, musibetlerden, felaketlerden, kem gözlerden nazarlardan muhafaza eyle ya rabbül alemin.

Her türlü tehlikeden, tekmeden, çakmadan, sakatlıktan muhafaza eyle ya rabbül alemin.

Filenin sultanlarının başarılı olabilmesi için el Fatiha."

"Çivileme duası" böyle.

El açıp amin diyen sporcular, Lütfü Hoca'nın duası

bitince ellerini yüzlerine sürerken Bolu Belediye Başkanı AKP'li Alaaddin Yılmaz ve Emniyet Müdürü Mehmet Yazıcı da kendilerine eşlik ediyordu.

Emekli Bolu imamı Lütfü Karataş'ı kutluyorum. Kutlamamın nedenlerini sıralıyorum.

Bir kere Voleybolcu kızların bacakları görünüyor. "Bacaklarınızı örtün!" demiyor.

Saçları görünüyor... "Saçlarınızı örtün!" demiyor.

Duasını okurken; Belediye Başkanı, Emniyet müdürü başta olmak üzere Voleybolcu kızlar da "lıkır lıkır gülüyor..." Gülenlere dönüp de:

"Gülmeyin, ayıptır!" demiyor.

Kendi işine bakıyor...

Din bir gerçekliktir. Yaşamın gerçeği gönüllerden dillere, dillerden isteğe dönüşür. Din ilminde bunun adına Yaratan'dan istek (dua) denir. Yaratan'dan istek için de insanın kendi ana dili ile istekte bulunması yeterlidir.

Bu olayda Lütfü Karataş hoca; duasını Arapça yapmış olsaydı çevresinde bulunanların hiçbiri gülmezdi. Anlamadıkları bir dille dua edildiği için sözcüklere kendi hayal dünyalarına göre bir anlam yüklerlerdi.

Dinlerin gizemi, insanlar üzerinde etkinliği; duaların anladığı dilden yapılmamış olmasındadır.

İnsan anlamadığı bir dilde yapılan dualara; kendi anlayış ve kültürüne göre söylenenden bambaşka bir anlam yükler.

Eğer; namazda, doğum ya da ölüm törenlerinde okunan dualar insanın anladığı dilden yapılmış olsaydı etkinliği bu kadar olmazdı. Dinlerin topluluklar üzerinde bu denli etkin olmasının nedeni anlaşılır olmamasındadır.

Dinlerin yaşaması için anlaşılması gerekir.

Bunu bilen din alimleri; dualarının Türkçeleştirilmesine izin vermezler. İzin

verdikleri takdirde bilirler ki; dinin, insanlar üzerindeki gizi, büyü, etkinliği azalır.

Oysa İslam'ın temel kitabı Kuran'da: "Anlayasınız diye Arapça indirdik,..." (K. 14/4, 41/44. 43/3) denilmektedir.

Bu emir Kuran'da yüzlerce kez yinlendiği halde ulemalar buna yanaşmazlar. Buna yanaşmadıkları için de İslam dünyası çağın ve yaşamın nimetlerinden yararlanamamıştır.

İslamiyet eşittir; yaşamda, mahrumiyet olmuştur.

Bunun doğrulanabilirliği için televizyonlarda gösterilen İslam dünyasındaki yoksul halkın yaşamına bakmak yeterlidir.

İslam dünyası bu dünyadaki mahrumiyete öbür dünyada kavuşturulacağına inandırılmıştır. Bunu da anlamadığı bir dille ibadeti korumakla sağlamıştır.

Av. Hayri Balta, 23.2.2009

'Çivileme' Duası ve...

Böyle olsun istemezdim.
Bilseydim, böyle olacağını
Okuyucumu üzmezdim.

Özür dilerim.

Ancak bu olaydan
Bütün okuyucularım bilgilensin istedim.

+

Sayın Balta,

Sitenizdeki yazılarınızı vakit buldukça ilgiyle okuyorum.

İnsanlık adına güzel değerleri savunmanız ve bu konuda hizmet vermeniz takdire şayan.

Atatürk konusundaki görüşleriniz de aynı güzellikte.

Ne var ki "**Yaratıcı**" ve "**din**" konularında sizinle aynı görüşü paylaşamıyorum.

İnanç sahibi bir Müslüman'ım. **Yaratıcı, din** ve **ateizm** konularında, vakit buldukça görüş alarak bilgimi artırmaya çalışıyorum. Oldukça da tarafsız inceleme yapmak gayretindeyim. Artık ne kadar başarabiliyorsam tabi...

Müsaadenizle küçük bir eleştiri yapmak isterim. Din konusunda ele aldığınız fikirleri işlerken, ağırlıklı olarak hadislere (ki çoğu sahte) ve yobazların cahilce fikirlerine yer vermişsiniz.

İkinci bir husus da, ayetleri incelerken, Kitap'ın bütünlüğünü göz önünde bulundurmamışsınız. Farklı surelerden tek tek seçilmiş benzer ayetleri dilediğiniz sırayla yan yana getirirseniz, arzuunuza uygun farklı anlamlar

çıkabilirsiniz.

Bu, her kitapta yapılabilir. Bunun bir benzerini Mason üstat Cemil Sena da “**Hz. Muhammed’in Felsefesi**” adlı kitapta yapmıştı. Ateizm savunucularının sıkça baş vurdukları bir metot olsa gerek... Tarafsız bakış açısı sergileyebilmek için, Kuran’ın (veya herhangi bir kitabın) bütünlüğü göz önünde bulundurulmalıdır kanaatindeyim.

Bu arada elime bir kitap geçti. Dünyaca tanınmış bir ateist olduğu söylenen “**Antony Flew**”un yazmış olduğu “**Yanılmışım Tanrı Varmış**” adlı eseri... (Profil Yayınları, Çevirmenler: Hasan Kaya- Zeynep Ertan, 1.b., Eylül 2008, ISBN 978-975-996-171-8.)

Bir inceler ve kitap hakkında görüşlerinizi sayfanızda bildirirseniz, sevinirim.

Saygılarımla

M. Yalçın Yalçı, İst, 30 Kasım 2008

X

Sayın M. Yalçın Yalçı,

Nazik hitabınız için teşekkür ediyorum.

Her zaman böyle kibar olmanı bekliyorum.

Her konuda aynı görüşte olamayız.

Çünkü biz hayvan değil insanız...

Hiç öküzlerde, ineklerde fikir ayrılığı gördün mü?

Fikir ayrılığı olmak yalnız insanlara özgü...

Eleştirilerin başım gözüm üstüne...

Ancak benim görüşlerim; Hadislere göre değil,

Daha çok kurulmuştur ayetler üstüne...

Görüşlerimi destekleyen ayetler aldığım doğru.

Kuran’ın bütünlüğünü göz önüne almamak olur mu?

Bazen Hadisleri de kullandığım olmaktadır.

Görüşlerim daha çok, dediğim gibi, ayetlere dayanmaktadır.

Amacım dinin güzelliklerini bulup sergilemektir.
Din dediğin; edeptir, erdemdir, erkandır, terbiyedir.

İnsanın insanı sevmesidir önemli olan.
Kendine kıymıştır bir başkasının inancına saygı
duymayan.

Sözünü ettiğim kitabı bulup okumaya çalışacağım.
Ancak; kesin söz veremiyorum,
Çünkü yaşlandım ve de ağır hastalıklarla
boğuşmaktayım...

Belli ki Tanrı ve Din konusunda araştırma ve inceleme
yapmaktasın.
Umarım yeni bulgularınla bizi de aydınlatırsın...

Memnun oldum nazik hitabından...
Umarım vazgemezsin bu huyundan...

şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler sana.
Av. Hayri Balta, 30 Kasım 2008
X

Sayın Balta,
Ben de sizin nezaketinize teşekkür ederim.

Ancak aydınlatmak benim haddim değil. Ben sadece,
acizane, amatörce araştırıyorum. Bir miktar tasavvufla da
ilgilenmiştim. Tasavvufun güzel yanları da var, çirkin yanları
da...

Güzel yanlarından yaptığım bazı alıntılar var. Sahaflardan
temin edilebilmiş eski baskı "şark İslam Klasikleri"nden
seçtiğim güzel sözler. Sözlerin birkaçı hariç, çoğuna hemen
hiçbir yerde rastlanamayan...

Yazılarınızdan güzel sözlere ilgi duyduğunuz izlenimini
edindim. Arzu ederseniz Nuri Serkan takma adıyla yaptığım
bloğuma

(nuriserkan.blogspot.com) bir göz atabilirsiniz.

Din karşıtı fikirler oldukça ilgimi çekiyor. Zira yaratılış
(veya varoluş), zıtlıklar ilkesine dayanıyor. Karşı fikirleri

görmeden, sorgulamadan gelişme olmaz. **“Karanlık olmasaydı, aydınlığı bilemezdik”** gibi...

Yaşlılık güzel bir şey; en azından bilgelik kazandırır. Ancak rahatsızlığınıza üzüldüm. Herhangi bir yardımımız dokunabilir mi?

Geçmiş olsun dileklerle...

Saygı ve selamlarımı sunarım.

M. Yalçın Yalçı, 1.12.2008

X

Dost Yalçın,

İkinci iletinle gönlümü aldın.

Bundan böyle sen benim dostluğuma kazandın...

Bilgece yazdığın mektup umutlandırdı beni.

İnandım ki; Yalçın dostum, geleceğin bilgisi.

Sen, kaybolmuş bir koyunsun,

Bu alçak gönüllükle sen ilerde Tanrı'nın oğlu olursun.

Bu İncil terimlerinin ne demek olduğunu merak edersen

Sitemi incelediğinde bulursun...

Unuttum bir önceki iletimde söylemeyi.

İsterim beni Tanrısız olarak bilmemeni.

Bütün dünya Tanrı'yı inkar etse ben etmem,

Ama ben hayali (Sanal)

İnsana yararı olmayan

Bir Tanrı'nın ardına düşmem...

“Din karşıtı fikirler oldukça ilgimi çekiyor.” demişsin; gel, “şeriat karşıtı sözler” diye düzeltelim şunu.

Doğrudur, dürüstlüktür, iyiliktir, güzelliiktir, edeptir, erdemdir güzelim din duygusu.

Din, Yaratan'ın yaratılıştta bize verdiği olumlu duygulardır.

Bu olumlu duygularda, saygı, sevgi vardır, şefkat vardır.

Şeriatta; ise kafir, müşrik, münafık, fasık ayrımı vardır.

Oysa yaratan her insanı aynı yapıda yaratmıştır.

Peygamberleri koyduğu şeriat yüzündendir insanların birbirinin canına kıyması.

En taze, en somut olaydır Hindistan'daki katliam, kıyım olayı...

Yaratılmışı severiz Yaratandan ötürü...

İnsan insana; düşmanlık beslememeli, inançlarından ötürü...

Din başka şeriat başkadır.

Şeriat peygamberlerin koyduğu kurallardır.

Din ise Yaratan'ın bizi yaratırken

Bize verdiği en büyük fitrattır...

Bloğuna baktım,

Seçtiğin seçme sözleri dosyana aktardım...

Kolaylıkla bulunsun diye alfabetik biçimde düzelttim.

Bir örneğini de aşağıda sana gönderdim.

Şimdi kal sağlıcakla,

Beni duygulandırdı ilgilenmen sağlığımla...

Yapacak bir şey yoktur sabırdan başka...

Ölmek istemezsen ölmezsin Tanrı aşkıyla...

Şimdi kal sağlıcakla,

Saygılar, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 1.12.2008

5. ATEİST, HÜMANİST, LAİK ÖĞRENCİLER BİRLEŞTİ...

Dış Haberler Servisi - İngiltere'de bir süredir otobüslere verdikleri "Büyük ihtimalle Tanrı yok. O yüzden endişelenmeyi bırakın ve keyfinize bakın" reklamlarıyla dikkat çeken ateistler, şimdi de ülkenin ilk ateist öğrenci örgütünü kurdu.

Ulusal Ateist, Hümanist ve Laik Öğrenciler Federasyonu (AHS) adıyla kurulan örgüt, İngiltere'de son dönemde güç

kazanan dini örgütlenmelere karşı laikliği desteklemeyi, bilimsel düşünceyi yaymayı ve yerleşkelerde ateist öğrencilerin sesi olmayı amaçlıyor.

İngiliz Guardian gazetesi, “Tanrı karşıtı manga” adıyla da anılan AHS’nin ülkede dini kesimlere sağlanan ayrıcalıklara karşı bir dizi protesto eylemi düzenlemeyi planladığını yazdı.

AHS’nin 24 yaşındaki başkanı Norman Ralph, önceki gün düzenledikleri kuruluş toplantısında, ülkedeki laik geleneğin son dönemde birçok darbeye karşılaştığını, “Devletin dini okullara maddi yardım yapmasına ve Lordlar Kamarası’nda dini grupların temsilcilerine sandalye ayrılmasına karşı çıkan AHS, okullarda ateistler dışında tüm dini grupların örgütü bulunduğu da” dikkat çekiyor.

AHS’nin halkla ilişkiler sorumlusu olan 22 yaşındaki Oxford Üniversitesi mezunu Chloe Clifford-Frith, “Dini eğilimli hükümetlerin, kadınların ve azınlıkların haklarının yok sayıldığı, bilimsel araştırmalarla ilgili birçok yanlış iddianın yayıldığı bir dünyada yaşıyoruz. Bizler bu konuların tartışılabilirdiği bir ülkede yaşama ayrıcalığına sahibiz ve bu tartışmayı üniversitelere taşıma sorumluluğumuz var” diyor. (Cumhuriyet, 21.2.2009)

+

++

Ülkemiz AB’ye girmek için çırpınıp duruyor. AB ülkelerinin kimilerinde otobüslere reklam veriliyor: ““Büyük ihtimalle Tanrı yok. O yüzden endişelenmeyi bırakın ve keyfinize bakın!” deniyor...

Bir an düşünüyorum da AB’ye girdiğimizde, bizde de “Ateist ve Hümanist Dernekler” kurulduğunda bizim toplum bu oluşumu nasıl karşılayacak acaba?

Değil mi ki demokratik, laik bir hukuk devletiyiz? Bu ilkeler gereğince bizde de “Tanrı karşıtı manga”lar kuruldu diyelim; yasal olarak hiçbir engel yok ama devlet destekli militanlarımızın; “Geleneklerimiz göreneklerimiz, töremiz buna engel!” diyerek çingar çıkaracaklarını şimdiden görür gibiyim.

Diyelim otobüslere “Büyük ihtimalle Tanrı yok. O yüzden endişelenmeyi bırakın ve keyfinize bakın” reklâmları yerleştirildi. Böyle bir reklâm alan otobüse binmeye kim

cesaret edebilir. Böyle bir reklâm alan otobüsün camının çerçevesinin indirilmeyeceğini kim temin edebilir.

Böyle bir derneğe ve reklamlı otobüslere devlet destekli militanlarımız kim bilir ne tür saldırılar yapar?..

Her ne kadar laikliğe sahip çıkan bir devletimiz varsa da; biz, bu tür özgürlüklere hazır değiliz.

Bir kere biz önce Türk sonra da İslam'ın Sünni mezhebinden olmak zorundayız. Türk ve Sünni olmadığını takdirde kim olursan ol fişlenmeye tabisindir.

Çünkü devlet mensuplarımızın en küçüğünden en büyüğüne kadar fetih ruhu ile yaşamaktadır ve bundan da övünç duymaktadır...

Bunun somut kanıtı da İstanbul'un kurtuluşunu kutlayacağımıza İstanbul'un fethini kutlarız...

Yazımızı özetlersek biz AB'ye girmeye hazır değiliz...

Av. Hayri Balta, 17.5.2009

6. UYDURMA HADİSLER...

Aynı tarihli Vatan gazetesi değiştirilecek hadislerden örnekler veriyor ki işten bunlardan bazıları:

DİYANETİN oluşturduğu kurul, daha önce bazı ilahiyatçıların 'uydurma' olduğunu belirttiği bazı hadislerin Peygamber'in sözü olup olmadığını araştırıyor.

Bu hadislerden kadını aşağılayan yönler taşıyan bazıları basına şöyle yansımıştı:

Eğer kadınlar olmamış olsaydı, Allah'a hakkıyla kulluk-ibadet yapılabilirdi.

Kadınlara danışın, sonra da onları söylediklerinin tersini yapın

İşlerini bir kadına havale eden bir toplum iflah olmaz.

Kadınlar için dışarı çıkmak kadar da kötü olan bir şey yoktur... Onlar için evlerinden daha hayırlı bir şey de yoktur.

Kadınları odalarda rahat edebilecekleri yerlerde oturtmayın, onlara yazı yazmayı öğretmeyin. Onlara yün eğirmeyi ve Nur suresini öğretin.

(Vatan, 17.5.2009, s. 21)

+

Yukarıdaki satırlar Vatan gazetesi ve yazarı Ruhat

Mengi'ye ait. Hiçbir sözcüğüne karışmadan olduğu gibi alıyorum.

Görüldüğü gibi Millî gazete yazarı Mehmet Şevket Eygi, hukuksal, sosyal gerçeklere uymayan hadisleri değiştirmek isteyen ilahiyatçıları "açık fikirliler" olarak suçluyor. Böylece önceleri övünç nedeni olan açık fikirli olmanın şimdilerde aşağılanma konusu olduğunu öğrenmiş oluyoruz.

Şimdi hadisleri değiştirmek isteyen ilahiyatçılar "açık fikirli" olunca kendisi ve kendisi gibi düşünenler "kapalı fikirli" mi oluyorlar acaba?

Ancak Mehmet Şevki Eygi'nin haklı olduğu noktalar var. Eğer uydurma hadis denilenleri değiştirme yoluna gidilince bunun arkası gelmez.

Bu değiştirme çalışması Kuran'a kadar gider. Çünkü hukuksal ve sosyal değişimler ve gelişmeler Kuran'daki birçok ayetin uygulanmasını olanaksız kılmakta. Örneğin Kuran'ın 234'e yakın ayeti bu gün laik hukuk sistemimizde uygulanmamaktadır.

Bunun yanında zina yapanların kırbaçlanmasını, kocanın karısını, hafif de olsa, dövme hakkını Türk toplumu ve hukuk sistemi de kabul etmez.

Mehmet Şevki Eygi ve Mehmet Şevki Eygi gibiler için nereye varacağını çok iyi bildiklerinden "aman bu yapıya dokunmayın!" demektedirler. Çünkü bir kere değiştirme yoluna gidilince bunun nerede duracağı ve nerede sonuçlanacağını kimse kestiremez. Çünkü Mehmet Açar'ın dediği gibi "Yapıdan bir tuğla çekilince bütün bina yıkılır..."

Ancak şu da bilinmeli ki din yaşamak istiyorsa hukuksal ve sosyal değişimlere uyak uydurmak zorundadır aksi takdirde silinir gider.

Din silinmez diye bir şey yok. Tarihe baktığımız da görürüz ki binlerce din tarih sahnesinden silinmiştir. Silinmemenin tek yolu toplumsal ve hukuksal gelişmeleri dine uydurmak değil; dini, hukuksal ve toplumsal gelişmelere uydurmaktır.

Toplumsal ve hukuksal gelişmeleri dine uydurmaya çalıştığımız takdirde toplumumuz Afganistan, Pakistan gibi Taliban olmaktan öteye gidemeyiz.

Türk toplumu ise Talibanlaşmak istemez.

Av. Hayri Balta, 19.5.2009

7. MEHMET ŞEVKET EYGİ'DEN BİLDİRİ...

Aşağıdaki BİLDİRİ, e-posta kutuma düştü.
Adam, İslâm'ı çok güzel biçimde tanımlıyor.
İşte İslam budur.

1400 yıl önce ne söylenmişse, ne yazılmışsa uyulacaktır;
bunun dışına çıkmak küfürdür...

Bu 29 madde içinde en ilginç de 13. maddedir:

On üçüncü madde: Bugün Müslümanların parçalanmış,
geri ve cahil kalmış olmaları, İslâm'ı doğru şekilde anlayıp
uygulayamamaları; İslâm'ın mükemmel din olduğu
iddiasını çürütemez. İslâm ile bugünkü Müslümanlar
özdeşleştirilemez.

Bu maddeden; bu gün İslam dünyasında yaşayanlar
Müslüman değil gibi bir anlam çıkmıyor mu?

Bu 29 maddeyi tek tek yanıtlamak benim için güzel bir
uğraşı olacaktır....

Hele sizler, şimdilik şu 29 madde üzerinde düşünüp
durun....

Av. Hayri Balta, 3.7.2009

Bildiri

Birinci madde: İslâm dinini Avrupa Birliği standartlarına
uydurmaya, âyet ve hadîs hükümlerini AB normlarına göre
teville çalışmak Hak Din İslâm'a hıyanet demektir.

İkinci madde: Bir Müslüman'ın vazifesi, İslâm'ı AB ölçü,
norm ve standartlarına uydurmak değil; Avrupa'yı İslâm'a
çağırarak maksadıyla tebliğ ve dâvet yapmaktır.

Üçüncü madde: Kur'ân ayetleri ve hükümleri, icazetli
gerçek İslâm âlimleri tarafından Peygamberin (Salat ve
Selam olsun ona) Sünneti ışığında yorumlanır.

Dördüncü madde: Oryantalist aklıyla İslâm'ı yenileme ve
çağa uydurma çabaları tecdid değil tahriptir.

Beşinci madde: Batı medeniyetinin değerleri, ilkeleri,
ölçüleri, kıstasları, normları evrensel değildir.

Altıncı madde: Batı'nın İslâm'a ters düşen ölçüleri
bozuktur.

Yedinci madde: Avrupalıların günümüzde teknik, ilmi
araştırmalar, zenginlik bakımından üstün ve güçlü olmaları

onların dinlerinin, inançlarının, ilkelerinin, medeniyetlerinin doğru olduğuna delâlet etmez.

Sekizinci madde: Müslümanlar Avrupa'nın müspet ilimlerinden, tekniklerinden, hikmete uygun metotlarından yararlanabilirler ama İslâm medeniyetini bırakarak Avrupa medeniyetini bütünüyle benimseyip iktibas edemezler.

Dokuzuncu madde: Avrupa medeniyeti fitrata, insan boyutlarına uygun, yeryüzünde adaletin, barışın, güvenliğin, sosyal adaletin, korkusuz yaşamının gerçek şekilde var olmasını sağlayacak hak bir nizam değildir.

Onuncu madde: İslâm dininin ve medeniyetinin temel değerlerinden olan iffet ve hayâ Avrupa medeniyetinde artık yoktur.

On birinci madde: İslâm hukuku, Avrupa hukukundan üstündür.

On ikinci madde: İslâm medeniyetinde, Avrupa medeniyetinde olmayan boyutlar vardır.

On üçüncü madde: Bugün Müslümanların parçalanmış, geri ve cahil kalmış olmaları, İslâm'ı doğru şekilde anlayıp uygulayamamaları; İslâm'ın mükemmel din olduğu iddiasını çürütemez. İslâm ile bugünkü Müslümanlar özdeşleştirilemez.

On dördüncü madde: Kadını bir seks aracı olarak gören, seksi ve şehveti ön plana çıkartan bir medeniyet sapıktır.

On beşinci madde: Kurân'a ve sünnete dayalı İslâm'ın kadınla ilgili bütün kesin hükümleri doğrudur. Bu hükümlere ters düşen hükümler yanlıştır.

On altıncı madde: Kurân ayetleri ve Peygamber hâdisleri feminist ideolojiye göre yorumlanamaz, tevil edilemez.

On yedinci madde: İslâm'da cihad fi sebilillah farızası vardır. Avrupalılar bundan hoşlanmıyor diye cihadı hükümden kaldırmaya yeltenmek küfre yol açar.

On sekizinci madde: Kurân "Allah katında (hak) din İslâm'dır" buyuruyor. Bu ayet hiçbir şekilde tartışılmaz. Zamanımızda "üç hak İbrahim'i din vardır" diyenler Kurân'a, Sünnet'e, icmâ-ı ümmete ters düştüklerini iyi bilsinler.

On dokuzuncu madde: Kuran "Peygamber'e itaat eden Allah'a itaat etmiş olur" (Nisa, 80) buyurmaktadır. Peygamber'e isyan eden Allah'a isyan etmiş olur. Sünnetsiz

İslâm olmaz.

Yirminci madde: İslâm dini ilahî, münzel (Allah katından indirilmiş), Şeriatının hükümleri Kıyamet'e kadar devam edecek dindir. İslâm'da reform, yenilik, değişiklik yapılamaz. İslâm'ın kesin ve muhkem hükümlerinde ilave ve çıkartma olmaz.

Yirmi birinci madde: İslâm'ın Kitab, Sünnet, İcmâ-i ümmet ile sâbit olan hiçbir hükmü tarihsel değildir. Hepsisi de zamanların sonuna kadar yürürlükte olacak ve kalacaktır.

Yirmi ikinci madde: İslâm Dini ve Kurân Allah tarafından korunmuştur, korunmaktadır, korunacaktır.

Yirmi üçüncü madde: Cumhur-i ulema yoluna aykırı bütün dini yorumlar bid'attir, şazdır, gayr-i muteberdir.

Yirmi dördüncü madde: Dini kendine ve bozuk ideoloji, kültür, değer, norm ve medeniyetlere uydurmak sapıklıktır.

Yirmi beşinci madde: Muhbir-i Sâdık'ın (Sallallahu aleyhi ve sellem) mütevâtir hadîslerle bildirmiş olduklarını inkâr etmek küfürdür.

Yirmi altıncı madde: İnsanlık tarihinin en hayırlı topluluğu Ashab-ı Kiram radiyallahu anhüm ecmâin hazeratıdır.

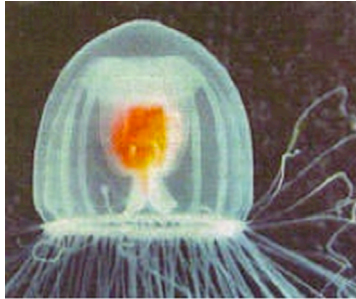
Onların hepsi din konusunda âdildir.

Bazı içtihatlarında hatâ etmiş olmaları ve şahsî kusurları bu adalete gölge düşürmez.

Peygamber olmadıkları cihetle onlar mâsum değildir.

Mehmet Şevket Eygi, 22 HAZİRAN 2009

8. ÖLÜMSÜZ MEDÜZ, NEYİN HABERCİSİ...

MEDÜZ: DENİZ ANASI

İnanılmaz gibi, ama gerçek. Denizlerde ölüme meydan okuyan bir canlı yaşıyor.

Gerçi o da tüm canlılar gibi yaşlanıyor ama diğerlerinin sahip olmadığı bir özelliğe var. Şanslı medüz, hücrelerini yenileyerek gençleşiyor ve yeni bir yaşama başlıyor.

Ölümsüzlük tüm canlılar için bir hayal. Ama hydrozoa sınıfından olan Turritopsis nutricula medüzü için sonsuza dek hayatta kalmak hiç de olanaksız değil.

Hydrozoa sınıfındaki medüzlerin yaşam döngüsü normalde şöyle: Medüzler yumurta ve sperm bıraktıktan sonra döllenmiş yumurtalar midede ve şemsiyeyle oluşan boşlukta planula larvaları olarak olgunlaşır. Deniz diplerine tutunarak koloni oluşturan bu larvalardan iki gün sonra eşeysiz olarak, yeni medüzler dünyaya getiren polipler gelişir. Bunlar birkaç hafta sonra serbest dolaşan ve üreme yetisine sahip medüzler haline gelir. Medüzler normalde üredikten sonra ölürlür.

Çapı ve boyu 4-5 mm olan çan biçimindeki Turritopsis nutricula medüzü de böyle yaşar ama diğerlerinden bir farkı var: Polipin "tomurcuklarından", özgür dolaşan medüzler gelişiyor. Bunlar yaşlandıkları zaman uzantılarını ters çevirip dibe tutunduktan sonra hücrelerini yeniliyor ve polipe dönüşüyorlar.

Yani aynı canlı gençleşiyor, yaşlanıyor ve yeniden gençleşiyor.

Bu inanılmaz yeteneği sayesinde Turritopsis nutricula, düşmanları tarafından yenilmediği sürece sonsuza dek yaşayabiliyor.

Gençleşme sayesinde örneğin sinir ve mukoza hücreleri medüzün çok erken çocukluk dönemindeki duruma dönüşüyorlar. Bu genç hücrelerden ise canlı için gerekli olan beden hücreleri gelişmekte.

Diğer kelimelerle, Turritopsis nutricula yaşlanmayı geriye dönüştüren bir hücre programına sahip. Genelde tropikal sularda yaşayan Turritopsis nutricula artık dünyanın birçok yerinde görülmekte. Bilim insanları medüzün, gemilerin limanlara girmeden önce attıkları safra sularıyla denizlere yayıldığını düşünüyorlar.

Ölümsüz medüzün geri dönüşüm süreci şimdi deniz

biyologları ve genetikçilerin en gözde araştırma konusu haline geldi. Nitekim hücrelerin yapısındaki değişimler normalde sadece yenilenen organlardan bilinir. Oysa anlaşıldığı gibi Turritopsis nutricula medüzünün yaşam döngüsünde bu değişim gayet olağan bu süreç. Bilim insanları medüzün geri dönüşüm mekanizmasını çözebilirlerse insanlar için daha uzun yaşama şansı doğabilir. Ama kim bilir belki de bilim gelecekte ölümsüzlüğü bile yakalayabilir ve insanlar sonsuza dek yaşayabilirler tabii eğer düşmanları tarafından öldürülmezlerse...

Nilgün Özbaşaran Dede, Cumhuriyet Eki Bilim Teknik. S.1142

+

Gerçekten inanılmaz ama gerçek. Medüz dedikleri şu bizim bildiğimiz Deniz Anası... Bu Deniz Anası'nın "Turritopsis nutricula" denilen türü ilginç bir yaratık. Bir kere eşeysiz üreyor. Anlayacağınız bir Deniz Anası'nda hem dişilik hem erkeklik özelliği var. Eşi yok. Erkeği yok, dişisi yok. Eşesiz. Bunun gibi eşesiz olan başka canlılar da var. Bunlar yine de üreyebiliyorlar.

Bunlar yanında tek hücreli canlılar da var. Bu tek hücreli canlılar da mitoz ve amitoz biçiminde üreyorlar. Anlayacağınız bunların da erkeği yok, dişisi yok. Bütün bu bilimsel gerçeklerle karşılaşınca Kuran'daki şu ayet geliyor aklama: "İbret alınız diye her şeyi çift çift yaratmışızdır" (K. Zâriyat. 51/49)

Yukarıdaki yazıda bir gerçek daha dikkatimi çekiyor. Bu güne kadar bize öğretilen "Her can ölümü tadacaktır." (K. Ankebût. 29/57) ve "Yeryüzünde bulunan her şey fanidir." (K. Rahman. 55/26) biçiminde idi.

Ancak Deniz Anası bu yargılarımızı sarsıyor. Öyle ki bu Deniz Anası yaşlanınca yeniden gençleşiyor ve başka bir canlı tarafından öldürülmezse genç olarak yeniden yaşama başlıyor.

Buradan şuraya gelmek istiyorum. Bilindiği gibi bütün kutsal kitaplara TANRI KELAMI denir. Bu yalan değildir. Ancak bunun halkın anladığı gibi aşkın bir varlık tarafından gönderildiğini anlamak din bilgisinden habersiz olmayı gösterir. Tanrı Kelamı, yalan değildir. Ancak anlamı başkadır.

Eğer halkın inandığı şekilde bir anlamı olsaydı Tanrı'nın; Deniz Anası'nın yaşamından haberi olması gerekirdi ve ayetlerini de bu şekilde indirmesi gerekirdi.

Bu konuda Şeyh Bedrettin Simavi, Varidatında, şöyle demektedir: "Kuran Tanrı kelamı değildir. Muhammed'in sözleridir. Ancak Tanrı Kelamı demeyen kâfir olur."

Hadi çık çıkabilirsen işin içinden. Ama erbabı bu işin içinden çıkmasını bilmiştir. Yoksa denildiği gibi Kutsal Kitaplar Tanrı tarafından gönderilmiş olsaydı; bize Deniz Anası'nın durumundan haber verirdi. Ve de kesinlikle din ve inanç uğruna insanların birbirini öldürmesine cevaz vermezdi. Çünkü biline ki Tanrı katında bir damla kanın bedeli bütün dünyanın ele geçirilmesinden daha kutsaldır.

Av. Hayri Balta, 1.8.2009

9. CENNETTEN 20 BİN LİRAYA YER ALDILARI!..

"Çorum'da Kayseri'den gelerek kendilerini Hızır ve İlyas Peygamber olarak tanıtip cennetten yer ayarladıklarını söyleyen 2 dolandırıcı 5 vatandaştan 20 bin lira alıp kayıplara karıştı. Hakan Ö. (33) ve Orhan Ç. (30) camiye giden ve dini sohbetlere katılan vatandaşları takibe alarak yakınlık kurdu. Kendilerini Hızır ve İlyas Peygamber olarak tanıtan dolandırıcılar, cennetten yer ayarlayacaklarını söyledikleri 5 vatandaştan 20 bin TL değerinde ziynet ve para alarak kaçtı. Şikâyet üzerine Hakan Ö. suçunu itiraf edince tutuklandı. Diğer zanlı aranıyor."

(16.8.2009 tarihli Cumhuriyet ve Star gazeteleri...)

+

İnsan bu kadar saf olabilir mi? Bu tür haberleri arada sırada duyarız. Halkımızı bu denli saf kılanlar kimlerdir acaba?

Bu yurttaşlarımızın aklına şu soruyu sormak gelmiyor? Hızır ve İlyas Peygamber yıllarca önce yaşamış ve ölmüş efsanevi kişiliklerdir. Ölen kişiler nasıl olmuş da dirilmiş acaba?

Sonra Cennet, iyi amel sahibi kişilere vaat edilen bir manevi alandır. Salih amel sahibi olmayan kişi Cennet'e giremeyeceğine göre Cennet'in tamamını satın alsan içeri

giremezsin ki...

Bunu akıl edemiyor benim saf yurttaşlarım...

İnsanlarımız bu kadar bilgisiz yetiştirmede hem Devletin hem de Diyanetin kusuru bulunmaktadır.

Siz bakmayın bizimkilerin demokratız ve laik'iz demelerine. Laiklikte akılcı ve bilimsel eğitim yapılır. Efsanelere, hurafelere, masallara yer verilmez. Ama bir devletin Ordu'su varsa dini de olmalıdır. Din olunca da efsanelere, hurafelere, masallara dayanılmalıdır. Din, efsanelere, hurafelere, masallara dayanır; aksi halde yaşayamaz... Yoksa insanları ölüme sürükleyemezsin. Gazilik unvanı vermelisin, şehitlik mertebesi vermelisin ki ölüme sürükleyebilesin... İnsanlar cennette yer kapmak için şehitlik sevdasına kapılarak düşmanın önüne atılmaz yoksa.

Şimdi sen bu durumda gerçeği söylesen; Cennet de Cehennem de bu dünyada desen, Cennet Cehennem yaşarken yaşadığımız manevi hallerdir desen, düzen yıkılır gider.

Biz hala fetih ruhu ile yaşamaktayız. Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar ülkelerde ırktaşlarımız yaşamaktadır. Eninde sonunda buralar bizim olacaktır. Osmanlı imparatorluğunu yeniden canlandırılacaktır. Bizim neyimize gerek yurtta sulh cihanda sulh...

Bu ülkede yaşamaya hakkı olanlar hem Türk olacak hem de Sünni olacak... Çağdaş uygarlığı yakalamamış, demokrat ve laik olmamış geç bunları... Türkiye Türklerin ve Sünnilerindir. Bu böyle bilinmelidir. Bu nedenle dinin temeli olan efsanelere, hurafelere, masallara dokunulmamalıdır.

Av. Hayri Balta, 18.8.2009

10. ORUÇ BABA'DA İZDİHAM...

İstanbul'da çok sayıda vatandaş, dileklerinin gerçekleşmesi umuduyla ilk iftarlarını Fatih'teki Oruç Baba Türbesi'nde yaptı.

Kalabalık, iftar vakti yaklaştıkça artarken, türbeye çıkan sokaklarda vatandaşlar kuyruk oluşturdu. Çevredeki yollarda da trafik sıkışıklığı yaşandı.

Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu vatandaşlar,

oruçlarını, inanışa göre Oruç Baba'nın yaptığı gibi sirke ve ekmele açtı.

Dileklerinin gerçekleşmesi için dua ederek Kuran-ı Kerim okuyan vatandaşlar, oruçlarını açtıktan sonra Oruç Baba'nın mezar taşına ellerini, cüzdanlarını, paralarını ve anahtar gibi çeşitli eşyayı sürerek dilekte bulundu.

Bu arada, türbeye çıkan yollarda bazı vatandaşların sirke ve ekmele satışı yaptıkları gözlemlendi.

Bazı televizyon kanalları da Oruç Baba Türbesi'nden canlı yayın yaptı.

Ramazan ayının ilk iftarını Oruç Baba Türbesi'nde yapanların dileklerinin gerçekleşeceğine inanılıyor. (22.8.2009 Tarihli Gazeteler)

+

Cumhuriyet ilan edileli 86 yıl olmuş. 86 yıldır laik eğitim yapılır. 86 yıllık laik eğitimde yurttaşları hurafelerden kurtaramamışız. Benim gibi birkaç kişi laik eğitim sayesinde gerçeği görmüşse onun da adı dinsize, komüniste çıkmış ve toplumdan dışlanmış. İyi mi?

Bunların görüntülerini ben de gördüm televizyonlarda. Çoğu ellerinde Kuran okurken görünüyor ve bunlar Kuran okumakla bilgiçlik taslıyorlar. Ancak okudukları Kuran'ı bile anlamadıkları anlaşılıyor... Anlamış olsalardı Kuran'ın birinci suresi Fatiha'da yazılan şu ayetleri görür ölmüş bir adamdan dilekte bulunmazlardı. Okuyalım:

“Yalnız Sana ibadet eder, yalnız senden medet umarız.” (K. Fatiha. 1/4)

Yine şöyle bir ayet daha var: “Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmayalım.” (K. Al-i İmran. 3/64)

Oruç Baba'dan dilekte, istekte bulunmakla onu ilahlaştırmış olmuyorlar mı? Bir ölmüş kişiyi ilahlaştırmış olmakla Tanrıya ortak koştuklarından müşrik olmuyorlar mı?

Ölmüş bir adamdan, ne denli ermiş olursa olsun, kime hayır gelebilir. Bu basit gerçeği bile idrak edemeyenlerden insanlığa ne hayır gelebilir.. Bunların yetiştirdiği çocuklardan bir bilim adamı çıkabilir mi?

Bu olay her Ramazan yaşanır Ne Devlet, ne Diyanet bu Allaha başkasından, bir ölüden, yardım isteyenlere

“Yapmayın, etmeyin... Dinde bunun yeri yok. Din demek akli kullanmak, güzel ahlaka ulaşmak için tekamül etmek!..” demez... Tersine türbeler doldu taşı diye diyerek kendilerine övünç payı çıkarır. Kurumlar yarattıkları cehaletle övünür mü? Bunlar yarattıkları cehaletle, hurafelerle, masallarla övünüyorlar... Hani “Hak geldi batıl yok oldu!” idi. Türbelerden yardım ummak batıl değil mi? Yaradan bu akli niçin vermiş bize kullanmayacaksak...

Tam bu sırada Özgür radyo’da bir türkü okunmasın mı? “Mürvet ya Ali Mürvet!”

Bu da sözde Sünnilere göre daha akılcı, daha insancıl olanlar... Bunlar da kılıcı çift çatallı olan ve kan dökmesi ile ünlenmiş Ali’den yardım umuyorlar.

Laiklerimizin bunlardan kalır yeri var mı ki... Onlar da başı dara düşünce Anıt Kabir’e çıkararak yardım diliyorlar. “Laikliğe karşı hareketlerin odak noktası olmuş bu partiden bizi kurtar Atam!” diye bayrak açıyorlar...

Hani derler ya: “Git, hangi taş büyükse başını ona çal!”
Av. Hayri Balta, 22.8.2009

11. DİNDARLIK LAFLA OLMAZI!..

...

Mehmet Şevket Eygi Hoca... Onun yazdığı yazılar ilginçtir. İyi bir Müslüman ve açık sözlü, düzgün bir yazardır. Sözünü esirgemez. Zaman zaman kendi camiasını dürüstçe ve şiddetle eleştirmekten çekinmez.

+

Mehmet Şevket Eygi, bakınız eleştirilerinden birinde neler yazdı? Özetle naklediyorum:

“Dindarlık lâfla, edebiyatla olmaz. Dindar kişi asla haram yemez, dürüstlükten kıl kadar ayrılmaz, halkı aldatmaz, yalan söylemez, verdiği sözü çiğnemez ve emanetlere hıyanet etmez! Gerçek dindar, sefaletten ölmeyi tercih eder ama haram parayla geçinmeyi, hele zenginleşmeyi hiç düşünmez. (Gemiciklerle, apartmancıklarla, villacıklarla, deniz fenecikleriyle zengin olanların kulakları çınlasın...)

Bizi agresif dinsizler, kefere, fecere, İslam ve Müslüman düşmanları mahvediyormuş... Hayır, hayır! Bize, içimizdeki münafıklar, din sömürücüleri, mukaddesatı maddi menfaate

tahvil eden alçaklar en fazla zararı veriyor!

Müslümanlar ‘Uyanın!’ diyorum!”

Böyle diyor Mehmet Şevket Eygi Hoca... Doğru söze ne denir?

...

+

Yukarıdaki satırları 3.9.2009 tarihli Hürriyetteki Rahmi Turan’ın yazısından alıyorum.

Mehmet Şevket Eygi’nin dindarlık hakkındaki sözlerine birkaç satır da ben eklemek istiyorum.

Gerçekten de Müslümanlık madde âleminden çok mânâ “alemi ile ilgilenmek demektir. Bu demektir ki Müslüman bir kişi dünyanın şanının, şöhretinin, servetinin, makam ve mevkisinin arkasına düşmez. Müslüman’ın tek amacı huzur ve refah içinde ailesinin geçimini sağlamaktır.

Müslüman kişi kimsenin dinine imanına karışmadığı gibi kendisine yapılan haksızlıklar karşısında bile feverana kapılarak öç almaya kalkışmaz ve olayı sabırla karşılar.

Bir dinsizle (kötülüğe bağışıklık kazanan kişiyle...) karşılaştığı zaman bile kafasını çevirip geçer ve onu Allah’a havale eder. “Bana ne der, varsa günahı Allah cezasını verir!” der.

O, bütün insanları sever yaratandan ötürü. Onun nazarında 72 millet birdir ve hepsi de Allah’ın yarattığıdır. Ve onun nazarında Allah bütün insanların Allah’ıdır.

Allah, denince insanın dışında maddi bir varlık anlaşılmalıdır. Allah, insanın olduğu yerde vardır. Allah’ın olmadığı yerdi Yaratan vardır. Yaratan, Allah ve Tanrı ayrı ayrı kavramlardır. Mânâ alemine dalan kişi bu kavramlara ayrı ayrı anlamlar verir.

Allah, mecazi simgesel bir kavramdır. Bir örnek vermek gerekirse Kuran’daki Enfal süresinin 1 ve 41 ayetinde “Allah’ın ganimetlerden payı olduğu” söylenir. Yerin göğün maliki olan Allah ganimeti neylesin? İşte ayet: “Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır.” (K. Şura.42/49)

Demek ki burada Allah denirken amaçlanan anlam başkadır. Bu da yolda kalmışlar, yoksullar, yetimler, dullar, darda kalmışlar Allah kavramının kapsamı içinde alınmıştır.

Oysa şu Ramazan günlerinde bile insanların kendi

zanlarının arkasına Allah diye düştüklerini görünce bu insanlara gerçeği kim anlatacak, dini kim anlatacak demekten kendimi alamıyorum.

Bu zannını Allah sananlar konusunda Kuran şöyle demektedir: “Eğer yeryüzünde olanların birçoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar, ancak zanna tabi olurlar...” (K. Maide. 6/116)

Din ilmini anlamak öyle kolay değildir. Bir insan, berber olmak için bile yıllarca çıraklık etmek zorundadır. Dindar bir anadan babadan doğduğu için de insan dindar olmaz. Din ilmini tahsil etmek için erbabına hizmet etmesi gerekir. Ancak bunları söylemek bile insanların tuhafına gidiyor, tepki gösteriyorlar... Çünkü dini anlamak ve gerçeği araştırmak işlerine gelmiyor da ondan...

Av. Hayri Balta, 4.9.2009

12. MÜTHİş İDDİA: DÜNYA'YI TANRI YARATMADI!..

Ünlü Hıristiyanlık ve Yahudilik araştırmacısından ilginç açıklamalar...

Bu haberi 287.736 kişi okudu. Son güncelleme: 12 Ekim 2009 Pazartesi...

Dünyanın en büyük ve en saygın Hıristiyanlık ve Yahudilik araştırmacılarından biri olan, bir zamanlar İtalyan Umberto Eco'nun da asistanlığını yapan ve antik belgeler uzmanı Hollandalı profesör Ellen Van Wonde, sanıldığıının aksine, “dünyayı tanrının yaratmadığını” öne sürdü.

Bugüne kadar yaptığı araştırmaları açıklayan prof. Van Wonde, “Tevrat'ın (eski ahit) ilk cümlesinde “en başta, tanrı cenneti ve dünyayı yarattı” diye yazar. Ancak bunda çeviri hatası bulunuyor. Eski yazılar ve belgeler üzerinde yaptığı araştırmalara göre, İbranice orijinalinde, “Baha” eylemi kullanılıyor. Yani “yaratmak yerine ayrıştırmak”.. Dolayısıyla, doğru çeviri “tanrı dünya ile Cehennemi ayırdı” olması gerek” dedi.

Hollandalı profesör, “yani kutsal kitaplara göre evet tanrı insanları ve hayvanları yarattı. Ama jeolojik olarak dünyayı

yaratmadı. Dünya zaten vardı” dedi.

Kendisinin de inançlı olduğunu ve Tanrı'nın varlığına inandığını söyleyen Profesör, “ Bu iddia ile tüm akademik kariyerimi tehlikeye atıyorum. Ama iddiamın arkasındayım. Kutsal kitap dışında eski belgelere göre, bundan 3 bin yıl önce insanlar, insanlardan önce dünyanın deniz canavarları ve karanlıkla kaplı olduğuna inanıyordu. Yani Tevrat'ta, Tanrı'nın dünyayı yarattığı hiçbir zaman söylenmek istenmedi. Kitabın söylediği şey, insanları ve hayvanları tanrının yarattığıdır. Ama dünyayı değil dedi... e-kolay sitesi, 13.10.2009

+

Hollandalı profesör böyle demiş; inanalım mı?

Eğer bir yaratıcı ararsak; o, yaratani kim yarattı sorusu akla gelir. Öyle, “Onu da yaratan olsaydı o Allah olmazdı!” gibi mantık oyunuyla işin içinden çıkamayız...

Bu konuda bilimsel verilere de kulak vermek zorundayız. Bilim bu konuda ne diyor: “Hiçbir madde yoktan var olamaz; var olan da yok olamaz!..” (Lavezion. Maddenin Sakınımı Yasası...) diyor.

Hollandalı Profesörün bu çabasında dinsel verileri bilimsel verilere uydurma çabası yatıyor. Nasıl ki Galilo'nun “Dünya dönüyor” önermesini yıllarca sonra Kilise kabul edip özür diledi ise; şimdi de profesörümüz bir bilimsel gerçeği kabul etmenin dinsel bir sakıncası olmadığını söylemek istiyor.,

Ne var ki profesörümüz. “tanrı dünya ile Cehennemi ayırdı” demekle de bilime aykırı düşüyor. Çünkü dünya maddî bir gerçektir. Somuttur; Cehennem ise mana âlemine ilişkin bir kavramdır. Soyuttur.

Tanrı (Allah) gibi Cehennem de soyut bir kavramdır. Maddi gerçekliği yoktur ve bu iki kavram da insanın; o da, gelişmiş insanın, bulunduğu yerde vardır. Gelişmiş, olgunlaşmış, kendini bilen erdemli insanın bulunmadığı yerde Yaratıcı vardır; ama, Allah yoktur. Allah gelişmiş erdemli, edepli, karakterli olgunlaşmış insanın bulunduğu yerde vardır. Çünkü böyle insanlar ahlak, edep erdem sahibi olmakla Tanrı yolunda olurlar. Kötü bir davranışta buldukları zaman vicdan azabı çekerek pişman olurlar

ve yaptıkları kötü davranışı bir daha yapmamak için çaba gösterirler...

Tanrı (Allah); yüce kavramları, üstün değerleri, genel doğruları, olumlu duygu, düşünce ve davranışlarımızı simgeler. Dediğim gibi insanın dışında bir Allah yoktur; ama, bir yaratan vardır.

Yine Cennet Cehennem de gelişmiş, olgunlaşmış insanın bulunduğu yerde vardır ve bu insanlar olumsuz bir davranışta bulunduğu zaman huzursuzluk ve vicdan azabı çekerler ki bu Cehennem azabı ile simgelenir.

Artık bilgisayar ve uzay çağında yaşıyoruz. Bilgisayar ve uzay çağında hurafelerle dini yaşatamayız. Günün koşullarına göre din ve ahlak anlayışını da gerçek yörüngesine oturtmak zorundayız. Hollandalı profesör de bu çabayı göstermek istiyor ama isabetli bir görüş ileri süremiyor...

Av. Hayri Balta, 19.10.2009

13. ALEVİLİĞİN GİZLİ TARİHİ...

-Erdoğan Çınar Araştırmacı-
Sevgili Kardeşler.

Alevilikle ilgili dört ciltlik kitabı bulunan kendisi bizzat Alevi kökenli olan yazar. Alevilik konusunda aydınlatıcı bilgiler vermiştir. İmkânınız varsa bu dört ciltlik kitaba sahip olabilirsiniz. Ben size bu araştırmanın kısa bir özetini gönderiyorum.

Sevgilerimle.

Şükrü Boyacıoğlu, 22.10.2009

+

NOT: Bu röportaj BİRGÜN gazetesinde yayınlanmıştır.
(HB)

+

Aleviliğin Gizli tarihi yazarı, Erdoğan Çınar'la söyleşi

Alevilik nedir sorusuna verilen cevaplar Alevi camiasını parçalamış durumda. Bir yandan İslamcı çevrelerin Türkiye'nin %99'u Müslüman'dır söylemi ardında Aleviliği İslam'ın içinde eritme çabaları ve Aleviliği İslam'ın içinde gören Alevilerin bu bakışa destekleri, diğer taraftan

bazı Alevilerin Aleviliğin İslam'la bir ilgisinin olmadığını söylemeleri ve yazmaları bu kesimde işleri kızıştırdı. Başbakan Erdoğan'ın alt kimlik-üst kimlik tartışmaları çerçevesinde Türkiyeliliği ve İslam'ı bir üst kimlik olarak gören açıklamaları Alevi camiasında huzursuzluğu arttırdı. Alevi dernekleri ve yazarları bu İslam içinde değerlendirilme baskısına Aleviliğin Müslümanlıkla bir ilgisinin olmadığı ve Aleviliğin kökünün İslamiyet'ten çok daha eski dönemlere uzanan bir kadim uygarlık olduğu cevabını veriyorlar. Bu konudaki tartışma Alevi camiasında derin bir ilgiyle izleniyor. Şimdi ortaya çıkan sorular can alıcı önemde: Aleviler Müslüman değil mi? Aleviler Aleviliği bilmiyor mu? Aleviler bir etnisite mi? Alevi ismi Hz. Ali'den gelmiyor mu? Yüzlerce yıldır Hz. Ali resimleriyle ve kılıcı Zülfikar ile kendilerini simgeleyen Aleviler bugün kendilerinin farklı bir kimlik sahibi bir toplum olup olmadığını tartışıyorlar. Bazı Aleviler Diyanet kurumunda bir yer edinmeye çalışırken diğerleri neden buna karşı çıkıyorlar? Birgün bütün bu konuları masaya yatırıyor ve yukarıdaki soruların cevaplarını Alevi camiasında arıyor. Alevilerin önde gelen simalarıyla konuştuk. Cevaplar tüm Türkiye'yi sarsacak nitelikte. İlk konuşumuz araştırmacı yazar Erdoğan Çınar. (Hakan Tanıttıran Gülşen İşeri)

'Alevi adı Hz. Ali'den gelmez'

»Siz Alevi camiasında oldukça ilgi gören kitabınızda Alevi kelimesinin Hz. Ali'den gelmediğini söylüyorsunuz. Peki nedir bu sözcüğün kökeni ve bugüne kadar yaygın kabul gören bu anlayış hatalı mıydı?

Yaygın bir inanın aksine bana göre Alevi sözcüğü Ali sözünden türetilmiş bir söz değildir. Çünkü Türkçe dilbilgisi kurallarına göre Ali sözcüğünden Ali'yi seven, Ali'nin yolundan giden anlamında bir kelime türetmek gerekirse, Alici veya Alili olması gerekiyor. Hiçbir zaman Alevi olmazdı. Eski Türkçe de sonuna geldiği kelimeye aidiyet kazandırır. İnsan-insani, tarih-tarihi, mimar-mimari gibi. Alevi sözcüğü alev kelimesinin sonuna -i eki gelmesi ile oluşturulmuş, aleve ait, ışığa ait, alevden gelen, ışıktan gelen anlamında bir kelimedir.

Zaten 16. yüzyıla gelinceye kadar Alevilik içinde asıl zümreyi oluşturanlara verilen isim ışıklar veya ışık taifesi

idi. Ancak ışık ve ışık tairesi sözcükleri küfre dönüştükten sonra ve bu insanlar üzerine sürekle avlar ve katliamlar düzenlendiği içindir ki bu insanlar isimlerini değiştirmek zorunda kalmışlar. Alevilik tüm tarihi boyunca defalarca isim değiştirmiştir. Alevilik kadar farklı isimlere bürünen bir başka topluluk, bir başka inanış daha yoktur yeryüzünde. Bu onlara karşı sürdürölen saldırıların ve katliamların doğal sonucudur.

»Osmanlıdaki Alevi katliamlarının dışında tarihin başka dönemlerinde de Alevi katliamları var mıdır ve bu katliamların nedeni nedir?»

Katliamların nedeni temelde farklılıklardır. Egemen düşünce kendisinden olmayana bir müddet tahammöl etse de, daha sonra onu ortadan kaldırmaya yöneliyor. Güçlünün kendisinden olmayana tahammölsüzlüğüdür neden. Elbette Osmanlı katliamları ilk değildi bunun öncesi de vardı. Alevilere yönelik yapılan katliamların içinde Osmanlının yaptıkları Ortodoks ve Katolik Kiliselerinin yaptıklarına kıyaslandığında devede kulak kalacak kadar azdır.

»Alev ve Alevi sözcüklerinin Ortadoğu'daki aleve tapanlarla, Zerdüştlerle bir ilgisi var mı?»

Hayır. Alevi sözcüğünün aleve tapanlarla, ışığa tapanlarla bir ilgisi yoktur. Alevi inanışında var oluşun kaynağı ışıktır, enerjidir. Var oluş güneşten yansıyan enerjinin vücut bulmasıyla ortaya çıkmıştır. Alevilik, yeryüzündeki yaradılışın esasının ışık vasıtasıyla olduğunu kabul eden bir inanıştır. Işık vasıtasıdır. Alevilik ışığı yaradan gibi değil, yaratanın görünen yüzü olarak görür. Bu ikisi birbirine çok yakın gibi dursa da, birbirinden çok farklı şeylerdir.

»Alevi sözcüğünün kökeni nerelere kadar gidiyor?»

Milattan önce 2000 yıllarında Anadolu'da Luviler yaşamış. Hititlerle beraber var olmuşlar, ancak biraz Hititlerin gölgesinde kalmışlar, biraz da kendileri böyle olmasını istemişler. Çok önemli bir uygarlık oldukları ve bu uygarlığın evrenin, yeryüzünün ve insanlığın var oluşuna ilişkin çok önemli bilgilere sahip olduğu yeni yeni anlaşılmaya başlandı.

Luvi sözcüğü Hitit dilinde "ışık insanı" demektir. Zaten günümüzde de birçok dilde "lu" kökü ışık anlamında kullanılır. İngilizce de light Almanca da licht, Latince de

lx gibi. Alev sözcüğü de ışıkın kaynağındaki yansımaya verilen isimdir. Anadolu da sadece Luviler yok; Likyalılar da var. Likya ışık ülkesi demektir. Aleviler de Safavi savaşları sırasında kendilerine uygulanan büyük katliamlar öncesine kadar kendilerine ışık taifesi olarak adlandırdılar, ancak ışık taifesi katli vacip hale gelince mecburen isim ve kisve değiştirdiler. Ama isim ve kisve değiştirirken özlerine sadık kaldılar ve bir kelime oyununun arkasına sığınıp varlıklarını bir müddet daha gizlemeyi denediler.

Alevi sözcüğü o zamandan itibaren kullanılmaya başlandı. Bazı araştırmacılar bunu daha yakın zamanlara taşıyorlar ama ben alevi sözcüğünü Kul Nimet'in nefeslerinde buldum, bana göre Alevi sözcüğü ilk kez 16. yüzyılın son çeyreğinde kullanıldı.

»Yani daha önce kendilerine "Işık insanları" diyorlardı.

Işık taifesi diyorlardı ve 16. yüzyıldan nceki Osmanlı arşivleri incelendiği zaman fermanlarda Alevi sözcüğüne rastlanmaz ağırlıklı kullanılan isim "Işık taifesi"dir. Bu konuda yapılmış araştırmalar ve ortaya çıkarılmış belgeler var.

»Bu, Aleviler'in kendilerine verdikleri isim. Peki, dışarıdan onlara verilen isim nedir?"

Aynı isim kullanılıyordu. Işık taifesi, Aleviler'in kendilerine verdikleri isimdir ama dışarıdan da aynı isimle anılıyorlardı. Bugün Alevi geçmişine baktığımızda Aşık-ı Sadık'lar veya diğer ozanlar geçmişte kendilerine Işık diyorlardı, onların ismi Işık'tı. Onlar da savunmasız bir şekilde Anadolu da köyden köye dolaşıp bu inanışın misyonerliğini yaparken ağır tehditler altında kaldılar. Işık sözcüğü o dönem Osmanlı da kullanılan Arap harfleri ile yazıldığı zaman yazılışı aşık ile aynıdır. Orada başka bir küçük oyun gizlidir.

»Bu da bir gizlenme, bir rtyd sanırım."

Evet bir gizlenmeydi. Birde Siralar var. Onların geçmişteki ismi ışıklardı. Yine bu meزالime maruz kalmamak için isimlerini siralar olarak değiştirdiler. Sira Arapça bir kelime o da ışık demek. Siralar bugün Anadolu'daki on iki büyük alevi topluluğundan bir tanesidir ve Anadolu coğrafyasında çok yaygındırlar.

»Alevilik Hz. Ali'yle örtünmüş, gizlenmiş diyorsunuz. Neden Ali?"

Alevi sözcüğüyle Ali ismi arasında uzak bir ses benzerliği dışında bir ilişki yoktur. Bu ses benzerliğini kullanmışlardır. Işık insanı ışıktan gelen anlamında Alevi sözcüğüyle yer değiştirmiş. Alevi sözcüğünün kullanılması Ali ile olan ses benzerliğinin ardına saklanma kaygısındanadır.

»Yani Hz. Ali'nin mazlum, mağdur kimliğiyle bağlantısı yok mu?»

Var. Kerbela Olayı, Alevilikte sırdan uzak, sırta vakıf olmayan asıl büyük kitleyi mağdur olmuş insanların sempatisini kazanmak için çok iyi kurgulanmış, kullanılmıştır. Aleviler mağdurun yanında olmayı seviyorlar. Ali, Alevilik içinde çok etkili bir isimdir. Ancak Ali derken 7. yy'da yaşamış İslami şahsiyeti kastedilmez.

“Kimi kastediyorlar?”

Kastedilen bir kişi değil bir kavramdır. Şimdi Genç Abdal'dan (Güvenç Abdal) iki dördlük okuyayım.

Yoğ iken yerle gökler ezelden
Kudret kandilinde pünhan Alidir
Kün deyince bezm-i elestten evvel
Alemi var eden sultan Alidir.

Müminler sırrını ilden sakınır
Kendin bilmezlere sözün dokunur
Genci Abdal dört kitapta okunur
Evveli ahiri destan Alidir.

Şimdi dünya kurulmadan var olan ve alemi var eden bir varlığı hangi özneyle anarsak analım ister Ali ister Muhammet diyelim bu, 7. yy'da yaşamış etiyle canıyla kanıyla var olmuş İslam'ın 4. halifesi olan Ali olması mümkün değildir.

Aşağı yukarı Alevi sırrına vakıf tüm Alevi Aşık-ı sadıklarının nefeslerinde bu durum böyledir. Bir dördlük daha okuyayım:

Şah-ı Merdan cuşa geldi sırrı aşikar eyledi
“Yağmuru yağdıran benim” deyi Ömer'e söyledi
Ol dem şimşek yalabıdı Yedi Sema gürlledi
Hem Sakidir, hem Baki'dir, Nur -Rahman'ım Ali!
Sefil Ali

Şimdi saki, Saki, Baki ve Nur-u Rahman, esirgeyen,

başılayan ışığım Ali diyor aşık. Bu vasıfların, niteliklerin bir insanda toplanması ve bunun da 7. yy'da yaşayan Hz. Ali olması mümkün değildir. Aleviler bunu binlerce yıldır söylüyorlar, dinliyorlar. Bunu söyleyen birisinin kendisini Müslüman hissetmesi zaten mümkün değildir.

»Anadolu da on iki büyük Alevi aşiretinin olduğunu söylüyorsunuz, hep on iki rakamı çıkıyor karşımıza? Bu da bir gizlenme şekli mi, hepsi bir kod mu yani?»

Evet hepsi bir kod. Alevilik'te edilen her sözün, her kelimenin altında mutlaka geniş anlamlar yüküdür. Bu anlamlar da sadece bir tane değildir, herkes ufkunun elverdiği kadarını görür. Alevilik büyük bir deryadır, bir ummandır Alevilik. Kişi bu ummandan kabının yettiği kadarını alır. Aleviliği anlamak için insanın kendi kabının geniş olması gerekir. Kendi anlayışının, algılamasının, eğitimi ve görgüsünün geniş olması gerekir.

Alevilik insanlık tarihi kadar eskidir

»Kitabınızda yer verdiğiniz Alevi kültürünün sembolleri insanlık tarihinin binlerce yıllık geçmişinde sıkça rastlanan semboller. Nasıl bir ilişki var insanlık tarihindeki sembollerle Alevi sembolleri arasında? Örneğin 8 köşeli yıldız sembolü.»

Sekiz köşeli yıldız bugün bir müze olarak kullanılan Hacı Bektaşî Veli Dergâhı'nda dergâhın mührü olarak sergileniyor. Mühür bir nevi kimliktir, kimlik cüzdanı gibi bir şeydir. 8 köşeli yıldız geçmişte 'Mu' inanışında, mu ana kıtasına bağlı kolonilerde, mabetlerde kullanılan da bir semboldür. O inanişâ bağlı dergâhlarda kullanılan bu mühür bugün Hacı Bektaşî Veli dergâhının mührü olarak hala kullanılmaktadır. Sadece dergâhın mührü olarak değil, bütün mezar taşlarının bir köşesinde bulunmaktadır. Hacı Bektaşî Veli Dergâhı zannedildiği gibi 1240 tarihindeki bir oluşumla ortaya çıkmış bir oluşum değildir. Bu dergâhın altında inanılmaz sayı da mumya bulunmaktadır. Bu mumyaların üzerinde bir karbon testi yapılacak olursa görülecektir ki bu mumyalar en az 3-5 bin yıllıktır. Dergâhta pirlerin, mürşitlerin, dedelerin babaların kitabeleri kayıptır. Bu dergâh Hacı Bektaşî Veli zamanında kurulmuş bir dergâh değildir. Hem 8 köşeli yıldızdan hem de mumyalardan bu dergâhın çok eski bir inanişin devamı olduğu bellidir. Bu iki kanıt bu dergâhın kadim bir inanişin

taşıyıcısı olduğunu açıkça gösterir. Aleviliğin çok eski ve kadim bir geçmişi olduğunu bilmemiz Aleviliği anlamamız açısından oldukça önemlidir. Aleviliği

İslam la başlatanlar derler ki; "Aleviliğin bütün ibadeti Alevi Ayin-i Cem'inin içerisinde. Alevi Ayin-i Cem'i ilk nerede görülmüşse Alevilik orada başlamıştı r."

Buna ek olarak Alevi Ayin-i Cem'inin 1400 yıl önce Hz. Ali'nin toprak damlı evinde, Arabistan Yarımadası'nda yapıldığını ve orada başladığını söylerler. Hâlbuki ben kitabımda çok açık olarak bundan 5500 yıl önce yazılmış bir Sümer tabletinde Alevi Ayin-i Cem'inin bugün Anadolu'nun herhangi bir Alevi köyünde yürütüldüğü biçimiyle, demiyle, çerağıyla, zakiriyle, 12 hizmetlisiyle Sümerlerde de yürütüldüğünü ortaya koydum. Tarihin kabul ettiği ilk yazılı belgedir Sümer tabletleri. Bu tabletlerden önce de vardı bu kadim inanış ama bilinen yazılı tarih bu kadar.

"Yani size göre insanlık kadar eski bir inanıştır o zaman Alevilik."

Evet öyledir ve bu benim görüşüm değil bilimsel bulgulardır. Ben sadece üstü örtülmüş bir takım gerçekleri gün yüzüne çıkarıyorum.

"Örtüyü kaldırılıyorsunuz sizin deyiminizle."

Evet. Bakın bir nefes daha okuyayım;

Sorma ne hacet bizlere sofu

Ta evvel künyede ismimiz vardır

Dünya kurulmadan yüz bin yıl evvel

Şu yeşil kandilde cismimiz vardır.

"Yazdığınız kitap bir nevi turnusol kâğıdı mı oldu?"

Evet. Geçmişte söylenmiş, yazılmış bir sürü şey var. Bunlara inanan geniş bir kesim de var. Şimdi bu insanlar bu kitabı eline aldı, okudu ve bana gelmeden önce muhtemelen onlara gittiler. Dediler ki; "Siz böyle böyle diyordunuz ama öyle değilmiş, ne diyorsunuz?" Artık onlardan hesap sorma zamanı başladı. Bu konuşulması gerekenlerden bir tanesidir.

İkinci bir konu Aleviler bunu biliyorlar mıydı? Alevi inanışıyla ilgili, Alevi inancının aslıyla ilgili her şey Alevi nefeslerinde Alevi cemlerinde var. Alevilik binlerce yıldır nefeslerde yaşıyor. Ebetteki biliyorlar Aleviler gerçeği. Ama bu bir çeşit cümlelerle ifade edilmeyen, bilgiden ziyade

bir sezgi olarak vardı. Aleviler kendilerinin Müslüman olmadıklarını, Müslümanlıktan farklı olduklarını seziyorlardı demek biliyorlardı demekten daha doğru bir yaklaşım.

“Arada bir çelişki görüyorlardı; tarif edilmemiş olsa da öyle mi?”

Genel algılama Aleviliğin İslamiyet'ten ayrı olduğu şeklinde değil de farklı olduğu yönündeydi. Aleviler camiye gitmiyorlar, namaz kılmıyorlar, oruç tutmuyorlar, hacca gitmiyorlar diye Müslüman olmadıklarını söylemek eksik bir anlatım olur. Asıl önemli olan Alevi inanının temeldeki inanış kalıplarının İslamiyet'ten farklı olmasıdır.

Şöyle söyleyeyim Alevilerin inandığı Allah ile Müslümanların inandığı Allah aynı Allah değildir.

Müslümanlıkta yaratan ve yaratılan diye bir ayırım vardır. Yaratılışın dışındaki daha ulu bir varlık yaratılmışları yaratmıştır.

Alevilerde böyle bir inanış yoktur. Aleviler yaratılışın tamamını yaratanın kendisi olarak görürler. Yani yaratılışın dışında bir ilahi varlığa inanmazlar.

Alevilik ve İslam daha Allah'ın tanımında, yaratanın tanımında birbiriyle uzlaşmaz, örtüşmez bir şekilde birbirlerinden ayrılırlar. Geleneksel tarzda izah etmek gerekirse, Allah'tan başka tanrı yoktur der Müslümanlar. Aleviler bunu Allah'tan başka varlık yoktur diye ifade ederler. İki birbirinden çok farklı şeylerdir.

Yaradılışı, yaratan ve yaratılan olarak ikiye ayırmayı Aleviler doğru bulmazlar. Varlıkta ikilik yaratmaktır bunun anlamı Alevilikte hakir görünür.

Aleviler varlığın birliğine inanırlar. Varlığın birliği de Alevilerde çok bilinen bir tabirle “ene'l hak” diye tarif edilir. Ene'l hak sözcüğü 910 yılında Bağdat'ta işte çok ağır tarihin en ağır cinayetlerinden birine kurban giden Hallacı Mansur tarafından ifade edilmiştir. “Ben Allah'ım” demektir.

Ancak bunun derinliği de, yaratılmış her şeyin, yaratanın bir parçası olduğunu, bu parçaların bir araya gelmesiyle yaratanın ortaya çıktığının ifadesidir. Daha temel olarak Allah inancında ayrılırlar. Aynı Allah'a inanmayan insanlar aynı dinden olabilirler mi? Hıristiyanlıkta, Yahudilikte ve Müslümanlıkta aynı tanrıya inanılır ama bunlar ayrı dinlerdir.

Alevilerle Müslümanlar aynı tanrıya bile inanmazlar.

“Yani Alevilik tüm tek tanrılı dinlerden de ayrılıyor, öyle mi?”

Alevilik tüm semavi dinlerden ayrılır. Sadece Müslümanlıkta değil. Çünkü yaratılmışın dışında bir yaratanın varlığına inanmıyorlar.

“Bugüne değin Müslümanlık içindeki dört hak mezhep dışında kaldığı tartışılıyordu. Şimdi siz bütün semavi dinlerin dışında mı olduğunu söylüyorsunuz?”

Evet tamamen böyle. Başka bir şey daha söyleyeyim; Aleviler cennete de cehenneme de inanmazlar. Tüm semavi dinlerde öldükten sonra cennete ya da cehenneme gidileceğine inanılır. Alevilikte böyle bir inanç yoktur. Aleviler nurdan geldiklerini ve devriye çemberi tamamladıktan sonra aynı nura geri döneceklerine inanırlar. Bir çembere inanırlar, bu çemberin içinde önce “kadir-i mutlak” tan nura, nurdan dört kuvvete düştüklerine inanırlar. Bu dört kuvvet dört nesneyle temsil edilir (ateş, toprak, su ve hava)

Bunlar bilimsel gerçeklerdir: Bugün herkes kabul ediyor ki bir gezegenin doğumundan bir çocuğun doğumuna kadar evrende her şeyin kontrol eden dört kuvvet vardır. Alevi nefeslerinde de bu vardır. Sıradan insanlar kolay anlaşılar diye ateş, toprak, su ve hava olarak adlandırılır.

Sonra bu nur dört kuvvetin kontrolünde önce cansız nesneye, sonra nebata sonra hayvana sonra insana ve ardından olgun insana yani İnsan-ı Kamil’e ulaştıktan sonra tekrar geldiği kaynağa döner. Alevilikte başka bir evrene, başka bir mekana veya öbür dünyaya, cennete ya da cehenneme gidiş yoktur. Sadece İnsan-ı Kamil oluncaya kadar dünyaya geliş gidiş inanılır.

“Yani reenkarnasyona mı inanıyorlar?”

Tam öyle değil ama; ona yakındır. Eğer bir insan İnsan-ı Kamil mertebesine ulaşmadan ölmüşse-ki ona ham ervah denir bu kişinin arkasından sonra Devr-i Asan olsun diye dua edilir. Bu duayla ona İnsan-ı Kamil olmakta kolaylık dilenir. Olgun insan ölmez hakka yürür. Olgun insanın ardından Hakk’a yürüdü denir.

Hakk aslında gerçektir. Alevilik kökü çok eskiye giden on binlerce yıl öncesine giden çok soylu ve kadim bir

inaniştir ve kendisini sürekli sembollerle, simgelerle ifade etmiştir. Bunun nedeni Alevilik başka dinlerin hâkim olduğu coğrafyalarda, iklimlerde yaşamasıdır. Yaşarken de saklanmıştır. Saklanırken de uzlaşmacı bir tavır takınarak yaşadığı coğrafyadaki inanışların öznelerini kullanmıştır.

“Alevi toplumunda kendisini Müslüman hisseden bir kesim var. Bu hissedişin nedeni 1400 yıllık İslam kültürünün yarattığı bir şey midir? Yoksa İslami alışkanlıklar ve ritüeller Alevi toplumunun içine mi işlemiştir?”

Mevlana'nın güzel bir sözü var: 'Olduğun gibi görün yoksa görüldüğün gibi olursun.' Aleviliğin uzun yıllar başka bir dinin içinde ya da başka bir dinin hükümdarlığında kendilerini açık ve serbest bir biçimde ifade edememeleri sonucunda kendisini Müslüman hisseden insanların varlığı doğrudur. Burada Aleviliğin tarifini doğru yapmak lazım. Alevilik semavi dinlerin dışında bir gizli inaniştir.

Diğer dinlerde olduğu gibi Müslüman ya da Hıristiyan ya da Musevi ana babadan doğan çocuk anne babanın dinine geçer. Alevilikte bu yoktur. Alevi olabilmek için belli bir olgunluğa geldikten sonra kendi özgür iradenle Aleviliği kabul etmen gerekir. Doğan çocuk Alevi sayılmaz. Belli bir yaşa gelip akli erdikten sonra bir rehber eşliğinde ve bir musahip edinerek yola girip yemin etmesinin ardından ancak alevi sayılır.

Bu Aleviliği diğer semavi dinlerden ayıran çok gelişmiş bir özelliğidir. Yola giren insanda yola girdikten sonra hemen Aleviliğin sırlarına vakıf olamaz. Aleviliğin sırrı dört kapının ardında gizlidir. Yani girersin birinci kapının onuncu basamağına yükselirsin ardından başka bir kapı gelir onu açarsın bir on basamak daha çıkarsın ve sonra bir kapı daha.

Dördüncü kapının onuncu basamağında Alevi sırrı insana verilir. Buna göre yoldaki adamı çevirip Aleviler Müslüman mıdır diye sormak ve onun verdiği cevabı muteber saymak mümkün değildir. Erkâna girmemiş, ikrar vermemiş insanın Aleviliği tarif etmesi mümkün değildir. 1960'lı yıllardan sonra köyden şehre göçler yaşandı Alevi köyleri boşaldı şehre gelen Alevilerin büyük kısmı Aleviliğin ilk kapılarındaki insanlardır. Alevilik konusundaki bilgileri sınırlıydı.

Onlardan doğan çocuklar da Aleviliği bilgileri sınırlı anne babalarından öğrendiler. Bu anne babalardan doğan çocukların kendilerin Müslüman olarak tanımlamaları Alevi yolunu bilmemelerinden kaynaklanır. Çünkü Alevi yolu, Alevi erkânı 1960'lardan itibaren dağılmıştır. Bugün Alevi erkânı kaybolmuştur. Aleviler gerçek bir Alevi bilgisinden mahrumdurlar.

“Aleviliği dördüncü kapının onuncu basamağındaki bir kişi doğru anlatabilir ve Aleviliğe vakıf olabilir diyorsunuz. Şu anda siz bize Aleviliği anlatıyorsunuz, peki sizin durumunuz ne?”

Doğru Aleviliği anlatıyorum ancak Aleviliğin benim yazdığım kitapta da burada söylediklerim dışında birçok sırrı, vasfı var. Ben hepsini anlatmıyorum. Ben sadece bilebildiğimi vakıf olabildiğimi anlatıyorum. Hatta daha çok Aleviliğin ne olduğunu değil ne olmadığını anlatıyorum. Bu arada da vakıf olduğumun da çok azını anlattığımı da söylemeliyim.

“Konuşmalarınızda Alevi sırrına vakıf olan ve olmayan ozanlar ayrımı var. Bu ozanlar nasıl ayrılıyor?”

Bu ayrım sadece ozanlar için değil tüm Aleviler için vardır. Aleviliğin kurumsal yapısı içinde dört kapı vardır; Şeriat Kapısı, Tarikat Kapısı, Marifet Kapısı ve Hakikat Kapısı ve bu kapıdaki insanlara şeriat ehli, tarikat ehli, marifet ehli ve hakikat ehli denir. Yani her ehil başka bir şey söyler.

Alevi nefeslerinden tarikat ehli başka bir anlam çıkarır, marifet ehli başka bir anlam çıkarır, hakikat ehli başka bir anlam çıkarır. Her söze en az dört anlam yüklenmiştir.

Onun için Aleviliği çok iyi tanımlamadan çok iyi bilmeden Alevilerin kendilerini Müslüman'ım ya da değilim diye tanımlamaları doğru değildir. Sokaktaki insana mikrofon uzatıp Müslüman mısın diye sormak ve Müslüman'ım cevabı almak Alevilerin Müslümanlığı konusunda bir şey ifade etmez. Çünkü o insan Alevilik üzerine bir fikir yürütmek için yetiştirilmemiştir. Ehil değildir.

Devrani'nin bir nefesi bu. Devrani diyor ki; dünya kurulmadan yüz bin yıl evvel başka bir kandilde, gezegende cisim olarak vardık. Bir başka biçim değil cisim olarak vardık. Bu nefesleri çoğaltabiliriz. Eğer Alevi Âşıkların söyledikleri

inanmazsak biz bunlara Alevi âşığı olarak kabul etmeyiz, onların yolundan gitmeyiz. Ama kabul edersek söylediklerini de kabul edeceğiz. Sadece Yunus Emre'yi kabul etmekle olmuyor bu iş. Onun söylediklerini de kabul edeceksiniz. Pir Sultan'ı kabul etmekle olmuyor söylediklerini de kabul etmek gerekiyor. Kul Himmet'i , Genç Abdal'ı keza öyle. Bunların hepsinin nefeslerinde Aleviliğin tarihi ve inanın aslı çok net olarak yatıyor.

“Alevilerin Ayin-i Cem’inde bütün bunlar anlatılıyor diyorsunuz. Ne anlatılıyor Cem törenlerinde?”

Alevi Âyin-i Cem’i, evrensel bir gösteridir. Evrenin ve insanın yaratılışının mistik bir sunumudur, ruhani bir şölendir. Ritüellerin, söz, müzik ve dansla bezendiği, masalsı bir anlatımdır. Zengin sembollerle donanmış koreografinin içinde, engin sırlar ve kadim bilgiler gizlenmiştir. Alevi Âyin-i Cem’i içinde dans, müzik ve söz, çarpıcı bir uyum içinde bir araya gelerek, var oluşun hikâyesine dönüşür. Alevi Âyin-i Cem’i, var oluşun hikâyesini başlangıcından alarak, sırası içinde bu güne taşır. Alevi Âyin-i Cem’i içinde sahnelenen her figürün, her sözün, her notanın, derin anlamları vardır.

“Aleviler yıllarca Hz. Ali’nin resimleriyle, kılıcı Zülfikar’ın kolyeleriyle yaşadılar. Kendilerini Müslüman olarak tanımladılar. Genelde Aleviliğin Şia’yla bir ilişkisi olduğu, Şia’nın bir kolu, bir farklı yorumu olduğu düşünülürken siz onlara Müslüman değilsiniz diyorsunuz. Aleviler bütün bunları bilmiyorlar mıydı?”

Ben kitabımı yazarken Aleviliğin doğru anlaşılması için Alevilik üzerindeki Ali ipoteğinin kaldırılması gerekir diye başladım. Kabul etmek gerekir ki alışılmadık bir cümle bu. Alevilerle Aleviliğin kendi inanışları arasında kalın bir perde olduğunu ve o perde kaldırılmadıkça Aleviliğin aslının anlaşılamayacağını düşünüyorum. Kabul ediyorum sert ve radikal bir çıkış bu. Bu konu ile ilgili çeşitli konuşmalar yaptım, konferanslara katıldım ve yüzlerce mail aldım. Çok açık söylemeliyim ki bu iddiama ciddi bir karşı çıkış olmadı. Sadece Alevi esnafları bu düşünceme karşı çıktı. Zaten Alevilerle Alevi esnafları da birbirinden ayırmak lazım.

“Alevi esnafları derken kimleri kastediyorsunuz?”

Aleviliği bir başka bünyenin içinde eritmek üzere kendini

görevli kılmış insanların varlığını hepimiz biliyoruz. Yani Aleviliğin kendisini tarif yerine Aleviliği bir başka din ve inanın içinde asimile etmeye programlı insanların -ki bunların sayısı çok az yazdıklarıma tepkisi var. Alevilerin de onlara tepkisi var. Diyorlar ki bunlara; “bunca zamandır bize doğruları söylemediniz.” Onlar bu kitaptan sonra geçmişte onlara inanmış kişilere hesap verme durumunda kalmışlardır.

14. MÜSLÜMAN SOYKIRIMI YAPMAZ MI?..

Geçtiğimiz hafta içinde Sayın Başbakanımız Sudan Devlet Başkanı'nın soykırımla suçlanıp uluslar arası Ceza Mahkemesince görüldüğü yerde tutuklanması kararı üzerine şöyle demişti:

“Bir Müslüman soykırımı yapamaz.”

Her ne kadar Başbakanımız İmam Hatip Mezunu ise de anlaşılan İslam Tarihini pek incelememiş. Sözlerine bakılırsa öyle anlaşılıyor.

Bu konuya Cumhuriyet gazetesinden Deniz Som kısaca değiniyor. Olduğu gibi alıyorum.

“Savaştan sonra “Medine Sözleşmesi” kendiliğinden yürürlükten kalkar. Çünkü Müslümanlar, Medine’de ne kadar Musevi erkek varsa hepsini toplar ve hendeklerin önünde kafalarını keser; kadınları da savaş ganimeti olarak cariye yapar!” Fatih Sultan Recep ne diyor? “Bir Müslüman soykırım yapamaz” diyor... (Cumhuriyet Gazetesi, 11.11.2009 Deniz Som. VAZİYET sütünü ...)

Bu olay daha ayrıntılı olarak Emile Dermenghem. Hz. Muhammed’in Hayatı. Çeviren: Reşat Nuri. İnkılap Kitabevi. 2. Baskı. İstanbul, 1958 s. 232’de biraz daha ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Bu kitap Sabah gazetesi tarafından okurlarına çok ucuz bir bedelle dağıtılmıştır...

Bu olaya ilişkin ayetler de bulunmaktadır ve Hadis kitaplarında da daha ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Ayrıca bu olaya ilişkin ipuçlarını Ansiklopedilerde de bulabilirsiniz. Okuyalım:

“ ...

Yahudiler, geceyi etrafı kapalı bir arsa içinde geçirdiler.

Yere atılmış hurmaları yiyebilmek için karınları üzerinde sürünüyorlar, ağızlarıyla alıyorlardı. Malları tamamıyla Medine'ye taşınıncaya kadar, üç gün, o vaziyette kaldılar.

Sonra, meydanlardan birine kocaman bir çukur kazıldı. Muhammet, onun kenarına oturdu ve mahkûmları idam etmek için Zübeyr ile Âliyi çağırdı. Birbiri ardınca altı, yahut yedi yüz erkek ve muhasara esnasında bir faş atmak sureliyle bir Müslümân öldüren bir kadın boğazlandı.”

Aleviler nedense Alinin çift çatallı her ucundan kan damlayan Zülfikar'ını göstermekle pek mutlu olurlar...

Böylece Medine bulunan Kusayra kabilesinin soykırımı uğramış oldu.

İslam tarihinde soy kırım olayları bununla sınırlı değil; Örneğin Hayber kalesi mensupları da soykırımı tabi tutuldu. Bunlar İslam Peygamberi zamanında olanlardı.

Peygamberi ölümü üzerine dinini değiştirenler de kılıçtan geçirilmiştir ki bu da İslam tarihinde Ridde olayları olarak alınır.

Yine Peygamberin ölümü üzerine sevinçlerinden çalgı çalarak göbek atan Hadramut kadınları da Ebubekir'in emri üzerine Muhacir ibn Ebi Ümeyye tarafından dişleri sökülerek, bilekleri kesilerek soykırımı uğramışlardır. Bu vahşet için Bkz. Şeriat ve Kadın. İlhan Arsel, Birinci Baskı. Kasım 1998. Kaynak Yayınları. s. 423

Bunlar dışında Emeviler zamanında da Semerkant'taki, Cürcan'daki ve bir çok vilayetlerdeki Türkler tam iki yüz yıl boyunca soykırımı uğramışlardır... Ne var ki bizim Arap hayranı tarihçilerimiz bu olayları değiştirerek anlatırlar ve sözde Türkler seve seve İslamiyet'e koşmuşlar.

Ya 1978 ve 1979'lu yıllarda Kahramanmaraş, Sivas, Çorum ve Malatya'daki Alevi katliamlarına ne dayeyeceğiz. Bunları yapanlara Müslüman değil diyebilir miyiz?

Ya Sivas Madımak Oteline kısırdıklarını tekbir getirerek yakanlara ne diyeceğiz. Bunlar Müslüman değil mi idi?..

Başbakanımız bütün bu olaylara ne diyecek acaba? Çok merak ediyorum...

Av. Hayri Balta,
15.11.2009

15. İSLAM BİZİM NEREMİZDE?..

Hacı bilmem hoca bilmem
Beş vakit namazı kılmam
Ramazanda oruç tutmam
İslam bizim neremizde?

Çarşafım yok türbanım yok,
Ehl-i sünnet fermanım yok
Arafat'ta kurbanım yok,
İslam bizim neremizde?

Cemimde yok sazımda yok
Karımda yok kızımda yok,
kırpık sakal yüzümde yok
İslam bizim neremizde?

Dem çekerim dolumda yok,
Bilimde yok ilimde yok,
Türkçe duam dilinde yok,
İslam bizim neremizde?

Mezhep deyip nifak sokmam,
Tekbir ile insan yakmam,
Tespihim yok takva takmam,
İslam bizim neremizde?

Kandilimiz gecemiz yok
Arapçamız hecemiz yok
Hülleyecek kocamız yok,
İslam bizim neremizde?

Muhammet'le Ali öldü,
Soyu sopu sürgün geldi,
Meydan Muaviye'ye kaldı,
İslam bizim neremizde?

Ehl-i beyt benim dostum
Ezdiler bağıma bastım,

Ben İslam'a çoktan küstüm,
İslam bizim neremizde?

Saltanatı halifesi,
Hiç tanımam neyin nesi,
İrticası, Kara sesi
İslam bizim neremizde?

Tutturmuşlar ehl-i sünnet,
Ne cehennem ne de cennet,
Kül köle, değilim ümmet,
İslam bizim neremizde?

Tüm dinlerden alıntım var,
Şamanlıktan kalıntım var,
Çok üzgünüm derdim artar,
İslam bizim neremizde?

Özümde benlik yazılmaz,
Kimseye kuyu kazılmaz,
İç abdestim hiç bozulmaz,
İslam bizim neremizde?

Arıyorum tarıyorum,
Can gözüm var görüyorum,
GAZİ METİN soruyorum,
İslam bizim neremizde?
Hüseyin Gazi Metin (Alevi Dedesi)

16. BİR HABER...

Bebeğin Vücudunda Beliren Kuran Ayetleri Hayrete Düşürdü.

Siyamend KAÇMAZ DHA: Rusya'da bir bebeğin vücudunda Kuran'dan ayetler belirmeye başladı.

Rusya'nın Dağıstan Bölgesi Krasno-Oktyabrskoye köyünde doğan Ali isimli bebeğin annesinin bildirdiğine göre, çocuğun vücudundaki ayetlerle ilgili yazılar çocuğun doğuşundan hemen sonra ortaya çıkmaya başladı. Ria

Novosti ajansının haberine göre başlangıçta bebeğin vücudunda beliren ufak morluğun geçmesiyle beraber Arapça "Allah" yazısı ortaya çıktı.

Başlangıçta çocuktaki bu yazıyı doğuştan ortaya çıkan bir leke şeklinde algılayan aile, daha sonra bu yazıların farklı şekillerde ortaya çıkması ve değişikliğe uğramasıyla beraber bunun sıradan bir şey olmadığını anladılar. Aile başlangıçta bunu kimseye anlatmak ve göstermek istemedi. Ancak, çocuğun vücudunda "Yazılarımı insanlara gösterin" cümlesi belirdikten sonra bunu insanlara göstermeye başladılar.

Çocuğun bulunduğu köydeki hemşire Saida Rasulova, böyle bir şeyle ilk defa karşılaştığını ve bunu tıbben açıklamanın mümkün olmadığını belirtti. Bu olayın herkes tarafından duyulmasının ardından çocuğu görmek için insanların akın ettiği ve çocuğun ailesinin evinin adeta kutsal bir yer haline geldiği bildiriliyor.

Öte yandan, Kuran ayetlerinin çocuğun vücudunda belirme ve belirgin hale gelme anında çocuğun ateşinin çıktığı dile getiriliyor.

MSN. 16.10.2009

+

İşte size saçma sapan bir haber daha.

Bu tür saçma sapan haberler sık sık çıkar basında.

Bu tür haberleri yayanların
Bu tür haberlere inananların
Yoktur haberi Tanrı bilgisinden,
Din duygusuna...

Hani derler ya Tanrı ile insan arasına kimse giremez.
Tanrı varlığını göstermek için aracı istemez...

Sen kulağını Tanrı'ya vermek istersen
O uyarısını esirgemez senden.

Olumsuz bir iş yaparken Tanrı varlığını hissettirir,
İçinde bulunan duygularla "Cız!" dedirtirir.

Bunun anlamı “aman bu kötü işi yapma!”
Tanrı’yı bırakıp da Şeytan’a tapma!..

Tanrı bize bizden yakındır.
Yeter ki sen doğruya yakın dur.

Safsatalara, hurafelere, masallara kanma.
Tanrı içindedir, başka yerde arama...

Tanrı maddi bir varlık değildir.
Tanrı; doğruluktur, dürüstlüktür, iyiliktir..
Bebeğin karnına Arapça Allah yazmak,
Tanrının yapacağı iş değildir.

Sözümüz basireti bağlanmamışlardır.
Tanrı kendi dışında değil de;
İçinde arayanlardır...
Av. Hayri Balta, 30.11.2009

17. ALLAH'A YAKINLAŞMAK...

Muhâsibî, “Allah’a lâıyk kişilerin on iki hasleti saklaması lâzımdır” der:

- 1 - Ne yalan ne de gerçek yere ant içmemek,
 - 2- Yalandan sakınmak,
 - 3- Sözünde durmak,
 - 4- Yaratılmış hiçbir canlıya lanet okumamak,
 - 5- Hiç kimseye beddua etmemek,
 - 6- Zulüm gördüğünde tahammül etmek,
 - 7- Haramlardan sakınmak,
 - 8- Kendisini hiç kimseden büyük görmemek,
 - 9- Hiç kimsenin hatırını kırmamak,
 - 10- Aynı yolda yürüdüğü dava arkadaşlarını incitmemek,
 - 11- Kazaya sabır ve şükür göstermek.
 - 12- Allah’ın farz kıldığı husustan yerine getirmek,
- Dünden Bu Güne TERCÜMAN (27.10.2003)

+

Muhasibî önemli İslam âlimlerden olmasa yukarıdaki

sözlerini Tercüman gazetesi sütunlarına almazdı.

Muhasibî'nin sözleri bir Müslüman'ca ilke kabul edilmesi gereken sözlerdir. Söylenen sözlerin uygulanması halinde kişi; gerçekten de Allah'a (Tanrı'ya) yakınlaşır.

İlerden beri söylediğimiz gibi insan; doğrulukta, dürüstlükte, iyilikte, temizlikte ve de erdemli yaşama özen gösterdiği oranda Allah(a) yakınlaşır. Böyle yaşayan kişi İslam söyleminde; Allah'ın söyleyen dili, duyan kulağı, gören gözü olur...

Beni düşündüren bu 12 maddelik anahtarı okuyunca; 1 ve 5. maddedeki sözler olmuştur. Düşünmemin nedeni 1 ve 5. maddede sözlerin Kuran'la uyumlu olmamasıdır. Herhangi bir yorumda bulunmadan önce Kuran'daki şu ayetleri bakalım:

“Beyt-i Ma'mura, yükseltilmiş semaya, Çoşkun denize andolsun ki... (K. Et-Tur. 52/4-)

Battığı zaman yıldıza andolsun ki.” (K. En Necm. 53/1)

Yine; 102 ve 103 surellerde de Allahın yemin ettiği görülmektedir.

Bu iki ayet “Ne yalan ne de gerçek yere and içmemek...” sözleri ile çelişmektedir. Örnek olarak verdiğim bu ayetlerden daha başka ayetler de vardır. Bu durum ise beni düşündürmeye sevk etmektedir. Hiç her şeye gücü yeten Allah durup dururken yemin eder mi? Yemin etmek Allah'a özgü bir nitelik değildir; ancak beşere özgüdür... Allah değil mi; her şeye gücü yeter; inanmayanları, anında helâk eder...

Yine Ebû Leheb suresinde:

“Ebû Leheb'in elleri kurusun Kendisi de mahvolsun!” diye beddua edilmektedir. (111/1-2)

Bu suredeki ayetler de “Hiç kimseye beddua etmemek...” sözleri ile çelişmektedir.

Muhasibi adındaki İslam âlimi Kur'an-ı belki onlarca kere okumuştur. Bu 12 ilkeyi yazarken söylediği sözlerin Kuran'daki yukarıdaki belirlediğim ayetlerle çeliştiği ayetler aklına gelmemiştir. Aklına gelmiş olsaydı; belki de 1 ve 5. maddedeki sözler yerine başka tümceler kurardı.

Böylece hem kendisini hem de Kuran'ı zor durumda bırakmaktan kurtulmuş olurdu....

Bilmiyorum, okuyucularım bu yazıma nasıl bir yorum

getireceklerdir. Eğer yorum getirerek beni aydınlatırlarsa kendilerine minnettar olurum; böylece bilmediklerimi de öğrenmiş olduğumdan kendilerine teşekkür de ederim...

Av. Hayri Balta,

+

Tanrının yemin etmesi konusu Kuran kaynaklarında 350'nin üzerinde geçer.

Diğer kaynaklarda ise yemin yerine Tanrı'nın andı, tanrının söz vermesi şeklinde geçer.

Ne yazık ki tüm bu kaynaklar yine kendilerini başka bölümlerde de çürütmektedir.

Bunun nedeni ise Kuran ve diğer kutsal sayılan metinlerin tanrı kaynaklı değil, ilgili peygamber kaynaklı olduğundandır.

Bu nedenle de burada bir çelişki yoktur.

Bazı örneklere bakalım...

+

ALİ İMRAN SURESİ: 123 Yemin olsun ki, ezik-boynu bükük olduğunuz bir sırada Allah size Bedir'de de yardım etmişti. O halde Allah'tan korkun ki, şükredebilesiniz.

ELÇİLERİN İŞLERİ: 2: 30 Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu.

+

Görüldüğü üzere tüm kaynaklar kendisini çürütmek için adeta yine kendi içinde yarış yapmakta mahsur görmemektedirler.

İşte bu nedenle de diyorum ki...

Bütün dinler, bütün devlet yönetimlerinden uzaklaştırılmadıkça insanlık savaşlardan, felaketlerden kurtulamayacaktır. Çünkü dinler açıkça Allahın yasalarının dışındaki ifadelerden oluşmaktadır.

Ahmet Dursun, 2.12.2009

+

Sayın Ahmet Dursun,
Çok teşekkür; verdiğin bilgilerle
Beni aydınlatmış oldun...

Benim de inancım budur.

Bütün kutsal kitaplar Peygamber

Ve din adamlarının sözüdür...

Şimdi kal sağlıcakla,
Teşekkürler Sana.
Av. Hayri Balta, 2.12.2009

18. BUZAĞI KAFASINDA HAÇ...

İlginç haberi dostlarımızdan Ahmet dursun göndermiş. Olduğu gibi aşağıya alıyorum. Kendi yorumumu haberden sonra yapıyorum.

Eyvah, Tanrı din mi değiştiriyor?

Şimdiye kadar sürekli Arapça harflerle bazı canlıların, ağacın vs..nin üzerinden mesajlar yolladığı iddiasında olanlar vardı. Eğer ki onların iddiası doğru kabul edilse idi demek ki şimdi tanrı din değiştirmiş yorumları yapma hakkımız olabilirdi. Neyse ki biz onlara da inanmamıştık, bunlara da.

Rhode Island'daki Sterling kasabasında geçen hafta doğan buzağının alındaki beyaz haçın oranlarının, bir

haçın tıpkısı olduğu belirtildi.

Buzağının sahibi, bunun “yukarıdan gelen bir mesaj” olduğunu düşündüğünü, ancak bu mesajın ne olduğunu anlamaya çalıştığını söyledi.

Jersey-Holstein kırması buzağıya kasabanın çocukları “Musa” adını verdi.

Wisconsin Üniversitesi bilim adamlarından Ric Grummer, bir BUZAĞININ başında böyle bir işaret olmasının pek rastlanmadık bir durum olduğunu söyledi.

+

Patlıcan, domates kesildiğinde, ağaç kabuğunda, koyunun sırtında Arapça Allah yazısı ile karşılaşanlar yandı... Şimdi bunlar buzağı kafasındaki haç imine ne diyecekler. Ahmet Dursun'un dediği gibi Tanrı din değiştirmeye mi başladı?..

Bütün bunlar hurafedir. Din anlayışında yeri yoktur.

Yaratıcının patlıcanla, domatesle, ağaç kabuğuyla, koyun derisiyle ve de buzağı kafasında imle (işaretle) kendisini kanıtlamasına gerek yok...

Ağaçlar, kuşlar, akan sular, dereler, ay, güneş yıldız; bunlar, hep Yaratan'ın imleridir. Ama kafası çalışanlara, aklını işletenlere... Gözümüzün önünde duran Yaratan; aklını imana kurban etmişlere ne verebilir?

Televizyonlarda dinsel programlarda hep akan sular, çağlayanlar, açan çiçekler, öten kuşlar, gökte seyreden bulutlar gösterilir. Ayrıca din kitaplarında da hep Evren'in, Dünya'nın betimlemesi yapılır... Hiç birinde Allah diye, Yaratan diye bir varlığın gösterimi yapılmaz. Öyle bir varlık olsa idi muhakkak o varlığı gösterirlerdi. Çünkü Allah bir madde değil kavramdır. Maddî bir var olmadığı içindir ki gösteremiyorlar ve hep Evren'i ve dünyayı gösteriyorlar Yaratan olarak...

Burada ister istemez akla bir soru geliyor. Peki bu gördüğümüz, televizyonlarda gösterilen varlıkları kim yarattı? Aklını kullanmayanlar ve bilimden haberin olmayanlar Allah diyerek işin içinden çıkıyorlar. Bu bizim hayalimizin ürün olup zandan başka bir şey değildir.

Oysa böyle bir soruya bilim yanıt veriyor:

"Hiçbir madde yoktan var olamaz; var olan da yok olamaz." (Maddenin sakınımı yasası. Lavezion)

Aklın ve bilimin bulduğu bu kesin veri; "Madde, doğmamıştır, doğrulmamıştır ve de sonradan var olmamıştır."

Demek oluyor ki Yaratan maddedir. Evrendir. Bu, din ilminde dört unsur (Anasır-ı Erbaa) olarak dile getirilir. Güneş, hava, su, toprak... Bu da Hıristiyanlıkta haç işareti ile dile getirilir: Güneş, hava, su, toprak... Hıristiyanlar bunu İsa'nın Haç'a gerilmesinin simgesi olarak kullanırlar ama aslı dört unsurdur.

Peki bu insanların Allah diye arkasına düştüğü kavram

nedir? Bunlar yok değildir, vardır. Bunlar insanlığın asırlar boyu bulduğu; genel doğrular, ortak değerler, yüce duygu ve düşünceler, erdemli davranışlar, doğa ve toplum yasaları ile olumlu kavramlar ve yüce duygu ve düşüncelerdir. Bunlara yaşamına uyguladığın takdirde sen Allah'a (Tanrı'ya) yaklaşmış olursun. Huzur içinde yaşarsın. Başını yastığa koyduğun zaman rahatça uyursun.

Öyle Yaraticının; kendisini, patlıcan, domates, ağaç kabuğuyla, koyun derisiyle ve de buzağı kafasındaki imlerle gösterdiğine aldanırsan gerçeklerden (Allah'tan, Tanrı'dan...) uzaklaşırsın...

Av. Hayri Balta, 14.12.2009

19. İBRET LİK BİR HADİSE...

Sayın Hayri Balta,

Bir tanıdığımdan bana gelen maili size, aşağıda, iletiyorum. Muhtemelen ona da bir başkasından gelmiştir. İnsanımızın hala nelerle uğraştığının bir kanıtı mı desem bilmiyorum. Gerçek yani fiziksel yaşam dururken sanal âleme gitmek adına bu yapılara herhalde siz de bir şeyler söylersiniz.

Saygılarımla.

Y. G. 18.12.2009

+

Y.G. Dostumuzu kırmayalım; bir şeyler söyleyelim.

Bizi imana davet eden dostumuz; ya kâbus görmüş, ya korkunç bir rüya... Ya esrar içmiş ya da eroin şırınga etmiş; ya da anadan doğma bir meczup...

Aşağıdaki mesajı okursanız; dostumuzun ne kâbus, ne rüya gördüğünü, ne esrar içtiğini, ne eroin şırınga ettiğini aldığını görürsünüz... Dostumuzun anadan doğma meczup olduğunu anlarsınız.

Dostumuz kendisini Allah'ın askeri yerine koymuş. Bir görev üstlenmiş, hepimizi korkutarak namaza, oruca zorluyor. Bizleri de korkutarak kendi yanına çekmek istiyor.

Ancak bu tür safsatalar zaman zaman gönderilir. Böylece insanların aklının gerçeklerle uğraşmasını önlenir...

Bunlar meczuplar topluluğundandır. Tanrı bilgisinden, din

duygusundan haberleri yoktur. Bunlar tedaviye muhtaçtır.

Hala bu tür mesajlara aldananlar varsa; kesinlikle diyorum ki onlar da tedaviye muhtaçtırlar.

Şimdi safsata mesajı okuyabiliriz. Bu tür mesajla halkı korkutacaklarını sananlara Allah akıl fikir versin diyelim. Amin demeyi de unutmayalım...

Şimdi safsatayı okuyup biraz gülelim; Yaratan, bu kafadaki kişileri nasıl, niçin, neden yaratmış diye düşünelim...

Niçin laiklik diyoruz; bunların tasallutundan bizleri koruduğu için.

Av. Hayri Balta, 18.12.2009)

x

Bir anda uykudan kalktım çok ilginç bir ışık gördüm ama odanın ışığı kapalıydı. Bir baktım saat 3.30. Gece fecir vakti peki gördüğüm bu kadar ışık nereden? Birden şaşırıp kaldım baktım ki elimin yarısı duvarın içinde hemen elimi çıkardım. Korku içinde oturup elime bakıyordum; tekrar elimi duvara doğru uzattım, yine elim duvarın içine giriyordu!

Bir gülümseme sesi duydum. Yüzümü kardeşime doğru çevirdim, yatıyordu. Korku içinde yatağımdan kalkıp kardeşimi uyandırmaya gittim ama cevap vermedi.

Annemin odasına doğru gittim babamı uyandırmaya çalıştım. Birilerinin bana cevap vermesini istiyorum ama kimse cevap vermiyordu. Annemi uyandırmak üzereyken, baktım ki annem uykudan uyandı; uykudan uyandı ama benimle konuşmuyordu.

Bismillahirrahmanirrahim diyordu ve tekrarlıyordu. Babamı uyandırdı, "Kalk, kalk bir bakalım çocuklara" dedi annem. "Şimdi zamanı mı bırak uyuyayım; yarın ola hayır ola..." dedi babam.

Ama annemin ısrarı üzerine babam kalkıverdi. Şaşkınlık içerisinde beraber odamıza doğru geldiler. Başladım bağırmağa, anne, baba ama hiç birisi cevap vermiyordu! Annemin elbisesini çekiyor beni dinlemesini istiyordum; ama annem beni hissetmiyordu!

Başladım annemin arkasından yürümeye ta bizim odaya kadar odamıza girdi ve ışıkları açtı ama benim için fark etmiyordu çünkü benim için her taraf ışıkta tam o sırada çok ilginç bir şeyle karşılaştım, kendi vücudumu gördüm! Evet

kendi vücudumu.

Oturup kendi kendimi seyrediyordum, iki taneydi kendi kendime soruyordum: “Kimdir bu acaba? Nasılda bana benziyor!”

Başladım kendi kendimi uyandırmaya, bu kâbustan kurtulayım diye; ama uyanamadım. Babam dedi ki “Bak yatıyorlar işte hadi yerimize gidelim!..” Ama annem sakın olamadı ve benim uyuduğum yatağa doğru gelerek beni uyandırmaya başladı “Kalk Muhammed kalk bana cevap ver!” ama cevap veremiyordum! Bir kaç defa uğraştı ama yok.

Birden baktım ki babamın gözlerinden yaşlar dökülüyor. O babam ki şimdiye kadar onun gözyaşlarını görememiştim bağırmalar başladı oracık yerden. Kardeşim uyandı ve sordu “Ne oldu?”

Annem ona bağırarak, “Abin Muhammed ölmüş!” Çok acıklı bir şekilde ağlıyordu. Bağırmalar fazlalaştı anneme giderek, “Anne ağlama ben buradayım bak bana!” Ama kimse bana cevap vermiyordu, neden?

Oturup bağırmaya başladım, buradayım bakın işte ama kimse cevap vermiyordu. Başladım bağırmaya “Ya rabbi, ya rabbi ne olur beni bu rüyadan ve olduğum durumdan kurtar!” Uzaktan bir ses duydum ve ses geldikçe de yükseliyordu.

Bu ses Allah’ı tealanın bir ayeti idi ((andolsun sen bundan gaflette idin, derhal biz senin perdeni kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir)).

Birden iki kişi beni tuttular, ama insan değillerdi. Çok korktum! Başladım bağırmaya,

“Bırakın beni, siz kimsiniz? Ne istiyorsunuz?”

“Mezara kadar senin gardiyanlarınızı!” dediler.

“Ben ölmedim, daha yaşıyorum!” dedim “Neden beni mezara götürüyorsunuz? Bırakın beni! Ben hissediyorum, konuşuyorum ve görüyorum, ben ölmedim!”

Bana gülümseyerek cevap verdiler. Dediler ki,

“Ey insanlar sizler çok ilginç yaratıksınız, sanıyorsunuz ki ölüm hayatın sonudur ama bilmiyorsunuz ki asıl olan sizin yaşadığınız hayat bir rüyadan ibaret olup öldüğünüz zaman uyanıyorsunuz.”

Beni mezara doğru çekiyorlardı. Baktım ki benim gibi

insanlar ve yanlarında da aynı o iki yaratıktan var, kimi ağlıyor kimi gülüyor ve kimi ise bağıırıyordu. Onlara sordum “Neden böyle yapıyorlar?” Dediler ki, “Bu insanlar şaşkınlık içerisinde, nereye gittiklerini biliyorlar, kimisi dalalettedir.”

Korku içinde sözlerini keserek sordum:

“Ateşe mi? Gidiyorlar yani!”

“Evet!” dediler.

Konuşmalarına devam ederek,

“O gülenler ise cennete gidiyorlar.”

Hemen sordum onlara, “Peki ben nereye gidiyorum?”

Dediler ki,

“Sen bazen iyi gidiyordun, bezende kötü... Bazen tövbe edip ertesi gün günah işliyordun ve izlediğin yol tam olarak belli değildi ve hep öyle yitik kalacaksın.”

Sözlerini korku içerisinde keserek sordum: “Yani ben de mi? Ateşe gidiyorum yoksa?”

Onlar da, “Allahın rahmeti genişdir ve yolculukta uzundur!” dediler.

Yüzümü çevirdim korku içerisinde baktım ailem, babam, amcam, kardeşlerim ve akrabalarım hepsi bir sandık içinde beni taşıyorlardı. Onlara koşarak gittim ve onlara dedim ki “Benim için dua edin lütfen.”

Ama kimse bana cevap vermiyordu. Kimi ağlıyordu kimi ise hüzünlüydü. Kardeşime giderek, “Dikkatli ol dünyanın fitnessi seni kandırmasın!”

Beni duymasını çok isterdim. O iki melek beni kabirdeki cesedimin üzerine bağladılar. Baktım ki babam toprak atıyor üzerime. Kardeşlerim toprak atıyor. Oradaki insanlar hepsi üzerime toprak atıyordu. Dedim ki, “Aha keşke onların yerinde olsaydım Allaha tövbe etseydim. Dün sabah namazımı kılsaydım.

Keşke her gün rabbime dua etseydim

Keşke her gün tövbemi yenileseydim

Keşke kötülüklerden uzak dursaydım...”

Başladım bağıırmaya, ey insanlar dikkatli olun dünya hayatı sizleri kandırmasın; en azından birisinin beni duymasını çok isterdim.

Peki, sen beni duyuyor musun? Lütfen herkese gönder. Eğer göndermesi sana zor geliyorsa, daha iyi olacak çünkü sevabını hak etmiyorsun, ama kabirde olduğun zaman o zaman, aha keşke gönderseydim diyeceksin. Suphanallah ve bihamdihi. Süphanallahul azim.

Kızların erkekler gibi her yere girip çıkıp gezer olduklarını, edebi giyinmediklerini, tüm gençlerin velilerine ve diğer insanlara saygı göstermediklerini, zenginlerin fakirlerle ilgilenmediklerini, artık sadaka ve zekât vermez olduklarını, insanların namaz kılmadıklarını ve oruç tutmadıklarını; oysa Mahşer Gününün yaklaştığını, kısa bir zaman sonra gökte sadece bir yıldız kalacağını ve dua kapılarının kapanacağını, Kurandaki yazıların silinerek okunamaz olacağını, Güneşin Dünyaya çok yaklaşarak tersten doğup batacağını...

Peygamber efendimiz ayrıca şunları da ekler: “Her kim bunu okurken yanında başkaları varsa onların da duyacağı şekilde açıktan okusun. Bunu yapan kişiye Cennet de bir yer ayrılır ve her kim bu mesaja inanmayacak olursa, ona da Cehennemden bir yer ayrılır. Bir dilek sahibi bu mesajı kopyalayıp başka insanlara dağıttığında dileği yerine gelir.”

Rüyayı anlatan S.A. bunların doğru olduğuna inandırmak için su yemini etmiş:

“Bunlar doğru değilse, gerçek bir Müslüman gibi ölmeyeyim!”

Peygamber Efendimiz yukarıdaki durum tespitinden sonra aşağıdaki tavsiyelerde bulunur: “

“Günde beş defa namaz kilin, oruç tutun, hırsızlık yapmayın. Fakirlere yardım yardım edin. Her kim bu mesajı 25 kişiye dağıtacak olursa, 3 gün içerisinde mükâfatlandırılacaktır.

Biri bunu yapmış ve çalıştığı firmadan zam almış. Biri inanmamış, sevdiği zarar görmüş, bir başkası yırın yaparım demiş, fakat yapamayacak duruma düşmüş.

Lütfen bunun yalan olduğunu sanmayın! Bu mesajı silip geçmeyin ve 25 kişiye yollayın! Çok zor değil sadece ilet butonuna basarak istediğiniz 25 kişiye gönderiniz!

Arkadaşlar hiç bişey için değilse bile Allah'ın adı geçtiği için yapın lütfen...

20. KURBAN KESİMİ YOLSUZLUĞU ÜZERİNE...

Medyaya yansıyan ve soruşturması yapılan vekaletle Kurban kesimi yolsuzlukları; bana, Mehmet Şevket Eygi'nin zekat konusundaki 22 HAZİRAN 2009 tarihli Zekat Konusu'ndaki yazısını hatırlattı. İslam inancına göre DERNEKLER, TÜZELKİŞİLER, ZEKAT TOPLAYAMAZ, ZEKAT ALAMAZMIŞ.

Bakınız, mütediyyin kişiler nasıl ne adlar kullanılarak dolandırıyorlar; ayrıca mütediyyin kişilerin zekatları nerelere vereceği aşağıdaki yazıda çok güzel anlatıyor.

İlgilenen okuyucularımın bilgisine...

X

Dernekler, Tüzelkişiler Zekat Toplayamaz, Zekat Alamaz

Diyanet'in hayli eski bir fetvası vardır; Kızılay, Çocuk Esirgeme Kurumu, Hava Kurumu gibi derneklere zekat verilemeyeceğine dair. (O tarihlerde Diyanet fetva heyetinde eski medreselerden yetişmiş icazetli ulema, fukaha ve müftüler bulunuyordu.)

Daha önce kaç kere yazdım: Zekat parasıyla veya paralarıyla cami bile yaptırılmaz.

Biz Ehl-i Sünnet ve Cemaat Müslümanları sadece va sadece kendi fıkhımıza, kendi ulemamıza, kendi müftülerimize bağlı olmalıyız, onların verdiği bilgiler ışığında zekat ödemeliyiz.

Zekat paralarıyla hastahane, okul, köprü, çeşme yaptırılmaz.

Böyle hayır işleri elbette yapılacaktır ama zekat parasıyla değil.

Zekatlar gerçek kişilere verilir, tüzel kişilere verilmez.

Zekat konusunda reformcuların, light İslâmcıların, ehl-i Sünnet dışı bid'atçıların, şucuların bucuların fetvaları, "Olur olur efendim, verin verin verin..." lafları geçerli olmaz.

Zekatlarını Kuran'a, Sünnete, fıkhıya, şeriata uygun şekilde vermeyenler bu malî ibadeti yapmış ve borçlarını ödemiş olmazlar.

Zekat parasıyla Kuran tercümesi, meali dağıtılamaz.

Zekat parasıyla ilmihal dağıtılamaz.

Zekatın kimlere verileceği Kuran-ı Kerim'de çok açık ve çok seçik bir şekilde beyan buyrulmuştur.

Zekat öncelikle fakir ve miskin Müslümanların hakkıdır.

Binlerce dernek, cemaat, tüzelkişi zekatlara göz dikmiştir.

Ülkedeki fakir ve miskin Müslümanlar sefalet içinde sürünürken zekatlar, Kur'ân'a ve Şeriat'a aykırı bir şekilde toplanıyor.

Hakları olan zekatları alamayan ve yokluk içinde kıvranan Müslümanların âhları yerde kalmaz.

Yukarıdaki bilgiler benim şahsî görüşlerim değildir. Ehl-i Sünnet fıkhnının zekat hakkındaki bilgilerinden ve fetvalarından özetlenmiştir.

1940'lı yıllarda CHP'nin tek parti zulüm devrinde evlere zarflar dağıtılır ve üç dernek için zekat toplanırdı. Rejim, din düşmanıydı ama zekat paraları tatlıydı...

Zekat paralarını, Kuran'ın ve Şeriat'ın gösterdiği şekilde dağıtmamak zamanımızda zuhur etmiş büyük fitnelerden biridir.

Bütün Ehl-i Sünnet ve Cemaat din hocaları bu konuda Müslüman halkı uyarmalıdır.

Hatta yeterli sayıda hoca bir araya gelerek müşterek (toplu halde) bir zekat fetvası hazırlayıp yayınlamalıdır.

Bir hayır derneğine zekat verilecek. Bu paralar bir havuzda (derneğin bütçesinde) toplanacak. Bu para ile maaş ödenecek, kira ödenecek, uçak ve otel parası ödenecek, çeşitli işletme masrafları yapılacak, bu arada fakir öğrencilere burs veya yemek verilecek... Böyle zekat olmaz.

Benim bu yazım Sünnî Müslümanların okumaları içindir. Ehl-i bid'at beni ilgilendirmez. Ehl-i bid'atin hocaları beni bağlamaz.

Sünnîler bu memlekette hâkim/dominant çoğunluğu oluşturuyor. Fakir Müslümanlara zekat ile yardım etmek onların boynuna borçtur.

Kuran-ı Kerim'de namazdan sonra en fazla zikir edilen ibadet zekattır.

Zekatı, yerli yerinde, hak edenlere vermezsek Allah'ın büyük bir emrini tatil etmiş oluruz.

Böyle bir şey hem fakirlere, hem de zekat mükelleflerinin kendilerine yapmış olacakları çok büyük bir zulümdür.

Zekatlarını doğru, dürüst fıkha ve şeriata uygun bir şekilde ödemeyen Müslüman bir topluluk iflah olmaz.

Milyonlarca vatandaşı sefalet içinde sürünüyor.

Halk çöplüklerden ekmek topluyor.

Fakirler, yüzlerini gizleyerek pazar yerlerinde atılmış çürük meyve ve sebzeleri eşeliyor.

Otobüs parası bulamadığı için bazı günler okula gidemeyen Müslüman öğrenciler var.

Güneydoğu'da bir vatandaştan bahsettiler. Altı yüz liralık emekli aylığının tamamını İstanbul'da okuyan iki çocuğuna gönderiyormuş. Kendisi geçinebilmek için cami helasında bekçilik yapıyormuş. Bu Müslüman'ın üzerimizde hakkı vardır.

Şimdiye kadar zekat konusunda çok yazdım, bunlar toplansa bir kitapçık olur.

Yine yazıyorum.

Hiçbir kimsenin zekat konusunda Kuran'a, Sünnet'e, fıkha, Şeriata aykırı ve zıt fetva ve ruhsat vermeye hakkı yoktur.

Böyle fetvalar keenlem yekündür (Hükümsüzdür, geçersizdir, yok hükmündedir).

Böyle fetvalara dayanarak zekatlarını, onları hakketmeyenlere verenler borçlarını ödemiş olmaz.

Sefalet içinde kıvranan milyonlarca Müslüman'ı düşününüz. Yetimleri, dulları, sefilleri, fakirleri, miskinleri yol oğullarını (mültecileri), borçluları, hastaları düşününüz.

Hep birlikte Allah'tan korkalım.

Yüce dinimizin zekat emrini ve diğer emirlerini kurallarına uygun şekilde gerçek muhtaç kişilere dağıtalım.

Bu konuda Sünnî fıkıh kitaplarına tâbi olalım.

Mehmet Şevket Eygi, 22 HAZİRAN 2009

21. SÜNNET, 'ALLAH YARATIŞINI DEĞİŞTİRMEK' DEĞİL Mİ?..

"(O şeytan) Ki Allah ona la'net etti ve o da (Allah'a),senin kullarından belirli bir pay alacağını" dedi. Onları mutlaka

saptıracağım, mutlaka onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim: hayvanların kulaklarını yaracaklar; Allah'ın yaratışını değiştirecekler!" Süleyman Ateş, Kurân, Nisâ sûresi, 4/118-119

Kuran'a göre, Nisâ suresinde, Şeytan, Allah'a karşı bir kez daha diklenmekte ve açıkça yemin ederek, bir bölüm insanı Allah'a tapmaktan vazgeçirip kendisine tapmaları için aldatacağını ilan etmektedir.

Bütün bu açık meydan okumalarına karşı, Allah'ın sadece "lanet"lemekte yetindiği Şeytan ise, bunlarla da yetinmiyor...

Büyük bir azgınlıkla, kendisine iman etmiş olanların, deve veya davarların kulaklarını kesip, bunları, kendisine adak yapmalarını sağlayacağını da resmen Allah'ın yüzüne haykırıyor!

Dahası da var.

Bu bölümlerde Şeytan, hiçbir yanlış anlamaya fırsat bırakmayacak şekilde, kendisine iman edenlere, "Allah'ın yarattığını değiştirmelerini Emredeceği"ni anlatmaktaydı.

Şeytan'ın; Allah'ı bir kez daha "susturup", yapacaklarını pervasızca beyan etmesi eylemi, Kuran'da o kadar açık ve canlı bir şekilde anlatılmaktadır ki, bu cümleleri eğip bükerek anlamsızlaştırma oyunu oynamak isteyen Kuran tercümanları bile, bunu başaramıyorlar.

Kuran'ın bu bölümü farklı bir tercümeye göre, şöyle idi:

Onlar, Allah'ı bırakırlar da, yalnız dişilere (dişi putlara) (dişi Şeytanlara) taparlar. Böylece ancak inatçı Şeytana tapmış olurlar.

Allah o Şeytana lanet etti. Ve o (Şeytan) da: «Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de hayvanların (deve veya davarların) kulaklarını yaracaklar; onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değiştirecekler» dedi.

(Elmalılı Tefsiri. Kurân, Nisâ sûresi, 4/118 -119)

Bu ve benzeri bölümlerindeki anlatım kalıplarına göre, Kuran'daki Allah ile Şeytan, aslında birbirlerini tamamlayan ve birbirlerine karşıt olan bir ikilem halinde bulunmaktadırlar. Bu tür bölümlerde, "düalite"nin iki temsilcisinin karşılıklı

çelişmeleri ve anlaşmaları ifade edilmektedir.

Buralarda, Allah ile Allah'ın eşdeğer karşıtı olan Şeytan'ın karşılıklı olarak neleri nasıl yapacaklarına danışıp konuşarak karar vermeleri ritüelini izleriz adeta.

Kuran'daki bütün bu anlatım kalıpları, İslam dininin, eski toplumsal tarihin hangi dönemine ait ilişki tarzlarının bir ifade ediş biçimi olduğuna dair fikir vermektedir. Bunlar din araştırmaları bakımından çok önemli kesitleri oluştururlar.

Kuran'ın bazı kısımlarında, Allah nezdinde Şeytan'ın, Âdem'in rakibi, Âdem ile karşılıklı denge sağlama unsuru, "Âdem'in düşman ikiz kardeşi" imiş gibi bir görüntüsü varsa da, Kuran'ın geneli bakımından Şeytan'ımız, kendisini hiç bir şekilde Adem'le muhatap kılmaz... Sorunlarını ve yapmak istediklerini, Nisâ suresinde olduğu gibi, Allah'a yekten ilan eder...

Kuran'daki Şeytan'ın muhatabının doğrudan Allah olması, Kuransal yazının temellerinin atıldığı sırada, ilgili toplumlarda, "ikili yapı" üzerinde sentezleşen bir "tek tanrı" aşmasına henüz, tam olarak ulaşılamamış olduğunu göstermektedir.

Kuran'daki genel yapı içinde Şeytan, Allah'ın doğrudan muhatabıdır; tamamlayıcısı ve eşdeğer rakibidir.

Kuran'da tanımlanan bu genel yapıya göre, "sağ" tarafta yer alan Cennet'likler, Allah'ın kullarıdır; bunun karşısında "sol" tarafta yer alan Cehennem'likler ise kesinlikle Şeytan'a kulluk edenler, Şeytan'a tapanlardır!

"Tanrı ve Şeytan", "İyi ve Kötü"; "Helal ve Haram" arasında henüz bir sentez Tanrı ve toplum oluşmamış olduğu için, bu toplum birimlerin bu dönemdeki tanrıları, giderek tek vücutlu, fakat "iki yüzlü", "dört gözlü", "dört kulaklı" olmaya devam edeceklerdir. Gözün ve kulağın "dört açılması" deyimleri bu dönemlerin ürünü olmalıydı.

"İnsan topluluğu" ve "Cin-şeytan topluluğu" biçimindeki "ikili kast Düzeni"ne tamamen uyan Kuran'daki dinsel söylem, eski Mezopotamya topluluklarının karşılıklı ittifak döneminin bir aşamasının hukuksal yansımaları da vermektedir.

Kuran'ın bu suresinin tercümesinde, Şeytan'ın "İnsan Toplumu"nun bir bölümünü kendi tarafına alması ve onlara ritüel olarak, davar veya develerinin kulaklarını (bunun

sadece kan almak ve akıtmakla mı sınırlı olduğunu ayrıca ele almalıyız..) kestirmesi - yardırması vb. söylemleri üzerinde, şimdilik durmuyoruz. Bu noktalara ilerde dönmek gerekecektir.

Burada şu anda üzerinde özellikle durulması gereken en temel husus, “Şeytani” bir ritüel olan “kulak yarma-kesme” ediminin bile, Kuran tarafından, açık bir şekilde “Allah’ın yaratışını değiştirmek” olarak değerlendirilmiş olması ve “Allah’ın yaratışını değiştirme” işinin Şeytan’a ait sayılmasıdır.

İşte tam da bu nokta, bütün İslam dünyasının ve onların ulema kesiminin, erkek ve kadın sünneti bağıntısındaki “onulmaz çelişme”lerinden birini ve “yumuşak karnını” ortaya koymaktadır.

Kaçılabilecek bir nokta kalmasın diye, onlara açıkça sorulması gereken soru şudur:

Erkeklerin penisinden, kadınların vajinasından parçalar kesmek, “İslami iman Felsefesi”ne göre, Allah’ın yarattığı biçimin değiştirilmesi demek değil midir? “Allah’ın Yarattığı”nda “var olanın “fazla” bulunarak “azaltılması” değil midir?

Gerçekten de, kadın ve erkek sünnet ritüelleri yoluyla insanın doğal yapısına el uzatılmış olmakta ve insanın doğallığı değiştirilmekte ve bozulmaktadır.

“Dövme-damga” işlemini bile İslam’ın Allah’ına karşı “tövbe”lik bir edim olarak gören İslami ulama, bu durumda hangi gerekçe ile “Şeytani edim”i savunabilecektir?

Veya şöyle soralım:

İster kadın ve erkek sünneti birlikte savunulsun; isterse, güya “kadın sünnet”ine karşı çıkılıp “..ama, diğeri başka...” denilerek sadece “erkek çocuk sünneti” Allah yarası olarak savunulsun, ikiyüzlü gerekçeler dışında, burada tutarlı bir fikir yürütümü olabilir mi?

Biz bu konuda da ne Allah’ın, ne de Şeytan’ın yanındayız.

Biz sadece İslami kesimin kendi mantık ve amentülerindeki çelişmeleri göstermek için bu tür cümleler kurgulamak zorunda kalıyor ve onları bu temelde yeniden sorguluyoruz:

“Ey İslami cemaat!

Allah'ın yarattığı biçimi değiştirmek" eğer Kuran'a göre, "Şeytani bir edim" ise, doğal haldeki insanların cinsel organlarını sünnet ederek, "Şeytan"ın yanında yer almış olmuyor musunuz?"

+

Açıklanma yapmazsam yukarıda okuduğunuz makaleyi ben sahiplenmiş olurum. Oysa yukarıdaki yazıyı yazan ben değilim. Kimden geldiğini de bir ihmalkarlık sonucu yazmamışım. Ancak, anlatımdan bunun Safa Kaçmaz'a ait olduğunu sanıyorum; ancak emin değilim.

Kim yazmışsa sünnet konusunda düşüncelerini açıklıyor.

Şundan emin olunmalı ki sünnet İslam öncesi uygulamadır. Yahudilikte, Sabilikte olduğu gibi Kureyş Araplarında da vardır.

Yazarın dikkat çektiği Kuran'daki Nisa, 4/118 -119 ayetidir. Bu ayette Şeytan Allah'a kafa tutuyor ve "Senin yaratışını değiştireceğim!" diyor. Bu ayet yazarın dikkatini çekiyor ve sünnet de Allah'ın yaratışını değiştirmek değil mi diye soruyor.

Acaba Hıristiyanların ve diğer sünnet olmayan toplumların amacı Allah'ın yaratışını değiştirmemek düşüncesi olmasın...

Burada akla şu soru da geliyor. Tevrat'ta bulunan Sünnet kavramını İncil'de bulunmuyor. Bu durumda İsa; Allah kelamını değiştirmiş olmuyor mu? Öyle ise Allah Kuran'da niçin İsa için: "Ve onu Ruhu'l Kuds ile destekledik" (K. 2/87) diyor.

İslam'da, "Akıllı olmayanın dini yoktur!" denir. Akıl olunca da işte böyle ezber bozacak sorular çıkıyor ortaya...

Gerçekten ezber bozacak bir makale... Bilmem sizler ne diyeceksiniz... Diyeceklerinizi bu makalenin altına yerleştireceğim...

22. DİN (Erich Fromm)

"Din, bir topluluğun bireylerince paylaşılan ve o bireylere belli bir yöneliş, belli bir bağlanma amacı kazandıran herhangi bir düşünce ve eylem sistemidir."

Bu geniş anlam çerçevesinde de, din olgusuna sahip olmamış hiçbir kültür yoktur ve gelecekte de olmayacaktır.

İnsanın nimeti olan akıl, başına da bela kesilmiştir. Bu akıl nedeniyle, sıkıntı duyabilen, hoşnutsuz olabilen, kendini kovulmuş hissedebilen tek hayvan, insandır.

Aklın ortaya çıkışı, insanda bir ikilem yaratmıştır, bu ikilemde onu yeni çözümler bulmak için durmaksızın çabalamak zorunda bırakır.

+

Bir yönelim ve bağlılık sistemine duyulan gereksinme, insan var oluşunun ayrılmaz bir parçasıdır ve bu gereksinme o kadar güçlüdür ki, insanda bundan daha büyük bir enerji kaynağı yoktur.

Bütün insanlar fiziksel doyum ötesinde bir şeylere ulaşma çabası içindedir. İnsan zihninin en iyi ama aynı zamanda en şeytanca dışa vurumları işte bu çabadan kaynaklanır. İşte, yönelecek ve bağlanacak bir amaca sahip olma anlamında da, dinsel gereksinmesi olmayan hiç kimse yoktur.

+

İnsan; hayvanlara, ağaçlara, altından ya da taştan yapılmış putlara, görünmez bir tanrıya, ermiş bir kişiye ya da şeytani özellikleri olanlara tapınabilir...

Ayrıca atalarına, ulusuna, sınıfına ya da partisine, paraya ya da başarıya da tapınabilir.

Sarıldığı din, yıkıcılığın ya da sevginin, baskının ya da kardeşliğin gelişmesine elverişli olabilir.

İnsanın akıl yeteneğini geliştirebilir ya da köreltebilir; İnsan, bağlandığı sistemin, laik dünyada ki sistemlerden farklı olan dinsel bir sistem olduğunun ayırıcılığında olabilir. Ya da hiç bir dine bağlı olmadığını düşünebilir ve güç, para ya da başarı gibi bir takım sözde din dışı birtakım amaçlara bağlanmasını, kendi çıkarının bir gereği gibi yorumlayabilir.

İşte bu noktada bu bağlılık ve tapınmanın Din mi, değil mi sorusu önem taşımaz, önem taşıyan ne tür bir din sorusudur.

Yani; bağlanılan din, insan gelişimini yalnızca insana özgü olan yeteneklerin açılıp gelişmesini sağlamakta mıdır, yoksa kösteklemekte midir?

Din ve Psikanaliz'den, s: 31- 35

23. KADINLARA SÜNNET...

Peki, Mehmet Şevket Eygi “alnı secde görmemiş” dediği insanlardan veya açık fikirli profesörlerden daha fazla biliyorsa Allah’ın Kuran’ı eksik gönderdiğine, bazı şeyleri unuttuğuna mı inanıyor ki “hadislerin doğru olanlarının seçilmesine”, Arap geleneklerini din haline getirmek için yazılan uydurma sözlerin ayıklanmasına bile karşı çıkıyor.

Allah’ın açıklamadığı konularda dine ve Kuran’a ilave yapanları destekliyor? Bunu lütfen cevaplasın. O da cevaplasın, aynı büyük günahı işleyen diğerleri de...

Bir de Kuran’da olmadığı halde “kadınların sünnet edilmesini” söyleyen (İmamı Gazali),

Kuran’da olmadığı halde:

“fakirlerin zenginlerden 500 sene önce cennete gireceğini”,

“yangın gördüğünüzde tekbir getirirseniz ateşi söndüreceğini”,

“kan aldırmanın orucunun bozulacağını”,

“ressamların cehennemde en şiddetli gazaba uğratılacağını” söyleyen (daha binlercesi var)...

Kuran’da olmayan bin çeşit ilaveyle kadınları aşağılayan “köpek, fare, kargaya” benzeten ve çoğu birbirleriyle de çelişen, farklı kişilerce uydurulmuş hadisleri mi koruyorlar, onu da anlatsınlar.

Çünkü bu yaptıkları sadece Diyanet’e, din bilimcilere değil Kuran’a, Allah’a karşı saygısızlık sayılır.

(Ruhat Mengi, Vatan, 17.5.2009)

24. RECM VAHŞETİ...

Süleyman Ateş

Kur’ân’ın Kaldırdığı Recm Vahşeti Daha Ne Kadar Sürdürülecek?..

Somali’deki recm vahşetini internetten dehşetle izledim. Bu insanlar, insanları İslâm’dan nefret ettirmek için ellerinden geleni yapıyor. Allah bunların şerrinden korusun. Kur’ân, recm vahşetini kaldırdığı halde maalesef sözde Müslüman

âlimler Tevrat'ın hükmünü hadisleştirerek İslâm hukukuna soktular.

İslâm'da recm olmadığını kaç kez yazdım ama maalesef rivayetleri Kur'ân'a üstün tutanlar bunda ısrar ettiler ve ediyorlar. Diyanet'in bu konuda uluslararası bir konferans düzenleyip akıl ve izan sahibi İslâm âlimlerince bir karar almaya çalışması uygun olur.

Daha önce İran ve Nijerya'da iki recm olayıyla ilgili olarak yazdığım yazıyı burada güncelleştirerek yayınlamayı uygun görüyorum: Recm, Kur'ân'ın hükmü değildir. Yahudilik'ten İslâm hukuk kitaplarına geçirilmiştir.

Birkaç yıl önce İran ve Nijerya'daki şimdi de Somali'deki Şeriat Mahkemesi'nin verdiği recm karar Kur'ân'a aykındır. Çünkü Kur'ân'da recm yoktur.

Karşıt cinsler (erkek-kadın) arasındaki yasal olmayan cinsel ilişkinin adı zinadır.

Zinanın cezası, Nur Suresi 2'nci ayetine göre 100 sopadır. Eylemi yapanların bekâr yahut evli olmaları fark etmez. Çünkü Kuran evli-bekâr ayırımı yapmamış, genel söylemiştir. Kuran'ın kayıtlamadığını insanların sınırlamaya hakları yoktur.

Kuran'da recmin olmadığı kesin kanıtlarla sabittir. Şöyle ki: Zina cezasını açıklayan Nur Suresi 2'nci ayetin ardından gelen ayetlerde, kocası tarafından zinayla suçlanıp, dört şahitle eylemi tespit edilemeyen kadına azap (işkence) uygulanamayacağı belirtilmektedir. Demek ki evli kadının zina cezası öldürme değil, işkencedir (yani yüz sopadır). Yoksa ayette, bu kadının dövülmeyeceği değil, recmedilmeyeceği, öldürülmeyeceği ifadesi kullanılırdı.

Nisa Suresi'nin 25'inci ayetine göre zina eden evli cariyelere, hür kadınların yarısı kadar ceza verileceği belirtilmiştir. Hür kadının zina cezası 100 sopadır. Bunun yarısı 50 sopa eder.

Eğer hür evli kadının zina cezası recm (taşla öldürme) olsaydı, yarısı olmazdı. Hz. Peygamber'in, Maiz isimli birini recmettirdiği rivayeti ise çelişkilerle doludur. Çünkü rivayete göre Peygamber onu götürüp recmedenlere olayın nasıl geçtiğini sormuş, onlar da taşlamaya başladıklarında Maiz'in kaçmaya çalıştığını ama bırakmadıklarını,

taşlayıp öldürdüklerini söylemişler. Peygamber, “Keşke bıraksaydınız” demiş.

Şayet rivayet doğru ise Peygamber’in, bu cezanın uygulanmasından memnun olmadığını gösterir. Peygamber, uygulanmasından hoşlanmadığı, Kuran’da dayanağı bulunmayan bir cezayı niçin uygulatsın?

Peygamber’in recmettirdiği yolundaki rivayetlerin hepsi bir iki kişinin aktarımı olup çelişkilerle, akıl ve mantığa aykırı şeylerle dolu, Yahudilerden Araplara geçmiş olan geleneğin, Peygamber sözü (hadis) biçimine sokulmasından ibaret sözlerdir.

Kişi haberleri, fıkıh usulüne göre kesinlik değil, zan ifade eder. Kuran, zannın kesin bilgi olmadığını vurgular (Necm: 28).

Recm gibi ağır bir ceza böyle zan ifade eden rivayetlere dayanılarak uygulanamaz. Kaldı ki Kuran’ın belirlediği dövme cezasının uygulanması için de olayın dört tanıkla, açıkça saptanması gerekir (Nur: 4).

Kuran’a aykırı olan bu ceza, İslâm için utanç sebebi olmakta, İslâm’ın imajını bozmaktadır. Merhametlilerin en merhametlisi Allah, suçlu ne olursa olsun, bir kulunun işkenceyle öldürülmesine razı olmaz ve böyle bir emir vermez. İnsanlar, kendi acımasızlığını Tanrı hükmü haline getirmişlerdir.

Tevrat’ın hükmüne göre...

Günah, sadece dışta görünür eylemden mi ibarettir? Günah, insanın içini, düşüncesini kirleten şeydir.

Hz. İsa’nın huzuruna zinayla suçlanan bir kadın getirmişler. Tevrat’ın hükmüne göre bunu recmettirmesini söylemişler. Hz. İsa, “Haydi, hiç günah işlememiş kimseler, bu kadına taş atsin” demiş. Kimse taş atamamış. Çünkü aslında ötekiler, o zavallı kadından daha günahkârdılar ama günahlarını gizleyebilmişlerdi. Kadın ise günahını gizleyememişti.

Hz. İsa, asıl günahın düşünce kirliliği olduğunu belirtmiştir: “Zina etmeyeceksin denildiğini işittiniz. Ben size derim: Bir kadına şehvetle bakan her adam zaten yüreğinde onunla zina etmiştir” (Matta: 5/27-29). İnanan erkek ve kadınların kötü düşünceyle bakmamalarını, kötü bakışlarını

yummalarını emreden (Nur: 30-31) Kuran da aynı şeyi vurgulamaktadır.

Recm konusunda açıklamamızı sürdürüyoruz. Sayın Hocamız Süleyman Ateş yazısını aşağıdaki şekilde özetliyor. (Önceki yazısını okumak isterseniz aşağıdaki tıklayınızı tıklayarak Hocamızın önceki yazısını okuyabilirsiniz.)

ÖZETLE: Recm Kuran'ın hükmü değildir. Yahudilikten İslâm hukuk kitaplarına geçirilmiştir. Yahudiler dahi kitaplarındaki bu hükmü uygulamazken Kuran'ın kaldırdığı bu hükmü Müslümanların uygulaması İslâm'a leke sürmektedir. Siyasilere ve tüm etkili kişi ve kuruluşlara, Somali'deki bu vahşi cezanın bir daha başka bir yerde uygulanmaması ve fıkıh kitaplarına girmiş olan bu hükmün Kuran'a aykırı olduğunun karar altına alınması için çaba harcamalarını umuyor ve diliyorum. Süleyman Ateş, Vatan Gazetesi. 20-21.12.2009 tarihli...

Bu konu benim de söyleyeceklerim var... Öncelikle Sayın Hocamızın şu sözleri ile açıklamamıza başlayalım: "Kuran, recm vahşetini kaldırdığı halde maalesef sözde Müslüman âlimler Tevrat'ın hükmünü hadisleştirerek İslâm hukukuna soktular."

Evet, recm konusunda açık bir kural yoktur. Ancak bu kural Kuran'da yorumsal olarak geçmekte ve Hadislerde de uygulamalı olarak gösterilmektedir. Aşağıdaki İslam Tarihindeki bu uygulamalara ilişkin 8 örnek verilecektir. Ancak bu konuda Kuran'da ne demektedir? Önce bu konudaki ayetlere bakacağız?

Kuran'daki kaynağını görmek için Maide Süresi 44 ve 45 ayetlerinin iniş nedenleri (Nüzul Sebepleri)'ne bakmak gerekir. Gelin önce ayetleri okuyalım:

Maide, 44: "Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebilere, onunla Yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adanmış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir karşılığa değiştirmeyin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir."

Maide, 45: “Onda (Tevrat’ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını başışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir.” (Diyanet Çevirisi...)

Şimdi de bu ayetlerin hangi olay üzerine söylendiğini yine İslamî kaynaklara göre açıklayalım. Kurandan aktardığımız bu ayetler şu olay üzerine söylenmiştir: Yahudiler, zina suçunu izleyen yoksul bir gencin yüzünü gözünü boyadıktan sonra, rezil rüsva etmek üzere Medine sokaklarında gezdirirlerken İslam Peygamberi görüyor ve soruyor:

“Nedir bunun suçu?”

Yahudiler yanıtıyor:

“Zina suçunu işledi de!..”

“Peki, sizin kitabınızda zina suçunu işleyenlere verilecek ceza recm (taşlayarak öldürme) değil midir? Niçin Allah’ın hükmünü yerine getirmiyorsunuz? Kim Allah’ın hükmü ile hükmetmezse Kafir, Zalimdir!..” diyor. (Bkz Esbab-ı Nüzûl. Telif. Abdulfettah el- Kâdî. Tercüme Doç. Dr. Salih Akdemir s. 154 ve diğer nüzûl kitaplarına...)

Recm konusunda Suudi Arabistan Krallığı tarafından bastırılan “Kuran’-ı Kerim ve Türkçe Açıklamalı Tercümesi”nde aynen şöyle yazılmaktadır (Medine-i Münevvere. 1407-1987).

Kuran. 24 Sure En-Nûr/2: “Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun. Allah’a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah’ın dîni (ni tatbik) hususunda sizi sakın acıma duygusu kaplamasın! Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.”

BU AYETİN ALTINDAKİ AÇIKLAMA: (İslam hukuk dilinde bu cezalandırma şekline “hadd” denir. Ayette emredilen bu uygulama yalnız bekar olup da zina edenler içindir. Eğer evli bir erkek ve kadın zînâ etmişlerse, bunlara “recm” cezası tatbik edilir. Bu cezaların tatbik şekilleri hakkında fıkıh kitapları etraflı bilgi verirler.)

Türkiye Diyanet Vakfı, Ocak 1998 beşinci Baskısında bu ayeti ve açıklamasını olduğu gibi aldığı halde Kasım 2002’de yaptırdığı baskıda ayeti aldığı halde açıklamasını

almamıştır. Neden acaba?..

Olayın bir de şu boyutu var. İslam Konferansı Örgütü, 2004 Haziran'ındaki İstanbul toplantısında yayınlanan sonuç bildirgesinin 62. paragrafında "AB'nin recm cezasını insanlık dışı bularak kınamasını" kınamış ve bu uygulamanın ülkelerin bir iç meselesi olduğunu söylemiş.

Avrupa Konseyi bünyesinde bulunan kadın kuruluşları: Türkiye'nin recm konusunda çekince koymamasını kınamış. [Melih Aşık 12. 03. 2005'te konuya değinmiş, Hürriyet 26. 03. 2005 günü olayı haber olarak vermiş, Mehmet Altan, Ali Bayramoğlu ve Ayşe Ünal'la katıldığı TV8 söyleşisinde (29.03.2004) dikkat çekmiş...]

Dışişleri Bakanı ve başbakan yardımcısı Abdullah Gül, İKÖ bildirgesinin 62. paragrafı konusunda Türkiye'nin niçin çekince koymadığı sorusuna cevaben

"Anayasamıza aykırı olan her şeye çekince koruz" demiş; demiş ama, bildirgenin resmi meşru gören paragrafına niçin çekince konulmadığını da izah edememiş.

CHP milletvekili Gülsün Toker Bilgehan Dışişleri Bakanının yanıtı için TBMM başkanlığına bir soru önergesi vermiş, hükümetin şeriat hükümleri ve recm hususundaki görüşlerini öğrenmek istemiş, fakat başkanlık önergeyi iç tüzüğe aykırı gördüğünden gündeme almamış.

İslam Konferansı Örgütü'nün "Biz şeriatı tanırız, zina yapan kadını taşla öldürürüz, bu bizim hukukumuzdur, ülkelerimizin iç meselesidir, işimize karışmayın" diye hüküm koymasından Türk yetkililerin haberli olmaması imkânsızdır.

Bütün bunlar gösteriyor ki İslam ülkeleri Recm cezasını Allah'ın hükmü olarak kabul ediyor. Kaldı ki İslam Peygamberi bu uygulamayı kendi döneminde Allah'ın hükmü olarak uyguluyor. Bu uygulamalara ilişkin aşağıda 8 örnek gösterilmiştir.

Kaldı ki İslam inancına göre dört kitabın dördü de hak denir. Böylece Tevrat'ın, Zebur'un, İncil'in ve Kuran'ın Tarhı Sözü olduğu kabul edilir. Öyle ki Sayın Hocamız de Tevrat'ın Tanrı sözü olduğunu söyler ve öyle ki namaz kılarken Tevrat'tan bazı ayetlerin de okunabileceğini ileri sürer. Şimdi, "Tevrat'ın Tensiye bölümünün 22/13-21 ayetlerinde geçen Recm konusundaki ayetler konusunda ne deyecektir acaba?..

Gelelim hadislerdeki uygulamalara. Bu konuda Sahih-Buhari'de ilginç bir açıklama var. Sahih-i Buhari'de 2. Halife Ömer, yemin billah ederler şöyle diyor: "Allah'a yemin kalem ederim ki Kuran'da recm ayeti vardı. Nereye gitti bu ayet?" Sahih-i Buhari'deki bu açıklamaya "Kuran'ın bir harfi bile değişmemiştir." diyenler ne açıklama getirirler acaba...

Hadis kitaplarında ise recm konusu tartışmaya gerek görülmece kadar sabittir. Şimdi de İslam Peygamberinin recm konusundaki uygulamalara örnek vereceğiz. Bu örneklere geçmeden önce Prof. Dr. Suat Yıldırım Eylül 2004 tarihli IŞIK YAYINLARINDA çıkan KUR'AN'I HAKİM'İN açıklamalı MEALİ'nde 24/2 ayetinin altındaki bir açıklamaya yer vereceğiz. Bu açıklamada aynen şöyle denilmektedir. "İslam hukukuna göre 100 değnek vurulması cezası bekârlara ait olup evli zinakârları recim uygulanır" (Bkz. s. 355)

Örnek- 1

Muhammed'in zinadan dolayı gerçekleştirdiği infazlardan öylesine örnekler sunacağız ki, bunlar bugüne dek İslam camiasında itiraz edilmeyen ve üstelik bütün mezhep liderlerine delil teşkil eden örneklerdir.

Birinci örneğimiz şudur: "Cüheyne" kabilesinden bir Bayan, Muhammed'e başvurarak zina yaptığını ve bu zinadan dolayı hamile kaldığını beyan ediyor. Bu açıklama üzerine Muhammed onu bir yakınına teslim ediyor ve ona, "Bu kadın doğum yapana kadar sende kalsın; doğumdan sonra bana getir gerekeni yapayım" diyor. Doğumdan sonra kadın Muhammed'e getirilince, onun avret yeri görünmesin diye, üzerindeki elbise iyice bağlanıyor ve en son Muhammed'in talimatıyla taşlanarak öldürülüyor. Kadın bu şekil öldürüldükten sonra Muhammed onun cenaze namazını da kıldırıyor. "Bu kadın Allah katında öyle yüksek bir makama ulaştı ki, o imanı yetmiş kişinin imanına bedeldir" diyor. (Bkz. Müsjim, Hudud, 5, No: 1696/24; Ebu Davud, Hıdıd, 24, No: 4440-41; Tır Hudud, 9 No: 1435; İbni Mace, Hudud, No: 2555; Nesai, Ccuiiz, 64. bap 1955; Ahmet bin Hanbel, Miisned, 4/435 İmran hadisleri; Beyhaki, Süneni ya, 8/217; Daremi. 2/180)

Hadis metninde "Kadın Muhammed'e gelip zina

yaptığını, bundan dolayı hamile kaldığını beyan etli” deniyor. Bu açıklamamın dışında herhangi bir şahit veya şikâyet de söz konusu değildir; bu olayın delili sadece kadının itirafı ve hamile kalmasıdır.

Burada şöyle bir muamma daha vardır: Muhammed’in koyduğu ölçüye göre o kadına recim cezası uygulanmamalıydı. Çünkü bu ceza, kişi ancak dul veya evliyse uygulanır. Oysa burada kadının evli veya dul olduğu açık değildir. Şayet evliyse, bu durumda belki de o çocuk onun kocasındandır; dolayısıyla ona gayri meşru damgasını vurmamak doğru değildir. Eğer evli veya dul değilse o zaman onun recimle cezalandırılması, yine Muhammed’in ilkelerine terstir. Çünkü daha evvel de anlatıldığı gibi, evli olmayanların cezası yüz değnektir. Nihayet kadının evli mi, yoksa dul veya bakire mi olduğu konusunda, hadislerde herhangi bir açıklık yoktur.

Örnek- 2

Vail bin Hücr el-Hadremi, “Bir kadın namaz için dışarı çıkınca adamın biri onun önünü kesip zorla ırzına geçiyor. Kadın, oradan geçenlere olup bitenleri anlatınca, onlar gidip o adamı yakalayarak Muhammed’e getiriyorlar; adam da suçunu itiraf edince, Muhammed’in talimatıyla taşlanarak öldürülüyor. Kadınsa, suçsuz olduğundan serbest bırakılıyor” diye aktarıyor. Bu da Muhammt gerçekleştirdiği ikinci bir infaz örneğidir.” Bkz. Ebu Davud, Hudud, 8, No: 4379; Tirmizi, Hudud, 22, No: 1452-54; İman mel bin Hanbel, Müsned, 6/399, Vail hadisleri: Kiitüh-i Sille, İbrahim Cana cemesi, 6/220-21)

Örnek- 3

Maiz bin Malik Eslemi adında bir şahıs Muhammed’e gelip zina yaptığını söylüyor. Muhammed, belki delidir düşüncesiyle, onun hakkında bir araştırma yapıyor. Sonuçta adam deli çıkmayınca -sadece onun ifadesine dayanarak- o adamı recimle idam ediyor: Muhammed’in emriyle bir çukur kazılıyor, adam oraya konup taşlanmak suretiyle öldürülüyor. Bu olayın kaynaklarıyla bundan bir sonraki olayın kaynakları aynı olduğundan, hepsini bir sonraki örnekte belirteceğiz.

Örnek- 4

Yine az önceki Maiz bin Malik olayının anlatıldığı

hadislerde aktarılıyor ki, “Gamidiye” adında bir bayan da Muhammed’e gelip zina yaptığını itiraf ediyor ve daha önce olayını anlattığımız kadın gibi o da hamile kaldığını beyan ediyor. Bunun üzerine Muhammed o kadını bir yakınına teslim ediyor ve kendisine, “Doğumdan sonra bana getir onu recimle idam edeyim” diyor. O adam doğumdan sonra onu getiriyor ve böylece Muhammed de onu recimle infaz ediyor. Bu kadını taşıyanlar arasında meşhur sahabe Halit bin Velid de varmış. Halit, kadını taşlarken onun attığı taşlardan biri kadının kafasına isabet ediyor; Halit’in attığı taştan dolayı akan kanlar onun yüzüne gelince, kadına sövüyor. Bunu duyan Muhammed ise Halit’i uyarıyor. (Bkz. Buhari, Hudud, 21, 22, 25, 28, 29; Ahkam, 19, 21; Müslim, Hıchid, 5. bab, No: 1691, 1692, 1694, 1695; Ebu Davıd, Hıddud, 23-24, No: 4419, 4430 ve 4442; Tirmizi, Hıddud, 5, No: 1427-29; Buhari-MüsUm Hadisleri, el-Lii’liü ve’l Mercan, No: 1102; Nesai, Cenaiz, 63. bap, No: 1954; İmam Malik, Muvatla, Hıddud, 2/820-21; Kütiib-i Sitte, İbrahim Canan tercemesi, 6/234; Abdurrazzak, Musanna]. No: 13337; İbni Esir, Üsd, No: 4550 ve 5362; İbni Abdi’l Ber, İstiah, No: 2246, “Maiz” bölümünde; Seyyid Sabık, Fıkhı-i Sürme, 2/564; Ahmet bin Hanbel, age, 5/217; Tehavi, Serini Müşkili’l Asar, 1/378 vb.)

Maiz bin Malik taşlanırken dayanamıyor ve kaçıyor. Bunun üzerine Muhammed’in adamları onun arkasına düşüp kendisini takip ediyorlar ve sonunda onu yakalayıp infaz ediyorlar. Bu olay Muhammed’e anlatılınca o, “Madem öyleyse keşke onu öldürme-; şeydiniz” deyip güya ona acıdığını dile getiriyor. Burada haklı olarak şu soruyu sormak gerek: Eğer bu şekil bir infaz Allah’ın emri ise Muhammed nasıl olur da, “Keşke onu bıraksaydınız” diyebiliyor? Yok eğer Allah’ın emri değil de Muhammed’in şahsi uygula masıysa, o zaman bu insanın günahı kimedir?

Bu infazın gerçekleştiğine ilişkin şahitlik yapan sahabiler hayli çoktur. Örneğin; sadece Buhari’de bu olayın ravileri olarak şu isimler geçmektedir: Halife Ömer, Ebu Hüreyre, Cabir, İbn-i Abbas gibi meşhur sahabiler. Ayrıca, diğer kaynaklardaki isimleri de sayarsak, Ebu Sait el-Hudri, Büreyde, Ebu Nadre, Hezzal bin Ziab ve Sait bin Müseyyeb. İşte hadis camiasında bu kadar raviyle desteklenen

böylesine bir olayın benzeri hemen hemen yok denecek kadar; azdır; bu tür hadisler mütevatir derecesindedir. Yani, mühaddislerin diline göre de bunun inkârı kabil değildir. Zaten şimdiye dek hiç kimse de bu infazlara itiraz etmiş değildir.

Örnek- 5

Ebu Hüreyre ve Zeyd bin Halit Cüheni'den rivayetle aktarılıyor ki, Bedevi Araplardan bir adam hasmıyla birlikte Muhammed'in yanına geliyor. Onlardan biri Muhammed'e, "Oğlum şu adamın yanında çalışırken onun hanımıyla zina yapmış; ben de buna karşı o hanımın kocası olan şu adama bir cariye ile yüz koyun verdim. Daha sonra duydum ki yaptığımız iş Allah'ın kitabına uygun değilmiş; o yüzden size müracaat ediyoruz. Sen de Allah'ın kitabına göre aramızda hükmet" diyor. Buna karşı Muhammed, "Evet, yaptığınız iş kitaba uygun değildir. Sen cariye ile koyunları geri al; oğlun evli olmadığı için onun cezası yüz değnek ile bir yıllık sürgündür; kadının cezası ise, evli olduğu için recim usulü ile idamdır" diyor. Muhammed bu arada arkadaşlarından "Uneys" adında birini o kadının cezasını infaz etmek için görevlendiriyor ve kendisine, "Git kadından sor; zina yapıp yapmadığını ondan öğren. Şayet bu suçu işlemiş ise o zaman onu recimle infaz et" diyor. Sonuçta kadın da kabul edince adam onu infaz ediyor. Hâlbuki Nisa Suresi'nin 15. ayetiyle Nûr Suresi'nin 13. ayetine göre bu suçun dört şahitle ispat edilmesi gerekiyordu. Fakat bütün örneklerde ne yazık ki sadece onların itirafından başka bir şey de yoktur. Güya zinadan ötürü hamile kalan kadın varmış; onun da evli olup olmadığı belli değildir. (Bkz. Tecrid-i Sarih, No; 1162 hadis; Buhari, Hudud, 30, 34, 38, 46; Sulh, 5; Şurut, 9; Vekalet, 13; Ahkam, 39; Haberi Vahid, 1. bap; Müslim, Hudud, No: 1697-98; Ebu Davud, Hudud, No: 4445; Tirmizi, Hudud, 8 No: 1429-1433; İbni Mace, Hudud, 7 No: 2549; İmam Şafi-i, er-Risale, No: 691; İmam Malik, Muvatta, Hudud, 2/822; İmam Ahmet bin Hanbel, Müsned, 4/115; Buhari-Müslim Hadisleri, el-Lü'lüü ve'l Mercan, No: 1103)

Örnek- 6

Yahudiler Muhammed'e başvurup kendilerinden bir çiftin zina yaptığını, bunun cezasının ne olduğunu soruyorlar.

Bunun üzerine Muhammed her iki kişiyi de Tevrat'ın hükümlerine göre recimle idam ediyor. Bu iki kişi taşlanarak öldürülürken, o sırada zina eden erkek, kadına atılan taşlara kendini siper edip onu korumaya çalışıyor. Hadisi aktaran ravi İbn-i Ömer, "Ben şahsen de o iki insanı taşıyanlar arasındaydım" diyor. Bu olayı aktaran raviler arasında İbn-i Ömer, İbn-i Abbas, Abdullah bin Haris, İbn-i Ebi Evfa, Cabir, Ebu Hüreyre, Bera bin Azıb, Şa'bi (son ravi mürsel olarak almış) gibi meşhur sahabiler vardır. Dolayısıyla, bu da az önce geçen zina vakaları gibi çok kuvvetli bir ravi kadrosuyla desteklenmektedir. Ayrıca, İmam Şafi-i, İmam Malik ve İmam Ahmet bin Hanbel de az önce isimlerini verdiğimiz eserlerinde bu olayı yazıp bundan hüküm çıkarmışlardır. Bir diğer kuvvetli delil de, bu olayın müşterek olarak bütün hadis kaynaklarında geçmesidir. Zaten şimdiye kadar gösterdiğimiz örneklerin hepsi, bu tür sağlam kaynak ve ravilerle desteklenmektedir. Ayrıca, bu örneğimizde iki kişi infaz edildiğinden, buraya kadar verdiğimiz örneklerle, infaz sayısının toplamı yediye yükselmiş oluyor. (Bkz. Buhari-Müslim Hadisleri, el-Lü'lüü ve'l Mercan, No: 1104; Buhari, Hudud, 24 37; Cenaiz, 26, Âl-i İmrân tefsiri, 6; Tevhit, 51; Menakıb, 26; Haberi Vahid, 1 İ'tisam, 16; Müslim, Hudud, 6. bab, No: 1699-1700-1701; Ebu Davud, Hudud No: 4446-4455 arası toplam on hadis; Tirmizi, Hudud, 10, No: 1436-37; İbr Mace, Hudud, 10, No: 2556-58. Ayrıca bu hadisin şerhinde Nesai'den de alın vardır; Kütüh-i Sitte, İbrahim Canan tercemesi, 3/444; İmam Şafi-i, er-Risah No: 692; İmam Malik, Muvatta, 2/819; İmam Ahmet bin Hanbel, Müsmdjf. İbni Ömer hadisleri bölümünde.)

Örnek- 7

Cabir, "Bir adam zina yapmıştı; Muhammed önce onu bekâr sanarak yüz değnekle cezalandırdı; daha sonra onun evli olduğunu öğrenince, kendisini taşlama usulü (recimle) idam etti" diye aktarıyor. (Bkz. Ebu Davud, Hudud, 23. bab, No: 4438-39.)

Buna benzer bir cezayı da Hz. Ali tatbik etmiş. Kendisi, "Bir kadını Perşembe günü değnekle cezalandırdım; Cuma günü de recimle infaz ettim. Değneğin gerekçesi Nûr Suresi 2. ayet; recimin dayanağı da Muhammed'in fiili

uygulamasıdır” diyor. (Bkz. Buhari, Hudud, 21; İbni Rüş, Bidayetul Müctehid, 4/297; Kütüh-i Sitte, İl rahim Canan tercemesi, 6/246; Seyyid Sabık, Fıkhı-ı Sürme, 2/261-272)

Ornek- 8

Hız. Ali, “Muhammed’in eş olarak kullandığı bir cariyesi zina yapmıştı; Peygamber bana ‘Git o cariyeyi cezalandır’ dedi. Bunun üzerine ben onun yanına vardım ve baktım ki, henüz doğum yapmış, kanaması devam ediyor; bu yüzden onun cezasını erteledim ve dönüp durumu Muhammed’e izah ettim. O bana, ‘İyi ettin ki cezayı uygulamadın. Fakat iyileşince onun cezasını uygula’ dedi” diye anlatıyor. Muhammed’in cariyesiyle yatan adama gelince, onun hakkında Hız. Ali şöyle diyor: “Muhammed bana, ‘Git onu öldür’ dedi Ben adama vardığımda tenasül organının olmadığını veya kesildiğini gördüm. Hal böyle olunca, onu öldürmedim ve dönüp hadiseyi olduğu gibi Muhammed’e izah ettim. O da bana, ‘İyi ki onu öldürmedin, meğer ki adam masummuş’ cevabını verdi” diyor.

Aşağıdaki kaynaklarda Hız. Ali, “Muhammed’in cariyesi zina yapmıştı, o da bana, git onu cezalandır dedi” şeklinde kesin bir ifade vardır. (Bkz. Müslim, Hudud, 7, No: 1705/34 ve Tevbe, 11, No: 2771/59; Ebu Davud, Hudud, 32. bap, No: 4473; burada Nesai’nin de bu olayı aktardığını yazıyor; Tirmizi, Hudud, 13, No: 1441: Kütüb-i Sitte, İbrahim Canan tercemesi, 6/219,227; Ali Nasıf, Taç, 3/27; Hudud, (Müslim, Ebu Davud, Nesai ve Tirmizi’den naklen); İmam Ahmet bin Hanbel, Müsned, 1/95, Hız. Ali hadisleri; Belazuri, Ensab, 2/87; İbn’il Cevzi, el-Muntazam, 3/300; İbni Kesir, Nisa Suresi’nin 25. ayetinin tefsirinde; İbni Asakir, Tarihi Medine-i Dımask, 3/236; Taberi, Milletler ve Hükümdarlar Tarihi, M.E.B. tere, 5/854; Askalani, İsabe, No: 7587, “Mebur” maddesi: İbni Sad, Tabakat, 8/356, “Marya” kısmında; ayrıca, İmam Muhibbüddin Taberi, Semti Semin, s. 165; Heysemi, age, 4/429; Salihi, Ezvaci Nebi, s.231; Mahmud Ta’me, Nisâün Havle Resul, s. 144; Ahmet Halil Cuma, Nisâ’u EM’il Beyt, s.432; Isfahani, Hülliye’fiil Evliya, 3/177; Hakim, Müstedrek, 4/42; İbni Esir, Üsd, No: 4544: İbni Beşkeval, Gavaım d..., 1/497-98; Mamekani, Tenkihü’l Mekal, 3/82; Sireti İbni İshak, Sezai Özel tere, 329; İbni Abdi’l Ber, İstiab, No: 4091)

Yukarıda verilen 8 örnek olay için Arif Tekin'in KUR'AN'IN KÖKENİ adlı kitabın 197. SAYFASINDAKİ "E- Muhammed'in Hadislerinde Zina Cezaları" bölümüne bakabilirsiniz. (Kaynak Yayınları. Birinci Basım. Mayıs 2002)

Eğer bu gün şeriatla yönetilen ülkelerde recm cezası uygulanıyorsa bunun kaynağı yukarıda verdiğimiz örnek uygulamalardır.

İslam hukukçuları sünnete uymakta çok titizlerdir. Peygamberin sünnetinde olmayan bir cezayı uygulanmaktan çok korkarlar.

Sayın Hocamız yazısının bir yerinde aynen şöyle demektedir: "Allah, suçu ne olursa olsun, bir kulunun işkenceyle öldürülmesine razı olmaz ve böyle bir emir vermez. İnsanlar, kendi acımasızlığını Tanrı hükmü haline getirmişlerdir."

Anlaşılan Hocamız Kurandaki şu ayetin varlığını unutmaktadır. Çünkü aşağıya aldığımız bu ayetin uygulanması da recm ayetinden daha ağır bir işkencededir. Ve bu ayet benzeri ayetler Kuran'da "şiddet ve kılıç ayetleri" olarak geçer. Önce bu ayeti okuyalım:

"Allah'a ve Resulüne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası; ancak öldürülmeleri yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi yahut o yerden sürülmeleridir. Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır. (K. 5/33)

1970 yıllarda bir tarikat şeyhi Mekke'de Kabeyi bastı. Amerikan askerleri, Müslümanlardan başkasının giremeyeceği Kabenin altındaki koridorlara girerek şeyhin müritlerini ölü olarak şeyhi de diri olarak yakalayıp Suidilere teslim ettiler. Suudi yetkilileri şeyhin cezasını şeriata göre verdiler. Devlete başkaldırığı için ellerini ve ayaklarını çapraz kestiler ve öylece ölüme terk ettiler. Böyle bir ceza recm cezasından bin kat daha ağır bir işkencedir ve bakalım Hocamız buna ne diyecektir. Hâlâ Allah, suçu ne olursa olsun, bir kulunun işkenceyle öldürülmesine razı olmaz ve böyle bir emir vermez. " diyebilir miyiz?

Hocamız zina suçunu işleyenlere 100 sopa vurulması Kuran'ın emri demektedir. Bir insanın bir meydanın ortasında

bir direğe bağlayacaksınız; yüzlerce insanın önünde ona 100 sopa vuracaksınız. Bu da ağır bir işkence değil midir? İşkenceden de öte onur kırıcı bir ceza değil midir? Günümüz hukukunda amaç suçlunun onurunu zedelemek değil; onu islah etmektir. Şeriat hukukundan başka hiçbir hukukta kırbaçla cezalandırma olduğuna da rastlamadım.

Allah, geleceği nasıl olup da görememiştir? Görmüş olsaydı bu cezanın uygulanmasını kitabına koymazdı...

Ve yine: "Nisa Suresi'nin 25'inci ayetine göre zina eden evli cariyelere, hür kadınların yarısı kadar ceza verileceği belirtilmiştir. Hür kadının zina cezası 100 sopadır. Bunun yansı 50 sopa eder." Demektedir. Geleceği gören bir Allah; nasıl olur da hür ve hür olmayan (cariye) ayrımı yaparak hür olana 100, hür olmayan 50 sopa der... Günümüzde köle, cariyeye mi kaldı...

Ne var ki Köle, Hür ayrımı şu an çok az da olsa Suidi Arabistan'da ve Afrika'daki şeriatla yönetilen ülkelerin bazılarında, hâlâ, az da olsa uygulandığını görmekteyiz.

Hiç kendimizi kandırmayalım. İslam şeriatını gerçekliği ile görmemiz bizim gelişmezliğimizle doğru orantılıdır. İslam şeriatını çağımız ahlak ve hukuk anlayışına uydurmadıkça İslam dünyası bu geri kalmışlıktan, bu yoksulluktan, bu bilgisizlikten, bu birbirine kıymaktan kendini alamaz.

İslam şeriatını çağımıza uydurmak için Hacı Bektaşî Veli'nin, Mevlana'nın, Şeyh Bedrettin Simavi'nin, Yunus Emre'nin hümanist anlayışına topluma hakim kılmalıyız Aksi takdirde bu kısır döngüde dönüp dururuz.

25. AMİN!.. AMİN Kİ NE AMİN!..

Mehmet Şevket Eygi Kimlere Efsus Çekiyor?
Kimlere Efsus Çektiğini Bilen Biliyor...

(EFSUS'UN TÜRKÇE KARŞILIĞI: Vah size, yazık size, yuh size!"dir. HB)

Okuduktan sonra siz de bir amin çekin ki beddua yerini bulsun!

Mü'min ve sâlih Müslümanlar başımın tacı olsunlar; ellerinden ve eteklerinden öperim. Var olsunlar sağ olsunlar, sıhhat ve afiyette olsunlar. Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, koruması üzerlerine olsun.

Allah yolunda, Peygamberin izinde; Kur'ân'a, Sünnete, icmâ-i ümmete, Şeriata, ahlâk-ı islâmiyeye uygun şekilde; ihlâsla, irfanla, hikmetle, adaletle, insafla, istikametle hizmet edenler, ilâ-i kelimetullah edenler biz sizin peşinizdeyiz. Ayağınızın tozu olmak ne büyük şereftir bize...

Konumuz Müslümanlar değil, İslâmcılardır. İslâmcıların da hepsi değildir, aşağıda zikir ettiklerimdir.

* Varan1: Haram rant yiyen İslâmcılar size yazıklar olsun, iki yakanız bir araya gelmesin, tepe üstü düşün, beter olun, berbat olun! Müslümanlara leke sürdürünüz...

* Varan 2: Bozuk düzenlerde bozuk işler yapılır nice b.... yenilir diyen İslâmcılar!.. Bu sapık fetvaya uymaktan dönmezseniz biz sizden, siz bizden beri olunuz, sizi gözümüz görmesin, yıkılın gidin!

* Varan 3: İhalelere fesat karıştıran sahte İslâmcılar. Başlarınıza o ihaleler kadar taş düşsün!

* Varan 4: Vaktiyle bu düzen bozuk diyen, ellerine fırsat ve imkan geçince bozuk ve çarpık dedikleri düzenin veya sistemin haram nimetlerine aç köpekler gibi saldıran sahtekâr İslâmcılar!.. Bu yolda giderseniz akıbetiniz hayr olmaz.

* Varan 5: Hazret-i Ömer Faruk Efendimiz Ümmetin işini görürken Ümmet mumunu yakar, kendi işini görürken kendi kandilini uyandırırımış edebiyatı yapan, ellerine imkân geçince saçı bitmedik yetimlerin, fakir fukara halkın hukukunu çiğneyen uğursuz İslâmcılar... Sizleri gözümüz görmesin.

* Varan 6:Kuran'da Rabbimiz "Allah müsrifleri sevmez... İsrâf edenler Şeytanın kardeşleridir..." buyurmuşken, kendileri Nemrud gibi, Fir'avn gibi, Neron gibi, Şeddat gibi israf, debdebe, tantana, şaşaa, ihtişam, gurur, kibir içinde yaşayan, ne oldum delisi, küçük dağları kendisi yarattı sanan türedi İslâmcılar, başınıza haram servetleriniz kadar taş yağsın!..

* Varan 7: Saçlarına yün yumakları ilave edip sözde

tesettüre giren dar ve rengarenk elbiseler içinde gezip tozan; erkeklerin şehvetli dikkatlerini açık hafifmeşrep karılardan fazla çeken İslâmcı sayın bayanlar!.. Ya tevbe edip dosdoğru tesettüre girin, yahut bu numaraları, bu tiyatroları bırakın.

* Varan 8: Arazilere daha fazla yapı, daha fazla kat izni çıkartıp, bu yüzden oluşan rantlardan milyonlarca lira haram komisyon alan İslâmcılar!.. O haram komisyonlar size zehir olsun, zıkkım olsun!..

* Varan 9: Emanetleri ehil ve layık olanla değil, kendi yararına, yakınlarına, akrabalarına dağıtan, nepotizm yapan, emanetlere hıyanet eden İslâmcılar!.. Sizin yatacak yeriniz yoktur.

* Varan 10: Bir yanda Sünnî görünen, öte yandan ne kadar reformcu, yenilikçi, bid'atçı, değişimci varsa onlarla işbirliği yapan bukalemun tıynetli İslâmcılar!.. Bu münafıklıklarınız cezasız kalır mı sanıyorsunuz.

* Varan 11: Haklı ve doğru uyarılardan, olumlu tenkitlerden nefret eden, yalan da olsa övgülere bayılan münafık İslâmcılar!.. Bu kafayla daha ne kadar sürdürebilirsiniz bu oyunu?

* Varan 12: Yâranlarını, yalakacılarını, yağcılarını, meddahlarını, pohpohlayıcılarını mükafatlandıran, onların önüne yağlı kemikler atan, övgülere doymayan İslâmcılar!.. Tarihteki benzerlerinizden hiç ibret almaz mısınız siz?

* Varan 13: Riyaset, makam, mevki, erîke, şan, şeref, ün, alkış delisi İslâmcılar!.. Hubb-i riyasetin cinsel şehvetten 360 kat fazla ve yakıcı olduğunu size hiç söylemediler mi?

* Varan 14: Mukaddes davamızı deve eden İslâmcılar!..

* Varan 15: Allah'ın ayetlerini ucuza satan İslâmcılar!..

* Varan 16: İslâm'ı ve Müslümanları yeryüzünden kazıyıp silmeye yemin etmiş harbî, militan, amansız kâfirlerle işbirliği yapan İslâmcılar!..

* Varan 17: İslâm'ın ve Ümmetin önündeki en büyük engeli oluşturan İslâmcılar!..

Veyl size!.. Eyvah size!.. Vah size!.. Efsus ki efsus size!..

Mehmet Şevket Eygi,

<http://www.milligazete.com.tr/makale/ey-sahte-islâmcilar-151686.htm>

(1.2.2010 tarihli Mehmet Karadağ iletisinden!..)

26. HURAFELER SÜRÜYOR...

SORU: Hz. Muhammed'in, ölmüş iki çocuğu dirilttiğine dair bir rivayet dinledim. Acaba bu doğru olabilir mi? (İsmail Konyalı)

CEVAP: Hurafedir kardeşim. Ölmüş insanı kimse diriltilmez. O mucize sadece Hz. İsa'ya verilmiştir.

Hz. Peygamber'in ölüyü dirilttiğine dair rivayetlerin hepsi uydurmadır. Aslı yoktur. Zaten bu tür rivayetler Kurân'a da aykırıdır. (Vatan, Prof. Dr. Süleyman Ateş, 22.10.2010)

+

Hocamız hurafeleri çürütürken bir başka hurafeye yer veriyor. "Ölmüş insanı kimse diriltilmez." derken; "O mucize sadece Hz. İsa'ya verilmiştir." diyerek yeni bir hurafeye yer veriyor.

Oysa İsa'nın ölüyü diriltmesi simgesel bir anlatımdır. İsa'nın dirilttikleri kalp gözleri; yani, basiretleri bağlı olan kişilerin kalp gözlerinin açılması anlamındadır. Yoksa fiziksel olarak ölmüş bir kişiyi diriltmiş değildir. Fiziksel olarak ölmüş bir kişinin dirilmesine olanak yoktur.

Ancak tıpta kalbi duranların elektrik şoku ile dirilttiklerini görüyor, okuyor ve yaşıyoruz. Bunlardan biri de benim çünkü. Doktorlarımin söylediğine göre ikinci kalp krizi geçirdiğimde ölmüşüm; şok tedavisi uygulamışlar; hem beni diriltmişler hem de kalp ritmimin atışını düzeltmişler... Eğer kalbinin duruşundan dört beş dakika geçmiş olsaydı şok tedavisinin de bir yararı olmazdı.

Peygamberlerin ölüyü diriltmesi demek, manen ölü olanların manen dirilmesidir. İncil'deki şu ayeti okursak ölü sözcüğünden neyin murat edildiğini anlarız:

(Şakirtlerinden biri İsa'ya dedi:

"Ya Rap, bana izin ver, önce gideyim ve babamı gömeyim."

Fakat İsa ona dedi:

"Benim ardımca gel; bırak ölüleri kendi ölülerini gömsünler.") (İncil. Matta. 8/21 - 22)

İncil'deki bu ayetten anlıyoruz ki İsa kendi öğrencilerini diri olarak görüyor; fakat öğrencilerinden başkasını; halkı, ölü olarak görüyor.

Öğrencilerini ölü iken diriltmiş; yani kalp gözlerini açmış, onları yeni bir dünya görüşüne erdirmiş.

Aynı söylemi Kuran'da da görüyoruz. Bu şekilde bir ölüyü diriltme İslam Peygamberi tarafından da yapılmıştır. Şu ayeti okursak gerçeği öğrenmiş oluruz. İşte ayet:

“Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir ışık verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu!” (K. 6/122)

Burada ölü iken diriltilmiş olan 2. Halife Ömer'dir. Yani İslam Peygamberi de, İsa gibi ölüyü diriltmiş oluyor. “karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse” ise Ebu Cehil'dir...

Sorunu bu şekilde açıklamak dururken hurafelere boğmanın hiçbir anlamı yoktur. Akla ve gerçeklere aykırıdır. Gerçekten, fiziksel olarak bir kişiyi; değil bir İsa, bin İsa gelse bile diriltmesine olanak yoktur. Yeter ki aradan beş altı dakika geçmiş olsun...

27. DAR-UL İSLAM - DAR-UL HARB...

Kendini, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin bir mensubu addederek; ülkemizdeki gidişatı 'tehlikeli olarak' gören ve; “Bunun sonu nereye varacak?..” kaygısını taşıyan tüm yurttaşlara; geride bıraktığımız yedi yılın çözümlenmesi ve önümüzdeki beş yılın değerlendirilmesinde çok önemli bir açılım sağlayabilecek iki anahtar kavram sunuyorum:

‘Dar-ul İslam’ – ‘Dar-ul Harb...’

Bu kavramların neleri ifade ettiğini, Fıkıh alanındaki çalışmaları ile tanınan Zaman gazetesi köşe yazarlarından Ahmet Şahin'in bir yazısından, özetle aktarıyorum:

“... ”

İslâm Hukuku, ülkeleri ikiye ayırır; Müslümanların yaşadığı ülkeler, Müslüman olmayanların yaşadığı ülkeler.

Müslümanların yaşadığı ülkelere “Dârü'l-islâm” adını verirken, Müslüman olmayanların yaşadığı ülkelere de “Dârü'l-Küfür” yâni kâfirlerin yaşadığı ülke adını verir. Buna “Dârü'l-harp” de denir. Almanya, Fransa, İngiltere gibi.

İslâm Hukukunda ülkeleri, yaşayanların inançlarıyla ayırmakta zaruret vardır.

Zira Müslümanların yaşadığı ülkelerde câri olacak İslâm kanunlarıyla Müslüman olmayanların yaşadığı “Dârü'l-harp”te cereyan edecek İslâmî hükümler aynı değildir. Arada fark vardır.

Meselâ:

Dârü'l-harp'te yani Müslüman olmayanların ülkesinde içki içen, hırsızlık eden, zina yapan günaha girmiş olur. Ama bu fiillerin dünyevi cezası İslâm memleketinde verilecek cezalar gibi olmaz.

Yine Dârü'l-harp'te cuma namazı yerine öğle kılınmakla iktifa edilir. Faizden uzak kalmak da gerekmez. Zira orada gayr-i Müslimlerden faiz alınabilir.

Alışverişlerde ise anlaşmanın maddî sözleri muteber olur. Anlaşmada ne konuşulmuşsa onun gereği icra edilir. Biri açığözlük etmiş de ötekini aldatmışsa bunun vebali olmaz. Çünkü, anlaşma muteberdir. Aldatmama değil.

Dârü'l-harp'te serbest olan daha birçok mesele vardır ki İslâm diyarında serbest olmaz, dinî yasaklar içinde kalır. Nitekim Dârü'l-harp'te gayr-i Müslime içki satmak, domuz öldürüp piyasaya sürmek caiz olduğu gibi.

Bu hükümleri hatırladıktan sonra şimdi meselenin aksini düşünebiliriz.

Biri kalkar da, Allah korusun, ülkemiz Müslümanların yaşadığı Dârü'l-İslâm değil, bin defa hâşâ, kâfirlerin yaşadığı Dârü'l-harp'tir diye ısrarda bulursa bu kimse bu iddiasıyla neleri söylemiş, nelerin serbest olmasını istemiş olur? Neyi elde etmek için bu iddiayı etmiş duruma girer? Elde ettiği fayda nedir?

Düşünülmesi gereken husus budur. Böyle büyük ve korkunç iddianın sahibi bununla elde edeceği netice az önce arz ettiğimiz kargaşadan başkası olamaz.

...

Ülkesinin Dârü'l-harp olduğunu iddia eden şunları teklif etmiş olur:

- Ey Müslümanlar, biliniz ki, artık sizin yaşadığınız memleketiniz Dârü'l-İslâm değil, Dârü'l-harptir. Öyle ise bundan sonra cuma namazını kılmanız farz olmaktan çıkmıştır. Üzerinde fazla durmayın. Faizin haramlığı da kalkmıştır.

Bundan da çekinmeyin. İçki satabilirsiniz. İçki içmenin, hırsızlık etmenin, zinâ yapmanın sadece günahı vardır, dünyevî ve maddî cezaları yoktur.

Fasit alışveriş yapabilirsiniz. Yani alışveriş ettiğiniz kimseleri de aldatmama gibi dinî ölçüyü terk edip, sadece konuşmada geçen maddî anlaşmayı esas alabilirsiniz. Aldatsanız mesul olmazsınız. Zira Dârü'l-harp'te anlaşma esastır, dinî ölçü değil.

Fikri Nazif AYYILDIZ, 17/9/2007

(Ahmet Dursun iletisinden: 15.2.2010)

28. HANIMLAR DİKKATI!..

Bunları okuyunca "Cennet kimin ayaklarının altında" sözü aklıma geldi . Demek o büyük, kocaman söz yalanmış...

Şimdi aşağıda yazılanlara bakın...

Hiç birisi uydurma değil, yazarları belli, yazıldıkları yer belli.

Hanımlar, bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp.

Aşağıdakileri dikkatlice okuyun, yaşantınıza yeni bir düzen getirin, cehennemde yanmayın...

1. "Kadının yeri soğumadıkça erkek, kadının oturduğu yere oturmamalıdır." (Kadınlara Dini Bilgiler sayfa 24)

2. "Kocanın vücudu irin ile kaplı dahi olsa ve karısı onu yalayarak temizlese yine de kocasının hakkını ödemiş olmaz." (İbni Hacer El Heytemi 2/121 Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 239)

3. "Ey kadınlar! Eğer kocalarınızın size olan haklarını bilseydiniz, ayaklarının tozunu yüzlerinizle silerdiniz." Hafız Zehebi-Büyük Günahlar- Sayfa 187

4. "Kadınların akılları ve dinleri eksiktir." Sahihi Buhari

5. "Çok lanet ediyor ve kocalarınıza karşı nankörlük ediyorsunuz. Akıllı başında bir erkeğin aklını sizin kadar çelebilen akıllı ve dini eksik başka bir varlık görmedim." (Müslim, İman, 34/132 İbn Mace, Fiten 19/4003)

6. "Kadınlar arasında iyi kadın, yüz tane karga arasında alaca bir karga gibidir." (Sahihi Buhari)

7. "Ey kadınlar topluluğu! Sadaka veriniz ve çok istiğfar ediniz. Çünkü ben Cehennem halkının çoğunun sizler

olduğunu gördüm.” (Müslim, İman, 34/132 İbn Mace, Fiten 19/4003)

8. “Bir kadın kocası kendisinden razı olduğu halde ölüirse Cennete girer.” (Riyazus Salihin)

9. “Kadınların hayırlısı, erkeklerin yaramazlıklarına, kötü huylarına sabredendir; bu sabır, onların cennete girmesine sebeptir.” (Kadınlara Dini Bilgiler sayfa: 88)

10. Namazı bozan şeyler kara köpek, eşek, domuz ve kadındır.” (Sahihi Müslim, Salat 265; Tirmizi Salat 253/338 Ebu Davud, Salat, 110/720)

11. “Uğursuzluk üç şeyde vardır: Kadında, evde ve atta.” (Ebu Davud, Tıb, 24/3922; Müslim, Selam, 34/115 Buhari, Nikah, 17/4805)

12. “Dövme yapan ve yaptırana, yüzdeki tüyleri aldırın ve estetik için dişlerini seyrelttiren kadınlara Allah lanet etsin.” Sahihi Buhari

13. “Takma saç takan, taktıran, kaşları incelten, kaşlarını inceltiren, dövme yapan ve dövme yaptıran lanetlenmiştir.” (Ebu Davud, Tereccul, 5)

14. “Eğer bir kadın peruk takarsa, eğer kol ve yüzüne dövme ya da ben yaparsa, yüzünden ve kaşlarından cımbızla kıl aldırırsa, yüzüne güzellik vermek için şekil değiştirirse lanetlenmiştir.” (İmam Şarani “ Uhudul Kubra” Sayfa 313, 867, 889)

15. “Kadınları zarar vermeyecek miktarda aç, aşırı gitmeyecek kadar da kıyafetsiz bırakınız. Çünkü kadınlar iyice doyar, güzelce giyinirlerse onlar için dışarı çıkıp gezmekten daha sevimli bir şey yoktur. Fakat onlar biraz aç, biraz da çıplak kalırlarsa onlar için evde oturmaktan hayırlı bir şey yoktur.” (İbnül Cevzi, Mevzuat, II/282-283; Suyuti, Leali, II/154 İbn Arrak, Tenzihü’ş-Şeria, II/212-213)

16. “Kadınlarınıza evlerinin kapısında oturmamaları için yeni elbise yaptırmayın, çünkü elbiseleri güzel ve yeni olursa kalplerine dışarı çıkmak arzusu gelir.” (İmamı Gazali-Kimyayı Saadet sayfa:178 İbn Ebi Şeybe, Musannaf, IV/II, 420)

“Dışarı Çıkması Kesin Gereken Kadın İse Kocasından İzin Aldıktan Sonra Dışarı Çıkacak Ve Şu Kurallara Kesin Uyacaktır:

- 1- Sıkı sıkıya örtünüp kötü giysilere bürüne,
- 2- Hiç çıkmamış gibi davranma,
- 3-Başını öne eğip kimsenin yüzüne bakmaya,
- 4- Kalabalığa karışmaya,
- 5- Erkeklerin bulunduğu yerlere yanaşmaya,
- 6- Herkesin dolaştığı sokaklardan uzak dura,
- 7- İşini bir an önce bitirip evine döne, “ (İmamı Gazali İhyayı Ulumuddin 2/290)

Kadının En Makbulü Koyun Cinsidir.

- 1- Giyim kuşam hevesinden maymun.
- 2- Fakir düşmeye razı olmadığından köpek.
- 3- Kocasına ve diğer insanlara kibriden yılan.
- 4- Gece gündüz koğuculuk yaptığından akrep.
- 5- Evden eşya sattığından fare.
- 6- Erkeklerle hile kurduğundan tilki.
- 7- Kocasına itaat ettiğinden dolayı koyundur. (İmamı Gazali- İhyayı Ulumuddin)

8. “Kadınlara danışmayın, onlara muhalefet edin. Kadınlara muhalefet edin, zira kadınlara muhalefet berekettir.” (Kadınlara Dini Bilgiler 44, 45 Suyuti, Leali II, 147; İbn Arrak, Tenzihü’ş Şeria II, 210)

9.“Kim ki karısına itaat ederse Allah (cc) onu yüzüstü Cehenneme atar.” İbn Arrak II, 215

10. “Başlarına bir kadını geçiren bir kavim asla iflah olmaz.” (İbni Hanbel Müsned 5/43, 50; Tirmizi Fiten:75 Nesai Kudat:8; Buhari Fiten: 18)

11. “Kadınlara yazıyı öğretmeyin. Dikişi ve Nur Suresini öğretin.” (İbnü'l Cevzi, Mevzuat II, 269)

12. “Kişi kadını yatağa davet eder de kadın kaçarak eşi sinirli bir şekilde gecelerse, melekler o kadına sabaha kadar lanet eder.” (Sahihi Buhari 9/36)

13. “Bir kadın kocasından boşanırsa o kadına cennet kokusu haram olunur.” (Kadınlara Dini Bilgiler sayfa 61)

14. “Camiye gelirken kokulanan kadın evine dönüp de cünüplükten ötürü boy abdesti alır gibi yıkanmadıkça, Allah katında onun namazı kabul olmaz.” (Avnül mabül 11/230)

Av. Hayri Balta, 13.4.2010

29. ALLAHA SİĞİNMAK

K. 41/36: “Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah’a sığın.”

Ayet bu... Ne demek Allah’a sığınmak? “Eğer şeytan bizi dürtecek olursa, hemen Allah’a sığın.” deniyor. Allah, komşuda değil ki gidip sığınasın.

Allah bizim benliğimizde; aklımızda, sağduyumuzda, öngörümüzde, önsezimizde, vicdanımızdadır.

Kuran iyi yolda olmamızı sağlayan bir öğüt kitabıdır. Düşünüp öğüt almamız ve doğru yolda olmamız için yazılmıştır.

Kuran bu durumu Kamer süresinde yineleyerek açıklar: “Andolsun biz, Kuran’ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?” (K. 54/17,22, 32, 40)

Şimdi konumuzu misallerle açıklamaya çalışalım...

İnsan bazen, olumlu olumsuz davranışlar arasında ikilemde kalır. Hangisini yapsam diye düşünüp durup.

Basit bir örnek vermek gerekirse marketten bir alışveriş yaptık. Biz marketteki kasiyere aldığımız malın bedeli olarak 5 lira verdik. Kasiyer, verdiğimiz 5 lirayı 50 lira sandı. 5 liranın artanını vereceğine 50 liranın artanını verdi. Kasiyer bu durumun ayırımına varmadı ama biz vardık.

Bu arada şeytan bizi dürttü. “Boş ver, sesini çıkarma. Yanılmayaydı, dikkat edeydi. Böyle bir fırsat bir daha ele geçmez...” Bu olayı şeytanın bizi dürtmesi olarak nitelendirebiliriz...

Marketten çıktık, ama fazladan aldığımız para bize rahatsız etmeye başladı. “Şimdi bu market akşam hesap verirken açık verecek. Bize fazladan verdiği parayı cebinden ödeyecek. Zaten kasiyerin aldığı para ne ki? Asgari ücret alıyordur ücret olarak alsa alsa...” Bu düşünceyi de Allah’ın bizi uyarması olarak niteleyebiliriz...

Şimdi bir ikilem içindesin... Şeytanın dürtmesine mi uyacaksın? Yoksa Allah’ın uyarısına mı? Artık davranış senin ihtiyarına kalmıştır. Ya şeytana teslim olacaksın; ya da kaçıp Allah’a sığınacaksın...

Fazladan aldığın parayı götürüp kasiyere teslim edersen; vicdanen rahat eder, huzur, güven içinde olursun... Bu ruhsal duruma cennet hali denir. Ama parayı götürüp teslim etmezsen vicdanen rahatsız olursun. Türlü endişeler duyarsın. “Ya kasiyer bana fazladan verdiğinin ayrımına vararak gelip parayı benden isterse onun yüzüne nasıl bakacağım?” diye kaygılanmaya başlarsın. Bu ruh hali de cehennem hali olarak nitelendirilir.

Din ilminde bu davranış şu ayetle dile getirilir: “İyiler cennet içindedirler; kötüler cehennemdedirler.” (K. 82/13-14)

Ayetteki şu gerçeğe de dikkatinizi çekerim. İyiler ölünce cennete gidecek demiyor. Cennet içindedirler; yani cennet halini yaşayacaklardır diyor. Kötüler içinde ölünce cehenneme gidecek demiyor; cehennem halini yaşayacaklar diyor...

Kurani, anlayarak okursan ve de yaşamına uygularsan sana bir yararı olur; anlamadan yüz kere okusan da, bin kere okusan da sana bir yararı olmaz.

Ben ne diyorum? Acaba anlayan var mı?

Av. Hayri Balta, 1 Mayıs 2010

30. GÖNÜL, TANRI’NIN EVIDİR...

Gönül sahibi, Tanrı sahibidir. Bu durumu Tanrı, Davut peygambere şöyle ima etmiştir,

Davut sordu:

“Tanrım Seni nerede arayayım?” dedi.

Tanrı yanıt verdi:

“Ben göklere ve yere sığmam ama müminin gönlüne sığarım” (bir Hadis).

Bir de:

“Ben, Benim yolumda kalpleri kırılmış olanlar ile beraberim” denilmiştir.

Ne zaman Tanrı nuru gönlüne ulaşırsa onda Tanrı nurunun, celalini görürsün.

Bu konuyu ancak erenler iyi bilir (Mak. M.284+Mak. A. 338).

(Prof . Dr. Erkan TÜRKMEN. ŞEMS-İ TEBRİZİNİN

ÖĞRETİLERİ. NKM yayınları. 4. Basım. Ağustos 2009. s. 164)

+

Tasavvufta gönül; isteği, eğilimi, meyli dile getiren duygu ve düşüncelerimiz demektir. Bir anlamda arınmış nefis gönlü simgeler.

Tanrı; genel ve ortak değerler, olumlu kavramlar, yüce duygu ve düşünceleri kapsayan bir kavramlar topluluğudur.

Özetle Tanrı: Doğru olandır, güzel olandır, iyi olandır, yüce olan kavramlardır.. .

Niçin, “Ben göklere ve yere sığmam ama müminin gönlüne sığarım. “ denilmiştir.

Burada dikkat edilmesi gereken her insanın gönlüne denmiyor; ya, “müminin” diyor. Mümin ise gönlünü kötü düşüncelerden, duygulardan arındırmış iyilikten başka bir şey düşünmeyen, malda mülkte, şanda şerefte, makamda mevkide gözü olmayan ve yüreği sevgi ile dolu mütevazi ve erdemli yaşam sürdüren insan demektir.

Tanrı; bir işin doğrusunu yapmaya yönelten duygu ve düşüncelerimizdir. Doğruya, güzelliğe, iyiliğe olan sevgimizdir. Bunun içindir ki gönül Tanrı'nın evi denmiştir.

Gönlün, eğilimin, isteğin; bütün güzelliklerde, bütün iyiliklerde, bütün yüceliklerde olursa; bütün insanlar elinden, dilinden, davranışlardan emin olursa ve sana güven duyarsa sevgi yüreğine yerleşir. Sevgi yüreğine yerleşince de; gönlün, Tanrı'nın Evi olur...

Bu nedenle akıl, sağduyu, vicdan, hoşgörü ve insan sevgisi gibi değerleri yüceltelim. Çünkü Tanrı; olumlu kavramların tümünü kapsar; nefisini heva ve hevsten arındıran kişinin gönlü sevgi ile dolar. Böyle bir gönle de Tanrı'nın evi denir.

Bu durum İncil'de şöyle açıklanır:

“Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar...” (İncil. 1. Yuhanna. 4/16-19)

Av. Hayri Balta,
10.5.2010

31. ALLAH ile İNSAN ARASINA KİMSE GİREMEZ...

Halkımız arasında bu söz sık söylenir. “Allah ile insan arasına kimse giremez!” denir.

Bu söz bize Hıristiyanlardan gelmiştir.

İlk olarak Martin Luther söylemiştir.

Martin Luther bu sözü ile Papalara, Papazlara: “Yaratan, yarattıkları ile irtibat kurmaktan aciz mi ki Allah’la insan arasına giriyorsunuz, insanlara Cennet’ten arsa satıyorsunuz, Allah’tan korkmaz mısınız?” demiştir.

Bizimkiler de bu sözü bilir bilmez her yerde söylerler. Ne var ki bunu söyleyenler de Allah ile İnsan arasına girmeden edemezler.

Hepsi de Allah adına ahkâm kesmiyorlar mı? Allah adına haramı helali belirlemiyorlar mı?

İnsan dışındaki canlıların, insan kadar akılları olmadığı halde, aracıya gerek duyarlar mı? Peki, aklı olan bir insan aracıya niçin gereksinim duysun...

Allah kavramı, başından beri insanlara yanlış anlatıldığı için insan bir türlü işin içinden çıkamamıştır. Allah diye zannının arkasına düşmüştür. Herkes kendine göre bir Allah yaratmıştır.

Genel doğrular, olumlu davranışlar, ortak değerler, üstün duygular, yüce düşünceler, insanlık yararına eylemler, erdemli yaşam; akıl, önsezi, sağduyu, sevgi duygusu, vicdani veriler Allah kavramının kapsamı içine alınarak kutsallaştırılırsa Allah ile bütünleşmiş oluruz. Böylece aracıya gereksinim kalmaz.

Bilinmelidir ki: Tanrı: Madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, sanal olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Zat (kişi) olarak yoktur, sıfat olarak vardır. Tanrı, simgesel bir anlatımdır.

Tanrı; Üstesinden gelemeyeceğimiz Doğa ve Evren yasaları ve toplum yönetmek için konulan kurallar yanında; akıl, mantık, sağduyu, vicdan yoluyla insanları iyiliğe yöneltten duygu (Ruhül Kudüs=Cebrail=Vahiy...) toplumun kabul ettiği genel doğrular, üstün değerler, yüce kavramlar, en güzel sıfatlardır. (esma-i hünsa dedikleri...)

Bu açıklama Kuran'da şu ayetlerle yapılır:

“K. 2/186 Ve kullarım sana beni sorarlarsa... Oysa ben çok yakınım; çağırıldığında çağıranın çağırısına yanıt veririm. Öyleyse benim çağırma uysunlar ve bana inansınlar. Belki doğru yola yönelirler.”

“K. 8/24 “... ve bilin ki, evet Allah, kişi ile kalbi arasına girer...”

“K. 14/15. Fakat arınıp temizlenen, Rabbinin adını hatırlayıp Ona yönelen kurtulacak.”

“K. 17/60 Ve hani sana, ‘Rabb’in gerçekten bütün insanları kuşatmıştır!’ demiştik.”

“K. 20/46 “O dedi: ‘Korkmayın. Evet, ben sizinle birlikteyim; duyarım ve görürüm.”

(K. 50/16) “Ve hiç kuşkusuz insanı yarattık ve benliğinin ona telkin ettiği şeyi biliriz. Biz, ona şah damarından yakınız!”

“K. 51/21 Kesin olarak inananlara, yeryüzünde nice göstergeler vardır, kendi içinizde görmüyor musunuz?”

“K. 56/85 Biz ise ona, o zaman sizden çok yakınız; fakat siz göremezsiniz.

Bu konuda bir de hadis var:

“Hiçbir yere sığmadım; mümin kulumun kalbine sığdım.”

Bir başka açıdan Tanrı tanımı: Yüce olan akıldır, sorunları akla vurmaktır (muhakeme etmektir), sağduyudur, vicdandır. Güç veren bilgidir. Saygın olan bilgeliştir. Uyulması gereken olumlu kavramlar, üstün değerler, genel doğrulardır.

Bütün bu sayılanlar Tanrı kavramı içinde dile getirilir. Tıpkı İslam'daki “Esmâ-i Hüsnâ” gibi...

Yukarıda gösterilen açıklanan ayetler ışığında Allah'ı kendi benliğimizde bulursak; yani, aklımızı, önsezimizi, sağduyumuzu, vicdanımızı kullanırsak Allah ile aramıza kimseyi sokmamış oluruz... Böylece huzurlu, güvenli, mutluluk içinde bir yaşam süreriz...

Av. Hayri Balta, 18.5.2010

32. İSLAMDA DİYALOG YOKTUR...

BENİM tercihim Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün yazılarıdır ama, İslam konusunda, Yeni Şafak yazarı Prof. Dr. Hayrettin Karaman ile Milli Gazete yazarı Mehmet Şevket Eygi'yi de

özel bir dikkatle okurum. Üçü de “harbi” yazar ve insandırlar.

Bu türden insan-yazarlarla ya anlaşsınız ya da anlaşmazsınız. Yaşar Nuri Öztürk ile anlaşmışım (başta Cumhuriyet ve devrimleri) birçok konu başlığı vardır ama öteki iki yazara ilişkin tavrımı onların Cumhuriyet ve devrimlerine karşı “sarsılmaz” karşı tutumları belirler.

Mehmet Şevket Eygi

15 Nisan 2010 tarihli Vakit Gazetesi, Mehmed Şevket Eygi'nin Milli Gazete'de yayımlanan “İslam'da Diyalog Yoktur” başlıklı yazısını aktararak yayımlamış. Bu yazı aslında Fethullah Hoca ve hempalarına karşı ama ben de bir ucundan irdelemek istiyorum.

Mehmet Şevket Eygi tamı tamına 19 başlıkta İslam'ın başka din ve inançlarla diyaloga giremeyeceğini özetlemiş.

“İslam diyalogu kabul etmez” başlıklı 19. madde şöyle:

“İslam'a, en güzel ve uygun şekilde Hak dinine davet ve Hak dinini tebliğ vardır.

Müslümanlar bu davet ve tebliği ihmal ederlerse veya gereği gibi yerine getirmezlerse günahkâr olur, vebal altında kalır.”

İkinci maddede de şöyle buyuruyor: “Kur'an Allah kelâmıdır, kul sözü değildir. Peygamber ancak tebliğ etmiştir (bildirmiştir).”

Oysa demokrasi diyalog ve uzlaşma rejimidir. “İslam'da diyalog yoktur!” diyen Üstat Eygi, dolayısıyla, “İslam'da demokrasiye yer yoktur” da demektedir.

Üstüne giderseniz, “İslam'ın Batı tipi demokrasiye ihtiyacı yoktur. İslam'ın demokrasisi Kuran'da yazılıdır!” der. Ve bunu dediği zaman akan sular durur. Böyle konuşan birine söyleyecek hiçbir söz bulamazsınız!

Siz kendinizi Müslüman saysanız da “O” Müslüman sizi hak dinine davet eder, dinin buyruklarını tebliğ eder. Müslüman olmak ve öyle kalmak için Batı tipi demokrasiye, laik hukuktan, laik devletten vazgeçmek zorundasınız.

Sorgulamadan özgür olunamaz, özgür olmadan demokrat olunamaz, demokrat olmadan çağdaş cumhuriyetçi olunamaz. Üstat Eygi kendi açısından ve haklı olarak “Biat” ve “İtaat”i tebliğ ediyor.

Ben Üstat Mehmet Şevket Eygi'yi kesinlikle kınamıyorum.

Böyle bir şeye hakkım yok. Ancak laik bir ülkede birlikte yaşamamızın mümkün olabileceğini, İslami bir rejimde birlikte yaşamamızın ne yazık ki mümkün olamayacağını düşünüyorum.

* * *

Üstat Mehmet Şevket Eygi çok haklıdır. Müslüman, kimseyle diyaloga girmez ve kimseyle uzlaşamaz. Bunun yadsınmaz kanıtı Anayasa konusunda her türlü diyalogu ve uzlaşmayı reddeden Başbakan Erdoğan'dır!

Özdemir İnce,

(Y. K.'nin 12.5.2010 tarihli iletisinden...)

33. KAYITSIZ KALINAMAZ...

İslam'ın kendine göre kuralları vardır.

Bütün kurallar Kuran ve Hadis kitaplarında yazılıdır...

Ya Müslüman ya da demokrat ve laik olacaksın,

Allah'ın kanunu Kuran varken

Demokrasi ve de laiklik kurallarını hâkim kılamazsın...

Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır.

Allah'ın kuralları Kuran'da yazılıdır...

Bunu hem Erdoğan söylemekte

Hem de AKP milletvekili Zeki Ergezer söylemektedir...

Demokrasi demek diyalog demektir.

Demokraside halk kendini yönetir.

Şeriatla ise halk kullukla görevlidir.

Laiklikte ise inanç özgürlüğü vardır.

Şeriatla ise "Hak din İslam'dır."

Öyleyse halkın isteği değil,

Allah'ın emri yerine getirilmelidir.

Mehmet Şevket Eygi'ye kulak verirsek eğer,

Bize şeriat kuralları yeter...

Sorun bu, ya demokrat ve laiklik olacaksın...

Ya da Şeriatın kurallarını hâkim kılacaksın.

Demokratik mücadele geldi buraya dayandı...
Atatürkçüler, Aydınlar, çağdaş gençlik, cumhuriyetçiler,
Demokratlar, laikler...
Bu gelişmeye kayıtsız kalmamalı...
Av. Hayri Balta, 27.5.2010

34. KÖTÜLÜKTEN ÇIK, HAKK'A ERİŞ...

“Kulluğunu bozar nitelikte olan beşerî vasıfların tümünden
çık ki,

Hakk'ın çağrısına uymuş ve ilâhi huzura yakınlaşmış
olasın!

Nazmen Tercümesi:

Rezailden tecerrüd etmedikçe bir zaman ey dil
Mucîb-i davet-i Hak hem karîb-i hazret olmazsın.”

(Tasavvufi Hikmetler. İbn Atâullah el-İskenderî. Kurtuba
Kitap Yayınları. Birinci Basım. Kasım 2009 s.63)

+

Beyti Türkçeleştirelim önce.
Bakalım beyit ne diyor bize.

Ey gerçeği arayan insan;

İnsana yakışmayan davranışları bırak ki; Hakk'a yakın
olasın...

Yazının başlığı konuyu çok güzel biçimde özetlemiş.

“KÖTÜLÜKTEN ÇIK, HAKK'A ERİŞ...” demiş...

Tanrı'ya (Doğruluğa, dürüstlüğe, güzelliğe, iyiliğe, etik
ahlaka, erdeme...) erişmek için camiye, kiliseye, havraya
gidin demiyor.

Ya ne diyor:

“KÖTÜLÜKTEN ÇIK, HAKK'A ERİŞ...” diyor.

Bu, istek din ilminde şöyle dile getirilir.

“Nefsini bilen Rabbini bilir...”

Nefisten murat: İnsanın kendini bilmesi demektir.
Günlük yaşamda yaptığı davranışları gözden geçirmektir.

İşte bütün dinlerin özü, özeti budur...
İnsanın, kötülükten sakınıp iyiliğe yönelmesidir...

Öyle “Kafirdir, katli vaciptir!” görüşünün dinde yeri
olamaz,
Tanrı, şu sözüne aykırı davranamaz:

“(Resulüm!) Eğer Rabbin dileseydi,
Yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi.
O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?(
K. 10/99)

Aynı anlamda 50’ye yakın ayet vardır.
Ne var ki bu ayetlere karşın şu tür şiddet ve cihat ayetleri
de çokça vardır:

“Kendilerine Kitap verilenlerden Allah’a ve ahret gününe
inanmayan, Allah ve Resulünün haram kıldığını haram
saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle,
küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.” (K. 9/29)

Bu iki ayetten hangisine Tanrı kelamı denebilir.
İslam, sulh ve barış dini değil midir?

İşte TASAVVUFİ HİKMETLER kitabının yazarı dini
özetlemiştir:

“KÖTÜLÜKTEN ÇIK, HAKK’A ERİŞ...” demiştir...

Anlayana sivrisinek saz
Anlamayana davul zurna az...
Av. Hayri Balta, 3.6.2010

35. MEVLANA’YA GÖRE TASAVVUF...

Mevlâna’da Tasavvuf: İnsanın, evvelâ, bütün Tabiatta
Hak’kı görmesi, sonra da insanın Allah’ın sevgilisi olduğu ve
insanın tam bir tevazu ve mutlak bir itaat ile bu ilâhî sevgiye

lâyık bir hâle gelmesi ve bu hâli bilfiil yaşaması gerektiği esasına dayanıyordu ki böyle bir yaşantı da cân ile canan, âşık (seven) ile ma'şûk (sevilen) birbirinin içinde erirler, bir tek vücût olurlar.

İşte, Şems ile Mevlâna da böyle bir yaşantıyı tahakkuk ettirdiler ve Mevlâna gerek Dîvânında ve gerek Mesnevisinde hep bu yaşantıyı açıklamağa çalıştı.

Mevlâna şöyle diyor: “Ey Tebrizli, Şems Senin yüzünü gördüm görelî dinim aşkımdır benim”.

Mevlâna, her şeyden önce, İnsanı Şöyle tanımlar:

“İnsanın insanlığı dünyadan kaçmasında,

Hayvanlığı da Tanrı'dan kaçmasındadır”.

(Ana Hatlarıyla İslâm Tasavvufu Tarihi. Prof. Dr. Cavit Sunar İlahiyat Fakültesi Yayınları: 143. Aü 1978. S. 83)

+

Mevlana'nın açıklaması anlaşılır kılmak için önce şu sözüne açıklık getirmek gerektiği kanısındayım.

Örnekler:

“Tabiatta Hak'kı görmek”: Buradaki Hak'tan amaçlanan Allah demektir.

Bilindiği gibi Allah kavramı; yerine göre, duruma göre, koşullara, gereksinimlere göre oluşan ve yapılması gereken en iyi ortak ve genel değerleri kapsar.

Bunun yanında Allah denince; Doğa'nın, Evren'in açıklayamadığımız gizleri akla gelir. Biz, Doğa'nın, Evren'in oluşumlarını açıklayamadığımız için; bu sırra Allah diyerek işin içinden çıkmışız. İşte, Doğa'daki, Evren'deki bu hayranlık verişî güzelliklerini müşahede etmeye Hak'kı görme denir ki iş bunu görmekle bitmiyor...

Bunun yanında “ilâhî sevgiye lâyık bir duruma gelmek” de gerekiyor.

Mevlana bu kavrama da açıklık getiriyor. Tam bir alçak gönüllük ile doğru olana, güzel olana, iyi olana, erdeme saygı göstererek kendini olumlu yönde geliştirmen gerekiyor. İlâhî sevgi bunu gerektirir çünkü. Çünkü böyle bir ahlakî yaşamı kendine ilke edinen Allah'ın sevgilisi olmaya hak kazanır. İnsan, insan olduğu için Allah'ın sevgilisi olmaz; insan, bilgide, bilgelikte, erdemde, tutum ve davranışlarında olgunluğa erişince Allah'ın sevgilisi olmaya hak kazanır.

Bu durumda bir yaşamı yeğleyen kişi insanların da saygı duyduğu bir kişi olur...

Mevlana'yı bu duruma getiren de Şems-i Tebriz-i oluyor. Çünkü Mevlana Şems'le tanışmadan önce Şeriat ve tarikat dünyasında bocalayan hakikatten (gerçeklerden) habersiz bir mollayı temsil ediyordu. Ne zaman ki Şems-i Tebriz-i'yi tanıdı. Zaman Tanrı bilgisinden, din duygusundan haberdar oldu.

Bunun minnettarlığını belirtmek için Şems-i Tebriz-i'ye şu satırlarla seslenmekte sakınca görmedi:

“Ey Tebrizli Şems! Senin yüzünü gördüm görelî dinim aşkımdır benim...”

Böylece demek istiyor ki sana olan sevgim benim dinim oldu...

Ne mutlu böyle bir sevgili bulana ve ondan, şeraitin-tarikatin değil; hakikatin ve marifetin ilmini ve irfanını öğrenene...

Av. Hayri Balta, 14.6.2010

36. ALLAH'IN BOYASI...

Ayet:

“Biz, Allah'ın boyasıyla boyanmışızdır. Boyası Allah'inkinden daha güzel olan kimdir? Biz ona ibadet edenleriz” (deyin). (K. 2/138)

Açıklaması:

Hıristiyanlar, doğan çocuklarını, Hıristiyanlığı kabul edenleri ya da bir kiliseden öbürüne geçenleri vaftiz denen bir işlemde geçirirler. Vaftiz, su serpmek ya da suya batırmak suretiyle yapılır.

Baba, Oğul ve Ruhul-Kudüs adına yapılan bu işlemin insanı aslı günahattan kurtaracağına, insanın âdeta yepyeni bir hayat boyasına boyanacağına inanırlar.

Vaftiz uygulamasının aslı Yahudilikten gelmektedir.

Bu âyette, gerçek kurtuluşun böyle zahîrî ve sembolik eylemlerle değil, Allah'ın insanların fitratına yerleştirdiği aslı renk olan tevhid inancı ile mümkün olacağı vurgulanmaktadır.

Söyleniş Nedeni:

“Biz Allah'ın boyasıyla boyanmışızdır. Allah boyasından

güzel başka kimin boyası vardır?” ayet: 2/138.

İbn Abbas dedi ki: “Hıristiyanlardan birisinin bir çocuğu doğup yedi günlük olunca onu temizlemek için -Ma'mudî-denilen kendilerine mahsus bir su ile boyatırlardı ve “bu sünnet olma yerine geçen bir temizliktir” derlerdi.

İşte bunu yaptıkları zaman: “Bu çocuk şimdi gerçek bir Hıristiyan oldu” derlerdi.

Bu sebeple Allah Teala bu ayeti indirdi.” (Esbab-I Nüzul. İmam Ebul Hasen Ali Ahmed El – Vahidi. İhtar Yayıncılık. 20, S.46)

+

Görülüyor ki Hıristiyanlar vaftiz etmekle; yani insanları suya batırıp çıkarmakla, onların günahattan kurtulacağına inanmaktadır. Bu ise şekli bir işlemdir. Oysa İslam Peygamberi, göstermelik ve sembolik eylemlerle insanların günahattan kurtulamayacağı inancındadır. İnsanın huzura ermesi yapılan şekli işlemlerde değil samimi olarak yaptığı eylemlerdir. Bunu da İslam Peygamberi “Allah'ın Boyası” ile simgelemiştir.

“Allah'ın Boyası”na boyanmak ise ruhun arınması ile olur. Ruhun arınması; insanın mal mülk sevdasından, şan şeref düşkünlüğünden vazgeçerek mütevazı bir yaşamı yeğlemesi ile oluşur.

İnsan yaşamı doğruluk, dürüstlük, iyilik ve temizlik üzerine oturtunca “Allah'ın Boyası”nı boyanmış olur.

“Allah'ın Boyası”nı boyanmış kişiye huzur ve güven içinde geçer. İnsan günlük, aylık gereksinimlerini karşıladıktan sonra daha ne ister...

“Allah'ın Boyası”nı boyanmak; aç kalarak, oruç tutarak, nefsinin zora sokarak olmaz. İnsanın nefsinin de doyuma ihtiyacı vardır. Nefsinin doyuma ulaştırmayan insanların ruhsal durumu bozulur. Her türlü rahatsızlık kendini göstermeye başlar. Ancak bu nefsin doyuma ulaştırılması da yasal ve ahlakî sınırlar içinde olmalıdır. Yasal ve ahlaki sınırları zorlayan nefsin tatmini ise insanı toplum ve yasalar karşısında zor duruma sokar...

Yanlış bir anlayış var. Nefsin terbiyesinden insanın kendi nefsinin mahrumiyetlere sokması anlaşılıyor. Oysa nefsin istekleri vücudun ihtiyacından doğar. Ancak bunun bir ölçüsü

vardır. Birinci koşul nefsin ihtiyaçlarının karşılanmasında yasal ve ahlaki sınırların zorlanmamasıdır.

Allah'ın Boyası"nı boyanacağım diye insanın kendini mahrumiyetler içine sokmasının bir anlamı yoktur...

Ne demiş Yunus Emre:

“Derviş; ye yedir!

Bir gönül ele getir...”

Av. Hayri Balta, 2.7.2010

37. HEPSİNE İNANIRIZ...

Ayet:

(K. 2/136) “Allah’a, bize gönderilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına gönderilene, Musa ve İsa’ya verilene, Rableri tarafından peygamberlere verilene, onları birbirinden ayırt etmeyerek inandık, biz O’na teslim olanlarız” deyin.

+

Açıklaması:

(K. 2/136) (Ey müminler, ey İbrahim (A.)’m dinine tabi’ olan muvahhidler, Yahudi ve Hıristiyanların sizi davetlerine cevaben) deyin ki: “Biz Allah’a ve bize indirilen (Kur’an)a ve İbrahim’e (indirilen suhurlara) İsmail’e, tshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilenlere, Musa’ya, İsa’ya verilenlere (Tevrat’a ve İncil’e) ve bütün peygamberlere Rableri tarafından kendilerine verilen (kitap ve mucize)lere iman ettik. Birini diğerinden ayırd etmeyiz. (Birine inanıp, birini inkâr etmeyiz.) Biz O’na (Allah’a itaat ve) teslim olmuş (Müslümanlar)ız. (Nüzul Sebepli Kur’an-ı Kerim Ve Türkçe Meali. Hazırlayanlar: Ahmet Ağırakça – Beşir Eryarsoy. Fikir Yayınları. İst. 1987)

+

İsterseniz ayeti bir daha okuyalım. Ne diyor? Biz, diyor “İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına gönderilene, Musa ve İsa’ya verilene, Rableri tarafından peygamberlere verilene, onları birbirinden ayırt etmeyerek inandık...”

Bu ayet gösterir ki Tevrat’ı da, İncil’i de, Musa’yı da, İsa’yı ve diğer Peygamberleri de kabul ettik. Onlara inanırız

ve onların kitaplarını da okuruz. Bunlar arasında ayırım gözetmeyiz.

Bu ayet nedeni ile olsa gerek “Dört Kitabın dördü de hak!” denir; denir ama hemen arkasından eklenir: Onlar tahrif edilmiştir (değiştirilmiştir).

Bu durumda akıl yürütelim; bu ayetten önce tahrifat söz konusu ise bu ayetin söylenmemesi gerekirdi. Yok, bu ayetten sonra tahrifata uğramışsa, bu durumda da geçmiş ve geleceği bilen bir Tanrı böyle bir ayet indirmemeli idi...

Kaldı ki Kuran’ın birçok ayetinde de Biz bu kitabı (Kuran’ı, Tevrat’ı ve İncil’i onaylamaktayız (tasdik etmek) denir. (Bakınız: K. 2/87, 137, 285. 3/3. 5/46, 48. 10/34, 29/51)

Bu ayet gereğince bir Müslüman kutsal kitapları; dört kitabın dördünü de, Tevrat’ı, Zebur’u, İncil’i ve Kuran’ı okuyup öğrenmekle yükümlüdür. Ne var ki Müslümanlar; bırakın Tevrat’ı, Zebur’u, İncil’i kendi kitapları Kuran’dan bile habersizdirler. Habersiz oldukları içindir ki türbelerden, ölülerden, yatırlardan yardım umarlar, onlardan şefaahat dilerler. İsteklerinin gerçekleşmesini isterler. Oysa hemen hemen her gün onlarca kere okudukları Fatıha süresinde şöyle denir: “Allah’ım, yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.” (K. 1/5)

Yine Kuran’ı okuyup açıklamaya çalışanlardan da akrep, çıyan, yılan görmüş gibi kaçarlar. Gerçekleri söyleyene tahammül edemezler. Din konusunda akıl ve fikir yürütenleri dışlarlar.

Şurasını da önemle belirtmeliyim ki bütün kutsal kitaplar binlerce yıl önceki toplumsal koşullarla göre hazırlanıp söylenmiş. Bize, bizlere kala kala doğruluk, dürüstlük, iyilik gibi ahlaki değerler kalmıştır. Bunlar bile insanın ahlaki özellik kazanmasına yeter...

Yalnız şurası çok önemlidir ki; bütün kutsal kitaplar akılcı, bilimsel ve gerçekçi bir açıdan okunup ele alınmalıdır. Yoksa işin içinden çıkılmaz. Yararı olacağına zararı olur.

Av. Hayri Balta, 9.7.2010

38. CİN İŞİ ŞEYTAN İŞİ VAR MI; ADI, ADRESİ?..

“Dış Haberler Servisi - Suudi Arabistan’da yaşayan bir

aile, kendilerini rahatsız ettiğini ve kişisel eşyalarını çaldığını iddia ettikleri bir cini mahkemeye verdi.

El-Vatan gazetesinin haberine göre, şeriat mahkemesinde kabul edilen davada söz konusu cin, “aileye tehdit içerikli ses mesajı bırakmakla, cep telefonlarını çalmakla ve akşam evlerinden ayrıldıklarında aile bireylerine taş atmakla” suçlanıyor.

Mahkeme başkanı Şeyh Anar el Salmi “Zor olmasına rağmen olayın doğruluğunu teyit etmemiz lazım” dedi.” (Cumhuriyet, 14.7.2009)

+

14.7.2009 tarihinde yazı konusu etmek için kestiğim bu kesiği yazmaya ancak şimdi sıra geldi.

Gerçekten ilginç bir dava... Bir davada davalının adının, adresinin bulunması usul hükümlerindedir. Aksi takdirde mahkeme çağırıyor; hangi adresten, kime yapacaktır? Bu bir dava dilekçesinin olmazsa olmaz koşuludur. Böyle bir kimlik ve adres olmazsa mahkeme davayı gündeme alamaz.

Cin'den yakınan kişi; hadi diyelim, davalı olarak CİN' demiştir. Ya adres olarak nereyi göstermiştir.

Mahkeme Başkanı Şeyh Anar el Salmi “Zor olmasına rağmen olayın doğruluğunu teyit etmemiz lazım” dediğine göre dilekçeyi kabul etmiş, davayı görmeyi karar verdiğiğine göre bilmiyorum olayın doğruluğunu nasıl teyid edecektir. .

Merak ediyorum Cin; duruşmaya, hangi adla çağrılacaktır. Çağrıcı (Mübaşir) kapıya çıkıp “Davalı Cin oğlu Cin duruşmaya...” mı? deyecektir.

Bilmiyorum Suudi Mahkemesi bu işin içinden nasıl çıkacaktır. Çünkü Suudi inanişına göre Cin vardır. Ve Cin'inin varlığına inanmayan da alîmallah kafir olur.

Çünkü Kuran'da cin suresi vardır. İslam inanişına göre de; değil bir süreye ayetin hangi birine inanmayan da kâfir olur...

Bakalım, Cumhuriyet gazetesi bu işi sonuna kadar izleyecek mi? İzlerse çok ilginç sonuçlarla karışılacağımız muhakkaktır. İnanıyorum ki, çağrıcı istediği kadar Cin'i duruşmaya çağırsın; Cin denilen davalı duruşmaya gelemeyecektir. Çünkü Cin diye bir varlık yoktur.

Kuran'da geçen Cin adlı varlık bir somut değil soyuttur.

Soyut varlıklar ise kavram olarak bilinir. Yani gözle görülmez, elle tutulmaz, kulakla duyulmaz.

Dinsel inanışa göre Cinler; ürerler, çoluk çocuk sahibi olurlar, insanlar gibi bir topluluktur. Ne var ki gözle görülmez varlıklardır...

Cin: Gelişmemiş cahil insanlardaki; öfkeye, vurup kırmaktan, çalıp çırmaktan zevk almaya dayanan bir ruh halidir. Bu tür insanların en küçük bir anlaşmazlıkta Cin'i tepesine çıkar. Kendinden geçer, ne yaptığını bilmez bir ruh haline bürünerek asar keser, yakar yıkar, ortalığın altını üstüne getirir...

İnsandaki Cinnet hali bir gerçekliktir. Cin, yok değildir, vardır. Ancak Allah, Cennet, Cehennem, Şeytan, Melek gibi Cin de simgesel bir anlatımdır. Dediğim gibi Cin, insanın öfkelenerek kendinden geçmiş halini simgeler.

Ne var ki İslam âlimleri halka Cin kavramının bir simgesel anlatım olduğunu söylemezler, sanki elektrik akımı gibi gözle görülmediği halde varlığını yaptığı kötülükler belirtir derler. Böylece halkı aldatırlar.

Bu aldatma olayı ise insanlığa yapılan en büyük kötülüklerdendir.

Av. Hayri Balta, 9.10.2009

+

Merhaba Baba,

Meğer ne çok CİN varmış çevremizde!..

Teşekkürler...

Yener Balta, 10.10.2009

39. TİNERCİLERİN İKTİDARA YANITI...

Erdoğan konuştu: tvitter'ı tinerciler bastı!

Erdoğan, 'gençler tinerci mi olsun istiyorsunuz? ' diyerek polemige devam edince sosyal medyada tinerci isyanı yaşandı.

İşte twitter'ı yıkıp geçen 'gençler tinerci mi olsun' geyiği (Aydınlık, 10.2.2012):

- Tineri biz çekiyoruz ama senin kafan güzel oluyor:)
- Başka kafayla çekilmiyorsun Erdoğan

■ Obama Müslüman, Paul Auster Ergenekoncu, Hrant'ın katilleri masum, 13 yaşındaki kız rızalı. Kim tinerci belli!

■ Ben; hepimiz tinerciyiz tt'sini ne kadar anlamsız buluyorsam; hepimiz dindarız tt' sini de o kadar ayırıştırıcı ve faydasız görüyorum..

■ Tinerci olmak da ayıp değil, Ateist olmak da, hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil

■ Tinerci diye dışlamak yerine; onu, o hale getiren sistemi sorgulamayan utansın...

■ Allah'la bir problemin mi var?' diyorlar. Hayır yok. Haşa olamaz da. Ama bazı fanatik fanlarıyla olduğu kesin. Bu yüzden hepimiz tinerciyiz

■ Hepimiz tinerciyiz buram buram Mustafa Kemal kokluyoruz Tayyip bey. Bir sorun mu vardı?

■ O tinerci, öbürü ateist, biri 'affedersin' eşcinsel, başkası vicdani redci... Beni yak kendini yak da kurtulalım paşam!

■ internete özgürlük deyince pornocu, muhafazakar eğitime hayır deyince tinerci oluyoruz, yok mu bunun ortası?

■ Bir gün bunu söyleyeceğime ihtimal vermezdim ama evet hepimiz tinerciyiz

■ Dindar olmayanlar tinerci olurmuş. Bunu da öğrenmiş olduk, ben akşam köprü'nün altında takılıyo olcam, beklerim

■ Anneme "Hepimiz tinerciyiz" dedim. "Hepimiz pekmezciyiz" dedi. Gel gör ki hepimiz dindarız...

40. KARGODA RÜŞVETİNİZ/BİRİKSİN SERVETİNİZ...

İşte Taraf'taki haber...

Taraf'ı ne denli kutlarsanız değer...

"Kamu İhale Kurumu'ndaki yolsuzlukla ilgili sadece Taraf'ın ulaştığı ifadelerde rüşvetin kargo zarflarıyla gönderildiği ortaya çıktı.

Kargoya el koyan polis lüks marka saatler, çeşitli hediyeler ve paralara ulaştı.

KİK yöneticilerinden 15'i adliyeye çıkarıldı. Üç iş adamı hakkında ise arama kararı." (Taraf, 17.2.2012)

+

Candaş, mandaş, yandaş, yoldaş diyorlar ama,

Har yazdıkları bir sapan taşı gibi çarpıyor iktidara...

“İhale yoksuzluklarını para ile söylersek eski parayla bir katrilyon... Yeni parayla bir milyar lira... Dolarla söylersek yaklaşık 600 milyon dolar. Yüz “devlet” ihalesinden elde edilenlerin parasal karşılığı bu...” (Ahmet Altan, Taraf, Başyazı: 16.2.2012

+

Ne zaman oluyor bunlar.

Başta, dindar nesil yetiştirmek isteyen iktidar...

Topla vergiyi yurttaştan,

Al hediyeyi yandaştan...

Eski iktidar döneminde de böyle,

Şimdiki iktidar döneminde de böyle...

Dindar nesil yetiştirmekten,

Niçin söz edersiniz öyleyse...

Kamu İhale Kanunu tam 18 kere değiştirilmiş.

Böyle bir işlemle karşılaşılmış mı AB'dede...

İşte başımızda dindar nesil yetiştirmek isteyen bir iktidar...

Sen şu dindarlığı bir yana koy da; dürüstlükten haber ver...

Bize dindar - dinsiz değil; dürüst vatandaş gerek...

Göster bir dürüst yönetici de arkasına düşek...

Elimiz kolumuz bağlı, bakıp duruyoruz.

Aydınlık, Taraf bildirmezse neler olup bittiğini bilmiyoruz...

Bir tek dosyada yüz ihalede yolsuzluk saptanmış...

Dürüstlüğe değer verenler ise ihalelerin dışında kalmış...

Haydi, candaş, yandaş, yoldaş medya...

Susun, susun, pusun...

Size de pay var bu yağmada...

Yiyin beyler, aksırınca kadar, tıksırınca kadar yiyin.
Şimdilik, “Kargoda rüşvetimiz, biriksin servetimiz !..”
deyin...

Av. Hayri Balta,
17.2.2012

41. DİNDAR, NASIL OLUR KİNDAR?..KİME HİZMET EDİYOR BUNLAR?..

Haksızsam haksızsınız deyin.
Hele bir yazımı okuyup inceleyin...

Duyduğumdan bu yana kendimde değilim...
Sarsılıp gitti dengede olan benliğim...

İslamiyet barış ve sevgi dini değil mi?
Bunları söyleyenler yalan mı söyledi...
Mevlana: “Ne olursan ol, gel!..
Tövbeni bin kere bozsan yine gel...
Yunus Emre: “Yaratan’ı severiz yaratandan ötürü...”
Demedi mi?..Böyle diyenler domuzu sevdi mi?

Nereden çıktı bu “... dininizi, kininizi koruyun!” sözü...
Birbirini sayıp sevmek değil mi yurttaşlığın özü...

Seçimler sonucu yapılan seçim konuşmaları nerde
kaldı?..

Başbakanımız, bu sözleri söylerken ilhamı nerden aldı?

Kine muhatap olanlar kin duyulacak ne yaptı?
Saltanattan Cumhuriyet’e geçmek günah mı?

Ülkeye demiryolları, limanlar, fabrikalar, yollar, okullar,
yaptırmak,

Halkı okutup, aydınlatmak, demokrasiyi kurmak,
Nasıl olur bu işleri yapanlara kin duymak?..

Hedef kim, amaç ne?

Bu sözler; halkı birbirine düşürmek değil de ne?

Bu sözler de halkı birbiri aleyhine kışkırtmak yok mu?
Bu ülkede Başbakan gibi düşünmemek suç mu?

Bu sözler hangi niyetin başlangıcı,
Bu sözlerin anlamı çok ağır, sonu çok acı...

Dayan yurttaşım dayan...
Kinci dindarlara kaldı meydan...

Dindar, nasıl olur kindar?..
Kime hizmet ediyor bunlar?..

Av. Av. Hayri Balta, 24.2.2012

42. HZ. PEYGAMBER (S.A.V.) ZENGİN MİYDİ?..

“Peygamberimiz zengin değildi. Bazen aylarca bazen yemek bulamayınca sabahtan oruca niyetlenirdi. Ama bu; zengin olduğu halde fakirliği tercih etmesi şeklinde oluşan bir hal değildi. Ailesi kalabalıktı ve ancak yetişebiliyordu. Nitekim; arkadaşlarının ikramlarını red etmiyor, temiz yemek geldiğinde de sofradan aç kalkmıyordu. O günün imkanları o'nun için bu kadardı, o da bu kadarla yetiniyordu.

Buradan Hz. Peygamber (s.a.v.) açlığı, fakirliği, yoksulluğu emretti farzında bir sonuca varmak mümkün değildir.

O, bazen de elindekini fakirlere dağıttığı için günlük ihtiyacını karşılamakta zorlanıyordu.”

(Prof. Dr. Nihat Hatipoğlu. Sabah. 11.5.2012)

+

Bu konu çok tartışılır. Ne var ki gerçek söylenmez. Çevresinden savuşulur.

Bir kere şu bir gerçektir. İslam Peygamberi zengin bir aileden gelmektedir. Kaldı ki Peygamberliğini ilan ettiğinde Hz. Hatice gibi kervanları olan zengin bir kadınla evlenmiştir. İslam Peygamberi Hz. Hatice'nin kervanları ile ticaret için yollara düşmüştür. Bu durumda **“Peygamberimiz zengin değildi” demek gerçeikle bağdaşmaz.**

Hocamız burada ganimetlere değinmemiştir. Bu ganimetler içinde bir Fedek Hurmalığı var ki Adana ilimizin

dörtte biri kadar olduğu söylenir.

Yine Peygamberin ölümü üzerine 1. Halife Ebuker; "Peygamberin mirası olmaz!" diye Hz. Fatima'nın miras hakkını vermekten kaçınmıştır. Peygamberin eşi ile kızı arasındaki miras anlaşmazlı Deve Savaşı'na neden olmuştur.

İslam Peygamberin cariyeleri dışında 40 kölesi olduğu söylenir. Cariyeler ve kölelerin karnı ne ile doyurulmuştur. Cariyeler, köleler aç acına çalışır mı?

Okuyucularımın kafasını daha fazla karıştırmayalım. İslam Peygamberinin mal varlığı öğrenmek isteyenler GOOGLE arama motoruna girip "Hz.. Muhammed'in Mal Varlığı" diye yazıp tıkladığı takdirde Peygamberin mal varlığı hakkında bilgi edinebilir.

Bilmem Hocamız, bu GOOGLE'NİN verdiği bu bilgiye ne diyecektir?

Dolaylı da olsa insanları yoksulluğa özendirmenin ne yararı olabilir. Kaldı ki Kuran:

"Ey Adem oğulları! Her secde edişinizde güzel elbiselerinizi giyin; yiyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez." demektedir. (K. 7/31)

Allah (Dünya kamu oyu, ortak ve üstün akıl...) doğruluktan şaşmayanları sever...

Av. Hayri Balta, 11. 5.2012

43. CEHENNEMİN DÜNYAMIZA YANSIMASI...

Bilindiği gibi cehennem, zahiri anlamda, büyük günah işleyenlerle hak din İslam'ı kabul etmeyenler için öldükten sonra gidecekleri yerde verilecek cezayı hatırlatır.

Sözü uzatmadan kısaca cehennemde verilecek cezaları İslam'ın temel kitabı Kuran'dan birkaç tane olmak üzere aktaralım:

"Allah ve Peygamberleriyle savaşanların ve cezası öldürülmek veya asılmak yahut çapraz olarak el ve ayaklarını kesmek yada yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünya a rezilliktir. Onlara ahrette büyük azap vardır. (K. 5/33).

"...Şüphesiz zalimler için, duvarları çepçevre onları içine alacak bir ateş hazırlamıştır. Onlar yardım istediklerinde

erimiş maden gibi yüzleri kavuran bir su kendilerine sunulur. Bu ne kötü bir içecek ve cehennem ne kötü bir duraktır!” (K. 18/29)

“İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O’nu inkar edenlere, ateşten elbiseler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür ve bununla karındakiler ve deriler eritilir. Demir topuzlar onlar içindir.. (K. 22/19-22).

“... İnkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar vurunuz. Yaptıklarından başka bir şeyin mi cezasını çekerler.” (K. 34/33)

“Doğrusu günahkarların yiyeceği Zakkum ağacıdır: karınlarda suyun kaynaması gibi kaynayan, erimiş maden gibidir. ‘Suçluyu yakalayın, cehennemin ortasına sürükleyin, sonra ona: ‘Tadın bakalım, hani şerefli olan, değerli olan yalnız sendin. İşte bu, şüphelenip durduğunuz şeydir’ denir. (K. 44/43-50).

“Doğrusu, inkarcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık.” (K. 76/4)

Görüldüğü gibi Müslüman olmayanlara ve de Müslüman olup da büyük günah işlemiş olanlara ahrette büyük azap vardır. Bunlara ateş hazırlanmıştır, başlarına demir topuzlar geçirilecektir, demir halkalar içinde cehennemin ortasına doğru sürüklenecektir...

Aydın ve ilerici niteliği olan şeriatçılar kitaplarında yukarıdaki cehennem tümceleri genellikle gözlerden saklamaya çalışırlar. Örneğin bakınız: Kuran’daki Buyruk ve Yasaklar, Erdoğan Bakkalbaşı, Hukukçu, CHP Senatörü, TESAV Yayınları. Emre Basımevi, 1995, s. 46.

Senatörümüz, Kuran’daki; 19/70, 71; 20/74, 21/98 cehennemle ilgili tümceleri almış da; yukarıdaki K. 22/19-22; 34/33, 44/43-50; 76/4 tümcelerini almamış kitabına.... Neden acaba diye sorulmamalı mı?

Bu sorunun yanıtını verelim: Çünkü gözden kaçırdığı tümceleri okuyan akli başında bir okuyucu; “Olmaz, şefkat ve merhamet timsali Tanrı bu kadar acımasız olamaz! Tanrı, böyle işkence yaptırmaz, yapmaz!” diyeceklerdir...

Ne var ki aklını kullanarak yargılama ve düşünme aşamasına gelmemiş şeriat kuralları ile yönetilen ülkelerdeki şeriatçılar cehennemde olacakları dünyada

uygulama yoluna gitmişlerdir ve bundan da büyük bir zevk duymuşlardır. Cehennemi dünyamıza yansıtarak Müslümanların Tanrısı ve Peygamberleri ile uğraşanları ve de Müslümanlığa karşı savaş açanlara karşı cehennemdeki uygulamaları uygulamaktan çekinmemişlerdir. Daha geçen haftalarda Suudi Arabistan'da şeriat buyruğu gereğince iki hırsızın elleri kesilmiş; cinayet işlediği gerekçesiyle bir Mısırının boynu vurulmuştur (GÖZCÜ, 15.8.2002).

Öyle ya Tanrı cehennemde günah işlemiş olanlara yukarıdaki cezaları verir de dünyadaki kulları büyük günah işlemiş bir insana ceza vermekte Tanrı'dan geri kalırlar mı?

Şimdi Tuncay Özkan'ın 4 Mart. 2002 tarihli Milliyet'te çıkan Başsız Cesetlerin Çırpışı adlı aşağıdaki yazısını okuyalım:

Başsız Cesetlerin Çırpınışı

Önce yakalanarak esir alınan kişinin yanında bir ateş yakılıyor. Sonra o ateşte geniş ağızlı bir demir levha kor oluncaya kadar kızdırılıyor. İzleyenler, olayın sonrasında neler olacağını bildikleri için sessiz bir heyecan içindeler. Tıpkı çok merak edilen bir filmi izleyecek olmanın sabırsızlığı var üzerlerinden. Birazdan sahnelenecek gösteri, onları için sıkça tekrarlanan ama seyrine doyum olmayan bir olay! O, başına neler geleceğinin farkında bile değil. Şaşkın... Korkak.. Çaresiz...

Onun yanında duran eli satırlı adam demir levha kızgınlaşınca, birden sanki bir karpuz vurunca, sanki her gün yaptığı bir işi yapıyormuşçasına, öyle acımasız indiriyor satırını esirin boynuna.. Onu öldürüyor sanıyorsanız, kalabalığın da bu vahşet anını izlemeye geldiğini düşündüyseniz büyük yanılma içindesiniz. Çünkü bu vahşet gösterisi bitmiyor, daha yeni başlıyor.

Kızdırılmış Demir Levha

Satırla boynu bir darbeye koparılıyor esirin. Herkes bu anı izliyor. Tıpkı Arenada aslanların yediği insanları on binlerin izlemesi gibi. Esir insanın başı yere düşüyor. Elinde kızdırılmış demir levhayı taşıyan adam devreye giriyor o anda. Hemen gelip, inanılmaz bir süratle, başın koptuğu boyna, daha kan çıkmadan yapıştırıyor elindeki kızgın demiri. Bir nevi kaynak yapıyor kesik damarlara. Kan

dışarı çıkamıyor. Kesilen baş gövdenin yanında. Gövde hiç kan kaybetmeden neredeyse çırpınarak başsız, etrafta dolaşmaya başlıyor.

İzleyenlerin en büyük eğlencesi de bu an... Kahkahalar, çığlıklar, alkışlar çınlıyor ortalıkta. Gövde çırpındıkça, eller, kollar, ayaklar o şuarsuz şiddetin darbesiyle savruldukça izleyenlerin heyecanı artıyor. Çığlıklar büyüyor.

Hele o gövde üstlerine doğru ilerledikçe daha da bir eğleniyorlar. Korku, vahşet, dehşet, insan uygarlığının bütün tanımları, hastalıkları orada bulunuyor.

Buraya kadar anlattıklarımın hiçbiri bir eski çağ tarihinden alıntı değil. Bunların hepsi bu çağda, bu anda, yanı başımızda yaşanıyor.

Başı Kopan İnsan

Bu yüzyılda yapılan araştırmalar başı kopartılan insanların gözlerinin o dehşet anı şiddeti nedeniyle daha açıldığını ve beynin algısının saniyelerle de olsa sürdüğünü gösteriyor. Gövde ise kan kaybı nedeniyle çoklukla hareketsiz kısa zamanda ölüyor. Ama ya kanın çıkması engellendiğinde?

Başsız kalan gövde, yerde öylece durmakta olan ve yapılanları algılayan gözlerin yanı başında öylece savruluyor, savruluyor, savruluyor...

Bu olay Afganistan'da yaşandı. Olaya bir Türk tanık oldu. Ankara'ya aktardı. Avrupa basınında da bu işkencelerle ilgili haberler sıkça yer alıyor. Bu işkencelerle ilgili haberler sıkça yer alıyor. Afganistan'a medeniyet götürceği iddia edilen savaşın, oradaki insanları getirdiği nokta. Sizce bu çılgınlığın ulaştığı boyutu, hastalığın derinliğini yaşayanlara ve yaşatanlara insan denilebilir mi?

Modern dünyanın kapitalistleri bununla mücadele ederler mi? Hayır.. Onlar bununla mücadele etmemek için şimdi Afganistan'dan kaçıyorlar. Çıldırılmış insanların, vahşet makinelerine dönüşmüş yaşamlarının kendilerine dönecek öfkelerini gördükleri için o bataklığı terk ediyorlar. Çünkü gördükleri bu sahneler, onların değerli evlatlarının altında kalkamayacağı kadar büyük...

Afgan Gerçeği

Bunu göremeyenlerin gördüğü sıradan bir başka Afganistan gerçeği ise esir alınan kişilerin üzerine sürülen

tanklar gerçeği. Tank paletlerinin altında can veriyor esirler. Bunu tıpkı bir araba yarışını izler gibi izliyor Afganistan. Alkışlar, çığlıklar, kahkahalar içinde.

Bu denli derin bir şok anlatılabilir mi bu sürede? Afganistan bir daha kendine gelebilir mi? Sistemli ve düzenli bir kararlılıkla evet. Milyarlarca dolarla evet. Ama bunları oraya bomba yağdıranlar yapabilecek mi? Hayır. Onlar istediklerini aldılar. Orada kendi güdümlerinde hükümet kurdular. Düşman diye tanımladıklarını kovdular. Şimdi oralarda sembol olarak tutacakları birlikleri olacak. Ama kendileri adına Afganistan'da bu vahşete direnecek güç istiyorlar. Türkiye'den, Afganistan'da askeri varlığıyla devralmasını istedikleri şey budur.

Türk askeri başsız gövdelerin çırpınına dur diyecek! İyi de hangi parayla, hangi olanakla, hangi yardımlarla...

Bataklık Patlamak Üzere

Sonra orada savaş yeni başlıyor. Türk Genelkurmayı'nın yaptığı tahlil doğru çıktı. Afganistan kan ve bütün pisliklerle dolu bir bataklık oldu. Bu bataklıkta biten bir şey yok. Herkes vahşetin silahlarının namlusuna sürmüş, barbar eller tetikte, hasta gözler hedefte, öldürecekleri anın kan kokusunu soluyor. Türk askeri Afganistan'da bu vahşetle savaşımaya gidecek. Türk askeri Afganistan'da bu barbarlığa karşı duracak. Kaç Mehmet şehit olacak? Kaçı bu denli işkenceye maruz kalacak? Kaç Amerikalı bunları göze alabilir? Kaç İngiliz, Alman...

Neden Türk askerinin Afganistan konusunda bu denli yavaş davranıp planlar yaptığını, oradaki yapılanmayı, askeri varlığı devralmak noktasında ağır durduğunu şimdi daha iyi anladım.

Modern dünyanın gözleri önünde insanlık tarihinin hiçbir döneminde tanıklık edilmeyen olaylar yaşanıyor. Başsız gövdelerin dansı orada olanlar. Çırpınan gövdeler ve kesik başların dehşeti.

TUNCAY ÖZKAN, 4 Mart 2002 MİLLİYET, perde arkası.

+

Anlaşılan o ki yakalanan Taliban veya El Kaide üyelerine, Taliban ve El Kaide üyesi olmayan Afganlılar bu işkenceleri uyguluyor...

Tuncay Özkan uyarıyor; diyor ki: “Böyle bir cehenneme niçin Türk askerleri sürülüyor? Yarın, Taliban ve El Kaide üyelerinin eline bir Türk askeri geçerse onların da verecekleri ceza böyle bir cezadır.”

Bu cehennem uygulamasına nasıl seyirci kalınabilir... Amerikan, İngiliz, Alman ve diğerleri kaçıyorlar ve Türk askerini Afgan’ın şeriat nedeniyle geri kalmış bu işkenceci insanların önüne sürüyorlar.

Tanrı, cehenneminde günahkar insanlara demir topuzlar, demir halkalarla işkence uygularsa; onun kulları olan Afganlılar Tanrı’yı öykünürlerse çok mu?

Gerek Talibanlar, gerek Taliban olmayan Afganlılar ellerine geçirdiklerine bu işkenceleri uygularken nereden esinleniyorlar acaba?

Bu yazı Milliyet’te yayınlandıktan sona 5 ay geçti. Ne şeriatçı medyada ne de şeriatçı olmayan medyada bu konu ile ilgilenen bir kişi çıkmadı... Bu duyarsızlık da şark toplumlarına özgü bir nitelik olsa gerektir...

Av. Hayri Balta, 18.8.2002

44. RİDDET, İRTİDAT VE MÜRTEDE...

Riddet ve irtidat kelimelerinin anlamı İslam dinini terk etmektir. Mürted’in kelime anlamı ise İslam’ı terk eden manasınadır. Kuran’a göre, İslam’ı terk eden cehenneme gidecek ve orada ebedi olarak kalacaktır. Bakara 217 ayetin son satırlarında bu açıkça ifade edilmiştir.

Bakara / 217. Sana haram ayı, yani onda savaşmayı soruyorlar. De ki: O ayda savaşmak büyük bir günahdır. (İnsanları) Allah yolundan çevirmek, Allah’ı inkâr etmek, Mes-cid-i Haram’ın ziyaretine mâni olmak ve halkını oradan karmak ise Allah katında daha büyük günahdır. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahdır. Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler. Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahrette de boşa gider. Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı kalırlar.

Nahl / 106. Kim iman ettikten sonra Allah’ı inkâr ederse

-kalbi iman ile dolu olduğu halde (inkâra) zorlanan başka-fakat kim kalbini kâfirliğe açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlaradır; onlar için büyük bir azap vardır.

Her fırsatta İslam dininin hoşgörü dini olduğunu vurgulamayı kendine vazife edinen din ulemalarımız, her nedense bu ayetleri görmezden gelirler. Ali İmran / 90. İnanıktan sonra kâfirliğe sapıp sonra inkârcılıkta daha da ileri gidenlerin tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, sapıkların ta kendisidirler.

Allah Nisa 137 ayete göre bağışlayan olmadığı ve salt İslam'ı terk ettiler diye onları doğru yola iletmediği gibi,

Nisa / 137. İman edip sonra inkâr edenleri, sonra yine iman edip tekrar inkâr edenleri, sonra da inkârlarını arttıranları Allah ne bağışlayacak, ne de onları doğru yola iletecektir.

Dinden dönenler biraz da, şeytanın suçu gibidir ve Allah onları şeytanla baş başa bırakmıştır.

Muhammed / 25. Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir.

İslam'ın genel anlayışında ise, dinini değiştirmenin cezası ölümdür. Bu hadislerde açık şekilde belirtilen konulardan biridir.

Resulullah (SAV) şöyle buyurdu: “Kim dinini değiştirirse onu öldürün. Buhari, Cihad ve's-Seyr, 2794 1585 Zeyd İbni Eslem (radıyallahu anh) anlatıyor: Resulullah (SAV) buyurdular ki, Dinini değiştirenin boynunu vurun.

İmam Malik, bu hadisi Muvatta'da (Akdiye 15- 2736) kaydeder ve hadis hakkında şu açıklamayı sunar: Bu hadisin manası şudur, herkim İslam'dan bırakarak zındıklık ve benzeri bir dine girecek olursa kendisine galebe alındığı taktirde öldürülür. Öyle birine tevbe teklif edilmez. Zira gerçekten tevbe edip etmediği bilinemez. Çünkü bunlar (galebeden önce) küfürlerini gizleyip, Müslüman olduklarını iddia ediyorlardı. Ben böylelerinin küfrü, delille sübut bulduğu taktirde, tevbe etmeye çağrılmalarını uygun bulmam, (tevbe etse de kabul edilmemeli) Devamla der ki, “Bizim nezdimizde esas olan şudur: Bir kimse irtidat ederse tevbeye çağrılır, (kendisine galebe çalınmazdan önce) tövbe ederse hayati

bağışlanır, aksi taktirde öldürülür.

İmam Malik devamla der ki, Resulullah, Dinini terk edenı öldürün hadisinin manası: Kim İslam'dan çıkıp başka dine geçerse demektir. İslam'dan başka bir dinden çıkarak bir diğeri dine geçerse demek değildir. Sözelimi, Yahudiliği terk ederek Hıristiyanlığa veya Mecusiliğe geçen kastedilmemiştir. Bundan dolayı, ehl-i zimme'den herhangi biri böyle bir din değiştirilmesi yapacak olsa ne tevbeyle çağrılır, ne de öldürülür.

İrtidad, büyük günahlardandır. Kişinin bütün hayır amellerini sevabını yok eder. Hadisi açıklayan İmam Malik, esas itibariyle zındık oldukları halde Müslüman görünen kimselerin irtidad etmeleri halinde, yakalanınca tövbesine güvenilmeyeceği kanaatinde dir. Bu sebeple Malik'e göre onlara tövbe teklif edilmez, tövbe kar olup, İslam'a geldiklerini beyan etseler bile bu tövbe onlardan kabul edilmez. İmam Şafi tövbelerinin makbul olduğuna hükmeder. Ebu Hanife'nin onlar hakkında iki ayrı görüşü olmuştur.

Zındık, Kamus'da, Ahret'e veya Rububiyet'e inanmayan veya küfrünü gizleyerek iman izhar eden kimse diye açıklanır. (Kütüb-i Sitte Cilt/6 Sayfa 189)

İbni Abbas'ın, kadın mürtet de öldürülür sözü delil getirilerek Hanefilerin hükmüne itiraz edilmiş ve ilaveten Ebu Bekir'in hilafeti sırasında irtidad etmiş olan bir kadını, henüz pek çok sahabe hayatta iken öldürttüğü, kimsenin buna itiraz etmediği gösterilmiştir.

Hız. Muaz Yemen'e giderken Resulullah kendisine bu mevzu ile alakalı olarak şunu söylemiştir: İslam'dan herhangi biri vazgeçecek olursa, onu tekrar davet et, dönerse ne ala, dönmezse boynunu vur. Herhangi bir kadın İslam'dan irtidad edecek olursa, onu da geri çağır, dönerse ne ala, dönmezse boynunu vur.

Zürkani, "Kaydedilen bu muaz hadisi, sadedinde olduğumuz ihtilafta nasdır, hükmüne uyulması gerekir" der.

Buhari ve başka bir kısım kaynaklarda rivayet edilen bir kısım da konumuza şık tutar. İkrime'nin rivayetine göre, Hız. Ali'ye bir kısım Zındık getirilmişti. O bunları yaktırdı. Haber İbni Abbas'a ulaşıncaya, Onun yerinde ben olsaydım yaktırmazdım. Çünkü Hız. Peygamber'in yasağı var, Allah'ın

azabı ile azab vermeyin. Fakat öldürtürdüm zira efendimiz, kim dinini değiştirirse öldürün, diye emrediyor. (Kütüb-i Sitte Cilt/6 Sayfa 190)

Muhammed'in İrtidat Üzerine Öldür Emirleri

İbni Abbas (ra) anlatıyor, Abdullah ibni Sad ibni Ebi's Sarh, Hz. Peygamber'e katiplik yapıyordu. Şeytan ayağını kaydırды, adam irtidat ederek kafirlere sığındı. Resulullah, Fetih günü onun öldürülmesini emretti, ancak Hz. Osman onu himayesi altına aldı. Resulullah da bu himayeyi tanıdı. (Ebu Davud, Hudud 1-4358, Nesai, Tahrimu'd-Dem 15, (7-107)

Her ne kadar Bakara 256'da dinde zorlama yoktur ifadesi varsa da bu ifade, İslam'ın şartlarını yerine getirmede zorlama yoktur manasınadır. Bakara 217 'nin son satırındaki ifadeler bu düşünceyi kanıtlar.

45. DEMEK Kİ SORUN NEYMIŞ?/SORUN: BİLGİSİZLİKMIŞ...

Yanarım yanarım da dolandırılanlar arasında:

"Hakim, avukat ve öğretmenlerin de bulunduğu" yanarım.

Eğitim, şeriatçı bir eğitim olsaydı anlarım...

Fakat laik bir eğitimde bunlar nasıl yetişmiş şaşarım...

Cennet'te mülkiyet ilişkisi mi olur?

Nerde bir mülkiyet ilişkisi var;

Orada, Cehennem (Huzursuzluk) bulunur.

Bu olaya en güzel yanıtı Malî Müşavir Selim Baycanlı veriyor...

Tam anlamıyla güzel bir kinaye yapıyor...

"Haa bu para veren vatandaşlar arasında ölüp de cennete gidemeyen olursa eyvallah, o zaman bi pislik var demektir..."

Olayda dolandırıcılık olup olmadığını anlamak için bekleyip görmek gerektir!" diyor.

Tam bu sırada Ömer Hayyam'ın şu şiiri akla geliyor:

Cennet Cehennem
Dünya dediğin bir bakışımızdır bizim;
Ceyhun nehri kanlı gözyaşımızdır bizim;
Cehennem, boşuna dert çektiğimiz günler,
Cennetse gün ettiğimiz günlerdir bizim.

Seksen yıllık laik eğitimle Cennet Cehennem
öğretilenmişse,
Yazıklar olsun Cumhuriyeti kuranlarının emeklerine...

Av. Hayri Balta, 9.3.2012

+

Bu girişten sonra
Bakalım aşağıda yazılanlara

+

'Cennet vaadi ile siyasi dolandırıcılık!'

"Ne diyordu bu ülkenin Başbakanı? Necip Fazıl'ın
ağzından da olsa, 'Dininin, dilinin, beyninin, ilminin, ırzının,
kininin, evinin, kalbinin davacısı bir gençlik' ten bahsediyordu
değil mi?

İşte dinin davacısı olduğunu zanneden ama dinini hiç
bilmeyenlerin durumu ortada.

Üstelik, Bursa'da başka bir olayda da kendisini
'Peygamber soyundan geliyorum' diyerek tanıtan ve bu
yolla vatandaşları 1 milyon 200 bin lira dolandırdığı iddia
edilen bir kadın ile 11 akrabası yakalanmıştı.

Yine Bursa'da kendisini sözde bir cemaatin piri olarak
tanıtıp, dergaha gelenlere cennete gideceklerini vaat
ederek akıl almaz cinsel sapkınlıklar yaptığı iddia edilen kişi
de yargılanıyor." (Aslan Bulut)

Cennetten tapu vaadiyle vurgun yapan çete çökertildi

Vatandaşları cennetten yer vereceklerini söyleyerek
dolandırdığı öne sürülen 3'ü kadın 6 kişi gözaltına alındı.
Örgütün lideri olduğu öne sürülen E.K.'nın önceki hayatında
Veysel Karani olduğunu söyleyerek, aralarında hakim, avukat
ve öğretmenlerin de bulunduğu 11 vatandaşı «Cennetten
size yer vereceğiz» vaadiyle 5-6 milyon dolandırdığı öne
sürüldü.

Nahide İncesular Avukat:

Benim anlamadığını nokta, cennetten arsa alıp ne yapacaklar? Yani bildiğim kadarıyla orada millete altından köşkler, zümrütten saraylar falan veriliyor zaten.

Boş arsa alıp sonra kendi kafalarına göre toplu konut mu dikmeyi planlıyorlar? “

Selim Baycanlı Malî Müşavir:

“Olayda bir dolandırıcılık olduğunu söylemek için henüz çok erken bence. Haa bu para veren vatandaşlar arasında ölüp de cennete gidemeyen olursa eyvallah, o zaman bi pislik var demektir... Bekleyip görmek lazım...”

(Aydınlık Gazetesi, 8 Mart 2012)

46. İSLAMÎ AKIL, İSLAMÎ BİLİM/GİDİŞ İLİMLİ İSLAM'DIR GÜLÜM...

Rota değiştiren yazar,
İnanılmaz şeyler yazar.

İşletilen akılı getirmekte gündeme,
İşletilen akıl zarar verir hurafeler sistemine...

Bir zamanlar Gazali ile Atatürk'ü eşdeğer görülüyor.
Şimdi Gazali dışlanıyor; Atatürk daha da yüceltiliyor.

Hurafe hamallarına da şöyle sesleniyor:
“Bu İslami bilim, İslami akıl da nerden çıktı?” diyor.

İslamî akıl, İslamî bilim demek:
Olur: Kuran ve Hadis ilmine göre yön çizmek...
Böyle olunca eller giderken aya,
Bize düşer izlemek...

Şimdi bakalım ne yazmış ilahiyatçı Yaşar Nuri Hoca,
Yaşar Nuri Hoca'da, akılcılığa ve gerçeğe doğru gitmekte
rota.

Av. Eren Bilge,
14.3.2012

47. İSLAM'LA DEMOKRASİ İMKANSIZ!..

Türkiye AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) üyesi de olan Maldener, Türkiye'nin AB üyesi olmasının tam bir hayal olduğunu, bu hayali de Türklerin gerçek görüp kandiğini kaydetti...

Demokrasi, kültür ve din farklılığı yüzünden Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkıldığının bir kez daha altını çizen Barry Maldener daha sonra şunları kaydetti:

Türkiye Gazze'deki teröristleri destekliyor.

Türkiye İran Devlet Başkanı Mahmud Ahmedinejad'ın en yakın dostu.

Türkiye bu şartlar altında Avrupa ile sağlıklı ilişkiler geliştiremez.

Bir kere şunu görmemiz gerekiyor. İslam ile demokrasinin bir arada yaşaması imkansız.

Tüm İslam ülkeleri geri kalmış. Bir tane gelişmiş İslam ülkesi yok.

İslam'da devlet yönetimi günlük yaşam birbirinden ayrılmıyor. Hepsi içice karışmış.

İslam ülkesiyseniz şeriat yönetimine geçmek zorundasınız.

Seküler laik devlet yapısı imkansız. Zaten geri kalmanın en önemli sebebi bu.

Hıristiyanlıkta ise İslam'ın tam tersi din devlet işleri birbirinden ayrılmış durumda. Gelişme bunun için oluyor.

Hıristiyan ülkelerde bilim akılcılık ön planda. Din ile devlet işleri ayrı. İslam' da böyle değil.

Bu açıdan İslam ülkelerinin sonu şeriat. Türkiye'nin de sonu şeriat ile yönetim. Bundan kaçması imkansız. Ama bugün ama yarın."

48. TURAN DURSUN'DAN...

Sivas Olayları, (02 Temmuz 1993) boşuna olmadı.. İslamiyet'i yarmak ve "kafir"leri ortadan kaldırarak sevap işlemek isteyen dinciler, 35 kişiyi diri diri yakarak, 2 kişiyi de silahla vurarak katlettiler. Dünya'da din adına işlenen cinayet ve çatışmaların çoğunun İslamiyet için yapılması

bir rastlantı mı? Yoksa, İslamiyet, şiddet içeren bir din mi? İslamiyet'in bir şiddet ve terör dini olduğu anlaşılmaktadır.

Turan Dursun'un Din Bu adlı kitabından:

Kafirler, nerede bulunsa yakalanmalı, öldürülmeliydi. Bozguncular ya boyunlarından vurularak öldürülmeli, ya asılmalı, ya ellerinden ayaklarından çapraz kesilmeli, ya da sürülmeliydiler. Hıristiyan ve Yahudiler ile dost olunmamalıydı. Şeyhülislam fetvalarına göre, Alevilerin kanları helaldi. Peygamberin dört halifesinden üçü, Müslümanların bıçakları ile can vermişti. Şeriatın insanlara vaat ettiği barış buydu.

Olay öğrenilir. Medine'ye, Peygamber'e haber verilir. Peygamber öfkelenmiştir. Adamların yakalanmaları için buyruk verir. Hepsini yakalanır. Suçluları, Hz. Muhammed'in huzuruna getirirler. Peygamber'in kararı kesindir: "Elleri, ayakları çapraz olarak kesilsin. Gözleri oyulup çıkarılsın.."

Emir uygulanır. Suçluların, elleri, ayakları çapraz olarak kesilir. Gözleri oyulur. Medine dışında, güneşin altında ateş gibi yandığı için "Harre" adi verilen yere götürülürler. Suçlular su isterler, su verilmez. "Taşları kemirirler", "ağızlarıyla, dişleriyle toprağı kazarlar." Ölünceye kadar öyle bırakılırlar. (Buhari, Zekat/68, Cihad/52; Tecrit/Vudu, hadis 172; Müslim, Kesame/9-14, hadis 1671; Ebu Davud, Hudud 3, hadis 4364-4371; Tirmizi, Ebvabu't-Tahare/55, hadis 72-73; Nesei, Tahrimü'd-Dem/7; Ibn Mace , Hudud/20, hadis 2578-2579. Buhari, bu hadise yedi yerde ve dokuz yolla, Ebu Davud bir yerde beş yolla, Nesei bir yerde dört yolla gönderme yapmıştır.)

Nedir suçları bu adamların ve öncelikle kimdi bunlar? Ukl veya Ureyna kabilelerindendirler. Peygambere gelmiş, Müslüman olduklarını bildirmişlerdir. Renkleri sarıdır, hastadırlar. Peygamber, önce bütün sevecenliğiyle deve sütü ve "deve sidiği" içirerek onları iyileştirir. Havadar bir yere gitmek isterler. Peygamber bir deve sürüsü verir ve yanlarına bir çoban katar. "Herifler" çobanı öldürür ve Peygamber'in deve sürüsünü alır götürürler. "Peygamber, işkenceye karşı olduğu halde, bu olayda nasıl olmuştur da, işkenceyle öldürülmelerini emretmiştir?"

Bu soru, hadis kaynaklarında tartışılır. Kimileri, bu

infazı “işkenceyi yasaklamadan önce uygulattığını “ öne sürerler. Kimisi, uygulamanın bir “kıyas” olduğunu belirtir. Çünkü, suçlular da Peygamber’in çobanına aynı işkenceyi yapmışlardır. Hakim görüş ise, Peygamber’in Maide suresinin 33.ayetini yerine getirdiği, yani Allah’ın buyruğuna göre hüküm verdiği yönündedir.

Yeryüzünde bozgunculuk yapanlar, ölümlerden ölüm beğenmelidirler. Maide suresinin 33.ayetinde su buyruk verilmiştir: “Allah ve resulüyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapmaya çalışanların cezası, ya boyunları vurularak öldürülmeleri, ya asılmaları, ya ellerinin ayaklarının çapraz kesilmeleri ya da buldukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada çekecekleri rezilliktir. Ahrette ise, onlara daha büyük azap hazırlanmıştır.”

Kanlarınızı ve mallarınızı kurtarmak istiyorsanız: Peygamber diyor ki: “Onlar, Allah’tan başka Allah olmadığına, Muhammed’in onun kulu ve elçisi olduğuna inanıncaya, bizim kıblemize dönünceye, kestiklerimizi yiyinceye, ve namazımızı kılıncaya ve zekatlarını verinceye kadar, insanlarla öldürülmem (mukatele) emroldu. İnsanlar, bunları yerine getirdikleri zaman, benden kanlarını ve mallarını kurtarmış olurlar. (Buhari, Selat/28; Tecrid, hadis 24; Ebu Davud, Cihad/104, hadis 2641; Müslim, İman/32, hadis 20,22) (Ayrıca bu konuda K. 9/29 ayetine bakabilirsiniz. HB)

Şirin Tekin, henüz 17 yaşındaydı. Çevresinde çok sevilen bir gençti. Öğrencilerin demokratik haklarından söz ederdi. Oruç tutmuyordu. O gün, 3 Mayıs 1987, Van 100.Yıl Üniversitesi’nin karşısındaki kahvede oturuyordu. “İslam’ın bekçileriyiz,” diyorlardı. Kendilerine “mukatele” emrolduğuna inanıyorlardı. Rektör de “Onlar İslam adına dövüşürler,” dememiş miydi? Şirin Tekin, “kanını” saldırganlardan kurtaramamıştı.

Yaptığınız alışverişe sevinin: “Allah şüphesiz, Allah yolunda savaşıp öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını -Tevrat, İncil ve Kur’an’da söz verilmiş bir hak olarak- cennet karşılığında satın almıştır. Verdiği sözü, Allah’tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse, yaptığınız alışverişe sevinin! Bu, basaridir”. (Tevbe Suresi,111) Kafir öldüren Müslüman’a cennet müjdelenmiştir.

Suçu eleştirmekti.

Eşref Oğlu Ka'b, genç bir sairdi. Peygamberi ve ona inanları eleştiriyordu. Peygamber bir gün arkadaşlarına sordu: "Bu adamı öldürebilmek kimse var mı?"

Mesleme Oğlu Muhammed, ortaya atıldı: "Ben varım."

Eşref Oğlu Ka'b, nasıl öldürülecekti? Planlar yapıldı. Hadis kitaplarının yazdığına göre, "yalan"lar uyduruldu, "tuzak" hazırlandı. Bir gece, kalesinde bulunan sairin kafası kesilerek plan sonuçlandırıldı. Ve, kesik baş, peygambere götürüldü. (Buhari, Cihad/15/1, Rehn/3, Tecrid, hadis 1578; Müslim, Cihad/119, hadis 1801; Ebu Davud, Cihad/169, hadis 2768)

Kadınlar ve çocuklar onlardansa, kimler öldürülebilirdi? "Eli silah tutan tüm erkekler öldürülebilirdi." Henüz, aklını, bellerini yitirmemiş olan yaşlılar da öldürülebilirdi. Ama, deliler öldürülemezdi. Bu hükmün de istisnası vardı. Eğer, deli savaşırdı durumdaysa, zenginse, ya da hükümdarlık makamındaysa öldürülürdü. Peygamber, şöyle emretmişti: "Müşriklerin yaşlılarını öldürün de çocuklarını bırakın!" (Ebu Davud, Cihad/121, hadis 2670; Tirmizi, Siyer/29, hadis 1583.)

Bu emir, Kureyza Yahudilerinin öldürülmesi sırasında verilmişti. Çocukların bırakılması isteniyordu. Çünkü onlar ele geçirilmiş değerli ganimetlerdi, köle yapılacaklardı. Bu katliamda, Peygamber'e dil uzattığı için bir kadın da öldürüldü.

Gene, gece baskınlarında, kafirler toptan kılıçtan geçirilirken, evler yakılıp yıkılırken, öldürülenler arasında kadınlar ve çocuklar da bulunuyordu. Bunun üzerine, Peygamber'e arkadaşlarından biri söyle sordu: "Ya Resulallah! Evlere yapılan gece baskınlarında, müşriklerin kadınları, çocukları da öldürülüyor, ne dersin?"

"Onlar da öbürlerindedir. (Kadın ve çocuklar da onlardandır. (Bkz.Ebu Davud, Cihad/102, hadis 2638; Cihad/121, hadis 2672; İbn Mace, Cihad, hadis 2840; Ahmet İbn Hanbel, 4/46; Tirmizi, Siyer/19, hadis 1570)

Ya "bizden" olan kadınlar, Müslüman annelerimiz, eşlerimiz, kız kardeşlerimiz, arkadaşlarımız?

Onlar erkeklerin yönetimine boyun eğmeliydiler. Eğer,

uslu davranmazlarsa, “Öğüt verin, yataklarından ayrılın, yine de yola gelmezlerse, onları dövün” diyordu kutsal kitap (Nisa suresi,34). Müslüman kadının kısmeti de, şiddet idi.

Ateşte yakmak Allah’a ait ama...

Peygamber, ateşe atarak öldürmeyi doğru bulmuyordu. Hz. Muhammed, bir gün Muhammed’in oğlu Hamza’yı çağırır. O’nu bir savaş birliğinin başına komutan olarak atar ve şu buyruğu verir: “Falan kişiyi bulursanız, ateşe atıp yakın!”

Hamza, birliğiyle yola çıkmak üzeredir. O sırada Peygamber, Hamza’yı çağırır: “Falancayı bulursanız ateşte yakın, dedim. Ama, önce öldürün, sonra yakın. Çünkü, ateşte yakma cezasını, yalnızca ateşi yaratan verebilir.(Ebu Davud, Cihad/122, hadis 2673)

Ebu Hureyre anlatıyor. Bir gün, peygamber bizi, bir savaş birliği olarak düşmana gönderiyordu. O sırada, Kureys’ten iki kişinin adlarını vererek söyle dedi: “Bunları yakaladığınızda ateşe atın, ikisini de!..”

Peygamber, bir süre sonra dönüp emrini söyle düzeltti: “Size, onları bulursanız, ikisini de yakın, dedim, ama yakmayın. Çünkü, ateşte yakma cezasını yalnızca Allah verir. Siz bu iki kişiyi yakalayıp öldürün yalnızca. (Buhari, Cihad/107, 149; Ebu Davud, Cihad/122, hadis 2674; Tirmizi, Siyer/20, hadis 1571)

Peygamberin tutumu buydu ama, onu izleyen halifeleri, Allah’a mahsus olan ateşe atma cezasını pekala uygulayabilmişlerdi. Hatta bunu yaparken, icazeti peygamber’den aldıklarını bile söylemişlerdi.

Ebu Bekir, Peygamber’in ölümünden sonra baş gösteren dinden dönme (“ridde”) olayları sırasında, komutanlarına su talimatı vermişti: “Daha da direnirlerse, demirle dağılayın, ateşte yakın!” (Taberi, Tarih, 1/1881-1885; Leoni Gaetani, İslam Tarihi, çev.Hüseyin Cahid, İstanbul,1926,8/276) Ve bu talimat uygulanmıştı.

Halid Ibn’ül-Velid, savaş sırasında “ateş çukurları” açtırmış, yaktığı ateşin içine, birçok kimseyi diri diri atıtırıp yaktırmıştı. Kadın da vardı bunların içinde. Bir tutsak kadına, Müslüman olması önerilir, kabul etmez. Bunun üzerine, ateşe atılacağı söylenir. Kadın, “Hoş geldin ölüm! Yazık ki başka kurtuluş yolum yok, o yüzden kendimi atıyorum

ateşe.” anlamındaki şiirini okuyarak, kendini ateşe atar. (Ibis, Yaprak, 28-34; Cetani, Yaprak, 8/306)

Ebubekir’e, “ateşte diri diri yakma Fezası”nı nasıl verdiği sorulduğunda, Halife, Peygamber’in bu tür cezaya izin verdiğini söyler.

İnsanları, inançlarını bırakmıyorlar diye, “ateş çukuru”na atırıp yakanlardan birinin de Ali olduğu aktarılır. Buhari’nin de yer verdiği bir hadiste, Ali’nin “bir topluluğu ateşe atırıp yaktırdığı” İbn Abbas’a söylendiğinde, İbn Abbas’ın söyle dediği belirtilir: “Ben olsaydım bunu yapmazdım. Çünkü, Peygamber, ‘Tanrı’nın verdiği biçimde ceza vermeyin!’ demişti. Ben olsaydım, öldürürdüm yalnızca.”(Buhari, Cihad/149; Tecrid, hadis 1264; Nesei, Tahrimu’d-Dem/14)

Evlerini, ağaçlarını yakın

Peygamber’in döneminde, “gece baskınları” düzenlenirdi. Peygamber’in emriyle, “Öldür, öldür!” şiarları haykırılırdı. Sonra da yağmaya girişilirdi. (Ebu Davud, Cihad/102, hadis 2368; İbn Mace, Cihad/30, hadis 2840)

Filistin’de, “Übna” (sonraları Yübna denmiştir) denen bir yere Peygamber bir baskın düzenlemiştir. Baskını yapacaklara da su buyruğu veriyordu: “Sabahleyin, Übna’ya (ansızın) baskın yap ve orayı yak!” Ve, Übna köyü yakılıyordu. İçindekilerle birlikte. (Ebu Davud, Cihad/91, hadis 2616, c.3, s.88, ayrıca, s.124’deki 2 nolu not; İbn Mace, Cihad/31, hadis no: 2843, c.2, s.948)

Düşmanın bulunduğu yerdeki ağaçlar, ürünler ya yakılır, ya da kesilirdi. Peygamber, Benu Nadir kabilesinin hurmalıklarını yaktırmıştı, ayrıca kestirmişti.

Haşr Suresi’nin 5 ayetinde bu olaya kısaca değiniliyordu. “İnkarcı kitap ehlinin yurtlarında hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları kesmeyip gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız, Allah’ın izniyledir. Allah, yoldan çıkanları böylece rezilliğe uğratar.”

Bu ayette geçmeyen “yakma olayı, hadislerde yer alıyor. (Buhari, Cihad/154, Hars/6, Megazi/14, Tesir/59/2, Tecrid, hadis 1576; Müslim, Cihad 29-31, hadis 1746; Ebu Davud, Cihad/91, hadis 2615; Tirmizi, Siyer/4, hadis 1552; İbn Mace, Cihad/31, hadis 2845; Darimi, Siyer/22; Ahmed İbn Hanbel, 2/8,52,80.)

İslam hukukunda, cihad sırasında, düşman kesimindeki yaş ağaçların kesilebileceği, kesilmeden yakılabileceği hükme bağlanmıştı. (Damad, c.1,s.496.)

Hz. Ömer'in kılıcından kurtulamayan ise, insanlığın büyük bir kültür hazinesi, İskenderiye Kütüphanesiydi.

Kıyas size farz kilindi

Bakara Suresi, 178. Ayet: "Ey inananlar, öldürmede kıyas size farz kilindi. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın."

Nahl Suresi, 126.ayet: " Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyile azap edin."

Kuran bir ikaz (uyari) kitabidir: (Allah sevgisine az yer verir.) Enam Suresi, 19.ayet: "Bu Kuran, sizi ve ulaşılabilecek herkesi uyarmak için vahyoldu."

Araf Suresi, 1.ayet: "Bu kitap sana korkutman, insanları da öğütlemen için indirilmiştir."

Müdesir Suresi, 1 ve 2. Ayetler:" Ey örtüsüne sarınmış kimse, kalk ve ikaz et."

49. BASINDA ŞİDDET HABERLERİ...

İslamcı terör örgütleri tarafından suikasta uğrayan fikir adamları ve yazarları hepimiz tanıyoruz. Turan Dursun başta olmak üzere yazar ve fikir adamları susturulmak istendi. Değerli gazeteci ve yazar Uğur Mumcu'nun, İran destekli bir İslamcı örgüt olan Selamcılar tarafından öldürüldüğü belirlendi ve katilleri cinayetten 7 yıl sonra Mayıs 2000'de yakalandı.

Günümüzde de başta Hizbullah olmak üzere çeşitli İslamcı terör örgütleri insanları kaçırıyor ve öldürüyor.. Nitekim, 19.01.2000 günü, Hizbullah'ın kaçırdıktan sonra işkence ederek öldürdüğü 10 kişinin toplu mezarı İstanbul'un Üsküdar ilçesinde bulundu. Ayrıca, Ankara, Konya ve Tarsus ta da İslamcı terör örgütü tarafından işkence ve boğularak öldürülen kişilerin toplu mezarları bulunuyor.. Hizbullah, 24 Ocak 2001 günü, Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okkan ve 5 polis memurunu alçakça pusuya düşürüp katletti.

Hizbullah örgütünün, Mısır'da kurulu Müslüman Kardeşler örgütü ile bağlantısı olması ihtimalinden yine alçakça bir bombalı suikast sonucu katledilen yazar Uğur

Mumcu söz ediyordu..

Türkiye’de son yıllarda yaşanan en vahşi İslamî şiddet uygulaması, hatırlanacağı üzere 2 Temmuz 1993 günü Sivas’ta görüldü. Sivas’taki Madımak Otel’ine Aziz Nesin’in düşüncü ve davranışları bahane edilerek saldırıldı ve 35 kişi diri diri yakılarak, 2 kişi de ateşli silah ile vurularak, toplam 37 kişi katledildi.

Iran ve Bangladeş gibi İslam şeriatı ile yönetilen ülkelerde, İslamiyet’e aykırı düşüncelerini açıklayan Salman Rüşdi ve Teslime Nesrin gibi yazarları ölüme mahkum eden “fetva”lar çıkarılıyor.

Türkiye’de de, Hizbullah adlı İslamcı örgüte bir zamanlar hizmet etmiş İslamcı bir kadın yazar olan Konca Kuriş, İslamiyet’in gerçeklerini zamanla görmeye başladı ve İslam şeriatına yönelik eleştirileri ile “Müslüman kadınlara kötü örnek” olduğundan, 1998 yılının yaz aylarında kaçırıldı ve 22.01.2000 tarihinde Konya’da İslamcı terör örgütü Hizbullah’ın toplu mezar olarak kullandığı evlerden birinin bodrum katında cesedi bulundu. Konca Kuriş’in, Hizbullah tarafından önce işkence edilerek sonra da boğularak öldürüldüğü anlaşıldı.

11 Eylül 2001 tarihinde de Amerika Birleşik Devletleri’nin dünyaca meşhur New York kentindeki WTC (Dünya Ticaret Merkezi) binalarına kaçırdıkları iki adet yolcu uçağı ile vahşice intihar saldırısı yapan Müslüman teröristler ile, yine aynı gün kaçırdıkları diğer iki adet yolcu uçağının birisini ABD Savunma Bakanlığı’na yine vahşice intihar dalışı yapmakta kullanan, diğerini hedefe varamadan içindeki yolcularla düşüren Müslüman teröristler, “İslami terör”ün ne olduğunu bütün dünyanın görmesini sağladılar. Bu Müslüman teröristler, Allah yolunda bu intihar eylemiyle cennete gideceklerine inanarak binlerce kişiyi öldürdüler.

Pakistan’da 2002 yılının Ocak ayında aşırı İslamcı bir örgüt tarafından kaçırılan The Wall Street Journal gazetesinin muhabiri Daniel Pearl, boğazı kesilerek öldürüldü. Bu vahşi cinayet videoya çekildi ve dehşet görüntülerinin yer aldığı kaset Pakistanlı bir gazeteciye gönderildi. Video kasette, 23 Ocak’ta Pakistan’da kaçırılan Pearl’ün, birisiyle konuştuğu sırada, arkasından yaklaşan bir başkası tarafından boğazı

bıçakla kesilerek öldürüldüğü görüldü. Pearl, son söz olarak, kendisinin ve babasının Musevi olduklarını söylüyordu.

Şubat 2002'de Hindistan'ın batısında bulunan ve Müslüman nüfusun yoğun olduğu Gucarat eyaletinde Hintli eylemcileri taşıyan bir trenin yakılması sonucu 56 kişi öldü.

Yine Pakistan'da 2002 yılı Mart ayında İslamabat'ta bir uluslararası Protestan kilisesine bombalı saldırı düzenlendi. İki kişinin 6 adet bomba attığı saldırıda 2'si Amerikan vatandaşı 4 kişi öldü, aralarında Amerikalıların da bulunduğu 45 kişi yaralandı.

Terörün dini olmaz diyenlerin kulakları çınlasın.. İslami terör merkezlerinden birisi olan cami:

Nazi üssünden radikal İslam'a - Hürriyet 13.07.2005

Amerikan Wall Street Journal Gazetesi, ilk planlarını Nazilerin yaptığı, soğuk savaş yıllarında komünizme karşı CIA ve MI6 gibi gizli servislere hizmet eden Münih İslam Merkezi'nin nasıl bir terör üssüne dönüştüğünü yazdı. Gazeteye göre Mısır kaynaklı Müslüman Kardeşlerin etkisi altına giren cami radikal İslam'ın Avrupa'ya kök salmasını sağladı.

İLK planlarını Nazilerin yaptığı, soğuk savaş döneminde de gizli servislerin hakimiyet savaşı verdiği Almanya'nın ünlü Münih Camisi'nin, şimdi aşırı dinci teröristlerin üssü olduğu iddia edildi. Amerikan Wall Street Journal gazetesi, El Kaide saldırılarını gerçekleştiren teröristlerin bir çoğunun Alman İslam Konseyi denetimindeki camiden geçtiğine dikkat çekerek, terörün finansörlüğünü de yine cami ile özdeşleşen İslam Konseyi'nin sağladığını yazdı.

Gazetenin araştırmasına göre, geçmişte Nazilere kadar dayanan camiye önce Türk kültürü araştırmacısı bir Alman profesör, ardından eski Nazi SS subayı Türk imam, daha sonra Mısır merkezli Müslüman Kardeşler örgütünün ideologu ve son olarak da El Kaide'ye maddi destek sağlamak suçuyla hakkında soruşturma açılan bir banker kontrol etti.

İkinci Dünya Savaşı sırasında 5 milyon Sovyet esir içindeki bir milyona yakın Müslüman Türkü, kendi saflarına katan Alman ordusu, Türkoloji profesörü Gerhard von Mende'nin tavsiyesiyle Türki cumhuriyetler kökenli askerleri Münih'te

üstlendirdi. Savaş sonrasında yine Profesör Mende'nin önderliğinde Münih'te Sovyet kökenli Müslümanlara ev sahipliği yapacak bir cami inşaatı planları yapıldı.

Amerikan gizli servisi CIA ve İngiliz Gizli Servisi MI-6 soğuk savaş yıllarında Münih'te cami inşaatı konseyi etrafında toplanan eski Müslüman Nazi askerlerini komünizmle mücadele operasyonlarında kullandı. 1957 yılında cami inşaat konseyine CIA için çalışan Kafkasya kökenli İbrahim Gocaoğlu ve ardından da yine CIA için çalışan Nazi ordusunun eski imamı Özbek asıllı Nurettin Nakibhoca Namangani liderlik yaptı.

1973 yılında ise, inşaatı tamamlanan cami ve örgüt üyelerinin liderliğini, Müslüman Kardeşler örgütünün kurucusu Hasan el-Banna'nın damadı Said Ramazan üstlendi. CIA için çalıştığı ileri sürülen Ramazan, inşaat tamamlandıktan sonra Alman İslam Konseyi adını alan örgütü Müslüman Kardeşler'in 'fiili diplomatik misyonu' haline getirdi.

11 Eylül saldırılarına katılan teröristlerden 4'ünün Münih Camii ve Alman İslam Konseyi bağlantıları ortaya çıkınca, ABD o dönemde cami yöneticisi Galib Himmet'in malvarlığını dondurdu.

İslami Terör'ün son yıllardaki saldırıları:

11 Eylül saldırılarıyla adını tüm dünyaya duyuran Usame Bin Ladin'in lideri olduğu El Kaide terör örgütünün eylemleri 1993 yılında başladı. Müslüman teröristler cihad için şu saldırıları yaptılar:

1993 26 Şubat - ABD: New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ne yönelik bombalı saldırıda 6 kişi öldü, 1000 kadar kişi yaralandı.

1995 13 Kasım- SUUDİ ARABİSTAN: Başkent Riyad'daki Ulusal Suudi Muhafız binası önünde bomba yüklü araç havaya uçtu, 5 ABD'li asker, 2 Hintli asker öldü.

1996 25 Haziran- SUUDİ ARABİSTAN: Dahran yakınlarından Hobar Amerikan Üssü girişinde bomba yüklü kamyonla düzenlenen saldırıda tamamı ABD'li 19 asker öldü, 386 kişi yaralandı.

1998 7 Ağustos- KENYA-TANZANYA: Nairobi ve Darüsselam'daki Amerikan Büyükelçilikleri yakınlarında

bomba yüklü 2 araç havaya uçtu, 12'si ABD'li 224 kişi öldü, binlerce kişi yaralandı.

2000 12 Ekim- YEMEN: Amerikan destroyeri USS Cole'a Aden açıklarında düzenlenen intihar saldırısında 17 ABD askeri öldü, 38 kişi yaralandı

2001 11 Eylül- ABD: 4 uçak kaçırıldı. İki New York'taki Dünya Ticaret Merkezi kulelerine daldı, üçüncü uçak ABD Savunma Bakanlığı'na dalarken, dördüncü uçak Pennsylvania'da düştü. Son rakamlara göre olaylarda 297 kişi öldü.

2002 11 Nisan - TUNUS: Cerba adasındaki Ghriba Sinagogu'na yönelik intihar saldırısında 14'ü Alman 21 kişi öldü

8 Mayıs - PAKİSTAN: Fransız gemi yapım şirketi çalışanlarını taşıyan otobüse yönelik intihar saldırısında 11'i Fransız 14 kişi öldü

6 Mayıs - YEMEN: Fransız petrol gemisi Limburg, Yemen açıklarındaki saldırıda hasar gördü, mürettebattan 1 kişi öldü.

12 Ekim- ENDONEZYA: Bali'de bir diskoteğe yönelik, bombalı araçla yapılan saldırıda 202 kişi öldü, 300 kişi yaralandı. Kurbanların çoğu Avustralyalıydı.

28 Kasım - KENYA: Mombasa'daki bir otele yönelik intihar saldırısında 18 kişi öldü. Aynı saatlerde bir İsrail ticari uçağı Mombasa'dan kalkışından sonra fırlatılan 2 füzedden kurtulmayı başardı.

2003 12 Mayıs- SUUDİ ARABİSTAN: Riyad'da düzenlenen eşzamanlı 3 saldırıda 9'u intihar komandosu 35 kişi öldü, 200 kadar kişi yaralandı.

5 Ağustos - ENDONEZYA: Cakarta'daki Amerikan Marriott oteline yönelik intihar saldırısında 12 kişi öldü, 150 kadar kişi yaralandı.

8 Kasım - SUUDİ ARABİSTAN: Riyad'da bir mahallede bomba yüklü araçla düzenlenen saldırıda 17 kişi öldü, 100'den fazla kişi yaralandı.

12 Kasım - IRAK: Ülkenin güneyindeki Nasıriye'de İtalyan askeri üssüne yönelik, kamyonla düzenlenen saldırıda 19'u İtalyan 28 kişi öldü.

15 Kasım - TÜRKİYE: İstanbul'da iki sinagoga yönelik

çifte saldırılarda 2'si intihar komandosu 30 kişi öldü, 300 kadar kişi yaralandı.

20 Kasım - TÜRKİYE: İngiltere Başkonsolosluğu ile İngiliz sermayeli HSBC bankasına yönelik çifte saldırıda İngiliz Başkonsolosu dahil 33 kişi hayatını kaybetti. 5 gün arayla düzenlenen saldırılar İBDA-C ve El Kaide tarafından üstlenildi.

2004 9 Mart- TÜRKİYE: İki intihar komandosu, İstanbul Kartal'daki mason locasına bombalı saldırı düzenledi, biri saldırgan 2 kişi öldü.

11 Mart- İSPANYA: Madrid'de trenlere yönelik bombalı saldırılarda 198 kişi öldü, 1400 kadar kişi yaralandı.

2005 07 Temmuz - İNGİLTERE: Londra'da 3 metro ve 1 otobüse düzenlenen bombalı saldırılarda 50 kişi öldü, 700 kişi yaralandı.

İslamiyet'i eleştiren sinema yönetmeni T. Van Gogh öldürüldü Hürriyet 03.11.2004

İslam'da kadına yönelik şiddeti konu olan 'Submission-İtaat' filminin ardından tehditler yağdırılan Hollandalı yönetmen Theo Van Gogh, Amsterdam'da sokak ortasında öldürüldü. Geleneksel Fas kıyafetli Müslüman saldırgan, yönetmene 3 el ateş edip, defalarca bıçakladı. Hollanda televizyonlarında gösterilen 10 dakikalık 'Submission-İtaat' filminin senaryosunu, zorla evlendirilmek istendiğinden ülkesi Somali'den kaçan, Liberal Partili milletvekili Ayaan Hirsi Ali yazdı. Film zorla evlendirilen, amcasının tecavüzüne uğrayan, kocasının zulmüne katlanan Müslüman bir kadının öyküsünü anlatıyor.

Mini eteğe karşı olanlar beni taşladı Hürriyet 15.09.2004

Güzin Ablacım, günüm çok güzel başlamıştı ama akşam sinirlerim bozuk bir şekilde, hem de bacaklarımda üç kocaman taş yarasıyla eve dönmek zorunda kaldım. İstiklal Caddesi'nin orta yerinde, güpegündüz sapanlı bir grup aşırı İslamcı gencin saldırısına uğradım. Olay tam da Galatasaray Lisesine gelmeden hemen önce, İstiklal Caddesi'nin sol tarafında oldu. Birden bire bacağıma bir taş isabet etti. İlk başta tesadüf olduğunu düşündüm. '40 yılda bir mini etek giydik, bacaklarıma nazar değdi' dedim. Sonra bacaklarıma ardı arkası kesilmeyen irili ufaklı taşlar

isabet etmeye başladı. Belli ki organize bir grup planlı bir şekilde hareket ediyordu. Bu şekilde giyim özgürlüğümüzü kısıtlamayı planlayan bu zihniyeti esefle kınıyorum ve istediğim gibi giyinme özgürlüğümü istiyorum. Sizden dileğim de olayın basına yansıtılarak hemcinslerimin uyarılması. Ayrıca bu olaydan sorumlu, sorunlu kişilerin de bu vesileyle yakalanarak ilgililere teslim edilmesi.

Irak'ta, El Kaide katili Zarkavi'nin kasapları, elleri bağlı savunmasız Türk şoför Durmuş Kumdereli'nin kafasını kesti. (Hürriyet 14.09.2004)

Irak'ta kaçırılan Türk kamyon şoförü Durmuş Kumdereli, 'Cellat' lakaplı terörist Zarkavi'nin örgütü tarafından başı kesilerek öldürüldü. bağlantılı Tevhid ve Cihad örgütü, 17 Ağustos tarihli korkunç infazın görüntüsünü bir internet sitesinde yayınladı. El Kaide bağlantılı terörist El Zarkavi'nin grubu Tevhid ve Cihad örgütü, Kumdereli'nin boğazının bıçakla kesildiğini gösteren insanlık dışı korkunç görüntüleri dün internet sitesinde yayınladı. Teröristler, 14 Ağustos günü kaçırdıkları Kumdereli ve diğer kamyon şoförü Mustafa Köksal'ı önce tarihi belli olmayan bir video kayıta gösteriyorlar. Bu kayıta Kumdereli, Türk kamyon şoförlerine Amerikalılara mal taşımaması için çağrıda bulunuyor. Burada Durmuş Kumdereli'nin gözleri bağlı değil ve hayli sakin. Önce ismini söylüyor: 'Adım Durmuş Kumdereli. Tarsus'tanım. Kamyon şoförüyüm. Tikrit yakınındaki bir Amerikan üssü için Türkiye'den inşaat malzemesi ve makine parçaları getirdim.' Ardından şöyle devam ediyor: 'Yanlış yaptım. Benim şoför arkadaşlara tavsiyem, para kazanmak için Amerikalılara malzeme taşımaları. Bilmelisiniz ki, Amerikalılara malzeme gönderen firmalar, şoförlerin ve işçilerin hayatıyla ilgilenmiyor. Onlar sadece kazandıkları paraya bakıyorlar. Daha önce bir Türk'ün öldürüldüğünü biliyorum. Ancak bana bir şey olmaz diye düşündüm. Yanılmışım, hata yapmışım.'

Sonra sahne değişiyor ve 17 Ağustos tarihli video bantla devam ediliyor. Arkada yine aynı tablo var. Yüzünü maskelerin ardına gizlemiş üç terörist. Mustafa Köksal serbest bırakıldığı için, önlerinde sadece gözleri bağlı Durmuş Kumdereli var. Ortadaki terörist bir kağıttan okumaya başlıyor. Bitirdikten

sonra kağıdı hızla katlayıp giysilerinin içine tıkıyor, aynı anda üçü birden silah ve bıçağa davranıyor, Kumdereli'yi yere yatırıp, üzerine çullanıp, İslam adına kanlı eyleme girişiyor. Ve bu sahne sanki sonsuza kadar sürüyor..... Kuran'dan surelerle başlayıp kamyon görüntüleriyle devam eden videoyu yüreği korkuyla atarak izleyen Hürriyet'in yazı işleri ve dış haberler kadrosundan pek çok kişi, bu sahneleri izleyemedi. Kumdereli orada öylece, kaderine razı olmuş bir şekilde dudaklarından dualar dökülerek gözleri bağlı beklerken, arkasındaki teröristler bildiriği bitirir bitirmez silah ve bıçaklarına davrandılar. Kumdereli'nin duaları, boğazına inen bıçağın derin darbesiyle dehşet verici hırıltılara dönüştü. Sonra her yeri kan kapladı

(Buradaki fotoğrafta üç militan önünde bir rehinenin fotoğrafı ve boğazlanan birinin fotoğrafı var. Çok kötü bir görüntü olduğu için sildim...)

Müslüman teröristler bombaları atmadan dua ettirdiler

Kuzey Osetya'da 1 Eylül 2004 günü okul basan Müslüman Çeçen teröristler, mimik öğrencileri ile velilerini rehin aldılar ve iki gün sonra bombaların patlaması ile 394 kişi öldü, yüzlerce kişi de yaralandı. Aşağıda, bu islami terör saldırısından sağ kalan rehinelere aklattıkları bulunuyor. (Hürriyet 06.09.2004)

Sasha Pogrebov (13) Teröristler bize çok zalimce davrandı. Su içmemize izin vermediler. Hemen hemen hepimiz idrar içtik. Çıplaktık. Bir tanesi boynumdaki haçı gördü ve silahının ucuyla dürterek 'Sen, gayrimüslimsin! Dua et bakalım!' dedi. Ben de yüksek sesle İsa'ya dua ettim. Sonra kalabalığın ortasına el bombaları atmaya başladılar.

(Burada sildiğim fotoğrafta; ölen bebeğinin baş uçuunda ağlayan bir anne görüntüsü var...)

Zalina Vazagova (13) Korkunç bir patlama duydum. Gözümü açtığımda etrafımdaki herkes öldü sandım. Üstüm başım kan içindeydi. Yanımda yatan bir ninenin kafasında delik vardı. Öğretmenimin cansız bedeni üzerime düştü. Çocuklar çığlık çığılğa, 'Ateş etmeyin! Bizi öldürmeyin!' diye bağıyordu. Fakat teröristler dinlemiyordu. Bir pencerenin kenarına geldim ve aşağı atladım. 10 yaşındaki kardeşim Lena içeride kaldı. Öldü mü, sağ mı bilmiyorum. Diana

Gadzhieva (14) Annemi, sürekli ağladığı için kendilerini sinirlendiren 3 yaşındaki kardeşim Medina birlikte serbest bıraktılar. 11 yaşındaki diğer kardeşim Alinathen ile korkuyorduk ama anneme yine de gitmesi için yalvardık. İçerisi çok sıcaktı, elbiselerimizi çıkardık. Bizi yüz üstü yere yatırdılar başını kaldırıp bakani vurmakla tehdit ettiler. Cuma günü panik başladığında bazı çocuklar camdan atladılar. Patlamalar olunca etraf kan gölüne döndü. Cesetlerin yanı sıra birçok kopmuş kol gördüm. Bombalar birbirine bağlıydı ve art arda patlayarak bize yaklaşıyordu. Alina'nın elinden tuttum ve pencereden atladık.

Tekbir getirip kestiler Hürriyet 11.07.2004

Irak'ta rehin alınan, serbest bırakıldıktan sonra ülkesine geri dönen Pakistanlı, üç rehinenin kesilmesine tanık olduğunu öne sürdü. Amcad Hafız, 'Zavallıların yalvarışlarına aldırmayan şişman bir adam tekbir getirip, üçünü de kesti. Bir süre bana ne yapacaklarını tartıştılar. Beni niye öldürmediklerini bilmiyorum' dedi.

IRAK'TA İslamcı bir örgüt tarafından rehin alınan ve serbest bırakıldıktan sonra ülkesine dönen Pakistanlı, üç rehinenin kesildiğine tanık olduğunu söyledi.

İslamabad Havaalanı'nda ailesiyle gözyaşları içinde kucaklaşan 26 yaşındaki Amcad Hafız adlı Pakistanlı şoför, rehin tutulduğu 8 dehşet gününü BBC'ye anlattı. Irak'ta Kellogg, Brown & Root şirketinin sürücüsü olarak çalıştığını belirten Hafız, 24 Haziran günü Balad'daki Amerikan üssü yakınlarında kaçırıldığını belirtirken, 'Silahı başıma doğrultup, susmamı işaret ettiler. Bir minibüse bindik, bana işne yaptılar. Sonrasını hatırlamıyorum' dedi.

Gözlerini, bilmediği bir yerde bulunan evde açtığını belirten Hafız, kendisini CIA ajanı sandıkları için, militanların üç gün boyunca sürekli dövdüklerini söyledi. Dayak olayı bittikten kısa bir süre sonra, militanların, 'Hazırlan ve son duanı et. Sıra sende. Seni keseceğiz' dediklerinde, her şeyin bittiğini düşündüğünü ve ağlamaya başladığını belirten Pakistanlı şoför, tanık olduğu dehşeti şöyle anlattı:

'Beni bir odaya soktular. Yerde elleri ve ayakları bağlı üç kişi yatıyordu. Milliyetlerini bilmediğim ikisi, beyaz tenliydi ve İngilizce konuşuyorlardı. Diğeri ise sanıyorum, Iraklıydı.

Kısa bir süre sonra, içeri elinde kocaman bir bıçak olan şişman bir adam girdi. Yerdeki adamlar, bağışlanmaları için ağlayıp, yakarmaya başladılar. Zavallıların yalvarmalarına aldırmayan şişman adam, tekbir getirip, üçünü de sırayla kesti. Korku ve dehşet içindeydim ve hiçbir şey düşünemiyordum. Bir süre bana ne yapacaklarını tartıştılar. Niye öldürmediklerini bilmiyorum.'

Ertesi gün, militanların aniden değiştiklerini ve kendisine karşı iyi davranmaya başladıklarını belirten Hafız, 'Öyle sanıyorum ki, Pakistanlı bir şoför ve Müslüman olduğumu anladılar ve bu yüzden beni serbest bıraktılar' diye konuştu.

Cihada gidiyoruz şehit olacağız..

Hürriyet 20 Mart 2004

İstanbul Kartal'da Hür ve Kabul Edilmiş Büyük Masonlar Locası Derneği lokaline düzenlenen intihar saldırısı soruşturmasını derinleştiren polis, Diş Hekimi Yasef Yahya'yı öldürdüğünü itiraf eden Adem Çetinkaya'nın evinde, intihar bombacıları Nihat Doğruel ve Engin Vural'ın ailelerine bıraktığı vasiyetnameleri buldu.

Tetikçinin evinde bulundu

Radikal dinci oluşumun lideri olduğu belirtilen Çetinkaya'nın Mason Locası'na yapılan saldırıyı planladığı, bomba düzeneklerini de kendisinin hazırladığı ileri sürüldü. Teröristlerin cephaneliği Beykoz'da ormanlık alanda gömülü halde ele geçirildi. Nihat Doğruel ve Engin Vural'ın eylemden önce ailelerine hitaben el yazısıyla yazıp zarfa koydukları vasiyetnameler de Çetinkaya'nın evinde bulundu. Besmele ile başlayan vasiyetnamede, canlı bombaların alacak ve borçlarının yazılı olduğu belirtildi. Vural'ın vasiyetnamesinde, "Bir daha dönmek üzere cihad yoluna gidiyorum. 3 çocuğuma iyi bak. Çocuklarımızı Allah yolunda yetiştir. Hakkınızı helal edin. Sizi bulacaklar, parasız bırakmayacaklar" yazdığı bildirildi. Eşi hamile olan Doğruel'in ise vasiyetnamesine Kuran'dan ayetler eklediği ve "Cihada gidiyoruz, şehit olacağız. Doğmamış çocuğum sana emanet. Hakkınızı helal edin" yazdığı ifade edildi. Çetinkaya tutuklandı.

Bu sefer kadın bomba (Hürriyet 18.01.2004)

İsrail ile Gazze Şeridi arasındaki Erez geçiş noktasında

dün sabahki intihar saldırısı dört İsrailinin ölümüne yol açarken, Hamas'ın ruhani lideri Şeyh Ahmed Yasin, "İlk kez bir kadın kullandık. Bu düşmana karşı direnişte yeni bir gelişmedir. Direnişimiz tırmanacaktır" diyerek övündü. Yedi kişinin de yaralandığı saldırıyı, 22 yaşındaki iki çocuk annesi Reem El-Reyashi'nin gerçekleştirdiği açıklandı. Daha önce İslami Cihad kadın canlı bomba kullanmıştı. İki çocuk annesi Reem El-Reyashi, eylemden önce çekilen video'da "Allah'ı çocuklarımdan daha çok sevdiğim için bu eylemi yapıyorum" dedi.

2003 Yılında İstanbul'un göbeğinde oruç tutmayana saldırı

(Yalçın Bayer - Hürriyet, 06.11.2003)

Taksim'den bindiği otobüste başına gelenleri anlatan gencin "Türkiye'ye nereye gidiyor?" diye soruyor:

"Taksim-Bahçeköy hattından Bebek'e gitmek üzere halk otobüsünün arka koltuğa oturdum. Taksim'de Dunkin Doughnuts'tan aldığım ve bir kese kağıdı içindeki kahveme şeker atıp içmeye başladım. Bu sırada 'kapat onu lan!' biçimindeki sese baştan dikkat etmedim. Az sonra bağı açık madalyonlu bir adam önüme çıkarak "Utanmıyor musun lan kafir oruçlu insanların önünde kahve içmeye" diye bağırdı, yanındakiler de aynı şekilde söylendiler. Kibarca 'Özür dilerim beyefendi, kokusu rahatsız ediyorsa kapağını kapatayım, sonra içerim' dedim. Adam cevap olarak 'Kapatacaksın tabii kafir, Müslüman değil misin?' diye üsteledi. Ben agnostiğim, Anayasal hakkım... "Hayır dine inanmıyorum" dedim. Belki de hatam buydu. Adam bunun üzerine 'Saygı göster o zaman hayvan!' dedi. Ben de 'İsterseniz ineyim, saygı gösteriyorum tabii ki' dedim. O da 'İneceksin tabii kafir!' diyerek yerimden kaldırdı. Herkesin cimcik ve dirsekleri arasında durdurulan otobüsten tekme ile dışarı attı beni.

Atatürk'ün resimleriyle bezeli bir güzergah olan Beşiktaş'ın gurur duyduğum caddesinde, 80 yıl önce kurulan Cumhuriyet'in tanıklarının huzurunda bugünün ve geçmişin arasındaki farkı utançla gördüm.

Ben 'dine inanmıyorum' diyerek hata yaptım ama ya bu bir turistin başına gelseydi? Ya Ramazan ayından habersiz

bir insan bunu yapsaydı? O zaman bu kişi ona bıçak çekse...

Bu ülke nasıl tanınır?

Suudi Arabistan'dan ne farkımız kalır.”

Pakistan'da kiliseye saldırı düzenlendi: 16 kişi öldü (28/10/2001)

Pakistan'ın doğusundaki Bahavulpur'da bir kiliseye düzenlenen silahlı saldırıda ilk belirlemelere göre 16 kişi hayatını kaybetti. Polis kaynakları, Bahavulpur'daki Katolik Kilisesi'nde pazar ayını için toplanan kalabalığa motosikletle gelen silahlı kişilerce aniden ateş açılması sonucu en az 16 kişinin öldüğünü belirtti. Ölenler arasında kadınların da bulunduğunu belirten polis, çok sayıda kişinin yaralandığını ve yaralılardan bazılarının durumunun ağır olduğunu kaydetti. Saldırganlar kiliseye geldiğinde polislerin uyduğunu ve vurulan polislerden birinin öldüğünü belirten görgü tanıklarına göre, silahlı kişilerden 2'si dışarıdan beklerken, 4'ü içeri girerek pazar ayını için toplanan kalabalığa ateş açtı.

Aaron Cohen'e ölüm fetvası (Cumhuriyet, 27.10.2001)

Usame bin Ladin'in El-Kaide adli terör örgütü, alternatif rock grubu Jane's Addiction'ın lideri Perry Farrell'in eski arkadaşı ve aynı zamanda da yine Farrell'in 'Jubilee Foundation' projesinin yürütücüsü olan Aaron Cohen'in hakkında ölüm fetvası verildi. Daha önce U2'nun solisti Bono ve gitaracı The Edge ile birlikte Cenova'daki G-8'e katılarak lobi kuran popun aktivist adamı, kaçak olarak Sudan'a girerek burada yaptığı çekimleri Amerika dış ilişkiler komitesine sunmakla suçlanıyor. Aaron'un bu çekimleri yapma konusundaki iddiası, kuzeydeki Müslümanların elindeki esir Hıristiyanlar. 13 telefon ve 200 değişik isimli tehdit e-posta alan Aaron Cohen, El-Kaide tarafından Siyonist olarak görülerek İsrail'le özdeşleştiriliyor. Tehditlere pek kulak asmadıklarını söyleyen Aaron ve Farrell, bu esirlerin ailelerine kavuşmaları halinde, Sudan'a dönerek tribal bir parti vermek istiyorlar. Red Hot Chili Peppers'ın başçısı Flea ve Peter Gabriel de bu parti için onları yalnız bırakmayacaklarını söylüyorlar.

Kaplancılarının ölüm militanı Frankfurt'ta yakalandı (Cumhuriyet, 24.10.2001)

Kaplan'ın sağ kolu Harun Aydın, İran'a giderken Frankfurt Havaalanı'nda yakalandı. Harun Aydın'ın çantasında nükleer, biyolojik ve kimyasal maddelere karşı korunma elbisesi ve intihar girişimlerinin görüntülerinin yer aldığı CD'lerin bulunduğu kaydedildi. Ele geçirilen belgeler arasında Aydın'ın eşine yazdığı bir veda mektubu ve vasiyet de çıktı. Mektupta, 'Usame bin Ladin'in Batı dünyasına karşı başlattığı kutsal savaşı desteklediği ve bu yolda şehit olmayı göze aldığı'nın yazılı olduğu öğrenildi.

İran'a gidiyordun

Almanya'nın Köln kentinde "Kara ses" olarak bilinen Cemalettin Kaplan ile mahkûm bulunan oğlu Metin Kaplan'ın sağ kolu olan ve Kaplan'ın yargılandığı davada delil yetersizliğinden serbest bırakılan Harun Aydın , terörist zannıyla tutuklandı.

Frankfurt Savcılığı, Harun Aydın'ın, Frankfurt Havalimanı'ndan Tahran'a gitmek üzere bindiği İran Air'e ait yolcu uçağından indirilerek tutuklandığını açıkladı. Aydın'ın çantasında "uyuyan teröristler" için tipik malzemeler bulunduğu belirtilerek, bunlar arasında nükleer, biyolojik ve kimyasal maddelere karşı korunma elbisesi ve radikal dinci militanların eğitim programını gösteren bir CD bulunduğu kaydedildi. Diğer bir bilgisayar diskinde de intihar girişimlerinin görüntülerinin yer aldığı ifade edilerek ayrıca patlayıcı maddelerin ateşleme mekanizmalarında kullanılan cıvaya benzer bir sıvının ele geçirildiği bildirildi.

Frankfurt Savcılığı, ele geçirilen belgeler arasında Aydın'ın eşine yazdığı bir veda mektubu ve vasiyet de bulunduğunu, bu nedenle kendisinin radikal dinci militanlara katılarak, "Batı dünyasına karşı mücadeleye girmeye hazırlandığının" tahmin edildiğini açıkladı. Harun Aydın'ın, eşine yazdığı veda mektubunda, Usame bin Ladin 'in Batı dünyasına karşı başlattığı kutsal savaşı desteklediği ve bu yolda şehit olmayı göze aldığı'nın yazılı olduğu öğrenildi. Savcılık, Harun Aydın'ın, kamu barışını bozmak, suça teşvik etmek, suç örgütü oluşturmak ve cinayete teşebbüs suçlarından yargılanacağını belirtti.

Aydın'ın avukatı Michael Murat Sertsöz ise, müvekkilinin suçlu olmadığını savunarak "Müvekkilim, fazla bavulu

olduğu gerekçesi ile bir başka kişinin bagajını paylaşmıştır. Muhtemelen bu kişi, müvekkilimin çantasına bu suç malzemelerini koymuş” dedi.

Kaplan’ın sağ kolu

Köln kentinde İslam Cemaat ve Cemiyetleri Birliği’nin (İCCB) kurucusu Cemalettin Kaplan ile oğlu Metin Kaplan’ın sağ kolu olan 28 yaşındaki Harun Aydın, örgütün yayın organı Ümmet-i Muhammed adlı gazetenin yazı işleri müdürlüğünü yaparak örgütün basın ve halkla ilişkiler görevinde de bulunmuştu. Aydın’ın 1998 yılında Anıtkabir’e düzenlenmek istenen, fakat daha önce açığa çıkarılan saldırının planlayıcıları arasında yer aldığı da öne sürüldü.

Silivri’de şeriat kampı (Cumhuriyet, 24.10.2001)

İstanbul Haber Servisi - Silivri’de “hücre” cezası ve “sopayla dayak” gibi ceza uygulamalarıyla çağıdışı eğitim verildiği belirlenen çiftlik evine dün Jandarma ekipleri tarafından baskın düzenlendi. Baskında yaşları 10 ile 18 arasında değişen 19’u yabancı uyruklu, 60 gence şeriat kuralları doğrultusunda dini eğitim verildiği ortaya çıkarken, çiftlik evinde ders verdiği bildirilen 6 “hoca” gözaltına alındı. Sorgularının ardından Cumhuriyet Savcılığı’na sevk edilen 6 zanlı tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılırken, çiftlik evi izinsiz dini eğitim verildiği gerekçesiyle mühürlendi. Baskında evde bulunan 60 gençten yabancı uyruklu olan 19 kişi sınır dışı edilmek üzere İstanbul Emniyet Müdürlüğü Yabancılar Şubesi’ne gönderilirken, yaşları 10-18 arasında değişen diğer çocuklar ailelerine teslim edildi.

Silivri’ye bağlı Akören Köyü’ndeki bir çiftlik evinde şeriat eğitimi verildiği yönündeki ihbarları değerlendiren jandarma ekiplerince eve baskın yapıldı. Jandarma, baskın sonucunda yaşları 10 ile 18 arasında değişen 60 gence söz konusu evde izinsiz olarak dini eğitim verildiğini belirledi.

Jandarma ekipleri operasyonda 19’u Yunan, Rus, Gürcü ve Çeçen kimlikleri taşıyan gençlerin kaldığı 3 katlı evin üst katının mescit, orta katının dersane, alt katının ise mutfak, yemekhane, hücre ve yatakhane olarak düzenlendiğini belirledi. Gençlere burada “sopayla dayak” ve “hücre” cezası gibi uygulamalar eşliğinde para karşılığı dini eğitim verildiği iddialarını da araştıran jandarma, evde “eğitim”

verdiği gerekçesiyle 6 “hoca” yı gözaltına aldı. Bu kişilerin yapılan sorgusu sonucunda kamuoyunda “Mahmut Hoca” olarak bilinen Mahmut Ustaosmanoğlu ‘nun tarikatına bağlı olduğu öğrenildi.

Jandarmadaki sorgularının ardından Cumhuriyet Savcılığı’na sevk edilen zanlılar buradaki sorgularının ardından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Evde bulunan 60 gençten yabancı uyruklu olan 19 kişi sınırdışı edilmek üzere yabancılar şubesine gönderilirken, diğerleri ailelerine teslim edildi.

Yüksekokulda oruç baskısı

Cumhuriyet, 07.12.2000

Kırşehir Eğitim Fakültesi ve Meslek Yüksekokulu’nda öğrenim gören bir grup öğrenci oruç tutmadıkları için okulda ve yurttaki faşistlerin saldırısına uğradıklarını açıkladı. Kendilerine zorla Ülkü Ocakları için düzenlenen bir etkinliğin biletlerinin satıldığını belirten öğrenciler, “Fakülte, yüksekokul ve yurtları, yöneticiler değil, reisler yönetiyor” dediler.

Atatürkçü Düşünce Derneği’ne (ADD) başvuran Kırşehir Eğitim Fakültesi’nden bir grup öğrenci, oruç tutmadıkları için okulda ve yurttaki, “reis” adı verilen kişilerin saldırısına uğradıklarını belirttiler. Ülkü Ocakları Gecesi’nin biletlerinin okulda ve yurttaki zorla satıldığını, almak istemeyenlerin dövüldüğünü ve okuldan uzaklaştırılmakla tehdit edildiklerini iddia eden öğrenciler, “Fakülte, yüksekokul ve yurtları, yöneticiler değil reisler yönetiyor” diye konuştular.

Son günlerde kendilerine başvuran öğrenci sayısının büyük rakamlara ulaştığına dikkat çeken ADD Şube Başkanı Avukat Adil Vahaboğlu şöyle konuştu: “Son dönemlerde Kırşehir’deki fakülte ve yüksekokulda Ülkü Ocakları etkinliklerinin biletlerini zorla satmışlar. Almayanları korkutmuşlar. Yurttan ve okuldan kovmakla tehdit etmişler. Oruç tutmayan öğrencileri dövmeye, sövmeye ve tehdit etmeye başlamışlar. Her yatakhane bir reis varmış. Bu reisler, aynen 12 Eylül öncesinin tosunları gibi ortalıkta terör estiriyorlarmış. Bayan öğrencinin sigarasını elinden alarak totaliter bir yöntemle dövmüşler. Dini, çirkin emellerine alet eden haytalara neden polis ses çıkarmıyor. Neden fakülte,

yüksekokul ve yurt yönetimleri bu tür zorbalıklara göz yumuyor?”

Hürriyet, 11.10.2000

Kezzap zoruyla eylem

Erzurum'daki türban eylemlerinin, tehdit zoruyla sürdürüldüğü anlaşıldı. Velilerin de, öğrencilerin de eylemden yana olmadıklarını belirten Atatürk Üniversitesi Rektörü Prof. Sütbeyaz, “Türban sorunu sadece İlahiyat Fakültesi'nde var.Kezzap tehdidinden korkan öğrenciler eyleme çaresiz devam ediyor” dedi.

Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde okuyan 200 kadar kız öğrencinin, 'yüzlerine kezzap atılacağı' tehdidiyle türban eylemine zorlandıkları ortaya çıktı. Atatürk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yaşar Sütbeyaz, çevreden gelen, 'Türbanı açanın yüzüne kezzap atarız' tehditlerinin giderek yoğunlaştığını ve bu yüzden sessiz türban eylemi yapan öğrencilerin çaresiz kaldıklarını açıkladı. Türban yasağı uygulaması yüzünden kendisinin de tehditler aldığını belirten Sütbeyaz, eyleme katılan türbanlı öğrencilerden bazılarının çaresiz durumda kaldıklarını ve yardım istediklerini söyledi. Sütbeyaz, ailelerin, “Kızım, türbanını açarak derslere girmek istiyor. Aile olarak biz de doğru yapacağını söyledik. Ancak eylemin arkasında olanlar, 'Eğer türbanı açarsanız, yüzüne kezzap atarız' diye tehdit ediyorlar” diye başvurduğunu söyledi.

Cumhuriyet, 12.10.00

Kırıkkale Üniversitesi Rektörü Prof. Durlu, “...Kaldıkları tarikat yurtlarında türbanını çıkarmaması için baskı gören bir kız öğrenci yanıma geldi, yardım istedi...”

Ramazan 1998 Olayları:

15 Ocak 1998, Cumhuriyet'ten:

1)Oruç tutan, tutmayanı bıçakladı:

Malatya'da bir üniversite öğrencisinin (Ümit Cihan Tarho), oruç tutmadığı için, oruç tutan bazı öğrencilerce öldürülmesinden birkaç gün sonra, bu sefer de Sakarya Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu'nda, dün karşıt görüşlü öğrenciler arasında oruç tutup tutmama tartışması yaşandı. İnşaat Bölümü 3.sınıf öğrencilerinden Erhan Özer'in, “İsteyen tutar, isteyen tutmaz,” şeklindeki çıkışı üzerine

tartışma kavgaya dönüştü. Bu sırada, aynı bölümün 1. sınıf öğrencilerinden İbrahim Baran, Özer'i kalçasından bıçakladı. Özer, Sakarya Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

2) Öğretmenler oruç nedeniyle yumruklaştı:

Samsun Kazım Özdemir İlköğretim Okulu'nda, İngilizce öğretmeni Baki Sezgin ile, din dersi öğretmeni Halit Önem, oruç tutup tutmama yüzünden okul müdürünün odasında yumruklaştı. Burnundan darbe alan Önem, samsun Devlet Hastanesi'nde ayakta tedavi edildi.

3) Körfezde Namaz Cinayeti:

Oruç saldırılarının yoğunlaştığı ramazan ayında bu kez de namaz yüzünden korkunç bir cinayet islendi. Kocaeli'nin Körfez ilçesinde 24 yaşındaki Muharrem Sancar, namaz kıldığı sırada saz çalan ağabeyi 29 yaşındaki Ali Sancar'ı baltayla öldürdü.

19.01.1998, Hürriyet

Oruç tutmayan öğrenci okul kantininde dövüldü

Volkan YÜKSEL / IZMIT

İzmit'in Köseköy Beldesi'nde oruç tutmayan 13 yaşındaki ortaokul üçüncü sınıf öğrencisi arkadaşları tarafından dövülerek hastanelik edildi. Kafa travması geçiren Yasin, olayın sokunu üzerinden atamadı. Kantinden alışveriş yaparken "Herkes oruç tutacak" diyen bir grubun saldırısına uğrayan Yasin'in başında ve vücudunun çeşitli yerlerinde morluklar oluştu.

Hürriyet 26 Ocak 1998

Doktora oruç tehdidi

Pendik Belediyesi'nde görevli iki doktorun, dinlenme odasında çay ve sigara içtikleri için başkan yardımcılarını tarafından tehdit edildikleri öne sürüldü. İstanbul Tabip Odası, savcılığa başvuran doktorlara, "Burası RP'li belediye. Bu son uyarımız' denildikten sonra silah gösterdiğini bildirdi. İstanbul Tabip Odası, Pendik Belediyesi'nde görevli 2 doktorun, dinlenme odasında çay ve sigara içtiği gerekçesiyle, belediye başkan yardımcılarını tarafından silahla tehdit edildiğini ileri sürdü. Can güvenlikleri olmadığını söyleyen doktorlar Seval Özergin ve Nurali Binay Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Başkan Yardımcıları Mehmet Akıncı

ile Fikri Ilgar ise suçlamanın amaçlı olduğunu ileri sürdü. İstanbul Tabip Odası tarafından yapılan yazılı açıklamada, Pendik Belediyesi'nde çalışan Dr. Özergin ile Dr. Binay'ın, dinlenme odasında sigara ve çay içtikleri gerekçesiyle, Başkan Yardımcıları Mehmet Akıncı ve Fikri Ilgar tarafından silahla tehdit edildiği bildirildi. Belediye

Başkan Yardımcısı Akıncı'nın, doktorların bulunduğu odaya girerek, "Buranın Refahlı belediye olduğunu bilmiyor musunuz? Bir daha burada sigara içmeyeceksiniz. Bu size son uyarımız" diyerek, belindeki silahı doktorlara gösterdiği ileri sürülen açıklamada, söyle denildi: "Meslektaşlarımız, olayı şikâyet etmek ve can güvenliklerinin sağlanmasını istemek için Kaymakamlık ve Cumhuriyet Savcılığı'na başvurdular. Zaman zaman inanç özgürlüğü kisvesine bürünen, son zamanlarda bir siyasi partinin kapatılması nedeniyle demokrasi ve insan hakları havarisi kesilen bir anlayışın temsilcileri olan bu kişilerin, sigara ve çay içen hekimlere böylesi bir terör uygulamasını son derece düşündürücü buluyor ve kınıyoruz."

Tehdit değil, rica

Pendik Belediyesi Basın Danışmanı Ekrem Okutan ise suçlamaların asilsiz olduğunu belirterek söyle dedi: "Başkan Yardımcılarımız Mehmet Akıncı ve Fikri Ilgar, 23 Ocak Cuma günü Belediye Sağlık Müdürlüğü'nde çalışan görevlileri ziyarete gittiler. Doktor Seval Özergin, bu sırada sigara içiyordu. Olay kesinlikle dinlenme salonunda olmadı. Başkan Yardımcısı Mehmet Akıncı, doktordan kapalı yerde sigara içmemesini rica etti. Doktor Seval Özergin'in, 'Siz bana karışamazsınız' demesi üzerine Akıncı da 'Lütfen biraz saygılı olun' dedi. Bu sırada, aynı yerde görevli doktor Nurali Binay geldi ve Başkan Yardımcısı'na, 'Saygısız sizsiniz' dedi. Başkan Yardımcısı'nın silah göstermesi gibi bir durum da kesinlikle söz konusu değil, çünkü üzerinde silah yoktu." Pendik Belediye Başkanı Erol Kaya da, "Dr. Nurali Binay söz konusu yerde sigara içilmemesi konusunda bir kanun olmadığını söyleyerek, Başkan Yardımcılarına 'Terbiyesiz', 'Saygısız' şeklinde yakıştırmada bulundu. Ne silah çekildi ne gösterildi, ne de herhangi bir saldırıda bulunuldu" dedi.

Şubat 1998, Perşembe

İki gencin aşkı savaş çıkardı Genç kızın adı Sabu, delikanlının Kanvar. Pakistan'ın Karaşi kentinde iki gencin aşkı, binlerce kişinin birbirine girmesine, iki kişinin ölümüne, 8 kişinin yaralanmasına, doktorların ve otobüs şoförlerinin greve gitmesine neden oldu. Sabu, 11 milyon nüfuslu Karaşi'nin 3'üncü büyük etnik grubu olan Pestun kökenli bir genç kız. Kanvar Ahson ise, kentte çoğunluktaki Müslümanlardan. Kentteki ikinci büyük etnik grup ise, Şii Müslümanlar. Sünni Muhacirler ile Şiiler arasında yıllardır kanlı mezhep çatışmaları sürüp gider. Pestunlar ile Muhacirler ise, araları soğuk olmasına rağmen 1985'ten bu yana barış içinde yaşıyorlar. Ta ki, Kanvar geçtiğimiz günlerde Sabu'yu kaçırana kadar. Karaşi'nin Romeo ve Juliet hikayesi böylece kanlı bir şekilde başladı. Dün binlerce Pestun kentte ayaklandı. Otomobilleri ateşe veren, yolları kapatan, dükkanları yağmalayan Pestunlar, Muhacirlerin yaşadığı mahallelere saldırdı. Pestunlar kendilerine engel olmaya çalışan 8 polisi de araçlarından indirerek feci şekilde dövdü. Muhacirler de silahla karşılık verdiler. Çıkan çatışmalarda iki kişi öldü. Çoğu Pestun olan otobüs şoförleriyle, genellikle uhacir olan esnaf ve doktorlar greve gidince, kentte hayat durdu. Çatışmalara neden olan delikanlı Muhacirler arasında saygın bir aileye mensup. Muhacirler, 'Gelinimizi vermeyiz' derken, Pestunlar, 'Bizden kız kaçırılmazsınız. Zorla geri alırız' diye direniyor. Genç sevgililerin nerede saklandıkları bilinmiyor. Polis çatışmaların şiddetlenmesinden endişe ediyor. İki etnik grup 1985 yılında 1000 kişinin ölümüne sebep olan çatışmalardan beri barış içinde yaşıyordu. 1985'teki benzer olaylar da Pestun bir taksi şoförünün bir muhacir kıza çarpmasıyla başlamıştı

Cumhuriyet, 10 Ocak 1998

Okullarda ramazan uygulaması.

Yatılı öğrenciler zorla sahura kaldırılıyor.

Erzurum'da Atatürk Üniversitesi ve Kredi Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtlardaki bütün kantinler, öğretmen evi lokalleri kapatıldı. Tüm orta dereceli okullardaki kantinler de kapatılırken, dersler bir saat öne alındı. Erzurum'daki yatılı okullarda öğrencilerin zorla sahura kaldırıldığı belirtilirken, tarikatların etkin olduğu milli eğitimde öğretmenlere makyaj

yapmamaları yolunda uyarıda bulunduğu belirtildi.”

Cumhuriyet:12.01.1998

Sünni-Şii çatışması:

Pakistan’da, Lahor kentinde bir Şii grubun üzerine ateş açıldı. 22 kişi öldü. Şii’ler protesto gösterileri yapıyor. Pakistan’da, Şii ve Sünni mezhepler arasındaki çatışmalarda, 1997’de 200 kişi ölmüştü..

14 Mayıs 1987, Edirne:

Beypazarı’nda, Ertan Gökçen, evi barkı olmadığı için bir arabada yatıp kalkan 56 yaşındaki Necmeddin Yedikardesler’in üzerine ispiroto döküyor ve yakıyor.. Gerekçesi; Necmettin’in ramazan ayında içki içmesi.. (Güneş, 15 Mayıs 1987)

Ocak 1979, Trabzon:

Ülkücü Gençlik imzalı bildiri: “Türkiye’deki çatışma, İslam ile küfrün çatışmasıdır. Bugün Türkiye, bir Bedir savaşının öncesini yaşamaktadır. Müslümanlar, cihada çağrıldığınızda koşunuz. Bir komünisti öldürmek, yüz kere hicaza gitmekten iyidir..”

09 Temmuz 1979, Tokat:

Bildiri yayınlanıyor: “Allah rızası için baş koyduğün davadan hiçbir güç seni geri döndüremeyecektir..Sesimizin ulaşamadığı yere kurşunlarımız ulaşacaktır..Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız.”

16 Aralık 1979, İstanbul:

Beşiktaş vapur iskelesi yanındaki Barbaros kafeteryada bir saatli bomba patlıyor. İmza, Türk İslam Birliği. Beş ölü, 22 yaralı.

Aralık 1978, Maraş:

Kış bastırış..Duvar ve dükkan camlarına sloganlar yazılıyor:”Allah için savaşa!” Ve cihada kalkılıyor. TRT, öldürülen 111. Kişiyi de verdikten sonra, yeni saptanan cinayetlerin haberini durduruyor. Bu cihad denemesinin bilançosu böylece tam belli olmuyor..Ama, tüyler ürperten bir olay hep hatırlanacak: Kalaycı Şah İsmail’in kafasına baltayla vurup, beynini çıkarıyorlar..Kız kardeşinin ise memelerini kesip bir sürü işkenceden sonra hunharca öldürürler..Yürük Selim Mahallesi’nde de kadınların bir kısmı memeleri kesilerek öldürülür, altı aylık çocuklar, hamile

kadınlar kurşunlanır, gözlere sisler sokulur, bazılarının da kol ve bacakları çapraz kesilir. (1990'li yıllarda Cezayir'de olanlar ne kadar da benziyor.)

Şubat 1969, İstanbul:

Camilerde günlerdir "Cihad" namazları kılınıyordu. 16 Şubat 1969 günü, Beyazıt, Dolmabahçe ve Finlikli camilerinde cihad namazları kılındıktan sonra, topluluklar halinde Taksim'e çıkıldı. Olaylar.. Turgut Aytaç ve Duran Erdoğan öldürüldü. Yüzlerce yaralı. .Gazetelerin manşeti: Kanlı Pazar..

Rüşdi'ye yeni ölüm tehdidi

Hürriyet, 9.1.2000

500'den fazla İranlı, Salman Rüşdi'nin öldürülmesinde kullanılmak üzere para toplamak için böbreklerini satışa çıkardı. Rüşdi için ölüm fetvası hatırlanacağı gibi yaklaşık on yıl önce çıkartılmıştı.

Böbrek satışı, Maşad şehrinde İslamcı milisler tarafından yapılıyor. İran'ın günlük gazetelerinden Kayhan bu satışla ilgili haberi dünyaya duyurdu. Gazetenin haberine göre 8'i İran dışında yaşayan 508 Müslüman, bu katliam için para toplamak üzere böbreklerinden birini satmaya söz verdi.

İran yasalarına göre isteyenler organlarını satışa çıkartabiliyor. Devlet organ bankası da bu satışları denetliyor. Kayhan'ın haberine göre bu satışla ilgili daha detaylı bilgi uluslararası destek sağlamak amacıyla yakında İnternet'te açılacak bir sitede duyurulacak.

Ayetullah Humeyni, 1989 yılında yazar Salman Rüşdi hakkında "Şeytan Ayetleri" kitabı nedeniyle ölüm fetvası vermişti.

Geçen yıl İran hükümeti, yazara bir zarar verilmeyeceğini açıklayınca Rüşdi de on yıllık zorunlu gizlenmesini sona erdirerek normale yakın bir hayat sürdürmeye başlamıştı.

Ancak Kayhan'ın haberi fetvanın birçok İranlı için hálá geçerli olduğunu ortaya koydu.

İran hükümetinin fetvayı yürürlükten kaldırması reformcu başkan'ın ticaret ve yatırımı artırmak üzere Avrupa'yla ilişkilerini düzeltmesinin bir adımı olarak yorumlanmıştı. Ama Cumhurbaşkanı Hatemi ile İran'ın katı bir şeriat devleti olarak kalmasını isteyen İslamcı püritenlar arasındaki

mücadele salman Rüşdi'nin kaderini de etkiliyor.

Hatemi hükümetinin fetvayı yürürlükten kaldırmasından kısa bir süre sonra muhafazakar bir İslamcı Vakıf Salman Rüşdi'nin kellesi için 1.5 milyarlık bir ödül koydu. Tahran Üniversitesi Hizbullahlı Öğrenciler Birliği de Rüşdi'nin öldürülmesi için yaklaşık 178 trilyonluk başka bir ödül koydular. Bu da fetvanın bazıları için hala geçerli olduğunun diğer kanıtları.

Hatemi hükümetinin fetvayı yürürlükten kaldırmasından sonra ünlü yazar,"sanırım bu iş bitti. Bu benim için her şey demek, özgürlük demek,"diye konuşmuştu. İngiliz Havayolu şirketi British Airways bunun üzerine yazarı taşımama kararını kaldırdı, Hindistan kökenli yazara Hindistan hükümeti ilk kez vize vermeyi kabul etti ve Londra ile Tahran arasında da diplomatik temaslar başladı. Ama Rüşdi'nin emniyeti ve Hatemi hükümetinin gücü konusundaki kuşku baki kaldı. 1997 yılında seçilen Hatemi için önemli sınav şubat ayında yapılacak parlamento seçimlerinde verilecek. Salman Rüşdi'nin kaderi de biraz Hatemi'nin bu seçimden nasıl bir sonuç alacağına bağlı olarak belirlenecek.

Diğer Ülkelerde İslami Şiddet ve Cinayetler

Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Hikmet Çetinkaya'nın 30.01.2001 tarihli makalesinde açıklandığına göre;

12 Ekim 1990 yılında Mısır Millet Meclisi Başkanı Rifat El Mahçup , Kahire'nin en işlek caddelerinden birinde Müslüman Kardeşler Örgütü tarafından yapılan bir suikast sonucu öldürüldü...

Müslüman Kardeşler Örgütü, 1928 yılında Mısır'ın İslamiye kentinde, öğretmen olan Hasan El Benna tarafından kurulmuş, birçok kanlı eyleme imzasını atmıştır.

1948'de önce terör suçlarına bakan bir yargııcı öldüren Müslüman Kardeşler militanları, ardından Başbakan Nokraşhi Paşa 'yı katletti...

26 Ekim 1954 günü, Mısır Devlet Başkanı Nasır , İskenderiye'deydi. Nasır'a suikast düzenlendi. Nasır suikasttan kıl payı kurtuldu... Ama, 6 Ekim 1981'de Nasır, suikast sonucu yaşamını yitirdi...

Enver Sedat 'ı öldüren Üsteğmen İslamboli , Müslüman Kardeşlerin bir kolu olan 'Cemaat-İslamiyet'ten kaynaklanan 'Ankud' örgütündendi...

50. ALLAH'A GİDEN YOLI..

“Bâyezîd, ma'na âleminde Allah'ı görmek devletine mazhar olmuş ve: “Ya Rabbî! Sana nasıl yol olur?” diye ricada bulunmuş.

Allah tarafından da:

“Dünyasından, âhiretinden ve nihayet kendi vücudundan geçenler bana erişir.” ilâhî hitabı sâdır olmuş.”

(Prof. Dr. Cavit Sunar. ANA HATLARIYLA İSLAM TASAVVUFU TARİHİ. AÜ İlahiyat Fakültesi Yayınları. 143. 1978. s. 106)

+

Bilinmelidir ki kimse Allah'ı göremez. İşte Kurandaki ayet:

“Gözler O'nu idrak edemez ama O, gözleri idrak eder.”[187] O, en gizli şeyleri bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır.” (K.6/103)

Çünkü Allah maddesel bir varlık değildir. Zamanın ve yerin dışındadır. Madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, simgesel olarak vardır. Zat olarak yoktur, nitelik olarak vardır. Bu nedenle görünmesine olanak yoktur.

Ancak ma'na âleminde yol alanlar, kalp gözü açılanlar, Allah'ı değil de Yaratan'ı görebilirler. Yaratan'ı görmek için de ma'na âleminde mesafe almak gerektir. Bu güne değin çoğu tasavvufçular Allah ile Yaratan'ı birbirlerine karıştırmakla gerçeklerden (Hak'tan) ayrı düşmüşlerdir.

Yukarıdaki Bayezid'in “Allah'ı görmek devletine mazhar olduğu” belirtilmektedir ki; bu simgesel bir anlatımdır. O Bayezid ki “Hırkamın altında O'ndan başka kimse yoktur!” demekle Enel Hak kavramını başka bir biçimde dile getirmiştir. Burada anlatmak istediği vahdet-i vücut anlayışı nedeniyle; “Ben Yaratan'dan bir parçayım...” demesidir.

Yine Allah'a giden yol olarak da “Dünyasından, âhiretinden ve nihayet kendi vücudundan geçenler bana erişir...” biçiminde mecazî anlamda bir söz söylenmiştir ki bu konuda da düşünmemiz gerekir.

Bilinmelidir ki dünyadan vazgeçmekle Allah'a erişilmez. Bu toplum içinde yaşayanlar kimseye muhtaç olmadan yaşamak için çalışmak, ekmeğini kazanmak zorundadır.

Eğer dünya derken aşırı malk mülk isteği, şan şeref, makam mevki isteği ise buna bir sözümüz yoktur. Çünkü insan günlük geçimini helal bir biçimde kazanmak zorundadır. Malk mül hırsı insanı Allah'tan da, Allah yolundan da uzaklaştırır.

İnsan geleceğinden de (ahret) vaz geçemez. Ahret, şu andan itibaren yaşayacağımız günler demektir. Öldükten sonra ahret falan olmaz. “Tanrı; Ölülerin değil yaşayan insanların (Duyarlı ve sorumluluk duygusu olanların... H.B.) Tanrısıdır.” (İncil. Matta., 22/32. Markos.12/27. Luka. 20/38)

” (İncil). Bu bakımdan geleceğimizi sağlam temeller üzerine oturtmak istiyorsak içinde bulunduğumuz anı iyi değerlendirmeliyiz ve yanlış yapmamalıyız.

Hele insanın “kendi vücudundan geçmesi” demek Allah’a ulaşan aracı ortadan kaldırmak demektir. Çünkü insan vücudu Allah’a ulaşmak isteyenler için bir araçtır. Sen insan vücudundan vazgeçersen hangi araçla (vücutla) Allah gideceksin?

Bunun için bedenin gereksinimlerini ey iyi biçimde karşılamak gerektir. Çünkü her şeyin en iyisi insan içindir. Yemeden, içmeden kesilerek Allah’a ulaşılmaz....

Buradan şu sonuç çıkıyor ki din kitaplarında söylenen her söz üzerinde düşünmek gerekiyor. Bak yukarıdaki notlar üzerinde biraz düşündük; nelerle karşılaştık.

Bunun içindir ki bilgiler “aklınızı kullanın” demektedir.

Ne var ki aklını kullanarak gerçekleri araştıranlar gün geçtikçe azalmaktadır..

Av. Eren Bilge, 21.12.2010

51. ALLAH DOSTLARI...

Halk arasında halim selim, yumuşak huylu ve kendi halinde olanlar için “Allah adamı” denir.

Burada anlatılmak istenen sözü geçen insandan kimseye kötülük gelmeyeceği düşüncesidir. Bunun yanında namazında niyazında olan, kimsenin alıp verdisi ile ilgilenmeyen, kendi geçiminin peşinde koşan ve de kimseye zararı olmayan insanlar için de “Allah’ın dostlarıdır.” denir...

Demek ki kimseye zararı olmayan, kendi halinde yaşayan,

günlük geçimini sağlamakla yetinen, dünya malında, şanında, şöhretinde gözü olmayan ve kimseye kötülükte bulunmayan insanlar “Allah’ın dostu” sayılmaktadır.

Kuran’da şöyle üç ayet vardır ki üçü de aynı anlamdadır:

K. 22/6: Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. (K. 22/6, 62. 31/30)

Burada Hak denince akla ilk gelen: doğruluk, dürüstlük, iyilik, güzel davranış, erdemli yaşamdır... Bunun için de yalnız camiye, havraya, kiliseye gidip ibadette bulunmak yetmez; bunun yanında doğruluk, dürüstlük, iyilik, çalışkanlık, tok gözlülük, kanaatkârlık, güzel ahlak gibi erdemler de aranır. Yaşamını bu doğrultuya oturtanların kimseden korkması için bir neden kalmaz. Çünkü suçlanacak bir davranışta bulunmadığı için kimse de kendisinden hesap sormaz.

Bu oluşum Hıristiyanlıkta sırtını sağlam kayaya dayamakla ifade edilir.

Tevrat: 2. Samuel 22: 3: “Tanrım, kayamdır, O’na sığınırım, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağım, sığınacak yerimdir.

Yaşamını doğruluk, dürüstlük, iyilik üzerine kuranlar bir kere güzel davranışlardan (Salih ameller) zevk almaya başladığı zaman; olaylar, koşullar, rastlantılar (Allah) onun doğruluğunu, dürüstlüğünü, iyiliğini, erdemini artırır. Bunlar olumlu davranışların tadını tatmışlardır bir kere. Bilmeyerek de olsa, yanlışlıkla da olsa olumsuz bir edimde bulunsalar bile bundan büyük bir pişmanlık duyarlar, hemen özür dilerler ve böylece olumluluğa yönelirler ki bu da Kuran’da şu ayetle ifade edilir:

“Allah, inananların dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır.” (K. 2/257)

Ne var ki kötülükten zevk almaya başlayan kişiler Allah’ı terk etmiş sayılırlar ve koşullar, olaylar, rastlantılar (Allah) da bu adamın kötülüğünü artırır. Çünkü kötülük, kötülük getirir; yalan da yalan doğurur... Umarım kimse böyle bir durumda olmak istemez.

Av. Eren Bilge,
25.1.2011

52. ZAMAN ALLAH'TIR...

“Zamana sövmeyiniz; çünkü zaman Allah'tır.”

(Ahmet Bin Hanbel, Hakikat Dergisi. Sayı: 209. Şubat, 2011, s. 4)

+

Şu hadis dikkatimi çekti.

Demek ki zamana da Allah dememiz gerekli...

+

İnsanlar genellikle doğa olaylarına Allah'ın takdiri diye bakar.

Ancak bilgileri arttıkça, doğa olaylarının nedenlerini anladıkça zanna dayanan Allah anlayışları ortadan kalkar...

Onun yerine bilgiye, bilime, gerçeğe dayanan Allah anlayışı gelir...

Bu Allah anlayışı da insana yarar verir...

+

Görünen ve Görünmeyen Allah'tan başka Allah arama...

Görünen Allah: Evren, Doğa'dır... Görünmeyen Allah: İnsanın doğruluğa, güzelliğe, iyiliğe olan eğilimi (olumlu ve makbul değerler) yanında sağduyusu ve vicdanıdır... (Bk. Kuran. 57/3)

Zaman Allah'tır...

Çünkü madde ve hareket olmasaydı,
Zaman diye bir kavram ortaya çıkmazdı.

Zaman anlayışına nasıl varırız?

Zaman kavramını nasıl buluruz?

Bir maddenin bir noktadan başka bir noktaya
Hareket etmesi durumunda zaman çıkar ortaya...

Madde hareket etmese, insan yaşlanmasa,
Zaman diye bir kavram çıkar mıydı ortaya?

Bu anlayış Kuran'da değinir:

O, geceyi dinlenme zamanı, güneş ve ayı (vakitlerin

tayini için) birer hesap ölçüsü kılmıştır. (K. 6/96) denir.

Böylece zaman evrene hükmeder.
Ve zaman her şeye bir ömür biçer...
Bu nedenle de Peygamberler zamana Allah der...

Bazı yazılarımda yinelerim.
“Allah, birçok kavramları kapsar...” derim.

Böylece bir insan, Allah deyince,
Ne anlamda Allah dediğini bilsin isterim.

Av. Eren Bilge, 12.2.2011

53. YAPAN MI, YAPTIRAN MI?..

Önce şu notu okuyalım:

“Cebriye bir mezhep olup tüm hadiselerin insanın iradesi dışında cereyan ettiğine inanır.

Bu mezhebe göre kader çizgisi önceden çizilmiştir. Bu nedenle insanın yapacağı fazla bir şey yoktur. Geleceği de tamamıyla Tanrı'nın elindedir. Yani bütün fiiller Tanrı'ya aittir kulun müdahale hakkı yok gibidir.

Şems ve Mevlâna bu inanca karşı idiler. Bu mezhebin kurucusu Cehm b. Safvan (öl. 8.asır ortaları)'dır. Sonunda bu mezhep Aşariye ile birleşip yok oldu. (bkz. İslam Ansk. 2.cilt).

Şems ve Mevlâna, Hindu türü pantheism'i (vahdet-i vücudu veya **heme ust**= her şey O'dur) kabul etmezler. Onlara göre **heme ust** = her şey O'ndandır.”

(Şeims-i Tebrizî'nin Öğretileri, Prof. Dr. Erkan Türkmen NKM, 4. Basım, s. 31)

Şimdi de şu haberi okuyalım:

“556 gün önce Kayseri'de üç çocuk bir Ramazan Bayramı'nda komşulardan şeker toplamak için evden çıkıyor. Bir daha kendilerinden haber alınmıyor. Komşularından biri üç çocuğu eve alıyor. Her birini bir odaya kapatıyor. Ellerini bağlıyor, ağızlarını kapatıyor. Birine tecavüz ettikten sonra bıçaklayarak öldürüyor. Diğer ikisini de ağızlarını kapatıp

boğazlarını sıkarak boğuyor. Sonra kurbanlarından birini valize, diğer ikisini de bavullara koyup Kayseri'den Tokat'a götürüp gömüyor. Ardından da çocukları gömdüğü yere arkadaşları ile gidip piknik yapıyor." (27 Mart tarihli bütün gazeteler...)

+

Şimdi başa dönüp notu yeniden okuyalım.

Tam bir canavarla karşı karşıyız.

Şimdi biz, "...bütün fiiller Tanrı'ya aittir; kulun müdahale hakkı yok gibidir." diyebilir miyiz? Böyle dersek akıl kısa devre yaparak "pat!.." diye patlamaz mı?

Şems ile Mevlana Cebriye görüşünü reddediyormuş. Diyorlarmış ki: "Her şey O'dur..." değil de; "her şey O'ndan" diyorlarmış.

Bu, şöyle demek olmuyor mu? Yapan O değil de; yaptıran O...

Hiç böyle bir Allah anlayışı olur mu? Yapan O değilmiş de; yaptıran O imiş...

Hani dinlerde kadere inanmak var ya... Mevlana da, Şems de bu çemberi kıramıyor... Allah'tan korkacaklarına dinlerine ters düşmekten korkuyorlar...

Oysa kutsal kitaplar bizlere "aklınızı çalıştırın diyor. Aklınızı çalıştırırsanız gerçeği bulursunuz..." diyor.

Her gün gazetelerde yukarıdaki habere benzer haberler okuyoruz. Akla hayale gelmedik cinayetler işleniyor, tecavüzler yapılıyor, vahşetler yaşanıyor. Hiç Allah böyle kader belirler mi? Böyle tecavüzler, vahşetler tasarlar mı?

Son olarak Japonya depremine ve deprem sonrası deniz taşmasına değinelim: On binlerce kişi birkaç saat içinde yok olup gitti.

Şimdi bütün bu olaylar karşısında Yapan da Yaptıran da o diyebilir miyiz?..

Böyle dersek önlem almaya da gerek kalmaz ki... Allah böyle takdir etmişse önlemez ki...

Bir kere şu bilinmeli ki Allah'tan kötülük gelmez. Kötülük bizim kötü duygularımızdan, kötü isteklerimizden, anlık zevk isteğimizden gelir.

Doğa olayları ile insanlığın başına gelenler ise başka bir inceleme konusu...

Artık dinlerin Allah anlayışını doğru zemine oturtmanın zamanı gelmiştir.

Av. Eren Bilge,
27.3.2011

54. ÇIKARIP KALBİNİ ELİNE VERDİLER / “GÖTÜR İSTEDİĞİN YERE GÖM!” DEDİLER...

Bilindiği gibi dinciler aklın, bilimin karşısına kalbi koyarlar. Kalb için;
“İlahi hitabın mahalli ve muhatabı,
Aynı zamanda tasavvufi bilginin kaynağı, keşf ve ilham'ın kaynağı...” derler.

Dinlerin kalbe verdiği önemin daha iyi anlaşılması için (TASAVVUF TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ, ROF. Dr. Süleyman Uludağ'ın (Marifet Yayınları, Kalb maddesi) kitabından şu alıntılarını aktarıyorum:

“İlâhî genişlik (vus'at-i ilâhiye) mahalli;

Allah'ın evi,

Yere ve göğe sığmayan Allah'ın içine sığıldığı yer.

Tecellî aynası ilahî isim ve sıfatların en mükemmel şekilde tecellî ettiği yer.

Kalb gözü (aynu'l-kalb),

(Ceşm-i dil). Bu gözle insan gayb ve ilahî âleme ait hususları görür,

Kalb-i vücud:. Varlığın kalbi,

İnsan-ı kâmil. Kalbin yedi tavrı (etvar-ı dil):

Kalbin çeşitli şekilleri.

1 - Sadr: Göğüs, İslâm cevherinin ocağıdır.

2 - Kalb: Yürek, imân cevherinin ocağıdır.

3 - Şeğaf: Sevgi, halkı sevme ve onlara acıma cevherinin ocağıdır.

4 - Fuad: Gönül, temâşâ mahallidir.

5 - Habbetu'l-kalb: Hakka yönelen sevginin mahalli.

6 - Süveyda: Sevda, gaybı mükâşefe mahallidir.

7 - Muhcetu'l-kalb. İlahî nurların tecellî mahalli.

(Necmeddin Râzî, Mirsâdu'1-ibâd, 110.) (bk. Gönül, ruh.)

Bir de Kuran'dan kalple ilgili 21'e yakın ayetten üç tane

aktaralım:

Çok kullanılan şu hadis'i aktaralım:

De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise, bilsin ki o, Allah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, mü'minler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir." (K. 2/97)

(Davete), ancak (bütün kalpleriyle) kulak verenler uyar. (Kalben) ölüleri ise (yalnızca) Allah diriltir. Sonra da hepsi ona döndürülürler. (K. 6. 36)

Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Resûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki, Allah kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, onun huzurunda toplanacaksınız. (K. 8/24) "Ben yerlere, göklere, arşa (kürsülere) sığmadım; ancak takva sahibi olan ve hem zahiren hem de batınen arınmış müminlerin kalbine sığıdım..." (Hadis)

Yorum yapmaya kalkışırsak yazının boyutları genişler ve de okuyucularımı yorar. İyisi mi ben şu fotoğraflı haberi vereyim de; okuyucuların nasıl yorumlarsa yorumlasın, işin içinden çıkabilirse çıksın....

Fotoğrafta, Dr. hastasından çıkardığı kalbi bir kutu içinde hastasına veriyor "TOTAL YAPAY KALBİ DE ÖNÜNE SÜRÜYOR.

Haber şöyle devam ediyor:

"46 yaşındaki Ömer Bayrak, ameliyatını gerçekleştiren cerrahtan teslim aldığı kalbini memleketine gönderdi. Bir kap içinde kargoyla Tokat'a giden kalp aile mezarlığında toprağa verildi." (17 Nisan tarihli Milliyet. Manşetten... Devamı s. 18'de...)

Oysa kalbimizin de diğer organlarımız gibi bir işlevi vardır. Kalp, kirlenmiş kanı akciğerimize; temizlenerek geri dönen kanı da bedenimizin en uç noktalarına değin gönderir. İşlevi budur, bundan başka da bir işlevi yoktur.

Dincilerin yanıldıkları nokta şudur: Kalbe yükledikleri işlevin hepsi de akıl yerine getirmektedir. Bütün duygularımızın, duyularımızın kaynağı akıldır. Kalp için söylenen özelliklerin hepsi de aklın görevi ve özelliğidir. Gönül de, duygu da, ilham ve vahyin kaynağı da akıldır.

Ne var ki akılı küçümseyen dinciler aklın yerine getirip kalbi koydular. Çünkü kalp demekle görüşlerinin yanlışlığının

kanıtlanamayacağını sanıyorlardı. İşte bu yapay kalp olayı; dincilerin hiçbir kanıta dayanmadan konuşmalarını ortaya koydu... Yanılgılarını ortaya çıkardı...

Şimdi çıksınlar bakalım işin içinden, nasıl çıkacaklarsa...
Av. Eren Bilge, 19.4.2011

55. DOSTLARI...

Hak dostları, İslamî bir terimdir. Halk arasında çok kullanılır. Daha çok dünyadan elini ayağını çekmiş, inzivaya çekilmiş, toplumla ilgisi kesilmiş, kendini tapınmaya vermiş kişiler için söylenir ki eksiktir.

Toplumdan kaçmakla Hak'ka erişilmez. Toplum bir laboratuardır. İnsanın Hak'ka ne oranda saygılı olduğunun ölçütü yaşamdır.

Hak, yadsınamaz bir gerçekliktir.

Birkaç örnek vererek Hak kavramını açıklamaya çalışalım.

Hak; inkârı mümkün olmayan sabit şey, doğruluk, adalet vb. anlamlarına gelir.

Verilen bir sözün zamanında yerine getirilmesi bir haktır. Yine zamanında borcunu ödemek de bir Hak'tır Bu gerçekliğin zamanında yerine getirilmesi gerektir. Duyarlı, sorumlu olan insan sözünü yerine getiremeyince, borcunu ödeyemeyince bundan büyük bir rahatsızlık duyar. Kendisini büyük bir günah işlemiş gibi sayar.

Yine bir işveren işini yapıp bitiren işçinin emeğinin karşılığını hemen vermelidir. Emeğe saygı da Hak kavramı içindedir.

Evlenme çağına gelen delikanlının (erkek ya da kızın) evlenmesi bir Hak'tır. Bunların evlenmesine hizmet Hak'ka hizmettir.

Hak dostları denince anlaşılması gereken budur. Bu Hak kavramı ile toplum içinde yaşarken karşılaşırız. Yoksa öyle, tapınma evine çekilip de toplumla ilgiyi kesmek Hak'ka yaklaşmak değildir. Bu, işin kolayına kaçmaktır.

Hak kavramı toplumsal ilişkilerde ortaya çıkar. Böylece Hak'ka (Allah'a: gerçeğe...) uyup uymadığımız ortaya çıkar... Hak'ka mı uyduk; yoksa, şeytana mı uyduk belli

olur...Bir insanın Hak dostu olup olmadığı böyle anlaşılır.

Tevrat, bu konuya şöyle değinir. "Rabbi bulunabilirken arayın!..Onu, yakinken çağırın. Kötü kişi kendi yolunu, fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın ve Rab'be dönsün." (Tevrat, İşaya, 55/6-7) Yani; doğruluğa, dürüstlüğe, erdeme dönsün... Bu kavramlar genel doğrulardan, yüce değerlerdendir.

Kuran; Hak'kı Allah olarak kabul eder ve bunu da üç ayrı yerde yineler:

"Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir." (K. 22/6)

"Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir." (K. 22/62)

"Bu böyledir. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir." (K. 31/30)

Hak'kı (Allah'ı...) bilinmeyen bir yerde ararsan O'nun sana ne yararı olur?...

Nasıl ki çayın içindeki şeker olup olmadığı tadından anlaşılır; Hak'kın (Allah'ın) tadı da Hak'ka uyup uymamakla belli olur...

Ne mutlu Hak'ka saygı duyup gereğini yerine getirenlere...

Av. Eren Bilge, 9.5.2011

X

KATKIDA BULUNANLAR:

Değerli Dostum Hayri,

Gönderdiğin yazılar için teşekkür ederim, kızım bu yazıları bana Gaziantep'e geldikçe okuyor.

Çalışmalarında başarılar dilerim....

Sağlıcakla kal....

Saygılarımla.....

Abdülkadir Eralp, 9.5.2011

+

Teşekkürler Baba,

Hak'ta hakka uyduğumu düşünüyorum.

Yener Balta, 9.5.2011

56. ALLAH'A ISMARLADIK...

İnsanların en çok kullandığı deyimlerden biri de Allah'a ismarladıktır.... Bu deyimi, hemen hemen, kullanmayan yok gibidir. İki kişi birbirinden ayrılırken, diğerini, Allah'a ismarlayarak gider...

Allah'a ısmarlamak, sevdiğiniz kişiyi, yeri yurdu bilinmeyen, mekanın ve zamanın dışında olan sanal bir varlığa emanet ve havale etmekle ne oranda gerçekçi oluruz?..

Kullandığımız deyimın bir anlamı olmalı değil mi? Elbette bu söz boşa söylenmiş bir söz değildir. Erbabı bu deyimın ne anlama geldiğini bilmekte ve ona göre kullanmaktadır.

Bu deyimın ne anlama geldiğini bilmek için öncelikle Allah kavramını hangi anlamda kullandığımızı bilmeliyiz. Bunun için soyut bir kavram olan Allah sözcüğü ile maddî bir varlık olan Yaratan sözcüğünün anlamını bilmeliyiz.

Allah; genel doğruları, olumlu eylemleri, ortak değerleri, üstün kavramları, yüce duyguları kapsayan bir kutsallıktır. Bu kutsallıklar da saymakla bitmez. Bu kavramların sayısız olmasına karşın bunları "Allah bir" kavramı içine sokmuşuzdur.

Allah birdir dediğimiz zaman anlamamız gereken yukarıda saydığımız genel doğruların hepsini tevhit ilkesi içinde dile getiririz. Yoksa öyle sanıldığı gibi Allah, rakamsal olarak bir birlik değildir. Allah birdir derken anlatılmak istenen bütün iyilikler, bütün olumluluklar, bütün doğruluklar BİR kapsamının içine alınır...

Yaratan ise; var oluşumuzun temeli olan maddedir. Madde de gerçekliği yadsınamayan bir varlıktır. Ne var ki insanlar bu gerçeklikle yetinmemiş. Bu maddeyi de yaratan biri var diyerek kıyas yoluyla bir Allah yaratmıştır. Böylece bütün insanlıkça kabul edilen kutsal değerleri ikinci planda bırakmıştır. Böyle bir yanılğı ile de dinle ilgili bir kavramı felsefe ile ilgili bir alana taşımıştır...

Bütün bu açıklamalardan sonra gelelim Allah'a ısmarladık deyimının anlamına.

Biz, kendisini Allah'a ısmarladığımız kişiye aslında şöyle demiş oluruz: "Bütün davranışlarında itidal dışına çıkma. Öfke ile hareket etme, yerine getiremeyeceğin sözü verme. Kimseyi incitme, kimsenin hakkını yeme. Herkes sana güvensin. Doğruluktan, dürüstlükten, iyilikten şaşma..."

Bütün bunlar Allah kavramının içinde sayılır. Böylece ayrıldığıımız insana, "Kutsal değerlerin dışına çıkma ki başın ağrımaya!.." demiş oluruz...

Yoksa öyle; yeri yurdu bilinmeyen, mekanı, zamanı olmayan bir sanal bir varlığa sevdiğimiz kişiyi emanet etmekle ne kazancımız olur?..

Görüldüğü gibi kavramları, deyimleri akılcı ve gerçekçi bir temele oturtmaya çalışıyoruz. İnsanların aklın verilerine göre davranması kendi esenliği ve güvenliği için gereklidir, demiş oluyoruz.

Av. Eren Bilge, 31.5.2011

+

KATKIDA BULUNANLAR:

Hayri Ağabey,

Önce Sevgi

Nasılsınız, sizin nur yüzünüzü ve yüreğinizi göremedim, üzülüyorum. Çalışmalarınız çok aydınlatıcı lütfen devam edin.

Mustafa Dinçer, 31.5.2011

57. KORK, ALLAH'TAN KORKMAYANDAN...

Allah'tan korkmak iki biçimde olur.

BİR: Dışsal (zahirî) biçimde.

İKİ: İçsel (Batınî) biçimde...

Dışsal anlamda Allah'tan korkmayı halkın yaşamında görürüz. Bu anlayış bütün şeriatlerde aynıdır. Yukarda, bilinmeyen bir yerde, kendisini gözetleyen bir varlık vardır. Bu varlık, her davranışını, her hareketini gözetleyip deftere yazmaktadır. Bu dünyada olmasa bile öldükten sonra yaptığı olumsuz davranışın hesabını öbür dünyada soracak ve de cezasını verecektir. Olumlu davranışını ise ödüllendirecektir.

Böyle bir dünya görüşü taşıyan insan din ilminde günah sayılan kötü davranışlarda bulunmaya çekinir. Yapma girişiminde bulunduğu olumsuz davranıştan son anda cayar. Bütün şeriatlarda bu böyledir. Böylece insanlar korkutularak kötülük yapmaktan alıkonur.

Tasavvuf yolunda bu yolun adına terbiye denir ki şöyle bir örnekle terbiyenin bir değerinin olmadığı anlatılmaya çalışılır.

Adamın biri kedisini terbiyesi etmekle övünmüştü. Öyle

ki bu kedi konuklara tepsi ile kahve getirirmiş.

Arifin biri böyle bir terbiyenin işe yaramayacağını göstermek için bir toplantıya kibrit kutusuna koyduğu fındık faresi ile gelmiş. Kedi tepsi ile konuklara kahve ikram ederken kibrit kutusunu açarak fındık faresini bırakmış. Bunu gören kedi tepsiyi fırlatarak fındık faresinin peşine düşmüş. Elbette ortalık tarumar...

Gelişmemiş, gerçeğe ermemiş, mana âlemine geçmemiş kişiler ise hazzın doruğa çıktığı, ya da çıkarı söz konusu olduğunda, "Nasıl olsa Allah'ın affedici niteliği büyüktür; beni bağışlar! Günah yazarsa yazsın!" diyerek yapacağını yapar... Bunun örneklerini de gazetelerin 3. sayfasında bolca görmekteyiz.

İşsel anlamda ise Allah'tan korkma anlayışı bambaşka bir biçim alır. Bunlar mana dünyasına erenlerde görülür. Bunların ilkeleri, kuralları vardır. Bunlar ise erdem adı altında topladığımız evrensel değerler, genel doğrular, yüce duygular, sevgi, sabır, bağışlayıcılık gibi güzel ve olumlu kavramlardır ki; bunlar Hak kavramı ile ifade edilir ve bu konu Kuran'da şöyle açıklanır: "Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir." (K. 22/62. 24/25. 31/30) .

Böyle bir anlayış korkuya değil gerçeğe (Hak'ka) ve olgunlaşma niteliğine dayanır. Yapacağı olumsuz davranışı kendi karakteri ile bağdaştırmaz. Halkın değer yazgısını göz önünde bulundurur. Böyle bir olumsuz davranışta bulunduğum zaman, davranışımın gerekçesini; yakınlarıma, konuya komşuya nasıl anlatırım kaygısını taşır. Yapacağı olumsuz davranışın sonuçlarını gözünün önüne getirir (Ahiret korkusu...).

Makbul olan Allah korkusu budur. Bu da Allah'ı içinde hissetmekle olur. Bu aşamaya gelmiş kişiler olumsuz bir davranışta bulunduğu zaman en büyük vicdan azabını (Cehennem yaşamı) yaşar ki erenlerin yolu budur...

İşte bunu böyle bildiğimiz için "Kork Allah'tan korkmayandan!.." diyoruz.

Av. Eren Bilge, 20.6.2011

+

KATKIDA BULUNANLAR:

Mustafa Dinçer,

Önce sevgi.

Ağzınıza, elinize, kafanıza, yüreğinize sağlık.

Mustafa Dinçer, 20.6.2011

x

Ahmet Göğüş,

Çok güzel üstat, çok teşekkürler. keşke face de bunları yazsanız da insanlar yararlansa...

Ahmet Göğüş, 20.6.2011

x

Servet Şahin

Merhabalar,

Sen yazıyorsun ben okuyorum, ara sıra da 'bir danışayım hele' demek adına yazıyorum. Bu yazacaklarım da danışma adına.

Yazıda korku baş rolde, sevgi yok. Allah'tan korkmak ile Allah sevgisi insanı değişik yönde etkiliyor! Her iki duyguda da etkili olan bir bilinmeyen var sonuçta. Tanım Allah.. Yazında korkunun iki türü ve tanımı var, içten ve dıştan korku. İçten korkuyu da 'makbul olan korku' olarak tanımlamışsın. Ve Erenler'de bu korkunun Erdem olarak tanımlandığı sözün var. Hemen aklıma geleni sorayım; Erdemli olmak için birilerinden korkmak mı gerekir. Yine verdiğin örnek de; yapacakları olumsuz davranışın sonuçlarını Ahiret korkusu ile ve de olumsuz iş yaptıklarında da Cehennem yaşamı düşüncesi ile eş tutuluyor.. Bunun yanında , içselcilerin halkın değer yargılarını göz önünde bulundurduklarını ve 'insanlar ne der, ne düşünür' düşüncesi ile de hareket ettiklerini belirtmişsin..

Evet toplum yaşamı içerisinde uyulması gerekli, dahası uygulanması son derece yararlı olabilecek yazılı olmayan kurallar var. Amma.. iş uygulamaya geldiğinde görüyoruz ki bir duyarsızlık alabildiğine hoyrat iş başında.

Ayrıca; başkaları ne der diyen bir yaklaşımı sakat bulurum, Bu bir anlamda baskıyı kabul etmektir. Baskıyı kabullenen de ne denli özgür ve özgündür tartışılır..

Anlamaya çalıştığım şu; ortada bir kitap var (Kuran) bu Allah tarafından yazdırılmış.

Peygamber de bir tanrı var olduğunu söylüyor. Tasavvuf ehli insanlar da, Tanrı yoktur. O sensin (insan) diyor. İmdi

ortada bir yalan var açık tanımla. Peygamber insanları iyi yolda eğitmek için bir kavram (Tanrı) yarattı ve insanları etkiledi.. Böyle alırsak her şey bir yalan üzerine kurulmuş olmuyor mu? Daha o dönemde Erdem tanınmadığı! için idare ettik, sonra.. Bu yalanlar devam ederken iyi insan, olumlu düşünce vb. şeyler anlatmak kendi içinde çelişki olmaz mı? Diğer kitaplar da sanırım korkutarak insanları iyi yola yönlendiriyor! Günümüze bakalım ve iyi insanlığın ne halde olduğunu görelim...

Bence Tanrı her şeyi silip yeniden ve bu kez işi baştan sıkı tutarak yaratmalı...

İşe de önce Freud (sigmund) okuyarak başlamalı, ya da Montaigne...

Montaigne kendini (insanı) en çıplak hali ile anlatmış, Freud'da onu (insanı) alıp üçe bölmüş.. Tanrı bunlara baksın ve ne yarattığını görsün. Önce çürük çarık iş yapacaksın (insan) sonra da adam (İsa Musa vs.) yollayıp yama tutturmaya çalışacaksın.. Yok öyle, insan o delikten su almanın zevkini tatmış artık !..

İnsan düşüncesi okunamıyor henüz, kim kimin ne düşündüğünü nereden bilecek.

Ben iyi şeyler olduğu kadar kötü şeyler de düşünebiliyorum, kaldı ki iyi de kötü de görece kavramlardır. Bana iyi olan ona kötü olabilir. Yaşam süreli ders gibidir almasını bilene. Bilgi nedir, nasıl edinilir. Bilgisiz insan bilge olabilir mi.. Evet bilgisiz insan bilge olabilir. Kim bilge olarak gelmiş dünyaya. Basit bir mantık ama içinde doğruyu da barındırır. Bilgiyi veren ne kadar ehildir? Alan da o kadar ehil olur. Bilgi saptırır, bilgi yol gösterir. Yırtıcı hayvanı ilk gördüğünde, yanına giderse yem olacağını bilmiyordu büyük büyük dedem ! Birisi yem olmalı ki diğeri yanlışı öğrensin. Çişini rüzgara karşı yaptı ki, bugün öğüt olarak hala geçerli söz olarak kullanılır. Bilgi edinilir ise değerlidir, verilir hele korkutularak verilir ise bir işe yaramadığı gibi zarar da verir. Kutsal kitaplar ve günümüz insanına bakmak yeterlidir.

Son söz: Kork Allah'tan korkmayandan sözü de kendi içinde baskı içerir. Ve çok su kaldırır. Uygun olmayabilir ama şu an başka örnek aklıma gelmedi. Beni tanıyorsun az çok, ve ben Allah'tan korkmuyorum, ötesi onu tanıyorum.. Ben

korkulması gereken kişi oluyorum bu hesapça.

Sevgi ve saygılarım ile; sıcaqlarda her pencereyi açıp cereyanda kalma...

Servet Şahin, 23.6.2011

48. AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliği; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılıncaya futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce

hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977’de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep’te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra “hayatî tehlikeyi” atlatarak yeniden yaşama döndü.

Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışmaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, Laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 42 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı Laikliği, vahye karşı akli, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri Balta, 19.11.2014

+

58. TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:
(Alfabetik olarak)

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Güvenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Atatürk 1: Atatürk Budur
14. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
15. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
16. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
17. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
18. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
19. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
20. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
21. Öykü 3: Cambazlar
22. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
23. SSS 2: Aşağılık Maymun
24. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
25. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
26. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6

27. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
28. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
29. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
30. Tasavvuf 6: Allah Denince 6/6
31. Tasavvuf 7: Aydınlanma
32. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
33. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
34. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
35. Tasavvuf 11: Aydınlarla Mektup
36. Tasavvuf 12: Kaygılarım
37. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
38. Tasavvuf 14: İncil'den
39. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
40. Tasavvuf 16: Takvimlerden
41. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
42. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.